

هسته سهر پر هشهگان

نووسینی: سهر بهست خهسر هو عارف

ههسته سهه ره شهكان

كورته چيروك

2004-1986

نووسيني : سهه بهست خهسهه و عارف

پيشه‌کى :

خوڤنهرى هيژا، من چيروککه‌کانى خوم له‌لا زور په‌سهنده. خوشم دهوڤن و بهر له‌وهى تو‌ماريان بکه‌م، خوم ههنديکيان له خه‌وندا بو خوم ده‌گيرمه‌وه. ههنديکيشيان له ته‌ماشاکردنى ئيوه و خه‌ئکيدا ده‌بينمه‌وه. ئه‌وهى جينگه‌ى متمانه‌يه له ده‌ربرينه‌کاندا ئه‌مه‌يه که من له پيناوى ئه‌م چيروک دارشتناندا بنه‌مايه‌کى ئه‌کاديميى هاوچهرخ يان کلاسيک نه‌گرتوته ئه‌ستو و هه‌وليشم نه‌داوه ده‌رباره‌ى هونه‌رى چيروک نووسين خوم بکه‌م به ده‌مراستى ميژوى ئه‌ده‌بيات. بو‌يه دارشتنه‌کانم به هوى قوتانخانه‌و شتيازمه‌کانه‌وه سنووردار ناکه‌م. ئه‌وهى من هان ده‌دا بنووسم و له ناوه‌روکى ده‌روون و سمبليکى خه‌ونه‌کانم بدويم ئه‌مه‌يه که بى ويستى خوم ههندي بابته خويان به‌سه‌ر بيرکردنه‌وه و هه‌ستياريمدا سه‌پاندوه و ناچارم ده‌که‌ن بايه‌خ به ده‌ربرينيان بده‌م. ميژووى له‌م جوړه ده‌ربرينانه‌م ده‌گه‌رئته‌وه بو سا‌له‌کانى 1981 - 1984. ئه‌و ماوه‌يه و به‌سه‌ره‌اته‌کانى، گو‌رانکاربييه‌کى ئه‌وتوپان له‌مندا خولفاند که بييه‌ش نه‌بوو له خو‌نچارکردن ده‌رباره‌ى ده‌ربرين. چونکه مه‌زنترين عيشقم تيا‌دا دو‌راند، ومه‌رگ هاته‌ سه‌ر به‌سته‌رم و ده‌يوست داگيرم بکات.

منیش جگه له چهند کۆلانیکی شارمکه و دووسی هاوری، په‌نایه‌کی ترم نه‌بوو؛ هیندهش تامی ماناکانی ژیانم نه‌کردبوو..
ساله‌کانی دواتر، دواى ته‌واکردنی پله‌ی خویندن له بواری وینه‌کیشاندا (په‌یمانگای هونره جوانه‌کانی سلیمانی)، هه‌نده‌ران بوو به نیشتیانم و له‌و کاته‌وه ژیانم له هه‌نده‌ران بردووته سه‌ر و تا ئیستاش خۆم ناواره ده‌بینم. ئەو به‌سه‌ره‌اتانه‌ی وه‌ک که‌سێکی کورد دوو‌چاری بووم له ژياندا گه‌لێ تاییه‌ت و ئالۆز و سه‌رسوڕه‌ینن له به‌رکه‌وتندا له‌گه‌ل کولتوره نوێ‌یه‌کان دا، بۆیه له‌گه‌ل به‌سه‌ر‌چوونی کاتدا هه‌ستم کرد پڕۆژه‌کان و ساته‌کان و ساله‌کان و به‌سه‌ره‌اته‌کانی بی‌ناوه‌رۆک نین و له‌من‌دا خۆیان ده‌چنن. له‌و باب‌ه‌تانه‌دا که بۆنی گه‌یرانه‌وه و به‌سه‌ره‌اتی بینه‌واپی و خه‌مۆکیی یادی دووریان لیدیته؛ توانیم هه‌ندیکیان هه‌لبێژیم و لهم قه‌لبه‌دا بیانخه‌مه چیه‌یه‌که‌وه و بویرم نیشانی خوینهری کوردی بدهم، چونکه تا راده‌یه‌کی ناومند باوه‌رم به‌وه هه‌یه که هه‌ندی که‌س له نه‌زمونه‌کانی ژياندا پروبه‌رووی خۆی ده‌بیته‌وه له ده‌برینه‌کانی من‌دا؛ یان به‌لای که‌مه‌وه به‌هه‌مان چاو له نایدیالیزمی کوردی ده‌دویت. ئەم چیره‌و‌کانه مشتیکن له خه‌رمانی ده‌برینه‌کانم. هه‌لبه‌ته له‌م بواره‌ی ده‌برینه‌دا هینده‌م پێ‌یه که نیشانه‌ی زیاتر وتن و ده‌برینه‌ن.. چونکه من له‌مه‌یژه ده‌نوسم . به‌لام ژيانی هه‌نده‌ران دوو‌چاری نامۆ بوونیکی نه‌وتوی کردبوو؛ که دواى سالانیکی زۆر یادم هاته‌وه که من مرو‌قیکم توانام هه‌یه هه‌سته‌کان و بیره‌کانی خۆم دارێژم! یادم

هاتهوه که جاران شتم دهنوسی! بویه بهچاکم زانی ههندیک له یادهکانم بخمه بهرچاو. نهوهی جینگهی شانازیمه ئهمیه که هیشتا دهرم نهبریوه و سالانیکه له بیرمدا پرۆزهی کارن، بهو هیوایهی روژئی له روژان لهناو گهلی خۇمدا ههست به حهوانهوه بکهه و بتوانم بهرهمی پر سهمههه دی بخمه بهر دیدی میلهتهکهه و جیهان.

نهوهی شایانی باسه ئهمیه، که ئهدهبی کوردی گهر بیت و ئاور له کهلهپوری نهتهوهی خوئی بداتهوه، پئویستی به خو ههزناندن نابیت بو چاولیکردن و خو ئاویزانکردن به کهلتوورمکانی تردا؛ که به ناوهروک زور جیاوازن لهگهل ههست و نهستی ئیمهی دیرین و خاوهن شارستانیهتییهک که سیهر ئامیزه.

بی زیادهرویی ههول ددهم وهک مروفتیکی کورد که مهلاشوی به ئهفسانهکانی عهلی بهردهشانی و کاوهی ئاسنگهر و چل توتوی و روستهه و زوراب و شیرین و فرهاد ههلهراوتهوه؛ لهولایشهوه پیرم له ههستی نالی و مهحوی و قانع و گوران و دهیان و بگره سهدان کهله شاعیری مهزن. لهخوم رادهبینم خوم به خاوهن ئهدهب بزانه... چونکه ههندیک شاعیری وهک فانی ومفتی و قانع وگوران و هیمن به شیهرمکانیان هونهری شیهر دهین بهرمو مهملهکهتی داستان و چیرۆک و رومان. لیرهوه تایهتههندییتی دهربرینهکانم خوم دهخمه روو..

بابایه کی نهر

تهق تهق، تهق تهق .. دوو جوان گوزهریان دهرکرد، دهنگی تهقی پاپوچی پاژنه عانهی پیی یهکی لهو دوو کیژولیه و نیقاعی دهنگهکه- زال بوو بهسهر رارهو و قاوشهکهدا. پیدهچوو دهسته خوشک بن و بو سردانی کهسیکی نهخوش یان بو لای یهکی له باوانیان هاتبن، به پیچهوانهی یهکهمیانوه، دووهمیان پاپوچی له پیدانهبوو، بهلکو جوتی پوتینی بن نهرمی لهپیدا بوو، ههروهها به تهمهن لهویش بچوکترو کورته بالاتر دیار بوو ، بویه دهشیا دهسته خوشک بن، یهکهمیان لهوه دهچوو شانزه سالان بیت و دووهمیان سیانزه سالان.

دهنگی پاژنه عانهی پیی یهکهمیان زال بوو بهسهر ههر دهنگیکهدا که له ناو ژوور و قاوشهکانی خهسته خانهکهدا تنها دهنگ بوو که بهی یاریده بهر گوئی ههموان دهکهوت. بیگومان چهندان نهخوشی لهخهو بیدار کردبووهوه بهلام لهوه دلنیاتر ئهمه بوو که دهنگهکه ناوازیکی زور نیانی دها به گوئ، ناوازی رهوتی لهشیکی باریکهله وسوکهله، لهههمان کاتدا ناشنا و دیرین.. دانیشتوانی قاوشهکه به ژن و پیاو و کارمهندانهوه به بیستنی ئهو دهنگی رۆیشتنه دهکهوتنه ناو کومهلی یادی دیرینی سالهکانی شهست و هفتاکانهوه، بگره کۆنتریش.. یا به لای کهمهوه

رہوتی نہشملانہ و پر لہ نازی نافرمتیکی لاو و بونخوشیان
دهاته بهر دیدہ خیال، نافرمتیکی کولم و لیو نال و نادیار و
رازاوہ. نهم ههستانه لهو تهقه تهقی رویشتهدا یهکسان بوو لای
کوی نهخوش و دکتور و سستهرهکان، نهوهی نهو دهنگی
دهبیست ههستی به بیستنی موسیقایهک دهکرد، موسیقای رہوتی
نافرمت، به تایبتهی - شیل - که ماوهی مانگی بوو له حالتهی
کوما و بی ههستی دا لهسر جیگه؛ نیمچه مردوو راکشا بوو،
که نهگر له ژیر چاودیریدا نهبوايه نهوا گیانی له دستدا بوو،
بهلام لهو کات و ساتهدا که نهو دوو کیژولیه هاتنه ناو
قاوشهکهوه، فریشتهکانی گیانکیشان به ژورور سری - شیل - هوه
بوون و دهیانویست بیداری بکهنهوه و فهرمووی لیکهن، بهلام
دهنگی پاژنه عانهی پیی یهکه میان سهرنجی فریشتهکانی
کیشکرد و بووه شیفایهکی گیانی و بیدارکهروه بو "شیل".
دهنگهکه زور نهفسونوای بوو لای فریشتهکانی مهرگ و شیل
، زور خوشنودانه گوینان لی دهگرت چونکه دهنگ و تونی
موسیقانک تنها لهم جیهاندا بهکو له جیهانی بالاشدا - بالایه -
موسیقانک دهنگ خاوهنی گیانن.. بویه فریشتهکانی ژورور سری
"شیل" کهمیک سهریان سورما، ههستیان دهکرد "شیل"
دهژیتهوه، نهمه راست بوو، شیل بو یهکهم جار له ماوهی نهم
مانگهدا پیلوهکانی چاوی بزواند ، برژانگهکانی خسته جووله،
بهر لهوش کومهلی ماسولکهی زور یاریدهی روخساری
نهویان دا تا بزیهک له سر لئوی بنهخشینی چونکه بو ماوهی

مانگى دەبوو بزه نەھاتىوۋە سەر لىۋى، ھەلبەتتە ئەم ناۋەيان بۆ داتاشىۋە چونكى شىل بابايەكى پىرى بى ناسنامە بوو كە بەر لە مانگى لە ناۋ بازارە گەرۈمكەى شاردا، لە ناۋ قەرەبالغى كىرپارەكاندا بە كەوتۈۋىيى يا نىمچە مردۈۋىيى لە ھالەتتى كۆمادا كەوتۈۋو، بە يارىدەى چاۋدېرانى فرۆشگاكانەۋە رەۋانەى نەخۆشخانەيان كىرۈۋو و فرىاكەۋتن- يان ھىناۋو، لەو رۆژۋە كە ئەۋيان گەياندە نەخۆشخانە نازناۋى "شىل" يان بە سەردا برى، دەنا دەشىت ناۋى خدر بىت يان حاجى يان سوڧى!

ھىشتا كەسايەتتى ئەۋ بابايە نەناس و ناديارە؛ بەلام ھەر ئەۋ نازناۋەى ھەيە و كۆى ئەندامانى قاۋشەكان بە نەخۆش و سستەر و دكتورەكانەۋە چىرۆكى نەزانراۋى ئەۋ دەزانن و دەشزانن كە "شىل" بۆ مانگى دەچى چاۋى ھەننەھىناۋە و لە ھالەتتى بىھۆشدايە و نىمچە مردۈۋە و رۆژانەش بە يارىدەى سۆندەۋە خۆراك بە لەشى دەگەيەنن، سست و بى جوۋلە راکشاۋە.. ھەندى جار مەقۇمقۇى وتە و وردە باس لە زارى سستەرەكانەۋە بە نەخۆشەكانى قاۋشەكە دەگات و مردنى ئەۋ رادەگەيەنن.. پىي دەچى لە ماۋەى ئەم مانگەدا شىل چەند جارى مردى و زىندوۋ بوۋىتەۋە. بەر لە چەند رۆژى يەكى لە سستەرەكان رايگەياندبوو كە ھەندى مەۋف ھەن ناتوانن گيانيان بەدەستەۋە بەن ئەگەر بىت و دوا خۆزگەيان لەم ژيانەدا نەيەتە دى، چونكى ھەندى مەۋف بە درىژايى تەمەن بۆ خۆزگەيەكى پىرۈز يا ناياب يا دىخۋاز ژيان دەبەنە سەر و رۆژەكانى تەمەنيان لە بى

خهوشی و کهموکوریدا بهسەر دهبن وتاقه خوزگهیهکیان
گۆشکردوو و بۆی ژیاون.. له بهر ئهم هۆیه، کاتی مرۆف
ژیان به پاکي و بی گهردی بهسەر دهبا، دوور له ریایی و بهد
مألایی؛ له تونایاندایه سهپشک بن له بهدهستهوهانی گیانیان ،
کاتی فریشتهکانی گیانکیشان دین به دواياندا. کهسانی وها بی
خهوش و پاک و خواناس نازادن، دهتوانن گیان بهیننهوه کاتی
فریشتهکان به ریزهوه دینه میوانی و داوهتی ئهو دنیای دهکن.

لهبهر ههمان هۆیه که ههندی گیان ههن له ههندی جیگهده بۆ
ماوهیهکی زۆر به جی دهمینن یان دهمیننهوه و ئهم سرووشته
بهجی ناهیلن، له نادیاریدا ههمیشه له پهیوهندییهکی
ناراستهوخۆدان لهگهل دهوروبهر و ژیان و بژیوهکاندا. له
پهنجهره ی نیوهکراوه ی ژووری خهستهخانهکهدها، پهردهکه
درزیکي والایه و پارچهیهک تیشک درژ بووتهوه و لهسهر
لئوی خهندهواری شیل تیشکهکه ههئیشتوه، رۆژیکی ههور و
ههتاوه، کات ناشتایه و ههورهکان له ناسماندا دیز و شین باون به
رهنگی خۆلهمیشی. له دارستانهکه ی ئهوبهرهوه ی پهنجهره ی
ژووری شیل دا ئهمشه مانگ کز و پر تا بهرهبهیان دیار بوو،
تیشکی دهدها به ژوورهکه ی شیل، دارستانهکه رووت و رهجالی
وهززی زستان و سهرمابردهیی پئوه دیاره. ناو قاوشهکه
خامۆشه، چونکه تهقه ی پیلاره پاژنهعانه ی پئی کیژۆلهکه کپ
بوووهوه و بیجگه له شوننهواریکی نادیار و ههستی هیچ
شوننهواریکی دهنگی پئ له قاوشهکهدها نهدهبیسترا.. پیدهچوو به

خوآستی ویستیکی پاراسایکۆلۆجی و بیخواست، کۆی نهخۆش و سستهر و دکتور مەکان له سووری مئبووندا بن، ساتیکی نائیرادی، چونکه له زۆر جیگه‌دا هه‌ندێ جار زه‌مه‌ن له بیری گشتیدا ده‌هه‌ستی، به‌ تایه‌تی له‌ویدا که گیان پرۆژه‌ی خۆی نه‌جام ده‌دا. ته‌نها شێل به‌ نیازی بزووتن یان چاکتره‌ بلێن به‌ نیازی چاوکردنه‌وه و بزه‌ نیشان‌دان له‌ حاله‌تی به‌ ناگاهاته‌وه و ژيانه‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وتیت چونکه به‌ رووکه‌ش مردووه و قاوشه‌که‌ی به‌جێهێشتووه، نه‌گه‌ر گیانی نازاد بێ نه‌وا ته‌نها خوا ده‌زانی له‌ کۆئیه‌ و له‌ کۆئ بووه‌ له‌م ماوه‌یه‌دا!

جیگه‌ی سه‌رسوهرمانی له‌ راده‌به‌ده‌ره‌ که پیلوه‌مکانی ده‌بزوین وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ حاله‌تی خه‌ون بینیدا بێت، خه‌نده‌یه‌کی جوانی له‌سه‌ر لێوه‌کانیشی نه‌خشان‌دووه‌ که زۆری لێ جوانه‌ له‌و ته‌مه‌نه‌یدا، له‌و حاله‌ته‌یدا، مرۆف به‌ خه‌نده‌وه‌ چه‌ند جوانه‌؟! نیشان‌دانی خه‌نده‌ له‌سه‌ر لێو نیشانه‌ی ره‌زامه‌ندی و خۆشنوودیه‌ له‌و جیگه‌یه‌دا یا له‌و کاته‌دا که مرۆف تیا‌دا خه‌ندانه‌، گومانی تیا‌دا نییه‌ و شایه‌نی باوه‌ره‌ که تا نه‌وکاته‌ی مرۆف خه‌نده‌ له‌سه‌ر لێویه‌تی- ده‌ژی و زیندووه‌.

له‌و دۆخه‌دا بۆ یه‌که‌م جار له‌ ماوه‌ی نه‌م مانگه‌دا شێل بیخواست به‌ه‌وای خه‌نده‌ نه‌خشان‌ده‌که‌یدا چاو‌مکانی هه‌لبێری و بێ هه‌یج یارمه‌تییه‌ک گیانی هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و به‌سه‌ره‌ ده‌رگا‌که‌ چوو.. بێ هه‌یج یارمه‌تییه‌ک وه‌ک تارمایی له‌ده‌رگا‌که‌وه‌ ناویدیوی سه‌ر

رارەوى قاوشەكە بوو، ديمەنئىكى زۆر سەير بوو. تەنيا رۆشنايىهكى كەم لە قاوشەكەدا ھەبوو كە چاوى ھەموو كەس نەيدەبىنى يا تەنيا چاوى مرۆڤى گيانخواز دەبىبىنى، بە چاوى عەقلى ناوەرۆك، بۆيە دەشيا و دەكرا لە سەر ئاراستەيەكى قاوشەكە ببىزئيت. ئاسايى و زىندوو دەھات و دەچوو، كەمى شپرزەيى پتوھە ديار بوو؛ لەو دەچوو بە دواى ئەو دوو دەستە خوشكەدا بگەيرئ كە دەنگى پاژنە عانەى پتوھە يەكەمیان ئەوى ھىنايەوھە ياد، ياد و ھۆش يان حالەتى ئاگايى. بەرەو ئەو ژووورە رۆيى كە دوو كىژۆلەكەى لى ميوان بوون.. ئەوان لە حالەتى دانىشتن و ھاوھەستى و متببوندان لە تەك نەنكى خۆيان دانىشتبوون و بى دەنگيان دأنەوايى و ھاوھەستى بوو بۆ نەنكى پەكەوتەيان.

شئىل لە دەرگای داخراوى ژووورەكەوھە بى يارىدە وھژووور كەوت، بەبى ئەوھى كەسنى كەمترين ھەست بە بوونى شتوھى نەبىنراوى ئەو بكات، ھەلبەتە ئەو لە راماندا ئەو كارەى ئەنجام دەدا، بەلام لە راستيدا ھىشتا لە سەر جىگاگە راکشابوو، ھىشتا فرىشتەكان ميوانى بوون، ھەردوو فرىشتەكە لە گەفتوگوى ئەوھەدا بوون كە گيانى ئەو بەبى ويست و سەرپەشتى ئەو نەكيشن و چاوەروانى رەزامەندى و گەرانەوھى گيانبىن بۆ ناو لەشى. فرىشتەكان ھاورا نەبوون، يەكئ لە فرىشتەكان كە فرىشتەى خىرى شئىل بوو، خاوەن ويژدان و كەرامەتى كەمالى خىر و جوانى بوو، كەمتر ھاوراى فرىشتەى شەر بوو، چونكە لە

دەفتەری فریشتەیی شەردا تۆماریککی چی باس و بەسوود تۆمار
نەکرابوو کە ببیتە هۆی راپیچکردنی شیل بەبی رەزامەندی
خۆی یا گیانی ئەو. شیل مروۆقی بوو هەر لە تەمەنی حەفدە
سالییەوه لە ژیانیدا بۆ تەنها ئومیدئ هەولئ داوه و کاری کردوه
و ژیان و روژەکانی بەسەر بردوه، کەسئ بووه هەرگیز
نازاری کەسئ تری نەداوه؛ سەرزەنشتی کەسئ نەکردوه، بی
درو و غەل و غەش ژیاوه و هاودەمی خۆزگە و ئومیدەکانی
خۆی بووه. مأل و حال و کەلوپەلی ژیانئ بەوپەڕی خۆشییەوه
ئامادە کردبوو بۆ ئەو ئافرەتەیی کە لە راستیدا خوشی دەویست و
باوەری و ابوو روژئ لە روژان بە ریکەوت چاوی پئی دەکەوئ
و لە یەکمەم بینینییەوه بەبی یاریدە دەیناسینەوه و دەبنە
خۆشەویست و هاوسەری گیانی بە گیانی؛ و ژیان پیکەوه برەو
پێدەدەن. ئەم چاوەروانییەیی شیل سالانیککی زوری برد تا پیری
بووه میوانی بەلام ویستەکانی ئەو لەگەل بەسەرچوونی تەمەنیدا
هەر لاو و بگرە بە لاوی مابوونەوه بۆیە ئەو هەستی بە
تییەر بوونی کات نەدەکرد، چونکە درێژی و کورتی کات نابیتە
هۆی وازەینان لە خواست و هیوا، بەکاربردنی کاتیش بۆ
مەبەستی پیرۆز و ئاکاری، بۆ مەبەستی ئازادی شایەنی بەرگە
گرتتە، ئەگەرچی تەمەنی حەفتا سالان بوو، ئەو لە خۆزگەو
ئومیدەکانیدا زۆر لاو بوو، بە ویستی لاوی، بە خۆزگەیی لاوی
لە چاوەروانییەکی دێرینی سەردەمی لاویدا دەژیا.. هینشتا
بوخچەیی نەکراوه بوو. ئەو بە درێژایی ئەو تەمەنە کەسیکی

نادیاری خوش دەویست.. دەیان جۆر دیاری بەنرخ و ملوانکه و بازنگ و ئەلقەیی بە دیاری کریبوو و لە دۆلاییکی قەدیمی مالهەکیدە هەلیگرتیبوون بە نیازی رۆژی ئاشنابوون بە ئافرەتی خەونەکانی. لەو مالهەدا که هیشتا که؛ بە هیچ کەسێ نازانی لە کوێ یەو چۆنە و لە چ ولاتیکی ئەم سەرزەمینەدا یە؟! چونکه شیل تەنها لە شیوەی مەرقەدایە و بێ ناسنامە و بێ ناو نیشانە و تەنانت ژمارەیی تەلەفۆنیسی لە گیرفاندا نەبوو، پارەیی هیچ ولاتیکیسی پێنەبوو، وەک ئەوەی بابایەک بێت لە ئاسمانەو هاتبێتە خوار و لەو بازارەدا نیشتبێتەو و دووچاری کۆما بووبێت. هەندێ لە سستەرەکان هەست بە سامیکی تاییەت دەکەن لە پەيوەندیاندا بەو مەو لە کاتی خزمەتکردنیدا. هەست دەکەن هەندێ جار لەشی شیل ئەوان کیش دەکات و کۆی کیزۆلە سستەرەکان لە دەوری خۆی کۆدەکاتەو، وەک ئەوەی گیانی ئەو پێویستی بە پاراستنی نائیرادی بێت یان پێویستی بە هاو دەنگییەکی گیانی بێت. فریشتەکانی مەرگ؛ بە تاییەتی فریشتەیی چاکە چاوەروانی گەرانەوی گیانی شیلیان دەکرد، یەکەمیان بە دوو مەمی فەرموو: "ئێمە تەنیا دەبێ ملکەچی ویستی ئەم بابایە بێن.. پێدەچی نیازمەند نەبێ و ئەم گەردوونە بەچی نەهێلێت.. ئەو بە تاسەیی عەشق و ژیانی گیانی ئەم سەرزەمینەو پەيوەستە، پێویستە بێدلی نەکەین".

قرووقەپ هەردوکیان چاوەروان بوون. کاتی شیل ماویەک لە ژوورەکەدا؛ واتە ژووری زیارەتی دوو کیزۆلەکەدا خۆی

بینیهوه کت و مت له کوریکي لایو حهفدهسالان دهچوو.. لهو
ههیکهله خهو شیهویهیدا. کیژوله پاژنه عانه لهپیکه، تنها نهو
کیژولهیه ههستی بهوه کرد که ههوایهک یا شهمالی بایهک به
لایدا تیدهپهړئ و دهست به زولف وهگریجهیدا دههینی. ههستی
دهستیکي نهرمی له ههوادا دهرك پیکرد، نهشهیهکی گیانی
تایهتی ههست پیکرد. ههستی کرد دهروونی گهرم دهبیتوهه و
سوزمکانی دادهگیرسی، بهلام کت و مت تینهگهیی، نهیزانی بو
کتوپر ههستهکانی گوران! وایزانی بهزمیی به نهکی دا دیتهوه!
توومس بی ناگا بوو لهوهی که ههیکهلی خهوشیهوی شیل گیان
و ویستی نهو لهبهر دهמידا مت بووه و خوی لهویداو له ههستی
ناناگای نهودا دیل دهبینی.. شیل ههست دهکا هم دهنگی پاژنه
عانهیهی که پیی بیدار بووهوه، دهنگی پیی نافرتهی
خهونهکانیتی، که بهر له بیداربوونهوه یادی هاتبووهوه که له
سهردهمی لاویدا له بیري خویدا، له نیازمکانی دا ههستی دهکرد
نافرتهی خهونهکانی یا خوشهویستی یهکهمی جووتی پیلایوی
پاژنهعانهی له پیدایه و به روتی گیان دهبزوینی و خوشنودی
له دهنگی روتیدا دهروینی. نهو دهنکه له بیري نهودا نیشانهی
هانتی بوو، نیشانهیهک که نهو له هانتی ناگادار دهکاتهوه بهلکو له
خهون بیداری دهکاتهوه، زور له میژ بوو چاوهروانی بیستنی نهو
تهقهی پیلوانه بوو، بو چهندان سال چاوهروانی نهو ساتهبوو،
نیستا له ویستی نازاد و بهختیاردا شیل ومکو ههرزمکار.. کت
ومت ومکو نهو تهمنههی که خوزگهی تیدا بریار دا؛ ومکو

گیانیکی لاوتر له حهفته سال له گیانی بی لهشدا.. له ویستی نازادیدایه، له بوویهکی نادیاریدا راوستاوه و نامادهیه جاریکی دی بو دلنهوایی گوی له ناوازی رویشتنی خوشهویستی یهکهمی بگریت و بو همیشییه لهودا وچان بگری و ناوینته بیت. نهو خوشهویستی یه که بهر له تاوی بیداری کردوه و چارمنوس بو نه مهبسته بی خهوشه نهو نافرتهی هینابوه میوانی نهخوشیکی راکشای خستهخانهکه.

دوو کیژولهکه به نیازی جیهیشتنی جی زیارت خواحافیزیان له نهکیان کرد، پاشان به ههمان ئیقاعی هاتن، به ناو قاوشهکهدا تهق تهق ..تهق تهق وهدرکهوتن، یهکهمیان دهنگدار به پاژنه عانه، دووهمیان بی تهپه ی پی.. دهنگی ناوازی پی پاژنه عانهکه ی پی ههمانشیوه دووباره بووهوه، پاشکهمی ریکردن پاژنهعانه لهپیکه تهکانیکی داو سهرسمیکی کرد و دهنگی تهقهکان کهمی شیوا و ریتی رویشتنی لهرزوک کرد، تووممز لهو کاتهدا لهو ههنگاو تیکهلبیون و تهکانهدا گیانی شیل ناوینتهی گیانی نهو کیژولهیه بوو. لهو ساتهدا نهو کیژولهیه ههستی به سوزیکی گهرمتر کرد، ههستی کرد گیانی ویستی له بهرگیکی نویدا یا له بیریکی نویدا بهر ههستهکانی نهو دهکهن. کیژولهکه ههستی کرد شتیکی یاد دیتهوه، یان شتی فیردهبیت، ههستی کرد دهنگیک له ناوهویدا داوای رشتنی تهنیا یهک فرمیسک له گیانی خوی دهکات، نائیرادی فرمیسکی له چاوانییهوه کهوته سهر یهکی له کاشییهکانی قاوشهکه، لهو کاتهدا که سهری دانهواند به

نیازی دهرهینانی دستهسر له گیرفانی، له ههمان کاتدا بهرو
دهرهوهی خهستهخانهکه دهرویشتن. دستوبرد ههردوو
فریشتهکه لاشهی "شیل"یان بهجیهیشت و هاتته سر فرمیسهکه
باریوهکهی سر کاشیهکه .. که له چاوانی کیژوله پاژنه عانه
لهپیکهوه وهری. ههردووکیان پیکهوه سهیری فرمیسک و
گهردهکانی یا گری ناو فرمیسهکهکیان دهکرد، تیگهیشتن که
شیل شوینگه و ژینگهی گیانی خوی دوزیوهتهوه و ئاویتهی
گیانی ئه کیژولهیه بووه، بویه له چاو تروکانیکدا شوین و ناو و
ناونیشانی کیژولهکیان لای خویان تومار کردوو له دهنگیکی
که متر و نزمتر له دهنگی پیی کیژولهکه ههردوو فریشتهکه
بهرو جیهانی بالآ ههلهکشان، لهو چرکه و ساتهدا، لهو دهنگه
کههدا، یهکی له سستهرکان له قاوشهکهدا دهرویی، ههستی
کرد دهنگی دهبیستی.. یان کهسی بانگی دهکات، ههستی کرد له
پشتهوه بانگی دهکن، به پهله ئاوری دایهوه؛ بهلام کهسی
نهیی، توومهر دهنگی دیارنهمان و بالآچوونی دوو فریشتهکه
بوو. سستهرکه بهمهی زانی، ههستی کرد به ههلهدا چووه و
نیشانهی ماندوو بوونیتی، گوئی دهرنگیننتهوه!

دوای چهند مانگئی تهرمی شیل له یهکن له بهفردانی
خهستهخانهکهدا ههلهگیرا و زوری نهبرد لاشه و نازناوی لاشه
له خهستهخانهکهدا ونبوو، شوینهواری له یادی هیچ کهسیکدا
نهما، وهک ئهوهی ویستیکی غهیی بابهتهکهی له بیری ههمواندا
سرپییتهوه.. شیل ئافرمتی خهونهکانی سهردهمی لاوی دوزیهوه،

له گیانی ئەودا ئوقرە ی گرت، جمە ی دئ و نەشئە بەخشە و کامەران و حەواوەیە لەودا، له یەكەم تەكانخواردنی هەنگاوەكانییەوه له قاوشی خەستەخانەكەدا گۆرانئ بەسەر ئەو كیژۆلەیهدا هات، هەستی دەكرد كه زۆری پئویست بە هاودەنگی و هاوسۆزی و هاوہەستی، بەزی له خۆشەویستی، یە! هەستی دەكرد گەرما بە لەشی دەگات، بیری لەوه دەكردوه چون بچیتە قوتابخانە و فیرببیت و بە ئامانجی خۆی بگات تا بتوانئ رینگە بۆ ژیانئ خیزانی خۆش بكات، له ناو مأل و مندألئ خۆیدا سەرگەرمئ ژیان بئیت. هەستی دەكرد خۆشەویستی سیمپۆتی و خۆشاییەك گەشبینئ تاو دەدات و هانی دەدا بۆ ژیانئیی كئ پر له مانا.

سئ سأل له پاش ئەو رۆژە ، پاش ئاشنابوونئ بە یەكئ له هاوڕێكانئ سەردەمئ مندألئ؛ هەستی كرد نیازی خۆشەویستی دیتە دئ و ئاشكرا بوو لای، كه ئەو لاوەی خۆشەوئ، بەز دەكا ببیتە هاوسەری. پاش پئنج سأل شووی بە هەمان هاوڕێئ مندألئ كرد، سألئ دواتر مندألئ یەكەمیان بوو، كور بوو، ناویان لئنا "شئیل"!

شئیل مندألئیی كئ زۆر هئمن و بئ قەرە و دەنگ بوو.. له ژیاندا خۆئ نامۆ نەدەببئئ، هەستی دەكرد بە شیرئ عەشق گەورە دەبئ و گروگأل دەكا. له جیہانئ بالاشدا فرمئسكئ كیژۆلەكە كه پارچەییەك بوو له ژیانئ شئیل و له چاوانئ ئەو كەوتە خوار

نیز رابوو.. فریشتهکان فرمیسکه که میان بردبوو، له جیهانی بالادا
ئهو فرمیسکه گوش دهبوو وهکو درمختی سرووش و نیلهامی
گهوره دهبوو پهلوپوی دهکرد. گولی بازنه شیوهی ههمه رنگ
دهگری و همدانهی گولیکی جوره سرووش و بههرمیهکه
لهگهل "شیل" دا گوش دهیی.

" نامریت هرگیز؛ نهوهی دلی به عشق زیندوو بوو "

- حافظ -

بەسەرھاتی درەختیک

ھەبوو نەبوو کەس لە خوا گەورەتر نەبوو. کەس لەبەندەى خراپ روورەشتەر نەبوو، کۆسە مرد کەفنى نەبوو، ھەلئانگرت جىگەى نەبوو، داياننا رىگەى نەبوو، خستيانە ئاق چاوى چووه زاق، خستيانە بنمىچ دانى چووه رىچ، خستيانە كەلەك كەلەك رووخا، وتيان كەلەك بۆچى رووخايت؟ وتى ئەى بۆچى گيا لە بنما سەوز دەبى؟ وتيان گيا بۆچى لە بنيا سەوز دەبى؟ وتى: ئەى بۆچى بزن سەرقەتم دەكات؟ وتيان بزن بۆچى سەرقەتى دەكەيت؟ وتى: ئەى بۆچى گورگ چاوم لى زەق دەكاتەوه. وتيان گورگ بۆچى چاوى لى زەق دەكەيتەوه؟ وتى : بۆچى شوان ھەلەلەم لى دەكا؟ وتيان شوان بۆچى ھەلەلەى لى دەكەى؟ وتى : چونكە داپىر نايەلى شير بفرۆشم. وتيان : داپىر بۆچى نايەلى شير بفرۆشى؟ وتى: چونكە مشك سەردۆلم ئەخوات. وتيان مشك بۆچى سەردۆلى ئەخۆيت؟ وتى : ئەى بۆچى پشیلە چاوم لى زەق دەكاتەوه؟. وتيان پشیلە بۆچى چاوى لى زەق دەكەيتەوه؟

وتى: گوومكەى تەلە بە ريشم ئەگەر لىرە دانیشم

ئەچم بۆ شارى تاران جگەرەى قوت قوت ئەكیشم

خەلک وخواى گۆيگر؛ باوكان دايكان، منداله گۆيراديرهكان، هەبوو نەبوو لە ولاتيكي ئەفسانەيي زۆر خۆشدا؛ لە ديري زماندا، لەناو شاخە بەرزەكاني كوردستاندا، باخچەييەكي ئەفسانەيي هەبوو.. لەو باخچەيدا هەزاران تەرز گۆلي رەنگاورەنگ رووابوو. لە ناو ئەو هەموو گۆلانەدا كە بە بۆنيان دەردى دەردەداريان دەپەرانند و چاوى كۆيريان چاك دەكردهوه؛ يەك درمختى گەورەى سەي و مەزن هەبوو، تەنها يەك درمخت لەو باخچە گەورە رەنگينەدا هەبوو، باقىيەكەي گۆل و گۆلزار و لاله و نەسرین و شەبۆ و ریحانە و لاله و نيرگز و لاو لاو و سەمل بوو. خەلکي ئەو ناوچە شاخاوى يە بەو درمختەيان دەوت: "درمختى زەمان". درمختى زەمان زۆر بە شكو و جوان بوو.. ئەگەر چي رەنگي سەي بوو هەروەكو كۆلووى بەفر، بەلام گشت گۆلەكاني دەوروبەري لەسەر رووى ئەو هەميشە بريق و باقيان بوو، بە تايبەتى كە خۆر هەلەدەهات. پياويكى پير كە ناوى مەستو بوو خزمەتى ئەو باخچەييە ديكرد، خەلکي گوندەكاني دەوروبەريش لە بەهاران و هاوينايدا دەهاتتە زيارەتى تا نيازەكانيان بەديبیت، لئى دەپارانەوه كە نەخۆش يەكانيان پەيرينى يان مراديان بيننە دى. مەستوش ئەو پيرە دارە سەي يەي زۆر خۆش دەويست. لەو لای ئەو درمختەوه، بۆ خۆي كەپريكي دروستكردوو؛ لە ژير ئەو كەپرەدا دەژيا، هەميشە مشوورخۆرى درمخت و گۆلەكان بوو، هەميشە ناوى دەدان و خزمەتى دەكردن. درمختى زەمان خاوەنى سيجر و

ئەفسانەى خۆى بوو، كە شەمال بەر لق و چلەكانى دەكوت،
ئاوازيكى زور دلرفين له سەماى چلەكانىيەوه بەدى دەهات..
گوئى خەلكى پردهكرد له ئاوازيكى خودژەن. بىرم چوو پىتان
بلىم كە درمختى زەمان گوئى سىپى دەگرت و كاتى له دواى
ورزى هاوین دا گولەكانى بە خرۆشى مۇسقاوه هەلدەورین..
پاش سەمایان وەكو پەپولەى سىپى كە دەنیشتەوه، خەلكى كوین
دەكردەوه و لەگەل خۆياندا دەیانبرد تا بۆنى مألەكانیان خوش
بكات. هەندى له كچانى جوانكىلەو ژنانى قەیرەش دەیانخستە نىو
سنگولەیانەوه. سەرەك خىل و زانایانى ئەو دەوروبەرە زور
هۆگرى درمختى زەمان بووبوون چونكە ئەفسانەى ئەویان زور
دەبیست، هەندى جار درمختى زەمان دەچوو خەونى پیاوه له
خواترەسەكان و ئیلهامى پىدەدان. درمختى زەمان هەمیشە له
بەند و بالۆرەى سەردەمى خەلكى دا شاباس بوو، زور
خۆشەویست بوو، بۆیه سەرەك خىل و هۆزەكان بىریان لەوه
كردەوه كە دەبى بىرىك له داهاآتووى درمختى زەمان بكەنەوه و
هەول بەدن داهاآتووى له پىربوون و كلۆربوون و نەمان
بپارێزن. مەستوى پىریش باوهرى وابوو درمختى زەمان
هەمیشەیبەرە هەرگىز دووچارى فەوتان نایەت، باوهریشى وابوو
كە درمختى زەمان دەشى له بارودۆخى تاییهتیدا لەناو دارستان دا
له تەك درمختەكانى تردا، توانای هەبى جورى بەرى ترو
ئەفسانەبى تر بخولقینى یان بەلای كەمەوه دەشى بتوانى بدویت،
یان پروات یان هەر شتىكى تر. هەلبەتە درمختى زەمانیش ئەو

خەلكەى خۆش دەھوئىست، ئەھوئىش بە خۆشى ئەھوانەھە ھاتبۇوھ ئەھو
جىگىھە؛ دەئىن ھەزەرتى نوح پاش ئەھوئى كەشتىيەكى لەسەر
لوتكەى جودى گىرسايەھە، ئەھو درەختەى بەدىارى بۇ ھات لە
لايەن "ئادەم" ھەھە لە سەر شانى دەھيان فرىشتە. درەختى زەھمان
تواناى ئاخاوتن و رۆيشتنىشى ھەبۇو، بەلام كەس لەم بەھرەيە
بە ئاگا نەبۇو، تا شەھوئ لە شەھوان لە خەودا بە مام مەستوى پىر
دەئىت: "مام مەستوى بەرئىز لە پىناوى خۆشەھوئىستى و رىزى
ئىھەى كەسمدا دەتوانم ھەزاران فرسەق بىرم". بۇيە مام مەستو
وا لەھو رازى خەونە تىگەيشت كە پىدەچى درەختى زەھمان نىيازى
گەشت وگوزارى ھەبى. خەونەكەى بۇ پىران و سەرك خىل و
زانايان گىرايەھە، ئەھوانىش پاش مقو مقوى زور و تىفكرىن
گەبىنە ئەھم ئاكامەى كە مام مەستو سەرىشك بىت و بۇ
گەشتىكردى درەختى زەھمان بە دنياى دەھوربەردا و نىشاندانى
بە خەلك و جىھان. خەلكى ئەھ ئاوايىانەى دەھوربەر و دەھوى
مام مەستو كەھوتن، كاتى مام مەستو خوى كۆكردەھە و ئامادەبۇو
بۇ گەشتكردى بە درەختى زەھمان. زور لە خوى رادەبىنى كاتى
لەبەرچاوى ئەھ عەشاماتەدا بەرئىز و ھورمەتى بىنپايان تكاى لە
درەختى زەھمان كرى كە بەندە نىزامەندە لەگەل درەختى زەھماندا
گەشتى بە ناو وئاددا بكات، بەلكو درەختى زەھمان بەرى
ژيانىكى ترمان پى بىھەشى تا سەروشمان پىدات دەربارەى
ژيان لە دەھوربەرى تردا. خەلكەكە گەشتى شاگەشكە بۇون بە
دەھمەنى رۆيشتن و رىكردى درەخت، بەكەم جار بو بە چاوى

خویان درمختی ببینن مروّف ناسا بی کوسپ رهو بکات له گهلّ
مهستوی پیردا.. چهند روژئی ریگیان بری، جورها شاخ و
دۆل و دهشتاییان تئیکرد، گهلّی دارستانیان بینی، درمختی زهمان
رهنگی جوان تر دهبوو، زیاتر له رهنگی ناویزه دمچوو، ههمیشه
به نووری له شهو و روژدا سهرنجی خهلّکی رادهکیشا و ئهوهی
چاوی پئدکهوت ئهفسوونی ناچاری دهکرد تا له توانایدا بییت
وهوویکهوئ و بهدم داچهقاوی و سهرسورمان سهیری بالآ و
شکووی درمختی زهمان بکات. ناوبانگی ئهو گهشتهی مام مهستو
و درمختی زهمان دمگهیه ههر ئاواپی و چهند ئاواپی پیشیان،
بهر لهوهی بگهن خهلّک به دهمان روژ له بهرزایی یهکانی پشت
دیکانیانهوه لهسه لق و چلی درمخته بهرزمانهوه له دور بهرمو
ئاسو دهمانروانی، چاوهرپی گهیشتنی ئهوان بوون.

بویه کۆمهلّی چتهی ناسراو به کلاو دوو شاخ له ههندهرانی
دوورمهوه خویان ئاماده کردبوو بو داگیرکردنی درمختی زهمان،
بو دزینی درمختی زهمان و بردنی بو شوینگی خویان؛ که
ولاتیکی یا خاکیکی داپوشراو بوو تهنها به بهفر- بو ولاتی
(کریوه). بویه له نیوهی گهشتهکهدا شهویک له شهوان مام
مهستو و درمختی زهمان کهوتنه بوسهی ئهو بی ویزدانه
داگیرکرانهوه، هلمهتیان برده سهریان، ههر له دوورمهوه به
تیر دلّی مام مهستویان شهق کرد، کۆمهلّی تیریش بهر سینه و
بهروکی درمختهکه کهوت. درمختی زهمان زور دلّی رهنجا لهو
بهدکارییه، بهر له گهیشتنی چتهکان دستوبرد مام مهستوی

گرت به بهرۆکی خۆیهوه و له خوای خۆی پارایهوه مام مهستو له سنگی خۆیدا جی بکاتهوه، یا لهودا بنیژرئ، خواوند داواکهی دهستوبرد بهجیهینا، مام مهستوی پیر هیشتا زهردهخنه‌ی لهسهر لیوبوو کاتی خۆی له روشنایی دهروونی درمختی زهمان دا بینی، کهمی دواى ئهوه چته کلاو قوچدارهکان گهیشتنه سهر درمختی زهمان، به تههر کهوتنه تاشینی لق و رهگی، پاشان به میخی گهلی گهوره رهگهکانیان به زهویدا داکوتا، پاشان پهردهیان له دهوری کیشا و پاسهوانیان به دیارهوه دانا؛ به دوایدا بهسهر لق و پویدا هه‌لگه‌هران. ههر کهسه و به جورئ لق و چلی دهشکاند و دهیقۆستهوه بهو نیازه‌ی له زهمینی و آلتی خۆیدا پیت و فه‌ری لی دهسکهوی چونکه ئهوان درمختی زهمانیان وا ده‌ناسی که گهلی به‌توانایه له داهینان و خۆزگه به‌دهیه‌یناندا.

به داخهوه، ئهوه سه‌رشینه نه‌فامانه بیئاگا بوون لهوه‌ی که درمختی زهمان ته‌نها و ته‌نها له پاداشتی (خۆشه‌ویستی ورێزدا) ده‌ژی و ده‌ده‌روه‌شینه‌وه. ته‌نها زمانی هه‌ست و سۆزی پاکی و مرو‌فانه و عه‌شق و خۆشه‌ویستی یه که تین و ژیان بهو ده‌به‌خشئ. هه‌مان شه‌و بۆ به‌یانی کاتی که چته‌ه‌کان بیدار بوونه‌وه و نیازیان بوو به چه‌ندین بار سوود له درمختی زهمان ببینن، چون بۆ سه‌په‌رکردنی. به‌لام ئهوه‌ی که ببینان درمختی زهمان نه‌بوو، درمختیکی قه‌ترانی ره‌ش و درکن و بۆندار، که ته‌نها بۆنی ئه‌وانی ناچار کرد ئه‌و ناوچه‌یه به‌جی به‌ئیلن و بی ئاوردانه‌وه هه‌لئین. درمختی زهمان له ده‌ردی دوری و بی نه‌وایی و له تاو

به‌دکاری مام‌له‌ی خه‌لکی ره‌ش داگیرسا، تا ده‌هات بچوو‌کتر و بچوو‌کتریش ده‌بووه‌ه و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئه‌و و مام مه‌ستو که له‌ دهروو‌نیدا نیژرا بوو به‌ره‌و نه‌مان هه‌ل‌چوون تا ئه‌و کاته‌ی هه‌یچ شو‌ننه‌وار یکیان نه‌ما!

ساله‌کان هاتن وچوون.. وهرزهمان ده‌یان جار و سه‌دان جار دووپات بوونه‌وه. زه‌وی کۆمه‌لێ لافاوی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کی به‌سه‌ردا هات. مرۆفایه‌تی که‌م بووه‌ه و پاشان گه‌شه‌ی کرده‌وه و شار و شاروچکه و دئ و ولات به‌دیها‌ت.. درمختی زهمان ناوی له‌ سه‌ر زار و بیر و یادی مرۆفایه‌تی‌دا سه‌رایه‌وه، له‌و کاته‌وه منالینه، له‌و ساته‌وه ، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، درمختی زهمان مه‌للول و دلته‌نگ له‌ به‌دکاری مرۆف؛ خۆی له‌ چاوانی مرۆف هه‌شارداوه و که‌س نایه‌ی. له‌و کاته‌وه درمختی زهمان داوا‌ی له‌ کردگار کرد هه‌ر مرۆفی هه‌ر مندالی که‌ به‌ ناهه‌ق له‌بار ده‌برئ، یا ده‌کوژرئ یا ئه‌تک ده‌کرئ، هه‌ر بی ده‌سه‌لاتی که‌ بیگونا‌ه له‌ناو ده‌بری گیانی لای ئه‌وو مام مه‌ستو تو‌مار بکرئ، بۆیه به‌ دوور له‌ بینه‌ی مرۆف، درمختی زهمان گه‌رۆکه و به‌م جیهانه‌دا نازاد ده‌گه‌رئ و گیانی به‌ ناهه‌ق له‌ ناوبراوان له‌ خۆیدا کۆده‌کاته‌وه و هه‌ر گیانی که‌ له‌ودا تو‌مار ده‌بی گه‌لایه‌ک ، له‌قی‌ک، گوئی‌ک، ره‌نگی‌ک، له‌و زیاد ده‌کات. درمختی زهمان شه‌ویکیان چوو به‌ میوانی هونه‌رمه‌ندیک و ئه‌م باسه‌ی خۆی بۆ ئه‌و کرد. هونه‌رمه‌نده‌که‌ش به‌وپه‌ری باوه‌ره‌وه گوئی بۆ ئه‌و شله‌کرد و له‌ به‌ره به‌یانیه‌کی هه‌مان شه‌ودا توانی پورتریتی درمختی زهمان

دۆزهخ له بههشت دا

دهنگى گريان ئوردوگاكهى پر كردبوو، هەر منداله و جۆره نهوايهكى دهژهن لهتاو نازارى سكى برسى و زام و تلوقى ماندوويى ريگا، ههناسهى ئاوارهكان ببوه تهمنيكى سپى و ئهو ناوچهيهى تهنىبوو، زوربهى خهلكى هيشتا ترسيان نهنيشتبووه و لهوپهرى ماندوويى و بى ئوميديدا ، بى وچان دهرۆيشتن. ههنديكىش تهاو شهكتهت ببوون و خويان دابووه دهست چارهنووس. كۆى خهلكى به ئاگا بوون تهنها له يهك بابتهى دوورهگ، ئهويش مردن و ژيان بوو ، كهس نهيدهزاني له مهرزى چ ولاتيكدان، بهلام بهرد و دار و دموهن و شاخهكان گهاهى ئهوه بوون كه شوين كوردستانه ؛ يان مهرزيكى سهر سنوورى كوردستان! چونكه كهس نازانى سنوورى كوردستان تا كوئ دهكشيت!.. دهمهو ئيوارهبوو، خيزانى فهرميدون لهوپهرى شهكتهيدا بوون، چوارهم روژ بوو به برسيهتى و لهبهر ليزمهى باراندا گهيشتبونه ئهو لاپاله، ئهوان و سهدان خيزانى تريش له تاو شهكتهتى؛ له پال دموهن و بهرده لان دا خويان كر كردبوو.. ئهگهرچى ترس هيشتا ئيخهى

کەسی بەرنەدابوو، نازداری خیزانی فەرەیدون لە پال تاشە بەردیکدا تریفەهی هەشت سالان و تریفەش ساوا نو مانگانەکەهی لە باوەش کردبوو، کە وادیاریبوو بەر لەچەند کاتژمێریک لە دوای نیوەرۆ گیانیان سپاردبێ لە تاو برسییەتی و سەرما!

نازدار تەنها باوەشی هەبوو، تەنها خۆشەویستی و باوەش تا منداڵەکانی پێ گەرم بکاتەوه. فەرەیدونی میتریشی، ئاکۆ و لاوان - ی لە باوەشدابوو، بەهۆی هەلگرتتی منالەکانەوه هەروکیان تەواو شەکەت ببوون، ئاکۆ و لاوان چوار و سێ سالان بوون، تریفە سەش سالان و ساوايەکی شیرمخۆریان هەبوو. فەرەیدون خۆی مت کردبوو، هەستی دەکرد پشووێ منداڵەکان و خەولیکەوتنیان ئازاری کەم دەکردەوه، گشتیان پێکەوه لە پال گابەردیکا کە عەبایەکیان کردبوو چەتری سەریان؛ خۆیان گەرمۆلە کردبوو و نەیان دەزانی چارەکە سەعاتیکی تر چارەنوس بریاری چینیان بۆ دەدات. نازدار بۆ چەندەمین جار تکای لە فەرەیدون کرد تا تاو بداتە خۆیی و بچیت مشوری پارچەبەک نان بخوات، بۆ منالەکان، بەلام ئەو بی ورته و بزووتن بوو، نازدار نەیدەوێرا زیاتر پێداگری چونکە هەستی بە مەرگ کردبوو کە لە دەوری ئەوان خۆی مەلاس داوه، تریفەهی سەش سالان خەیاڵاتی نازداری پچراند و بە دەنگی لەرزۆک و دانه لەرزێ؛ بەدەم هەنسکدانەوه لە دایکی پرسێ: - دایە گیان کەهی خوارنمان پێدەگات؟

- نازانم كچم، خوا دهزانی!

- باشه خوا نازانی نیمه و ئهو خهلكهش زورمان برسییه؟

- با كچم، خوا زور به رحمه و چاوی لیمانہ و بهزمی بیاماندا دیتتهوه.. نیستا نا تاویکی تر به سهبهته خهلكی ئاواپیهکانی ئهم دهوروبهره نانمان بو دههینن، ئهوجا تیر تیر شتی خوش دمخوین.

- خوا داریشان بو دهنیری تا بیسوتینن و خومان گهرم بکهنهوه؟

- بهلی كچم، خوا دهتوانی بهی ئاگریش گهرمان بکاتهوه. تریفه بی دهنگ و مت له خهالی خوشی چاومروانی دا سهری خوی كزکرد، سهرنجی خوشکه ساواکهی دهدا که له باوهشیدا پاریزراو بوو به دلکی کهمی خوشهوه له سهیرکردنی ئهودا چاوی چووه خهو.

پاش چارهک سهعاتی نووریکی روشن له ئاسمانهوه بهرمو ئهو ئوردوگایه دابهزی، نوورمهکه بو سهدان بهش دابهش بوو، دیاربوو له پهنا ههر بهردیکدا، ئهندامانی وردیلهی ههریهکه له خیزانهکانی دهوروبهر له برستی و سهرمادا گیانپان له دست دابوو. یهکی لهو پارچه نوورانه لهبهردهمی تریفهدا نیشتهوه.. ئهوی رهنگ پهریو زهردهلاتوو، له بزیهکی زور جواندا، هیشتا خوشکه ساواکهی بیدار نهبوووهوه.. چاوی چووبوووه

تریفه حمزی نهکرد دسبهر داری خوشکهکه می بیټ، بهوانی وت:
ئهگهر ئیوه من ههنگرن، ئهوا ئهو له باوهشی مندا دهبی و
خهبری نابیتهوه. فریشتهکان به خهندهیهکی شیرینهوه ئهویان
کرده باوهش دوو فریشتهی تریش لهولاه خهریکی فهرهیدون
بوون و مقومقویان بوو لهگهڵیدا:

تریفه به نانیسکی کوتایه دایکی و وتی: دایه گیان ئهوا من دهچم
بۆ لای خواوهند، دهچم نان و خواردنتان بۆ دههینم، ههر ئیستا
دیمهوه، هیشتا ئاخاوتنهکهی دهبرارهی خواوهند و بهرمکهتی
لهیاد مابوو که لهگهڵ دایکیدا دهبرارهی دوان بهر له چهند
دهقیقهیهک!.. ومک ئهوهی سواری جۆلانه بووی، به
جۆلانهیهکی نادیاردا به هینووشی بهرمو ئاسمان له باوهشی دوو
فریشتهوه هههچوون.. ئهویش توند خوشکه ساواکهکهی لهباوهش
بوو. زۆری نهبرد تا گهیه ئاسمان، گهیه بهردهمی خواوهند! له
ماوهی چاوتروکانییدا تریفه خۆی لهبهردهم خواوهندی مهزندا
بینی! له نووریکی هینمی و دلنایبی بهخشد، له نووریکی
گهرمی بهخشد، که تنها ههستی به خۆشهویستی دهکرد،
جلهکانی بهری وشک ببوونهوه، پرچیشتی ههمان شیوه، دانه
قرچهشی نهوو، خوشکهکهشی بیداربیوووه و بۆ ئهو
دهگهشایهوه قریوهی دهکرد. تریفه نیازمهند بوو زیاتر بهرمو
کۆشی گهرمی خواوهند بجیت، تنها یهک داخواری له دلدا بوو،
بهلام ئهو لهو روشناییهیدا که پر بوو له روشنایی خواوهند، تنها

گوئی له دهنگیکی خوش و پر بهزیی بوو؛ که له دهنگی باوکی
یهوه نزیک بوو، بانگی کرد: - کچی شیرینم هزت له چی یه؟

- حزم له هموو شتیکه؛ حزم له نانه، نانی گهرم، بوخوم و
دایکم و بو باوکم و براکانم.. بو نهوی دایکم شیر بدات به
خوشکهکم.

دهنگهکه لهگهل دهربرینی وتهی فهرموودا یهک نانی زور
گهوهی بازاریان خسته بهردمی تریفه که زور جوان
برژابوو، یهک نانی گهوره، زور گهوره، نانهکه بوو به دوو بوو
به سی.. لهگهل نیازی نهودا که له دلی دهگرت ژمارهی نانهکان
زیاتر دهیون؛ هیندهی ژمارهی خیزانهکیان.. نانی بههشت!
تریفه زور خوشحال بو بهو دیمهنه.. خوشکهکهی به دهستی
خسته کهلهکهی راستی خوی، بهجوریک تا توانای ههیی به
دهستهکهی تر نانهکه ههلبگریت، پاشان نهو کارهی کرد و
سوپاسی بی پایانی خوی گهوهی کرد، نجا نوری دایهوه بو
دواوه. ههردوو فریشتهکهی بینی له حالتهی کرنوشدا
چاوهروانی فرمان بوون.. بهیی ههنگاو ههلبهیان، نهگهر چی
ههردوو پیشی چاک ببوونهوه؛ گهیشه بهردمی فریشتهکان،
نهمجارهیان تکای لیکردن که ههلبیگرن و بییهنهوه بو لای
دایک و باوک و براکانی.. رایگهیانند که نهو نیازیتهی نانهکان
لهگهل نهواندا بخوات، چونکه نهوان زوریان برسی یه.. لهخوی
زیاتر. ههردوو فریشتهکه به دهنگی گومانهوه وهلامی خیزای

ئەويان دايەوه و وتيان كە تۆى جوانكىلە لە بارمگای خودادايەت و ناتوانى جاريكى تر بگەرئيتەوه بۆ لای دايك و باوك و براكانت، تۆ هەتا هەتايە ميوانى خوايت! تريفە ئەم وەلامم و شەرحەى زۆر پێ ناخۆش بوو، رايگەياند كە ئەو ناتوانى بەبى ئەوان نان بخوات، تكاى كرد كە ياريدەى بدەن تا نانەكە بەرئيت بۆ خيزانەكەى كە نەشيدەزانى لەكوپن، هەستى دەكرد ون بووه! فريشتهكان بەويان وت: ئيمە ملكەچى فەرمانى خواى گەورەين، ئەو چى بليت ئيمە وادەكەين. تريفە ناوريكى بۆ پيشەوه دايەوه، روى كردە نوورە روشنەكە، پاشان بە دەنگى لەرزۆك و پارانەوه كەوتە تەكا و رجا ؛ و لە خواى مەزن داواى كرد كە دلى فريشتهكان نەرم بكا و ياريدەى بدەن تا بگەرئيتەوه بۆ لای باوك و براكانى. روشنابيهكە هەمان وەلامى دايەوه.. ئەويش زياتر پنى دادەگرت و زياتر دەپارايەوه.. چاومەكاني پربوون لە فرميسك.. نانەكاني لەخۆى دوورخستەوه و توند باوەشى كرد بە خوشكە ساواكەيدا، لە مانگرتنى مندالانەيدا لچكردوو مايەوه و هەر دەپارايەوه. بەدەم گريانەوه دووپات و چوار پات هەر دەيگوت: دايك دەوى، بمبەنەوه بۆ لای باوكم. هيچ وەلام نەبوو، كەس گوپى لەو داخوازی يە مندالانەيه و گرانه نەگرت. پاش كەمى روشنابى پيروژ، نوورى خواكرد لە شيوەى دوو دەستى گەورەدا ئەويان كردە ئاميز.. ئەو و خوشكەكەى، بەلام تريفە بەبى مەيلى خۆى لەو دەستە ميهرەبانه دەكيشايەوه و بە دوپاتى بەدەم گريانەوه داواى گەرانەوهى دەكرد بۆ لای دايكى. پاشان

دەنگەكە بە نەرمی و میهرەبانی بەوی وت: - كچی شیرینم تۆ
چیتەر دایکی خۆت نابینیتەوه، باوك و براكانت نابینیتەوه،
چونكه تۆ و خوشكەكەت مردوون.. ئیوه له بهههشتی خوادان!

تریفه كه نهیدهزانی مردن چیه، بهدم ههسكدانهوه پرسى:
مردن چى یه؟ دەنگه میهرهبانكه لهسهرخۆ رایگهیاند كه مردن
ئەویه تۆ و خوشكەكەت نووستبوون و لهسه زههینهوه بهرمو
ئاسمان دین و له بهههشتدا دهژین.

- ئاخىر دایكم حمز ناكات ئیمه له بهههشتدا بژین!.. تریفه وتى:-
دایكم حمز ناكاهه ههچ مأل و شوئینكى تر بین، ههروهها دایكم
حمز ناكاههس بمریت.

پاش ئهم باسه منالانهیه تریفه له خواوهندی پرسى؛ تۆ حمز
دهكهیت بمریت؟

دەنگەكە وهلامی دایهوه:- نا.. من ههركیز نامرم.. من نهمرم!
چونكه من خواوهندم.

بۆیه تریفه زیاتر پنی داگرت و كهوتهوه گریان و پنی خوی
رادهپسكان و بۆ گهرانهوه هات و هاواری بوو.. بهدم گریانهوه
وتى:- (منیش حمز ناکهم بمرم، منیش دهمهوی و هك تۆ نهمر
بم، دهبهوه، بۆ لای دایكم!) تریفه مانى گرتبوو. ئهوتا دههات
زیاتر دهنگی گریانى بهرزدهمکردهوه، کۆی فریشتهکان دووچاری
وهزری بوون و گوچکەهی خویان توند گرتبوو.. خواجه گیان

یەك جارى تر بمبەرەوه بۆ لای دایكەم.. تریفه بەردەوام دەگریا
و ئەو ھاوارەى دووپاتانە دەوتەوه.

بۆ نەگبەنى ئەو ئیوارەیه منیش تازە مردبووم! ھەرچەندە یەكەم
جارم نەبوو.. چونكە من بە عەمرى خوا لەگەڵ مردن و
گیانداى ھەر كوردێكدا دەمرم، روژی سەد جار ھزار جار
دەمرم، بەلام ئەو ئیوارەیه لە خەوما بەراستى مردبووم.. لە
خەوما لە بەھەشت بووم. رەجەب ئاسا، بێكارو پیشە، قاچم
نابوو سەر قاچ... شەراب و ھەنگوین و گۆزىو قەیماغ و
مێوھەكانى بەھەشت دەچەشت! ئاگام لە مەحمووى بێزەوا نەبوو.
بەلام ئاگادارى ھەموو ئەو ھات و ھاوارە بووم، پەردەبەك
لەنێوان من و ئەو بەسەرھاتانەدا ھەبوو كە بەسەر تریفەدا ھات،
من لە بەھەشتدا بووم، لەژێر درەختێكدا لەسەر جێگەى بە
ئاوریشم رازاوە راكشابووم، ئاوى بەخورى رووبارەكان بە ژێر
درەختەكاندا دەڕۆبى، بەردەم پێبوو لە نوقل و نەبات، ئاوى
كەوسەر و شەرابى لەعەلىم دەنۆشى. ھەوت دانە فریشتەى
چاوگەش و رازاوە بە ھزاران تەرزى جوانى، ھەوت
فریشتەى نازدارى بەلدار سەمایان بۆ دەكردم، دوانیش
لەملاولاوە، راست و چەپ یەك دووبەكیش لەپشتەوه دەیاننیشلام
و سەرگەرمى رەزامەندى من بوون، منیش رەجەب ئاسا لەژێر
درەختێكدا دەم داپچەریبوو، گیانم پێبوو لە خوشى.. گویم لە
ئاوازیكى بەھەشتى بوو، سەمای ئەوان ئاوازی دەخولقاند. خۆم
پێ نەگیرا، چونكە لەودیو پەردەوه گویم لە دەنگى مندالى بوو

دهپاراپهوه، دهگريا، خهريك بوو ديقم دهكرد، پالټيكم بهدوو
فريشتهى ئهملاولامهوه نا كه دهيانويست چاوبهستم بكن و لهو
بهسرهاته بئ ناگام بكن، پهردهكهم لادا.. راستهوخو ئهو
دوومنداله جوانه بينازهم بينى.... ههنسكى زورى تريفه
وساواكهى خوشكى و كرووزانهوه و گريانى؛ دلئ دهبرژاندم..
لهتاواندا؛ بئ ويست بالم لئروا! ناچار وهكو باوكيكي ميهرهبان
به بالهكانم بهرمولاي ههلفريم، له تاوى گريانى ئهو چاوم تاريك
بوو، توورمىي دهستى بهسهدا گرتم.. به ئهسپايى چوممه لايهوه
و دهستم هئنا بهسهريدا و به چپه پيموت: مهگري كچى جوان؛
مهگري بهقوربان.. من دهنهوهوه بو لاي دايه و بابيه. ههستمه
سهر پئ و نههرتهم لئ دا، خوتم بهبهزميى و زال و به توانا
دهبينى، ههستم كرد ههستى هاودهرديم سهدان بالئ ههيه و
دهتوانئ لهههر عهرشيكهوه بو ههر نياز و مهبهستئ.. چى بوئت
بيكات. هاوسوزيم له توانيدا بووله چاوتروكانيكدا له
موعجيزهى خوا بههره بدزئ و له پيناوى رهزامهندى ورديله و
جگهر گوشهءا بهكارى بهرئ، ههستم كرد خواومند خوى
بههرم پئ دها چيم بوئت بيكهم، ههستم دهكرد مروقى بهههشتى
دهتوانن خولقنهبرى پهيام و بير و ههلوئيست و كردار بن.. بوئه
بئ يهك و دووتريفهم خسته سهر پشتم و له نيوان بالهكانمدا
جيگهم كردهوه.. ئهو و خوشكهكهى لهگهئ نانيكى زور به
ويستى تريفه.. دام له شقهى بال، ناسمانم تهيكرد، ههستم كرد
كردگارى ميهرهبان تواناي بهخشينى دهسهلات و سوزى به

پەرستارانى خۆى رەوا دېوھ.. بەر لەھوى عەرشى ئاسمان جىيھىئەم، لە نىۋانى ئاسمان و ئاسودا.. لەنگەرم بەبالەكەنم گەرت، لەگەل تريفە و خوشكەكەى نوچمان دا و سەرى كرنوشمان دانەواند، پاشان بە نىيازى گەرانەوھ بۇ دۆزەخ، ئەوانم خستە سەر بەلم.. لە چاوتروكانىكدا گەيشتىنەوھ ناو ئوردوگاگە .. ناو خەلكەكە.. نائىرادى خۆمم لەبەردەمى نازدار و فەرمىدون دا بىنى يەوھ كە خۇيان لە يەكتىرى توند كەردبوو بۇ گەرمكەردنەوھى يەكتىرى و دوو كورەكەى باوھشيان.. وەك ئەوھى لە خەودابن، تريفە لەسەر بەلكەنم دابەزى وەك ئەوھى دوو فرىشتەى نەبىنراو باوھشى نازدار بەكەنەوھ، تريفە منالانە كە ھىشتا خوشكە ساواكەى لە باوھش بوو، چووھ باوھشى دابىكەوھ و لە ھەمان حالەتى خەبىنن دا چاوى ھەلھىنا.. مەنىش ئەو دىمەنە بەختىارىيەكى زۆر مەزنى پى بەخشىم.. ھەستەم كەرد پىكەوھ بوون جوانترىن بەھرمىيە بۇ خىزان.. بەدەم گەريانەوھ، ئەویم بەجىيھىئەت، ئەوئ كە لە تاوانى نامرۇقايەتى دا واتە سەرزەمىن پىر بوو لە لەعەتى جەھەننەم، مەن حەزم نەكەرد زىاتر بەمىنەوھ.. خىزانى فەرمىدون؛ واتە نازدار و ھەر چوارە مندالەكە پىكەوھ بىدار بوونەوھ، گەشتىان حەواوھ و ئارام بوون، گەشتىان پىر بوون لە ھىواو دۇنيايى ، تىر و ئاسوودە بوون، نازدار ھەستى كەرد مەمكەكانى پىر لە شىر.. مندالەكەى لە باوھشى تريفە دەر ھىنا و خستىيە بەر مەمكى. تريفە يادى ھاتەوھ كە كۆمەلئى نانى پىبوو لە گەرانەوھى خەنەكەيدا، وەك ئەوھى دەنگى بانگى بىكات،

چەند ھەنگاوی لە مالموھ دوور کەوتەو، چاوی کەوت بە چارۆکەیکە کە لەسەر تاشە بەردی بوو، دلتیا بوو لەووی کە ئەو چارمەکیە پرە لە نان.. بەیانی بوو، دنیا روشن.. باران کەمی کردبوو.. لە دورایبەوھ ناگری کز دەبینرا کە خەلکی خویان لەبەر گەرم دەکردەو. تریفە بە خوشییەکی زۆر گەورەوھ چارۆکەیکەمی ھەلگرت و گەرایبەوھ بۆ لای باوانی. وەک ئەووی گەورەترین گەنجیان دۆزیبیتەوھ، گشتیان شاگەشکە بوون، دەسرازەکە نانی بەشی ئەوان تیا بوو.. لەگەڵ چەند پارچەیکە گەزۆ، وەک ئەووی گشتیان یەک خەویان بینی، روخساریان لە نووریکی پاکی یەزدانی گەشاوھ دیار بوو.. پاروویان بە دەمی یەکتەرەوھ دەکرد. بەر لەووی ئەوی بەجینێلم، تیر تیر سەیری ئەو خوشەویستیەم کرد، تیر تیر بە دیاریانەوھ گریام؛ بی ئەووی ئەوان من ببین. رۆژ ھەلات، من ھیشتا بە بالەکانم بەسەر ئەو ئوردوگایەدا دەسورامەوھ، گریانم دەھات، توورەش بووم، چونکە دەستە دەستە فریشتەمی دەستەبەر بەدەستم دەبینی، مندال و پیر و لاویان بەرەو ئاسمان دەبرد، شیوھن و شەپۆری ئافرەتان و پیاوان لە گشت لایەکی ئوردوگاکەوھ ئاسمانیان پیر دەکرد، ھەستم بە ناجۆری کرد، ھەستم بە غەدر کرد، ھەستم ئازاری دەدام، تەنھا توانیم زۆر بەکوڵ بگرم بۆ میللەتی وەھا ئاوارە. زۆر سەرم سوورما کاتی بینیم مەرگ لە دەعبایەکی تۆقینەر دەچێ، تەنھا یەک ھەینەتی نەبوو، بەلکو ھزاران چەشن مەرگم بە چاوی خۆم دەبینی لە سەرنجەکانمدا.. فریشتەکانیش

دوای مهرگ دهکوتن و ئهوهی بۆیان ده‌ریاز ده‌کرا رزگاربان
ده‌کرد و به هه‌لپه و په‌له به‌رمو ئاسمان گیانه پاکه‌کانیان
ده‌گواسته‌وه.. نهمده‌توانی ئه‌وئ به‌جیبیلم، هه‌ستم ده‌کرد بووم به
هه‌زار پارچه‌وه، هه‌ر پارچه‌یه‌کم سه‌رنجیک بوو بۆ خۆی،
فریشته‌یه‌ک رایچه‌ناندم کاتی له پشته‌وه ده‌ستی خسته سه‌رشانم،
پاشان به گوێچکه‌مدا چریاندى: " ئیمه به‌دکار و تاوانبار له
ده‌ستی مهرگ رزگار ناکه‌ین.. به‌دکار زیندوو نابیته‌وه و وه‌کو
تو له ژياندا گوزهران ناکات". حه‌زم له گریانیکى به‌کۆل بوو..
هه‌ستم به‌به‌زمی کرد، هه‌ستم به‌گه‌رمی توانا و به‌رگه‌گری ئه‌و
مرۆفانه ده‌کرد که منداڵه مردوو‌ه‌کانیان له باوه‌شدا بوو، هه‌مین
هه‌مین ئاوی چاویان ده‌رژاند و نزایان ره‌وانه‌ی ئاسمان ده‌کرد،
پیاویکم بینی په‌شۆکا و و بی ئۆقره و تاساو، هاوسه‌رمکه‌یی و
پنج منداڵی له‌گه‌ل بوو، به‌ دیار لاشه‌کانیان‌ه‌وه بی ئۆقره ده‌هات
و ده‌چوو، شه‌شه‌مین منداڵ ساوا بوو، به‌سه‌ر شانیدا چه‌مابوو‌وه
و گیانی له‌ده‌ست دا‌بوو، ئه‌ویش واته باوکی منداڵه‌کان؛
بێ‌خواست به‌ ده‌وری لاشه‌کاندا ده‌سو‌رایه‌وه و جار نا جاریش
منداڵه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی وه‌رده‌گیرا و چه‌ند جاریک بۆنی
ده‌کردو ده‌ینایه‌وه سه‌ر شانی، ئه‌م دیمه‌نه منی له‌م ئۆردو‌گایه‌دا
چاند، منی داگیرساندبوو.. ته‌نها گویم له‌ نوزه‌ی خۆم
بوو..هیچی تر. ئاگر ده‌باری له‌ بیر و دل و ده‌روونمدا...
هه‌ستم ده‌کرد ناخ‌م ده‌چو‌زیته‌وه.

دياريهڪ له غهبيهوه

ڪات درنگه.. شهوه.. نيوهه شهوه، له گهل هاورئ يهڪي خوشهويستدا سهگرمي ريزهت و كهشفي دهروونيم، سهрман ناوه به سهري يهڪتريهوه و له دهروونمدا، له دلما ههست به ههگرندي شنهبايهڪي فينك دهكهه. سهماي هاورئكهه هاورئ گيانبيهكهه، واته گري مؤمهكهه بهردمهه نهوازشم دهكا و له ههستيكي كالمدا دهمبات بهرهو لوتكهه چيايهڪي ههستكرد له سهه لوتكهه دهروون، لهويدا بيجهه له شكوي رهنكي سهوز، سهوزئ نزيك به سپي، يان سپيههكي سهوزباو و پر له نوور- هيجي تر ههستم نابزوئني. له ناراميههكي تهواودا كوي رووداوهكاني سهردهمي منداليم، راستر بلئم كوي رابدووم، له كهلايههكي خري تيشكداردا؛ لهبهه چاومدا وهكو خهو دهبيبنم.. خوم له سووري گهراوههدها بو مندالي دهبيبنم. له توپيكي خرولهي تيشكندا.. له راستيههكي دهرووني دا ههست به نهشه دهكهه. لهم ناوهدانبيهه روشنهدها، له دلي شهويكي مانگ پردها، له گونديكي هم سههزمينهدها كه ژمارهه دانيشتواني زور؛ زور زورن هيندهه ژمارهه نهوانهه كه بيسهه وشونينكراون، كه زينده به چالكراون، كه كيمياباران كراون، له گوندي خومدا نارام دانيشتووم و گيانم له هينمديههكي تهواودا نوپژ بو گيانهكاني

گوندی بیر و لەشم دەکات. بیرم سافه و ئاگاداری هیچ نیم، کۆی ئەندیشه و بیرمکانم ناوتمه لاوه، رابردووم له دەرموهی مندا لەو گۆیه تیشکنەدا بۆ خۆی و بێ یاریدەهی من خۆی دەرپرسی. پێدەچی گیانەکانم ئەم دئ یهه من سەیری ئەو رووداوانە بکەن که ئازاد لەمن و له دەرموهی مندا لەو گۆیەدا دەبیزن! هەستی له ناخدا دەبزو، دەنگی بەر گویی ناووم دەکەو، هێڵیکی راستی له تیشک درووست بوو، یەک هێلی راست له ناخدا وەکو دارتیل داگیرساوه و هەستی پێدەکەم. زەنیم لەسەر رەنگی تیشکە، چاوم بیرم لای رۆشناییهکی سەوزباوی تەنراوه به سپی، له هارمۆنییهکی رەزابهخشا ئارام خۆم دەژینم، پێویستم به زیاتر نییه. هیچ جۆره بابەتێکی مادی، بێجگه له تیشکی مۆمەکه هەست پێناکەم. تەنانەت هەست به دۆشەکی ژیرم و بەرگی بەرم ناکەم، خۆم دابەشبوو دەبینم. له دەرموهی خۆمدا پەردیهکی خەیاڵی هەست پێدەکەم. وەک ئەوهی دەرگایهکی هێمای بیت. هەست دەکەم گیانێکی نیان و هەرزەکار، گیانێکی بۆنخۆش و نیان، گیانێکی هەتا بلێی جوان و شەرمەن و ژیر و بەشکۆ؛ راورستاو و نیازمەندە که منی لەودیوی پەردە دانیشتوو لەبری ئەو له دەرگابەدم. مانگی پیر گەواهی ناخاوتنمه. منیش له درزی پەردەوه سەیری راز و نیازی دەکەم، سەیری گیانی دەکەم، ئەو گیانە شیرینە به شکۆیه، لەو ساوا جوانە دەچێ که له یادی رۆژەکانما دەبینتە کێژۆلەکەم و دەبمه باوکی کاتی که چاو به جوانیدا دەگێرم لەناو خەلکا! حمز دەکەم زیاتر چاوەروان بێ و

به دهنگییهوه نهچم، تا زیاتر میوانم بیت. هیشتا پهردهکهم لانهداوه و فرموم لی نهکردووه، ئهویش خوی نزیک دهخات و ویقاری جوانترین مودیل بهخوی دهدا و لهپی دهستی خوی کردووه به ئاوینه و شنهی باش و هکو کۆمهلی فریشتهی وردیله پرچی ریک دهخن، یاری به پرچی دهکن. شکویهکی غهیبیم له بوونیدا، له گیانی دا ههست پیکرد، چونکه دهیویست لهپهری کهمالدا خوی بنوینی. منی غهریزه مردووش، منی دابراو لهلهش، دابراو له خوزگه و نیاز، گویم بو رازی روشناییهکهی بهردهم شلکردووه و به چیه له شنهیدا دهلی: (دلت سپی سپی بکه، پری بکه له ههستی جوان، پری بکه له کامرانی، له دلنایی، سپی سپی چاوت پر بکه له نووری ههموو ئاسمانهکان ئنجا دهراگی لی بکهوه یا پهردهکه ههلهدهوه). وههههه کرد ههروهکو ئاگر پنی وتم، به ئهسپایی پهردهکهم جیهیشت لهبری خۆم یان بهر لهخۆم گیانم نارد بو کردنهوهی دهراگه، کاتی که پهردهکهم لادا، که نیگام روهپهرووی نیگای بووهوه، له روهپهروویبوونهوهیهدا بهک زرمهی زور گهوره روویدا، وهک ئهوهی ههوره تریشه روهیدانیت. بزهی سهراپووی دهورهپهری ئهوی رنگین و روشن کرد، من له سهیرکردنیدا ههستم به بۆن دهکرد، ههستم به بیستی ئاوازیک دهکرد که دلنایی و ئارامی دهدامی. لهجهیهکی فریشتانهی کرد، له دهرونمدا ههستم کرد شتی روهدهدات. بالندهیهکی بچکولهی کهساسی پر خرۆشم بینی، له پهراکانی خویدا، له گری خویدا دهجوکاند، وهک

ئەوئى چىرۆكۆكىم بۇ باس بىكات. نەمتوانى تەلىسىمى نىوانمان
بىكىنىم و ناسايى بدوئىم. وازانم دۇنيابووم لەوئى كە دەمم لە
جىگەئى خۇيدا نەمابوو. ئەوئىش بە پەنجەئى شاپەتمان واتە بە
پەنجەئى ئىشارەت، پەنجەئى بۇ من راکىشا بەئى ئەوئى مەبەستى
ھەرشەكردن بىت. لە نووكى پەنجەئىمە پەرچە تىشك؛ لە
شيوئى گولئى رۇشن دا پەخش دەبوو، نازاد و ھىمن وەك گولئى
پىدار و ژياندار ئارام خۇيان دەگەئانده بەر پەردەكەئى نىوانمان،
گولەكان بژئو ديار بوون، ئەگەرچى تەنھا تىشك بوون وەژوور
دەكەوتن، ھەستم دەكرد لەناو ژوورەكەمدا زىندوون و دەست و
پى و لەشيان ھەئە! پاشان ئەو زاتە فرىشتە شئوئە ئەفسانەئىيە، بە
ھئوئاشى لە جىگەئى خۇئى بەرز بوومە و وەك ئەوئى كۆمەئى
فرىشتەئى تر ھەئىبىگرن، وەك ئەوئى بىخەنە ناو كەژاومىەكى
ناديارمە، ئەوئى رەنگىن بە رەنگكانى كەوان لە نىگائى پىر لە
خۇشەوئىستىدا، لە ھالەئى لەسەرشان دانىشتندا، لە پىر! كت و پىر
لە چاوان ون بوو، گولەكان، تەنھا لە دەورى من عەلقەئىيان
بەستبوو و گەھائى رووداومەكە بوون، گومانى منيان نەبزواند.
پاشان لە نارامىيەكى تەواودا، گولەكان باليان گرت و لە دەورى
مۆمەكەئى بەردەمدا سەمەئەكى زۆر جوانيان كرد، سەمەئەكى
زۆر پىرۆز، دلم، ھەستم، بىرم، دەروونم، وىستم پىر بوو لە
خۇشووئىدى، پاشان ھەر لەم سەمەئەدا ورده وركو سەھۆل
دەتوانەوئە و شوئىنەواريان نەدەما، پىرشنكى وردىان دەئىخستە
يادى منالئىمە. خۆم بچكۆلە و ھىمن و ژىر دەئىنى و لەم

دیمه‌نامه‌دا، ئه‌وان ورده ورده هه‌لده‌پروان، منیش ورده ورده
هه‌سته‌کانم گه‌وره ده‌بوون، له چاو‌تر و کانیکه ئه‌و هه‌سته‌دا له
مندالییه‌وه تا ئیستا خۆم هاته‌وه به‌رچاو و ناو دڵ و ده‌روونم پیر
بوو له بۆن، بۆنیکه خوش، هه‌ستم کرد به‌ روشناییه‌ک له سه‌ر
نیگام، ده‌روونم هاته‌وه دۆخه‌ی راستی، مه‌راق و غه‌م و دوودلی
و گو‌مان، نامۆ بوون به‌من. هه‌ستم کرد واز له زۆر شت ده‌هینم
که رۆژمه‌کانم پیر ده‌که‌ن له په‌ژاره، هه‌ستم کرد من له مندالییه‌وه
تا ئیستا له نا‌ارامیدا ژیاوم. گیانه‌کانی ده‌روونم، گیانه‌ بی
گو‌ناهه‌کان، ئه‌وانه‌ی هانایان بۆ هیناوم، داوایان له غه‌یب
کردوه، شفایه‌کی ئارامبه‌خشم بۆ نازل بیت. تیشکی مۆمه‌که‌ش
ده‌ستی ده‌هینا به‌ روومه‌تما، هه‌ستم کرد کت و مت له به‌زه‌یی
ده‌چم!

که یفی شهویکی ئافره تیک

(ههندی جار نهریت کۆمهلی داخوازی له دهروندا دهرینی، ئهگهر بیته و ویسته و داخوازی و هیوا و ئاواتهکان له مروفدا سه رکوت نهکریه و نهخرینه ژیر زهری بهد بهکار بردنیان هه. پیموایه مروف توی نهری دهوژینته هه.) بهدم خوگۆرینه هه یا به نیازی چوونه دهره هه ئه بیره ی به بیردا هاته. بیسته وحهوت سأل تهمنه نیتی، پیاویکی خهیا ل چر وکار امهیه، بی کاره و ژۆمهکانی گشتی بهکار دهبات بۆ گهران به دوا ی کاردا. یهکی له شهوهکانی ههفته ی رابردو، شهوی شهمه، ته نهایی وهرزی کردبوو، بۆیه نایرادی به پهله خۆی گۆری چونکه به ویستی خواوند ئه لهو شار هدا نه بینراوه و کهس نایبینی، مروفیکی هیمن و بی قرهیه، کۆی په یوه ندیبهکانی به دهر و بهر هه بریتی به له سه رنجدان و فیربوون لهوانی ترمهه. سه رنجهکانی خۆی وهک جۆری له راوکردن دهنرخینی، راوکردنی وینه و نیگا و خوری ئهوانی تر که ئه به رهفتاری په نهان ناویان دهبات.. ههروهها به مهرجی فیربوون و ناسین، ناسینی ههستهکان و کردهوهکانی مروف. زۆری نهبرد تا گهیشه کهنار دهریا، چونکه مالی ئه لهو یوه نزیکه، پاش ئهوه ی چهند پیا سهیهکی به سه ههمان ریگه دا کرد (که لای چهپی جیگه کهنار دهریا به بهلهمی زۆر لهنگه ریان لی گرتوه، لای راستیشی بار وچیشخانه و دیسکویه). بهر له گهیشتن بۆ کهنار، دیمهنی

سهرنجی راکیشا و له پیاسه کهیدا سهرگهرمی تاو تو ویکردنی ئهو دیمه نه بوو، دیمه نی نافرته تیک به سواری پاسکیلیکهوه، نافرته تیکی خرپنی کورته بالا و گوشتن، قز بژ و لوول. دریز تا سهر پشتی، مهمکهکانی ههر یه کهیان له دوو چنگی ئهو به کراوه بی گهوره تر بوون، ههر یه کهیان هینده ی کفته یه کی سابونکه ران گهوره بوون، پیده چوو فووی کردبیته خو ی، ئهو ی خستبووه یادی خواوندی دایکه وه، دیمه نه که ی له لا سو ریالی بوو، نافرته که به سواری پاسکیله وه، تهنووریه کی زور کورتی زهیتوونی رهنگ و هیله کیکی کورت له ههمان رهنگ؛ که له پشته وه ههر دوو مهمکی به وآایی گرد کردبووه وه و له پشته وه به قهیتان زیکزاک به سترابوو، کاتی له پاسکیله که ی دابهزی سمتی وآابوو، ئهو لهو سهرنجدانه کورته دا نهیتوانی شوینهواری ده رپنی قهیتانی و باریکی ژیره وه ببینی (نه گهر له پیندا بوو بیت) وا به پهله و سه ریپی سهیری کرد نافرته که ههستی پی نهکا، ههستی بهوش کرد که نافرته که به جوانی و لای خو ی دهنای، به لام خوگورین و ماکیاچ پیچهوانه ی ئه وه ی نیشان دها، پیده چوو پی و ترابیت: "نه گهر بهو جو ره خو ت بگورئ به مهمه بهستی راوکردن بو تهنردانی پیاویک ؛ و گیروده کردنی له داوی تهنه لاش و جوانی دا ئهوا ده گهیت به مرازا!"

ئه وه ی که سهیر بوو لای ئهو؛ نافرته که توانای ببینی ئهو ی هه بوو! له حاله تیکدا که لهو قهره بالغیه دا کهس ئهو ی

نەدەبیینی!.. ئافەرەتەكە ئەوی لە لیستی خۆیدا تۆمار كرد لەو چاوتروكانەدا. ئەو تئپەری و زیاتر لە دەیان جار بە ھەمان رینگەدا لەسەر ئاوەكە لە چەپەوہ بۆ راست پیاسەیی كرد.. تا شەو درەنگانی، دەنگی موسیقایی دەرەوہ و ناوہوہی بارەكان و دەنگی عەشامەتی دانیشتوو و پیاسەكەران قەلبالغیبەكەیی وەكو بازاری دۆلارەكە لێكردبوو. زوربەیی خەلكەكە ھاوسەنگییان لە دەست دابوو، دەنگەكان خاوەبوونەوہ و درەنگ و بە دووپات دەگەیبە گۆچكەیی ئەوانەیی پێكەوہ مشتومریان بوو، خۆتەفردان و خۆ سەرخۆشكردن لەو پەریدا بوو، بۆنی خواردەوہ و بۆنی عەتر و بۆنی دەریا و جگەرە و بۆنی گومان و ترسی ھەندئ كەسیش ھەستێكی سەیریان بەو دەبەخشی، گشت ئەمانە لەسەر نینگا و بییری ئەو كەلەكە بوون، ئاسایی ئەو زیاتر لە دوو سەعات ناتوانئ لەو ناوہ بماننئەوہ، بەلام ئەو شەوہ كەمئ زیاتر مایەوہ چونكە كات نیوہی ھاوین بوو، كە لەو وڵاتەدا رۆژ زۆر درێژە و شەو تەمەنی تەنھا سەعاتێكە بگرە كەمترینش. یەكئ لە شەقامەكان كە دەكوئتە دەستە چەپ، باریكە رینگەیی زۆری تیاپە كە ھەر یەكەیان بۆ جینگەییك لە چەقی شارەت دەبات، ئەو رینگەیی خۆی گۆری و بەرەو چایخانەییك رۆیشەت كە ھەندئ مروؤقی خەلوەتەكەر لەویدا بۆ خۆیان سەرگەرم بوون بە دیار پێكێكەوہ یا قاومەكەوہ، بەرەو ئەوئ چوو، ئەوئ چۆل و ھۆل بوو، بۆیە ھەزێ كرد لەو چۆلەوانییەدا بیڕمەك نۆش بكا و كەمئ لە بیڕەكانی خۆیدا رەبازین بكات. كاتئ درەنگان ئەوئیی

به جیهیشت دهمو بهیان بوو.. مرۆفمکان خاو بوو بوونهمو، خوار ببوونهمو و چه مابوونهمو وهک ئهوهی به کیمیایی لئدرابن، توانای ههنگاو ههلهینانیان سست بوو، ههندیکیان به خاو و خلیچکی قاقایان لئ دهدا، له چهپ و راستی ههندئ جیگهدا، ئافرته بهسر پیلادا، یان پیلوا بهسر ئافرته؛ شل و پل شور ببوونهمو، تاک و تهرا مرۆفی ساغ و ساده دهبینران که گومانیان له خویان بوو؛ که همزیان دهکرد ئهوانیش سهخوش و خوار و خیچ برۆن، خویان به کم دهزانی ئهویش به نیازی دواهمین پیاسه به ریگهی پئشوودا بهریکهوت تا لهویوه بهره و مأل باوان بئتهوه. له نیوهی ریگادا، له تنگه بهریکدا که دهکهویته دهسته چهپهوه، به نیازی گهرانهوه لایدا، لهویدا که پشتی بارمکانه و جیگهی نیمچه تاریک و جیگهی فریدانی پیسایی و میزکردن و هتد. به لای دهستی چهپدا ئاوریکی دایهوه.. به ریکهوت لهو لا کۆلانهدا ههمان ئافرتهی ببینیهوه، ئافرته کورته بالاکه، قژ بژ و تهسک پۆش و خرپهکه، به لام تهنها به قهباره و شکل وهکو ئهوه ئافرته بوو، چونکه گۆت ببوو وهک ئهوهی له ژیر باریکی زۆر گراندایهت. هینده سهرخوش بوو که لهسر ئهژنو، دهست به زهویدا شور ببوهوه و نیازی بوو، ههولی ههستانه سهریپی دهدا.. زۆر قورس دیار بوو، وهک ئهوهی دهستیکی نهبینراو له زهوییهوه توند قورتمی ئهوهی گرتبئ، ئهویش ههه ههولی خو دهر بازکردنی دهدا و دهویست له چوار رزگاری بئ و لهسر دوو پی راوستئ. نهیدهزانی،

دیمه‌نه‌که لای ئهو سهر بوو، ئهو ههستی کرد ئافرته‌که بو جانناکه‌ی یا شتیکی لی ونبوو ده‌گهری، به‌لام وانه‌بوو. بویه له چه‌پهریکی دورا و دوورمه‌ه راوه‌ستاو به فزولی میلمیکردن سهیری ره‌فتاری ئافرته‌که‌ی کرد ئافرته‌که ته‌واو سه‌رخوش بوو، خاو و خلیچک جنیوی دها و ده‌ویست ههستی، به‌لام دهستی تراز، به دهستی راستی ده‌ویست دهستی چه‌ی له شه‌له‌ل بیاریزی و نه‌یده‌توانی، ناجار چوار پهل له‌ی لاپاله‌دا به دوری خویدا ده‌خولایه‌وه، له‌پر سه‌ری لی کهوت. سه‌ری شل بیوومه، کهوته سه‌ر زه‌وی، هه‌ولی دا بیخاته‌وه جیگه‌ی خوی، به‌لام خوار سه‌ری دانا و حالته‌ی راگرتنی سه‌ری جیاواز بوو له‌گه‌ل له‌شی، له‌وه‌دا بوو سه‌ری خوی راست بکاته‌وه، هه‌ردوو چاوی وه‌کو میزملانی پر له‌ئو کرایی لئوه‌هات و به‌ربوومه، ئنجا لووتی کهوته سه‌رزه‌وی، ئهو ئافرته‌ قه‌له‌نده‌ه ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر ده‌هات، هه‌ولی زوری دها تا پارچه‌یه‌کی له‌شی که لیبی ده‌کهوت بخاته‌وه جیگه‌ی خوی، به‌لام هه‌رچییه‌کی ده‌کرد، هه‌ولی زیاتری بو ئه‌وه بوو پارچه‌کانی له‌شی یه‌ک بگرنه‌وه و توانای هه‌بی خوی له‌و چنگه‌ه زگار بکات که به‌خه‌یالی سه‌رخوشی ههستی پی ده‌کرد، چنگی له‌ زه‌ویه‌وه ئیخه‌ی گرتبوو، ناچار هاواری ده‌کرد، به‌رم ده‌ شه‌یتان..فی..فا.. پاش ئه‌وه‌ی هه‌ردوو مه‌مک و لووت و سه‌ر و باروکی سه‌ری و خودی سه‌ری خوی توند له‌ جیگه‌ی خوی دانایه‌وه، قاچی تراز، وه‌ک چۆن بووکه شوشه‌ی مندالان، که مندال به‌دم یاریکردنه‌وه قاچیکی لی

دهكوى، ئو تر ازانه هيندهى تر ئهوى شهكمت كرد. وهه لال و پال به زهويدا نووسابوو.. نهگه بابايهكى موسلمان لهويوه تپهريايه واي بو دهچوو كه لهو جينگهيدا مروفي سهرگرمى نويز كردن و خواناسى يه.. داماو به هيچ جورى تواناي ههستانه سهرينى نهوو، ئهويش به واقورماوى، به دلى پر له گريانهوه.. وهك ئهوهى دهستى ناديار قورگى ئهوى گرتبى و دهستى له بينى نابى، گريانى دههات بو ئهو رووداووه.. زورى نهبرد كابرايهكى سهرخوش لارهولار بهرمو لاي ئافرهتهكه چوه، وهك ئهوهى ئهو بهسهرهاتهى بينيبى، به نيازى ياريدهدانى ئافرهتهكه لارهولار چوو، ههولى دها، توانى پاش چهند تهقهلايهك ئافرهتهكه لهسهه چوك رابگرنت، پاشان له پشتهوه دهستى خسته بن باخهلى ئافرهتهكه و لهوهدا بوو ئهو بخاته سهه ههردوو پتي.. بهلام نهژنوكانى خوئيشى شل بوون و لهسهه نهژنو له پشتهوهى ئافرهتهكه به ههناسه بركى ماوهيهك مايهوه، زورى نهبرد ئهويش له ههولى ياريدهدان دا پارچه پارچه له لهشى، شل وپل دهكهوته سهه زهوى. ههمان بهسهرهاتى ئافرهتهكه بهسهه ئهويشدا هات، ديمهنهكه تيكهل دهوو، گريان و فرميسك چاوى ئهويان هينده شيواند كه تواناي سهيركردنى نهما، ديمهنهكesh ترسناك بوو لاي ئهو، نهيدهويرا بچته هانايان و ياريدهيان بدات. ناچارانه دووركهوتهوه، ئهوانيش كاتيكي زوريان برده سهه بو بهستنهوه و ليكدانهوى پارچهكانى لهشيان، پندهچوو بهيهكدا نووسابن، تيكهلاو دهبوون، بالندهكان بيدار بوون و

لەسەر ئاوەرۆی دیوارەکانی سەرەوه و بەرانبەر ناگاداری ئەر
حالەتە بوون، یان ئەر رووداوه، سەیریان دەکرد و دەیانقیزاند..
ئەگەرچی ئەر حالەتە لای بەلندەکان بێگانه نەبوو، چونکە زۆر
جار چەندین دیمەنی وەهایان دیبوو، بەلام بەلندەکانیش لە
زیادەرۆیی بابەتە نا مەفھومەکان دووچاری نەخۆشی دەروونی
هاتبوون، ھەمیشە و نائیرادی خەریکی قاو وقیز بوون، لە
پەروازدا، لە نیشتنەھەدا و بەدەم خەوشەھە ھەر دەقیزنن! بە
دلی پرموہ خۆی گەیانده مالموہ، ئەر بەیانی یە و دەیان بەیانی تر
و دەیان شەویش ھەولی داشوینەواری ئەر بەسەرھاتە لە یادی
خۆیدا بێریتەھە، وەکو پانتۆمیم ، لە گۆشەییکی ساردا بینی،
کات ھات و چوو، مانگ و سأل تێپەری. ئەر چەندین بابەتی
تری لە رۆژەکاندا دیبوو، ھەروا بیکار و بی مەبەست
رۆژەکانی بەسەر دەبرد، رۆژیک لە رۆژان ئەر لەناوجەرگە
شاردا پیاسە دەکرد، لە رۆژیکی شەممە دا بە ریکەوت ھەمان
ئافرەتی بینیھەھە، پێدەچوو لەگەڵ ھەمان پیاودا بێت؛ کە ھەمان
ئەر شەھە سامناکە.. کە نیازی یاریدەدانی ئەر ھەبوو! کاتیک
ئەوانی پێکەھە بینی خۆشحال و بە کەیف و زیتەلە و پیر
تەندروستی و ساکار وەکو زۆربەیی کەسانی ناو شار پیاسەیان
دەکرد و عەربانەییکی مندائیشیان پنیوو؛ کە بیگومان مندائیکی
تیاووو.. ئەی! .... شتتیک سەیرە؛ لە دلی خۆیدا ئەر دیمەنە
شایەنی باوەر نەبوو، بەدەم خۆیەھە وتی: خۆزگە وەھا بوايە
ژیان، تەنھا رووکەشیکێ جوان و ھیچی تر. خۆی پێ نەگرا

شەكەت، خۆی لە قالیی مروفدا ون كرددوو، خۆی وهكو گایهكى تیربارانكراو ببینی لهناو گۆرهپانی زۆرانبازی گای ئیسپانی دا، خهلكهكەشى لى بوو به سهیركهرا، گێژ گێژ به دەوری خۆیدا دەسورایهوه و نهیدهویست بکهوئ و تهسلیم بئ، سهرنجهكان دهبوونه تیر و له پشت و ملی ئهو دهچهقین، له سهرنجی ریبوارمکانی ئەم لاوایی و تهماشاکهراندا نازاری دهچیشت، شتهكان وهك پهردیهکی سووری توورمهكهر بهر تارمایی چاوی دهكوت، ههستی كرد خوین بهرچاوی گرتوه، نیگاكانی خهلكهكه زیاتر و زیاتر تیریان له قهپهغهئ ئهو گیر دهكرد، مل و پشتی ئهویان دهسی و زامیان قوول دهكردوه و خوین فېچقهئ دهكرد. بهو زمانهوه بۆ دهچهه یاریگا دهگهرا لهو گۆرهپانهدا تا خۆی دهرباز بکات. خهلكیش بئ ناگا بوون لهو تاوانه بچوک و گهوارهئ که مروفهكان بهرانبهر به خویان دهیکهن به ناوی خودپهستی و نازادی و كهیف خۆشیهوه، به ناوی خودپهستییهوه ههئدی ئابروی نازادی دهبن و مروفه ههستیارمکانیس دهکهنه قوربانئ، بگه دهبنه جیگهئ توانج و گالته و به سووک سهیرکردن، به لاواز سهیرکردن.

تیبینی: ئەم چیرۆکه پێشکەشه بهو منداڵانهئ که لهبار دهبرین، بهو گیانانهئ که به سهقهئ دهخولقننن، دهبنه پێخوری

خۆپەرستی و ھەوس پەرستی و گیان پەرستی و ئاتاجی
جۆریکە لە نازادی که مرۆف تەنها بەد بەکاری دەھێتت.

دواھەمین خەونی شتییک

دواھەمین دەنک حەپی قووت دا، بی ئەوەی بیجویت، پەرداخی ئاویشی بەسەردا کرد، هەستی کرد حەپەکە لەناو گەدەدایە، بی رحمانە، دکتۆر مەکی لە ماوەی شەش مانگدا 1600 دانە حەپی بۆ نووسیبوو، گواپە حەپی ئارامکەرەوی خرۆشانی دەروونی یە! جا ئەو حەپانە گەر بدرین بە دایناسۆریش، لەو ماوەیەدا تەنھا هیندەوی جوجەلەیکە دەمیننئەو! ئەویش تەنھا بەو هیواپەیی وەکو هەموو ھاوڕێیکە (کە لە راستی دا نییەتی) یاوەکو خەلکی تر بە تەندروستی یەو بەزی و ھۆکاری ناچۆر لە کۆمەکڵگەدا نەخاتەو، ببووە کۆیلەیی حەپەکان و لغاوی تەندروستی دابوو دەست ژیری دکتۆرە دەروون ناسەکە!

کاتر مێر پینجی بەیانی بوو، رۆژی هەینی، مانگی 10 ی 1981 تەنھا بۆ قووتدانی ئەو حەپە بەدەم خەموو هەستاو راستەوخۆ دواي ئەنجامدانی کارەکە نووستەو. لە خەویا هیئیکی سپی بینی، هیئەکە لەبەر چاوی ئەودا یاری دەکرد، خۆی کەرت دەکرد، خۆی ورد دەکردەو بۆ گەردیلە، پاشان شێوی خۆی تاریک و روشن دەگۆری، ئنجا قۆرمە ئەندازەییەکانی نیشانی چاوانی ئەو دەدا، ئەویش بیباکانە تەنھا سەرنجی دەدا، تا ئەو کاتەي کە دلتیا بوو بیدارە و نەنووستوو، دەیتوانی بە چاوی

کراووش ببینی و مکو توب، و مکو سینگۆشه، لولهک و مارپیچ،
تهریب و لاتهریب شکلی ههمه رنگی لهخوی دهگرت. کاتی
بهنیازی تومارکردنی ئهو خهونه یا ئهو زینده خهونه ههستاو
چوو ه سهر دهفتهری یاداشتهکهی، دهست و پهنجهی توانای باسی
یان توماری ئهو بابتهیان نهبوو؛ بۆیه ناچار نووسی: "ئهها
تیگههیشتم، نیستا ههست دهکهه که خواوند فوتوکۆپییه.. لهبهه
من دا کۆپیکراوه.. منیش گیانیکی داھینهه که له کیشهمدا له
مهیدانی ژیان دا بیجگه له مهرگ ناشنایهکی تر شک نابهم." لهو
کاتهدا که ئهو لهگهڵ نهستی خۆیدا مقو مقوی بوو، به بیئهوهی
پێ بزانی مهرگ لهژوور سهری یهوه بوو، دهیویست
حیزفرسهخانه زهفهری پێ بهریت و له پر ههلیلووشنیت.
پشتاویشت کشایهوه، ئهوهش بووه مایه نهگهتهی ئهو و کۆچی
دوایی کرد، چونکه مهرگ بهزمیی پیایدا هاتهوه، ههستی کرد،
که مروڤ لهو بابته یا لهو جۆره تهنها و بیکهس، سهری
پهیهندی لهگهڵ ئهو(مهرگ)دا بههیزه، چونکه مهرگ به گیانی
بژیو و ژیاندار ناویرئ، مهرگ بهبی گیان قیره واته به مروڤ
و گیاندار ترسو! بۆیه ئهو بهیانی یه بۆ ههتا ههتایی پشنتی کرده
ئهو و لاشهیی بیگیانی ئهوی قووت دا. ئهویش به یاریدهی ئهو
خهونه.. ئهو زینده خهونه، توانی بوونی ئهو هێله روشنه به
سوودی خۆی بهکار بیینیت. لهو هێله روشنهدا لهو پارچه تیشکه
دهرگایهکی دروستکرد، ههلبهته له خهیالی خۆیدا(واته له
راستیدا) پاشان دهههههه کردهوه و وهژوور کهوت. پاش

چوونه ژوروموه.. بۆ يهكهم جار ههستي به دُنيايي كرد، ههستي
كرد چاوى دهبينى و كويز نيبه، دهروا و پيى نيبه، دمخشى و مار
نيبه، دهفرى و بالداريش نيبه، تيژرموه و ئهسپيش نيبه، ههس
وهكو ئهو هيله روشنه ههستي دهكرد تواناي خوگورين و
خوزورکردن و خو نواندن ههيه. ههستي كرد شت ومادهكاني
ژيانى رابردوى خوى وهك خهو دهبينى، تهناهت خويى و
دكتورهكهى و مال و دهوروبهس له يادى ئهودا بيگيان و بي ژيان
بوون، تواناي ههبوو خوى زور و خوى كهه بکاتهوه. ئيستا
سالانيكه ئهو سهسرهگرمى ههمان يارى يه، تير نابى، ماندوو
نابى، بيزار و برسى و تينووش نابى. ئيستا نا لهم كاتهدا كه ئهم
ديزانه لهبهس چاوى تودا بهسهس دهكرينهوه ئهو له دهروموى مالى
هونهرمهنديكا لهسهس چلى درمختيك ههئنيشتوه و قاغه قاغ
دهكات. بهس له سهعاتى وهكو كهس دهزمرى، توژيكي تر ديت به
ميوانى تو، ئاموژگاريت دهكات كه ههسگيز له ماوهى سهس
مانگدا 1600 دهنگ حهپ نهخويت، نهوهكو خواوهندت لى ببيت
به فوژكوپى بهكى خوت، تا له هيلهكاني ژياندا كه زادهى گيانى
بوون .. ون نهبي!

شەویک لە جەهەننەم

زۆر هەستیاریه. زۆر بیر دەکاتوه. هەمیشە هەوڵی ئەوه دەدات خۆی هارمۆنی نیشان بدات، چونکه ئەو حمزی له هیچ بابەتیکی نا هارمۆنی نییه. تەمەنی سی وحهوت سألە، تاک و تەنها دەژی.. هاوڕێ ی زۆر کەمه و به پەنجەکانی دەست دەژمێردرین.. بەلام لەبەر ئەوهی هەندیک وادهزانن شاعیره.. یا کەمانچە ژەن، زۆر کەس ئەو دەناسن، بەلام ئەو دەناسن و ناوی نازانن، بۆیه هەندێ لەو کەسانە ی که ئەو دەناسن ئەو به نازناویکی دروستکراو بانگ دەکەن کاتی که خۆی له کایەدا نییه ..پێی دەلێن: خوا. چونکه کەس نازانی لهکێ بووه و خەڵکی کوێ یه و چ کارهیه و تابلێی کهمدووه، هەمیشە بزیهک لەسەر روخساریهتی. ئەو خۆی تەنها نابینی، لەبەر ئەوهی زوریهی کاتەکانی تەنهایی به سهیری TV هوه بهسەر دەبات، لهگەڵ هەوآل و گفتوگۆ کۆمه لایهتی و سیاسیهکانیشا لهگەڵ خۆیدا سهرگرمه و زیاتر حمزی له نووسینهوهی بیرهکانیتی.

خوا، له ژیر زمینیځدا دهژی، ئیواریهکی پایزه، پهنجرهیهکی بچکوله لهو ژیر زمینهدا هیه که 70X30 دریژی و پانییهتی، به هویوه توانای هواگورینی هیه. دهتوانی تا سسر ئهژنوی ئهو ریوارانهش ببینی که بهبهردمی مالهکهدا جار ناجار تی دهپهرن. گهلای دارهکان بهدم شنه باوه؛ خره خرنوازیکی ناخوش و کهمی غهگین دهژهنن.. خوا، کاتی که تهواو له خره و قره قری گهلاکان گوی ههلهخت؛ تیگهپشت که ئهوان ههوالیکیان بو هیناوه؛ کورتهی ههوالهکش ئههه بو؛ " جهههننهم دیت به میوانت"، وشهی میوان لای ئهو جوان و پیروزه، گومانی له ههوالی گهلاکان کرد، چونکه وشهیهکه دهخریته پال هاودهنگی و ئاشنایهتی و هارمونی.. له دهفتیری خهیالاتی خویدا، بهسسر وشهی میوان هاتندا چومه، تیگهپشت میوان ئهگهر مروف بیت یا بالنده یا ئازهل یا میروو؛ هاتنیان به میوانی بو لای ههر کهسئ مایهی خوشنودی و هاودهنگی یه.. بهخیر بیت؛ لهبهر خویوه ئهوانهیی بهوورته بهخوی وت. نائیرادی بستئ له پهنجرهکهشی والا کرد و ههوا یا بای شهمال له ههردوو روومتهی ئهویان دا؛ بی فهرموو لیکردن! شهمال و با تهوژمیان برد بهرمو ههر گوشهیهکی ژیر زمینهکه. لهسسر چیکه یهک نهفهریهکهی دانیشهوه؛ و بهدم کیشانی جگهرهکهوه سههرگهرمی بیرکردنهوه بو.. بیری له خواوهند دهکردهوه، نائیرادی عینهکه تاریکه رهشهکهی ههلهگرت و نایه سسر چاوانی، له دلئ خویدا پرسئ: "باشه بوچی خوا بهو ههموو

دهسه لاتمه دواى ژيان مهرگى دروست كرد؟ تو بلئى نهينى
ژيان له بيرۆكهى خواوند له مهرگا پنهان بئ! نازانم بۆچى كه
بیر له خواوند دهكهممه راستهوخۆ مردن و مهرگ خويان له
هموو ژيان و بیری ههلهسوون، دياره مهرگ ديارى يهكى
شايستهيه كه خواوند دهيدا بههر شتى؛ به هر گياندار و
ژياندارى ، گهر وانهبئ، خواوندى ميهرهبان خولقى نهدهكرد،
كهواته مهرگ ديارى يهكه بۆ ژيان، مردن شتتيكه زۆر باوهرى
به ژيان ههيه، مردن شتتيكى زيندوووه.. گهلاكانيش دهمرن".

كاتى بهريكهوت با گهلايهكى له پنجهرمكهوه وه ژوور نا؛
بيري چووهر سهر گهلاكان و پايز.. بيري لهو گوله وهريوانه
دهكردمهوه كه له دواى وهرزى پايزموه دهكهونه ژير ههلمهتى
بهفرى زۆر و بگره شالوى بهفرى گويسهپانهكانيش لهسهر
لهشى مردووى لقي گولهكان.. واته شووله دركاوى يهكان
سهربار دهبيت، كهچى له سهرمتاى وهرزى هاوپنموه، ههمان
گولئى فهوتاو و بئ ژيان، جاريكى تر چرۆ دهكاتمهوه وهك
ئهموى نه باى دييين نه باران و بهفر.. ژيانموش بوونى ههيه،
دواى مردن ههلبهته، بهمه بزهمهك كهوته سه لئوى، لهبهر
خويمهوتى: دهشى هموو بووهكان له مهرگ له دايك بووبن!
دهشيت مهرگ پۆستى ژيانتيكى ترى پئ بيت! دهشيت ژيان
خوودى مهرگ بيت!

تاریکی هات! به ریکهوت گلۆپهکهی ژوور سهری سکوتی کرد؛ تاریکی حەزی له رۆشنایی و بینینی ئەو نەبوو، خواش بەرگی قەترانی لەبەردابوو؛ رۆشنایی بەردەمی تەنها تیشکی جگەرەکهی دەستی بوو، چونکه دەرەوهی پەنجەرەکش تاریک بوو. به پێویستی نەزانی به دواى مۆمدا بگەریت - هەستی کرد رۆشنایی جگەرەکهی دەستی له حالەتی مژ لێدان دا بارودۆخی وێنه هەڵواسراوەکانی ناو ژورەکهی به جۆریکی نوێ دەگۆڕی و دیدیکی تری پێ دەدات. کۆمەڵی گەلای تر به شپرزەیی خۆیان تاودا و له پەنجەرەکهوه وەژوور کەوتن.. تا بزانن تاریکی بەچی مەبەستیک هاتووه!

نایرادی هەستی به ترسیکی نااسایی کرد، گۆبی له دەنگی تەپەیی پێی ئادەم بوو له دەرەوهی پەنجەرەکهدا.. گەلاکان له ژیر پیندا خرمیان دەهات.. هاوکات لەگەڵ ئەو ترسانەدا هەستی کرد ئارەق دەکاتەوه و سه‌رما به پشتیدا تەزووی دەکرد. هەستی بەی ئۆقرەیی کرد، نایرادی دەیویست له پەنجەرەکه دورکەوتتەوه.. وای هەستکرد که مشک له پەنجەرەکهوه هاتبێته ژوورەوه.. مشک؛ بۆیه لەترسا نەیدەزانی ناخۆ دانیشتووه یان به پێوهیه! .. تۆ بلیی مشک له پەنجەرەکهوه وەژوورکەوتبیت! .. چونکه ئەو زۆر له مشک دەترسی، ئەگەر هێندەیه له مشک دەترسی، هێندە له خوا بترسایه، ئەوا ئەو نوێژ و رۆژووهی نەدەچوو، بگره چوار حەجیشی دەکرد و خۆی له خۆی دەکرد به پارێزگار، بۆیه بێ ئۆقره له ژووره تاریکهدا

دهات و دهچوو.. عینهکهکەشی لهچاو داگرت، سەرنجی بست به بستی ژوورەکهی دا بەدم شقارته لێدانەوه، ئنجا پەله پەل دەگەرا بۆ دۆزینەوهی سەرە مۆمیک؛ هێچی نەدۆزیەوه. خۆی هێور کردەوه.. بەدم خەیاڵەوه به نیازی لەبیر بردنەوهی مشک خۆی سەرگەرم کرد، خەیاڵی چوو لای پشیلەکانی ماله دراوسێکانی، بەلام قەبارەیی مشک زیاتر بوون له خەیاڵیدا و گەوره دەبوون. بیری لەوه دەکردەوه که له تاریکیدا مەرۆف دەتوانی به یاری دەیی بیر پەنهنترین بیر به روشنی ببینی. لەبەر خۆیەوه وتی : " دەشی روشنایی زادهی تاریکی نیت چونکه ناوهرۆکی هەر شتی بیبەری نییه له تاریکی، منداڵ له تاریکی سکی دایکی دا لەوپەری دانیایی دایه". هەستی کرد له گەران بەهواي مۆمدا چاکتر بیر دەکاتەوه، "تاریکی شایەتی بوونی شتە نادیارمکانه".

به گومانەوه بیری لەو شتانه دەکردەوه که به خەیاڵیدا هاتوچۆیان دەکرد، هەستی کرد دەتوانی به فەلسەفه خۆی تەفره بدات و نکوولی نیشانندان بخاته لاه، دەرهمق به حەز نەکردن له ژيان لەو ژیرزەمینەدا.. لەو ژیر زەمینە تاریکەدا چونکه هەندێ جار که پەستی دایدەگرت وای به بیردا دهات که ژيان له ژیرزەمیندا مەرۆف ماندوو دەکا و مەرۆف دەخاته خانەیهکی قوولتری دەروونەوه و ناچاری دەکا ناهەموارییهکانی خۆی ببینی، وهک ئەوهی مەرۆف له پلیکانەیهکی خەیاڵدا بەرمو ناخی خۆی بەریت.

پاش کهمیکی تر؛ ههستی به ئارامی کرد، دهنگی گفهی با و خشهی گه لاکان نهمان، تهنها بیدهنگیهکی تهواو بووه میوانی ژوورهکهی، فهرمووی لهخوی کرد و له جیگهی خوی دانیشتهوه و وهک بهر له تاوئ جگهریهکی تری پیکرد و دهستهکانی خسته ژوور سهریهوه، عهینهکهکشی لهچاو کردوه، تاریکی، بیدهنگی، متبوون تیکهل به دهنگی سهعاتهکه.. تک تک، ئهوی له خهیاالات کرد.

جالجالۆکهیهکی رهش له قوژبنی سهقفهکهدا، لهسهه یهکی له تهنافهکانی خوی، بهدم کرماندن میشی وشکههلاتوو بهو تهنافهوه سهرنجی ئهوی دهداو تهنها ئهوی دهبینی، سهرنجی له ئارامی ئهوی دهدا وئیترههی بهو دهبرد. ئهوی جالجالۆکهیه ئهوی زوور خوشدهوئیت، چونکه له میهرهانی خوا به ناگیه.. چونکه دهیزانی که خوا ههمیشه له کاتی پاککردنهوهی ژیر زه مهینهکههیدا تهنافهکانی ئهویان نهدهپساند. ههروهها ههرگیز تهنگی بهو ههل نهچنبوه و به ویستی خوی لهکویدا ویستنیتهی تهنافی چنبوه و گهرای داناوه و پشتاوپشتی جالجالۆکهکه له خوا رازین. له ئارامیهکی ئهفسانه کرددا ههستی به ههوانهوهیهکی دهروونی زوور کرد، ئهوی لهشداگیرانهی نهما، بیرمکانی ساف بوون، وهک ئهوهی حاجی یهک بیته که له دواي نوپژهکانی به لهش گیانیکی تهواو پرله ئارامی و دلنیاپی دا؛ دلنیا بیته له رهزامهندیتهی خواوند.. ههستی کرد شوینهواری له ژوورمهکدا نهماوه و تهنها گیانیکی نازاده. چهند جاری بو دلنیابوون دهستی له سهه و

لهشی خۆی کوتا، تا دلنیا بئیت لهوهی که بوونهوه ریکی ماددی له جینگهدایه؛ وهک ئهوهی ههموو هستهکانی بهنج کرابن، ماوهیهکی کورت سهرگهرمی گهران بوو بهدوای خۆیدا، خۆی نههوزیبهوه، وهک ئهوهی خۆی، له خۆی شار دبیتهوه، یان گیانی لهشقهههی بالی دابئیت و گیانی له شار و شاخ و ئاوهدانیهکانی کوردستان دا بالهفر بئیت، یان پیدهچوو گیانی چووبیته میوانی دایک و خوشک و براكانی، چونکه ئهوتنهها به لهش له ههنهران دهژی و به گیان له کوردستان.. ئهه قاوغه مادیهکی لهشی خۆی بو نههوزرایهوه لهه تاریکی یههه، لهه کاتهه لهه تاریکی یههه، جالجالۆکهکه و مئشه بیگیانهکه گهوهی رووداوهکانن، دهستتکی سنیهه شیوهی تاریک و نهستور له شیوهی تارمایی یهکی بینراودا، له پهنجهرهکهی ژووور سههری یهوه خشکهیی و هنیواش بههه لای ئهه به ئهسپایی وهژووور کهوت! تنهها دهستتیک و ههچی تر! دهستتیکی مهنحوس!

دهستهکه له دههی تیمساح دهچوو، پهنجهکانی دانیان ههههه.. دهبینرا چونکه تاریکتر بوو له تاریکی ژووورمهکه، تاریکتر له بههگی بههی ئهه، لهگهل دابهزینی دهسته قهپ شیوهکه، هاوکات به ههلمهت بردهسهه نههی بی گیان و لهشینکی بهجئماو له ژووورمهکهه؛ زرمهه بومبایهک له ژووورمهکهه دهنگی دایهوه! ئهه دهسته ددانداره تارمایی شیوهیه بهه زرمهیه نههی هههلووشی.. نههی بههه پهنجهره بچکولهکه کئشکرد و توند

دهستی راپسکاند، پنجره‌که‌ی له‌یخه‌وه هه‌لته‌کاند و ئه‌وی کیشکرد، ئه‌وی قه‌پاند... ئه‌ویش بی دهر‌به‌ست بوو، ته‌نها ئاره‌قه‌یه‌کی سارد گه‌واهی ترسی بوون.. کۆمه‌لێ گه‌لاش به‌دوای ئه‌و رووداوه‌دا هه‌له‌داوان دوای له‌شی بێ گیانی خوا که‌وتن، چونکه‌ فزوول گرتبوونی تا بزائن چی به‌سه‌ر ئه‌و مرۆقه‌دا دێ که‌ گیانی جێیه‌ش‌تووه.. ئه‌و له‌ ناو ده‌سته‌ دانداره تارمایی شیوه‌که‌دا، ته‌نها گوێی له‌ شلقه‌ شلقی دوو مه‌شکه‌ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کێ مه‌شکه‌ بژهنێ، گوێی له‌ شلقه‌ بوو، جال‌جۆکه‌که‌ به‌ واقور‌ماوی هه‌شتا له‌تیکێ می‌شه‌که‌ی ته‌واو نه‌خواردبوو، به‌ زه‌قی ئه‌و رووداوه‌ی بینێ! دلێ زۆر بوێ سووتا.. بێ ئه‌وه‌ی دهر‌به‌ستی ئه‌نجامی رووداوه‌که‌ بیت.. ده‌ست و پێ و دم به‌ستراو به‌ ته‌نافی تاریکی، هه‌ستی کرد له‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردی داده‌نرێ و که‌مه‌که‌م تارمایی خۆی له‌سه‌ر لاده‌بات.. تارمایی‌یه‌که‌ به‌ گرمۆله‌یی له‌ هه‌مان شیوه‌ی قه‌پیکێ داندان له‌ سه‌ر ئه‌و لاچوو، هه‌ستی کرد چاوه‌کانی توانای بینینی هه‌یه‌ له‌ ژێر تیشکی مانگدا.. شوین سه‌ر‌قه‌برانێک بوو، له‌سه‌ر قه‌بری یا مه‌زاری کابرایه‌ک خۆی بینیه‌وه، له‌ ژێر سنیه‌ری دره‌ختیکدا. پاشان ئه‌و که‌بێ باک بوو له‌ هه‌رشتی، تارمایی‌یه‌که‌ به‌ جادووی خۆی به‌ نیازی خۆگۆرین و هه‌یه‌ت نیشاندان قالیی له‌ له‌شی خۆی ده‌گرت.. ئه‌م کاره‌ زۆری نه‌برد.. له‌ ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌کدا جادووکاریکی گرگنی دزیوو قه‌به‌ و پیر و په‌رپوت له‌ شیوه‌ی (نافر‌ه‌تیکێ) قه‌حه‌به‌ ره‌فتاردا، به‌ جۆره‌ها مه‌کر و

بوغزی مهقزوز دهمی لهو داپچری و لیکي جهراعت شتیه به لموزیدا دمتکا، تنها دوو جووت مهمکی شور و مهشکه شتیه و تیسکن و رووتی لاشهکه- گهواه بوون لهوی که تارماییهکه نافرته بهنا ختو بوو، یا جنوکه، یا دهجال!.. نافرتهکه یا دهله دیوهکه به پنجهی ئیشارته گوریکي ههلهدایهوه.. پاشان قزی ئهوی گرت و پشتاوپشت ئهوی کنشکرد، به سی نهومدا ئهوی به پلیکاندا برده خواری بو جیگهیهک که پرپوو له دلی رهش، له چاوی رهش، له بونی پهست، له گیانی زهلیل، جیگهیهکی دوو نهفهری نووستن یا "مردن" لهو شویندا بوو، که گشت چیههکانی به ئیسک و پرووسکی ئادهمی درووستکراوو که ناو جیگهکه بالیف و دوشهک و سهرینی؛ جهرگ و دل و ریخولهی بۆگن و سی ی فووتیکراو بوو.. ئهوی ههلهدایه سهر جیگهکه.. پاشان به جادوو مهکریکی زور ئهفسوون ئامیز دهستی به لهشی خویدا دههینا.. خوی دهگوری بوو حالهتیکي مینهی ناسک ئهندام و شیوه جوان! به پنجهی ئیشارتهی پنجهی بوو ههر جیگهیهکی لهشی خوی دهبرد، خوی پی دهرازاندموه.. ئهوه! ئهوه! واته خواومندی میهرهبان و گیان لیجیماو؛ دهیان دهستی تارمایی شتیهی دهبینی که له چاوتروکاندا دهله دیویان دهرازاندموه و جوانیان دهکرد، پندهچوو مهکر توانای ههلههتاندنی چاو و بیرى ئهویان ههیهت. بی بزوتن به دهستهکانی ئهژنوکانی لهباوهش گرتبوو، گرمۆله له گۆشهیهکدا کر چیچکهی کردبوو.. ههرهینهی بستیکي مابوووه.. خوی زور بچکوله و بی

دهسه لات دههاته بهرچاو، يادی هاتمه که ههندی دملین؛ به
ئهزمونکردنی هه شتی مرؤف زیاتر دهولمهههدهکا. لهویدا
بهس باوهری بهو وتیه نهبوو، تیایدا نهخووش و زهلیل و ماندوو
خوی دهبینی، چرکهکان به سکپری دهبزوان.. هه چرکهیهک یا
تهپه ی لیدانی دلئی دهبوو به دوو، به بیست، به سهه، چرکهکان
بهوونه دیوو درنجی سأل سیفهت، جادووگرهکه، دهله دیوه نیاز
پهسهکه هیشتا دم و دهست و پئی ئهوی نهکردبووهو.. ئهوی
لهسهر جیگهکه هه به بهسترهومی راخست.. وهکو کهلوپهل .
نهک لهش! نهگهرچی دهله دیوهکه خوی گۆریبوو بو کهستیکی یا
خانمیکي نیان و جوان بهلام لهبهر چاوی ئهودا گرگن و قهبه و
مههک مهشکهیی و تیسکن و تاریک بهدهردهکهوت.. قهپی زۆر
گهوره بوو.. کهلهی سهری؛ دهستی.. له سهری تیمساح دهچوو..
ئافرهتهکه خوی تاودا و به نرکه نرک و خرووش دهنگی گر و
پیر و پر له مۆرهی ورچ ئاسا، خوی ههلهدایه سهر ئهو و سهری
بههرو ناو گهلی ئهوو دهعباکهی برد.. قهپۆزی داپچری بهدهم
ههناسه برکیوه کهوته لیسانهوه و گازگرتن.. کیم و جهراعته به
ناوگهل و لموزیدا دادهچۆرا. پرچهکانی وهکو کرم دهبزوان و
تاله قرهکانی له کرمی رهشی درئژکۆله دهچوون، ملچه ملچی
بوو، پاش کومهلی ههولئی زۆر توانی ههوهسی ئهو
دامرکینیهوه، چونکه نیازی والابوو.. خوا تیگهیی که بوچی
راپنج کراوه، ههستی کرد که غهریزهی ههوهس ئهویان بو
جهههنهم کیشکردوه، دهشی دواي دامرکاندهوهی ئالۆشی ئهو

دېوه؛ نازادبوون مسوگەر بکات. دهله دېوهکه هاته سمرکۆشی
ئهو، ناوگهلی له ناوگهلی ئهو جووت کرد، به ویستی خوی
قهپالی له خوا دهگرت و ئهوی زهجر دهدا، تهکانی دهدا و مهمکه
مهشکه شیوهکانی هر شلقهیان لئوه دههات، موسیقایهکی
ناخۆش بوو بۆ ئهو حالته.. بهر له کوتایی بهر له رزانی کیمی
پر له بۆگهنی هز، قهپی کرد به لووتی ئهودا.. کهوته نرکه
نرک و لهخۆدان و خرۆشی رهحتهبوون، ومک ئهوی کوی
جادووهکانی ئهو شهوهی بۆ ئهو خۆ خالیکردنهوهیه خستهبیتته
گهر.. له خوشیهکی زوردا ئهو هئیم دهبوووه (واته
جادووهکانی نافرته شیوه تارماییهکه).. کهمی لهشی ئهوی
بهجهئنهشت، پاش کهمی پشوو، دووباره، پاش کهمی پشووی تر
سئ باره ههمان کاری ئهنجام دایهوه. ئهویش تهسلیم ببوو بهو
چارهنوسه بی مانایه، چونکه ئهو دهرانی که له ژياندا مروّف
دووچاری زور رهفتاری ناماقوول و بی مانا دهبی، بهبی ویستی
خوی!..

پاش ئهوی جادوکاری بۆگهن، ژههری خوی رژاند، کشایهوه
دۆخی جارانی، به قورسایي چهند فهردهیهک گهنم لهسهر ئهو
راکشا و بۆ یهکهم جار به دهنگیکی نیرهمووکانهوه وتی: " که
من کچیکی لاو بووم، پیاویک ئاوههای لهمن کرد، بۆیه منیش
ئاوا له پیاو دهکهم". ئهوی بهدهم گریانهوه دهریری!

خوا زمانى گۆى نهکرد، نهدهتوانى تا بېرسى بۆچى ئەوى
هەلبۇزاردووه، بەلام جادووكەرەكه نيازى دلى خويندەموه و له
وهلامدا وتى: ئافرمتى زۆرلىكراو به پياوى بىگيان دەويزى،
توش گيانت هەميشه له كوچ دايه، بۆيه به ئاسانى تارماييه خىو
شيوهكانى وهكو من دهتوانن زەفەر به لەشى بى گيانت بەرن و
تۆلهى لى بكنەموه، تۆله پيشەى مروڤه.. مروڤ له زۆردارى
خوش نابى، بپويسته مروڤهكان فيرى جوړه رهفتارىكى گهلى
بن؛ كه به هۆپوه نهبنه مايهى شهرمهزاري هاورهگهزى
خويان.. نهبنه مايهى ژان بو رهگهزى دووهميش، من لهم
گۆرستانهدا شهوانه سەرگهرمى تۆلهم، هەر لهشيكم دهستبكهوى
بهم جوړه ئەتكى دهكهم.. بهلى.. ئەگەر جارېكى تروش
چارهفوس بهراستى ژيانم پى ببهخشى؛ نيازمه بيمهوه به پياو!
ئوسا ههمان جوړو به ههمان شيوه شالاو دهبهم بو قوربانى
يهكهم.

ئەويش بو يهكهم جار له ژياندا.. له ناخى دلەوه، بهوپهري
ريزهوه زهردەخەنەيهكى زۆر مندالانهى له مندالى خويدا
هينايهوه بېر و نيشانى ئەوى دا. نجا چاوهكانى وهك مۆم و
تكتك فرميسكيان لى دهتكا، ههستى كرد چيتر دهست بهست و
پى بهست نيبه، بو يهكهم جار دهستى نايه سەر دهستى ئەو..
دهستهكانى دلە ديوى ماچ كرد و به ويستىكى زور پر له
بهخشندهيى ئەوى له ناميز گرت. پيكهوه گريان، بهدمه گريانهوه
ئافرهتهكه پەشيمانى پيوه ديار بو، بهژنى بچوكتر و بچوكتر

دەبوومو، تا بووە مندالێکی کێژۆلەمی جوانکیلە و بێ گوناه، پاشان لە شێوەی فریشتەیهکدا لە پلیکانەکانمەوە خواحافیزی کرد، لە چاتروکاندنێکدا دیار ئەما و وون بوو.. ئەو هێشتا لە ژوورەکهیدا بۆ لەشی خۆی دگەرا.. هەمان شێوە که تاریکی داهاات! رۆشناییش داهاات و کارمبا هااتەو و ژووری خواش پروناک بوومو.. گلۆپهکان داگیرسان؛ و بەو شاکەشکە... هەروەها خۆشحال بوو بەوێ لە تاریکیدا خەمی مرقۆفێکی جهوردیدی رەواندەو.. خۆشحال بوو بە دۆزینەوێ لەشی خۆی، هەستی کرد لەشی ماندووه، گیانی ماندووه، پنیوستی بە حەوانەو هەیه. یەک، دوو، سێ گەلا، یەک دوو سێ جالجالۆکە، سێ مێشی مردووش بە تەنەفەکەمی ژوور سەری یەو پیکەو گەواهی ئەو دیمەنە بوون، گەلاکان و جالجالۆکەکان دەستیان لەژێر چەنەیان دانابوو، هێمن هێمن لە حالەتی بەزەمی دا بۆ ئەو دەگریان، خوا نەیدەزانی چی بەسەر لەشیدا هاوو. ئەویش لە خۆیەو نائیرادی دەروونی پربوو لە گریان. بەر لەوێ چاوی بچیتە خەو، زۆر گریا، چونکە لە گەشتی گیانی دا ناهەمواری زیاتری دیوو ئەو ساتانەمی که تیایدا لەشی بۆ نەهامەتی بەجیەپشتبوو لەو چاتروکانەدا. چەپکێ گۆل و چەپکێ نیرگز.. مەرگنان نەهینم هەرگیز.

گهشتیکی سوږیالی

به نیازی گهشتی بو ناو دارستانه که، تنها بو بهبادانی بیرمکانی خوی، جلی گهرانی لهبر کرد و ملی ریگی گرتیهر. به نیازی نازوشتن بو نهو دارستانه که زور نزیک نییه له مالی نهومه، لهبر نهه هویه پیویستی دهکرد چند کیلومترئ به قهمره لهشار دور بکهوتنهوه، ههروهها له سکهی ئاسنینه شهمندهفهریش بهپریتنهوه. دلنر نهههی ئهجامدا، له لئخورین دا دوا کورته ماوهیک گهیهه سهر سکهیهکی هئلی ئاسنین، راستهوخو دوا نهوئ پاش کیلومترئک پیادهرویی دهگاته جیگیه مههست. بهلام کاتی گهیهشته نزیک هئله ئاسنینهکه؛ ریگیه هئلی ئاسن بو مههستی هاتووچوی شهمندهفهر داخراو لهگهل هیور کردنهوهی لئخوریندا؛ قهمرهکهشی کوژایهوه. دلنر بو چند خولهکیک چاوهروانی کردن جگهریهکی داگیرساند. کات ئیواریهکی خورمتاوی وهرزی بههاربوو. باش بوو خوشبهختانه بهر له تیپهرینی شهمندهفهر سهیارهکههی کوژایهوه. دهنه ئیستا شهمندهفهر لئی دهدا گهر فریای دهر باز کردنی گیانی خوی نهکهوتبا. لهو کاتهدا که جگهرهکههی دادهگیرساند؛ وهک نهوهی پهله ههرویکی تاریک دهوری نهو بدات، ههستی کرد دهوروبهری تاریک دادیت! به جوړئ که هیچی نهدهبینی، وهک

ئەوئەى كەوتىبىتتە قەفەزىكى لە ھەور درووستكراوھو، تەنھا گۆئى لە تىپەرىنى شەمەندەفەرەكە بوو. بە چاوەكانى ھىچى نەدەبىنى، وەك ئەوئەى دوو دەستى ھەورىن چاوى ئەوىان گرتى! رىگەى ھاتووچۆى قەمەرە بەدواى تىپەرىنى شەمەندەفەرەكەدا كرايەو، ھەموو شتى ئاسايى بووھو، چاوى تارىك و لىل، وەك ئەوئەى بە شەوارە كەوتى. پىاويك ئەوى راجەناند، كە لە دەروەى پەنجەرەى قەمەرەكەيدا بە نىازى ناخوتن لەگەل ئەودا چەند جار ئ لە پەنجەرەى سەيارەكەى دا.. پىاوەكە لە پۆلىسى سەردەمى كۆن دەچوو، بگرە كۆن ديار بوو، بەرگى كارى لەبەردا بوو، شەپقە و دەمانچەى بەرەكەمەرى بە قايشى ئەستور بەستراو. سەمئىكى فش و رووخسارىكى پىر لە زمان. دلير راستەموخۆ پاش ئەوئەى پەنجەرەكەى كردهو.. پۆلىسەكە فرمانى پىدا كە بەرەو چەپەرى رىگەكە لىخورىت. ئەوئەى فرمانەكەى دەستوبرد بەجىھىنا، لە يادى چوو (لە ترسا) كە چاوى تارىك و لىل دەبىنى، بەلام بە پۆلىسەكەى راگەياند كە سەيارەكەى لەكار كەوتوو و تواناى ھاروتتى نىبە. پۆلىسە نامۆكە كە پىدەچوو بە راستى پۆلىس بىت، بۆ ئەجامدانى فرمانەكەى خۆى بە پال پىنەنان بۆ دواوہ تاوى داپە خۆى و بە ئاسانى سەيارەكەى بەرەو چەپەرى رىگەكە بەرەو لای چەپ پالنا، پاشان فرمانى دووئەى ئەوئەى بوو كە پىويستە دا بەزى و بى چەند و چوون دواى ئەو بەكەوتىت، بى چەندوچوون گۆئى بۆ فرمانى كابرانى پۆلىس شل كرد. لە سەيارەكەى دا بەزى،

شویینی دابهزین جیاواز بوو لهو چهند مهتره ی بهر له تاوی لئی بوو له بهر دم هیلی ناسینی شهمنده فهدا، شوین دهشتیکی کاکي به کاکي بوو، به لام لهو پیش تاویک له ناو شاردابوو، له ناو شهقام و ریگهی قیر تاو کراودا! تینه گهی چۆن و کتوپر دیمه نی شار گۆردرا به دهشتایی و جیگه یه که لهو هرگیز له ژباندا نهیبینوه! له ناسوش دا کومه له شاختیکی سرکه شی له دوروه دهبینی. کاتی بو پشته وه سوور یکی به دموری خویدا دا بو پشت و پاش ناسینه وه ی ریگه که!.. هر چۆنیک دهیروانی دموروبه ری زیاتر رهنگینه بوو، وهک له وه ی سر نه کانی لهو رهنگ برژینته سر زهوی و زار. پۆلیسه که فرمانیکی تری گرمانکرد، که دهبی به دوا ی لهودا به ریکهویت بو بارهگا و به ریزه وه بی چاوهروانیکردنی وه لام فرمووی لهو کرد. لهویش رایگه یاند که لهو خوی به تاوانبار نازانی و هیچی نه کردوه؛ بویه به پیویستی نازانی ملکه چی فرمانی لهو بیت؛ دنا دهبی پۆلیسه که هوی فرماندانی روون بکاته وه تا لهو مه جبووری گوژیراهلی کردن بیت. پۆلیسه که رایگه یاند که لهو فرمانی پندراوه چاودیری لهو بکات و بهر پرسه بهر انبهر به پاراستنی لهو گه یاندنی لهو بو جیگه ی داخواز و داواکراو. نه گه چی وه لامی پۆلیسه که رازیکه رانه بوو، لهو له چاوتروکانیکدا هستی به که منی خوشی کرد، به کهم جاری بوو که هست به وه بکات گرنگی همیه لای که سانیک، به جوړیکی وه ها که پۆلیسیک ته رخانکراوه بو پاراستنی. روخساری پۆلیسه که لا

نامۆ نەبوو، ھەستی دەکرد بەر لەو کاتە لە جینگەیکە تەردا ئەو پۆلیسە دیوہ و تا رادەیکە گومان لابەر یەکتەری دەناسن.. بەلام ھیچیان ھەوڵی یادھێنانەوہی یەکتەریان بە ئاھاوتن بە یەکتەری رانەگەیاندا، ھەردووکیان خۆیان بە کەمتەرخەم دەبینی بۆ خۆناساندن و یادھێنانەوہی یەکتەری، لە روخساری ھەردوکیاندا وا دەردەکەوت کە یەکەمیان نیازی ھەبوو خۆی بە دووہم بناسنێ؛ بەلام ھیچیان دەستپێشکەری نەکرد بۆ خۆناساندن بەو تەری. بە توولە رینگەیکە پێچاوپێچدا، کە زۆر رویشتن بوو، کەوتتە رێ.. رینگا پەربوو لە لۆچ و توولەری زۆری لێدەبوو، بەردی زۆر لە کەناری توولە رینگەکاندا ھەبوو، بەردەکان لە یەکتەری دەچوون وەک شێوہی بەردی سەر گۆری ھەنەبەستراو سینگۆشە و کەمێک نارێک! پێدەچوو ئەو رینگایانە بەر لە مێژوہیک گۆرستان بووبن! بێ گفتوگۆ رویشتن تا گەیشتنە سەربازگەیکە زۆر قەلەباغ. لەوئ؛ لە ھەر گۆشە و کەناریکی سەبازگەکەدا، جۆرەھا چەکی ھاوچەرخ و تۆپ و تانک و مووشەکی دەبینی، لەگەڵ ئەمانەدا روخساری مرۆفی ھەمەرەگەزی زۆری بینی لە بەرگی سەربازیدا. پاشان لە گۆشە دیواریکی تەسکەوہ کە لە پێشیانەوہ دەکەوت، پۆلیسەکە فەرمانی بەو کرد، تا بە داویدا بچنێ ژوورەوہ، کەلێنێکی زۆر باریک و تاریک بوو، بە ناستەم مرۆف دەیتوانی لەسەر لاو بە خۆکیشکردن بچنێ ژوور، دەتگوت کوونی دەرگای کولانە سەگە. شوینەکە لە ژێرزمین دەچوو چونکە بە

رارموی زۆر تهسکدا بهرمو جیگهیهکی تر چوونهخوار، له ههندئ کونهوه وهک ئهوهی رارهو له پلاستیک دروستکراوی و به خلیسکانی توانای چوونه ژوورمهوه و خوگواستنهمهوان ههبوو، ئهوه له بیریدا بوو ئهوه رارهوانه به جیگهیهک یا به هۆلیک کۆتایی دیت.. جار ناجار روشنایی به تیشکی سپی بهرچاوی ئهویان رووناک دهکردهوه و له لای چهپ و راستهوه ژووری چوارگۆشهی تهسکی به نیلهی چاو دهبینی. ههستی دهکرد که پیشتر ئهوه جیگهیهی بینیهوه! چونکه وهک ئهوهی یادی بیتهمهوه وهها ههستی به دهوروبهر دهکرد. پۆلیسهکه بۆ دانیاردنی ئهوه بهدم رویشتنهمهوه بهو ریگه تهسکانهدا باسی جیگاکانی دهکرد که پیایدا تئیهردهبن. له نهۆمیکدا رایگهیاوند که ئهوه جیگهی یا شوینی تهلهفزیونی NRK یه و بهرنامهکان لێرمهوه پهخش دهکرین. ئهوهی لای چهپ شوینی بهریومهردنی داراییهوه ئهوهی تریان وهزارتی دهرمهوه و ئهوهی بهرانبهر سهفارهتخانهیه ..هتد. ئهوه ههستی به ماندوویی دهکرد، چونکه ریگاکانی هینده لولهکی و تهسک بوون له ههندئ جیگهدا وهکو پشیله خۆی له کون دا به چنگهکری دهچوهوه ژوورمهوه، له دواییدا پاش ئارهق رشتتی زۆر خۆی له هۆلیکی زۆر فراواندا بینیهوه، هیشتا پۆلیسهکهی لهگهڵدا بوو، کۆمپلئ ئهفسهر و کۆماندۆ و سهرهشکر لهو جیگهیه دانیشتبوون، گشتیان شاشهمان لهبهر دهمدا بوو و سههرگهرمی بیستن و تهماشای ههوالهکانی جیهان بوون، یهکئ له شاشهمان وینهی تهقینهوهی

راکټيټيکي معزني نيشان دها؛ دلير همستي کرد لهو جيگيه ئو
خهکه سرگرمي بهرئوبردني ناهنگي سري سالن!
دهيزاني ئو ديمهني که لسر رووي شاشهکهدا دياربوو،
لهچي دهويت؟ ئو به دووليبوه رايجياند که پندهچي ناهنگ
گيران و بهرئوبردني ناهنگي سري سال بيت. پوليسهکه
دوول و به غمگيني و نادانيا وتي: " به داخوه، ئوه باسي
مردني ئم جيهانه دهکات؛ بهشيني بچکولهيه لهم سرزمينه ،
که کهوتوته ژير هلمهتي رهگزي نامروفي و خهکي
گرددوونيني تروه، هلمهتي هيزيکي ناسماني که نيازانه
زمين تفروتونا بکن. نيمش لئروه بردهوام پهيوندي
بينهل و کومپونيريمان هميه له گهلياندا و پيمان رادهگيمن که
چارنوسمان له دهستي ئواندا دهبيت و به چهکيکي گهلي
تايهت و دهگمن هيرش دههيننه سر زوهي و بهدکاري و
ناهقي لسر ئم زمينه دسرناهو. ئم ههواله ناخوشه له
زاري پوليسهوه، ئوي شاگهشکه کرد. چونکه ئو لهوتهي
هميه خوني بهر روزه دهيني؛ که هيزيکي خيرخواز له
ناسمانهوه دابهزي و بهدکاري مروف سرکوت بکا و ناهقي و
ناهمواري شوينهواري نهيني.. به خوشي يوه که روخساري
گهش گهش رووناک دبووهوه، به پوليسهکهي گوت: مهبستت
روون بکروهه، پاشان من پهيونديم بهم هلمهتهوه چي به؟ خو
من سرباز و پاريزم نيم! هرچنده مايهي خوشيمه، بوجي

منت هیناوه بۆ سعیری ئەم فیلمه؟ من پەيوەندىم بەم شتانەوه
چى يە؟

پۆلييسەكە لە وەلامدا وتى: " لەشكرىكى بەهيزى ئاسمانى،
بەرمو زەموى دىن و نياز مەندن داگىرمان بكەن، دەست بەسەر
ناھەموارى كردهوى مرۆفدا بگرن و خىرخوازى لەناوماندا
بلاوبكەنەوه. پاشان ھەرشەمان لىكراوه كە ھەرچى بەدكار و
شەرخواز و دىكتاتور ھەيە بە چەكى لەناودەبرين، جۆرە
چەكىكى بەدخووناس، وەكو مووشەك دادەبەزى و لە
تەقینەويدا وەك پارچە كۆوى بەفرى سبى پەرش دەكا، ئەو
پارچانەش توانای لكانيان ھەيە؛ توانای ناسینەوى مرۆفى
نەدخوویان ھەيە و بە تەنھا بە مرۆفى بەدكاردا دەنوسين،
مرۆفەكە دەخەنە ژىر ھەلمەتەوه و شىوھيان رەق ھەلديت
وردوخاش دەبن. يان وەكو ئاو دەیان تووینتەوه! ھەروەھا ئەو
جۆرە مووشەكە بەو جۆرە پارچە كۆيانەى كە پەرش دەبن
دواى تەقینەوھيان ھەستیان ھەيە و توانای جياكردنەوى مرۆفى
چاك و مرۆفى بەدكاريان ھەيە، بەسەر زەويدا بلاودەبنەوه و
مرۆفە ناچۆرمان قەردەكەن و ھىچ كاربان بە مرۆفى
خىرخوازەوه نىيە".

دلیر لە وەلامدا وتى: باشە. تىگەيشتم، بەلام تىناگەم پەيوەندى
ئەم بابەتە بە منەوه چى يە؟ ئايا من زىندانىم؟ يا پىسپۆرم؟ بۆ چ
مەبەستى منت راپنچى ئەم جىگەيە كردهوه؟ پاشان ئەمانە

زانستی سەربازین و نەینی ولاتە؟ گەر وەهاپە بۆچی لای من
ناشکرایان دەکەیت؟ پۆلیسەکە دەستوورد وەکو مامۆستایەکی زانا
کەوتەوه باس: - "ئێرە جینگەپەکی گەنگ و تاییەتە، وەکو پیشتر
پنم وتیت من ئەرکی چاودێرکردنی تۆم لە ئەستویە.. هیندە
دەزانم کە مانەوی تۆ یا چاودێری و دەسبەسەرکردنی تۆ لەم
جینگەپەدا گەنگیەکی زۆری گشتی هەپە". ئەو کەمێ خۆی بە
بایی و گەوره نیشان دەدا، دلنیا تر لە پیشتر لە دەروونی خۆیدا
هەستی کرد خەویکی خۆش دەبینی. بە روویەکی شاد و
رەزابەخشەوه بە پۆلیسەکە و ت: " من لەوتەوی هەم خەو بەم
رۆژەوه دەبینم کە هیزیکی غەیبی بەهیزتر لە مەرۆف دابەزی
و کۆتایی بە شەر و بەدکاری بەینن.. ئەمە هیوای گەلی لە
خەلکی تریشە، جا تکتا لئ دەکەم ریگەم بدە برۆم بە ریگە
خۆمەوه، چونکە پێویستم بە پارێزگارینییه و ئەو جۆره چەکە من
و و مچە منیان پێ لەناو ناچیت، چونکە وەکو راتگەیاندا کاریان
بە مەرۆفی خێرخواز نییه و منیش هەرگیز خۆرهی هیزی
شەرخواز نەبووم". پۆلیسەکە لە ئەنجامدا ناچار بوو دان بە
راستی دا بنیت، وتی: " من بۆیه تۆم هیناوتە ئەم لەشکرگایە
چونکە بوونی خێرخوازی تۆ دەناسم و دەزانم ئەو چەکە
ناراستەیی ئەم ناوچەپە ناكریت کە تۆی لئیبیت، تۆ تەنها
خێرخوازی، بەلکو کۆمەلی هیزی خیرت تیا دەژی. لە هەر
جینگەپەدا بیت ئەو جینگەپە لە هەلمەت پارێزراوه. نایا تی
دەگەیی؟ لەبەر خاتری خودی خۆت تۆم نەهیناوه بۆ ئێرە".

دلنیر یه کلابی وه لآمی پینگه‌بشت و له هه‌موو شتی حالی بوو، له دلی خویدا که‌وته راده‌برین، له‌بهر خو‌یه‌وه وتی: "من بئ‌گومانم، ئە‌گەر هیزی شهر لئ‌ردها هه‌بی من ناتوانم به‌رگری لئ‌یکهم، چونکه بوونی من پاریزگاری له هیچ بوونه‌وه‌ریکی تر ناکات، چونکه خیر هه‌رگیز له‌گه‌ل شهردا له سهر یه‌ک ته‌رازوو هاوسه‌نگ نین و دوو هۆ‌کار دوو هیزی زۆر دژوار به‌یه‌کن، خیر دووره زۆر دووره له شهره‌وه، له‌بهر ئە‌وه خیر له هه‌لمه‌تی شهر دوور‌تره.. به‌لام جی‌گه‌ی داخه که مرۆ‌ف له قوناغی‌کدا ده‌ژی که شهر له خیردا ده‌نئ‌ژری و له ناو جه‌رگه‌ی خیردا هیوا و خۆزگه و ژیا‌نی له خۆی سه‌ندوو‌ته‌وه، بۆ‌یه دلنیا‌م له‌وه‌ی که خۆسه‌پاندنی هیزیکی بآ‌لا به پئ‌ویست ده‌زانم، چونکه به‌ختیاری و ئاسو‌ده‌یی و ئازادی کاتی به مرۆ‌ف ده‌گا که ئە‌ندامه‌کانی کۆمه‌لگه‌کان له ژیا‌ندا دلنیا‌ بئ‌ین و بچن و هیچ گومانیا‌ن له خیری یه‌کتري نه‌بی، له‌ویدا که خیر فه‌رمانه‌ه‌وایه جوانی و یه‌کسانی و ئازادی و به‌ختیاری بوویه‌کی تری به مرۆ‌ف به‌خشویه، مرۆ‌ف بآ‌لا ده‌کات، مرۆ‌ف مه‌زن ده‌کات، ده‌یگه‌یه‌نئ‌ته خاوه‌ن به‌هره‌و ئاستی فریسته..". بۆ‌یه له‌خو‌یه‌وه رووی کرده پۆ‌لیسه‌که که دوود‌ل و که‌می ترسا و دیار بوو.. پاشان رای‌گه‌یا‌ند: "من دلنیا‌م گه‌ر جیهان و بگه‌ر گه‌ردوونیش پیر بئ‌ت له شهر، من و تو به تایه‌تی هه‌چمان لئ‌نايه‌ت، بۆ‌یه چاکتر وایه ئازادانه ری‌گه‌م به‌ی بگه‌ر یمه‌وه لای قه‌مه‌رکه‌م تا گه‌شتی ئە‌مه‌رۆ‌م له کیس نه‌چئ‌ت". به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و دواوه بگه‌ر یته‌وه.. به‌ر له‌وه‌ی پۆ‌لیسه‌که

بواری چووندهر موهی بدات، ههستی کرد له جیگهیهکی تردایه،
له مائهوه له ژیر لینه و دۆشهکدا چاوی کردۆتهوه و له
پهنجهره‌ی ژوورمه‌که‌یهوه سهیری ئاسمان دهکات. به‌فر دهباری و
ههتاو نییه، به‌یانیهکی زووی زستانه و به‌هار نییه.. خهونه و
راسته‌قینه نییه، پر به‌دل له ئاسمان پارایهوه ئه‌و هیزه به راستی
رووه زه‌مین بنیڕی، به‌و هیوایه‌ی زۆرداری و گومان و پیس
بوون قات و قری تێیکه‌وێت و له‌سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌مینه‌دا. منیش
هاتمه‌وه هیچیان نه‌دامی... هه‌ستیشم کرد کورێکی باشم ئه‌گه‌ر له
راستیدا و ه‌کو دلێر بابان بوومه‌یه.

به سهرهاتی خۆزگه يهك

له گهراندا بۆ گۆپى "نيون" بۆ ژووره تاريكهكهم، ژوورى وینه كيشانم، ئهمرۆ خۆم گهيانده بازارى دهستى دووهم، كه لهو بازارهدا دهگمهن مرۆف ئهوهى چنگ دهكهوئ كه بۆى دهگهرت، بهلام به ريكهوت ههندئ جار نيازى بهدى ديت و ئهو شتهى كه كهسى بۆى دهگهرئ زۆر به ههرزان دهستیدهكهوئ. له تهك ئهو بازارهدا كه سهريپهوه جیگهى بۆ ههفتهیهك پندرابوو، ستودیوی هونرمهنديكى ناسياوم لهوئ ههیه، واته ستودیوی هونرمهنديكى نهرویزی كه سالانتيكه دهيناسم و جارجار پیکهوه كهمی دهوئین و كاره نوئ يهكانى بهسهر دهكهمهوه. نزيكهى ساليك دهبيت ئهوم نهديه، بۆيه ئهوم له بيردا بوو كه بهسهرى بكهمهوه لهو كاتهدا نيازم ههجوو لهو بازارى دهستى دووهدا بۆ گۆپ بگهريم. كاتيک گهيشتمه جیگهى مههست و بازار، پاش گهرانى زۆر گۆپم دهست نهكهوت. بهلام پيش ئهوهى ئهوى بهجيبيلم بۆ بينينى - راگنال ئالمين - ئهو له پشتهوه وريای كردمهوه و خۆى نيشاندام، پاش چاك وچۆنيکردن و ههوال پرسين به خوى ههموو جارهبهكانى

فهرمووی لیگردم که بچم له ناتیلهکهیدا کهمی پیکهوه دانیشین. وهژوور کهوتین، سهرنجیکی وردو درشتی ستودیۆکهیم دا، تابلۆ و کاری گرافیک و ناوییهکانیم بهسهر کردهوه، پهنجهم بۆ ئهو بابهتانه راکیشا که لام پهسند بوون، ئهویش لهو کاتهدا به خووی ههموو جارمهکانی سههرگهرمی داگیرساندنی قهوانهکه بوو، بۆ گوئیگرتن لهو ئاوازهی که ئهو ههست دهکات خوۆشی و مانا بهمن دههات. ئهوهی کردوو بیرهیهکی بۆ ههڵپچیریم و فهرمووی نازاد گهرانی لیگردم به ناتیلهکهیدا، پیکهوه کهمی باسی ژیان و مردن و نهمری و خوۆشهویستی و ماناکانمان کرد، چونکه ئهو زۆر شهکهت بوو لهو حالهته دهروونی یهیدا که پار سأل دووچاری ببوو، بههۆی له دهسدانی کوره گهورمکهیهوه که به رووداوی ئوتۆمۆبیل گیانی لهدهسدابوو، ئهو دیمهنهیان کتوپر له خهستهخانه نیشان دابوو، کارهساتهکه زۆر جهرگبرانه کاریگهریی لهسهر ئهو بهجههیشتبوو، پاش گفتووگوکردنیکی زۆر، چاوم به ناو ئهملالولای جینگهی دانیشتنی ههردوکماندا گیرا، که پرو قهرهبالغ بوو به شتی له سهریهک کهئهکهکراو به تاییهتی کتیب و فلچه و قوتووی بۆیه و هند.. ئهو دهستی دایه یهکن له کتیبهکان، له ناویدا چهند لاپههریهکی دههینا. داوای لیگردم که شیعری "قهله رهشهکه" ی ئهنگار ئالان پۆ-ی بۆ بخوینمهوه که باسی بیرهوهری و یادی ئافرتهی دهکا له دهروونی یهکبووی ئهنگار خویدا، له ههمان جینگدا که ئهو دانیشتبوو چاوم به کتیبیک کهوت، که وینهیهکی کافکای لهسهر بوو.

ئەگەرچی زیاتر ھەزم لە بابەتی تیۆلۆژی و فەلسەفی دەکرد و لەم دواییەدا بەدوای ئەدەبدا نەدەگەرام، بەلام دەمتوانی لە قەرەی بەدەم و بە نیازی خۆ ھەلسەنگاندن لە بواری زماندا کەمی دەربارە کافکا بە زمانی نەرۆیژی بخوینمەو. راگانال، تکای لێکردم کە کتیبەکە ون نەکەم، چونکە هی خۆی نەبوو.. پاشان لەبیرم نەچۆ و بیگەرینمەو بۆی. دوای سەعاتی دانیشتن، کتیبەکەم خستە بن باخەلم و بە نیازی گەرانەوہ خواحافیزیم کرد. کە گەیشتمە مآلەوہ، ھەستم بە برسیتی کرد، دەستوبرد نام خوارد، پاشان بە پینی خوی زۆرخۆری ھەستم کرد خاوە دەبمەوہ و پێویستە کەمیک بنووم، بە ھیای خەویکی خۆش یا وڕینە و توقان؛ لئی راکشام و چاوم لیک نا.. تەنانت تاقوتی داگەندنی پیلوہکانیشم نەبوو.. بەلام زۆر لە جیگەدا مامەوہ، خەوم لێنەکەوت، ھەستم کرد ویستی کافکا لە ژوورەکەدا بژێوہ و زۆرم لئ دەکا نەنووم. ھەستم کرد کافکا مۆرەم لئ دەکا و دەستەکانی ناوہتە گیرفانی و بە چاوە تیژەکانی داوام لئ دوای ئەو بکەوم، ئەوم لە بەردەمی خۆمدا بینی. ئەوم لە دارستانەکەشدا دەبینی، نیازی ئەو لە دەرونمدا ناچاری کردم ھەستم و واز لە تەمبەلی بەینم.. گەشتی بکەم بەی مەبەست بە ناو دارستانەکە لای چەپی مآلەومدا.. ھەلبەتە خواست و داخوایی کافکام بەدل نەبوو، بەلام دلیم نەرنجاند.. بە چاکیشم زانی ئەو ھەموو خوارنە ھەرس بکەم کە بی مەبەست لە ورگم نابوو. تەمەل و تەوہزەل بەرەو دارستانەکە چووم، پاش نیو

سه‌عاتی رویشتن، ههستم کرد گوری گهرانم خوش دهیی و ههست به قورسای ناکهم، گهیشتبووومه ناوهندی دارستانهکه، لهسهه ئه تووله ریگهیه بووم که ئه‌مه‌به‌ر و ئه‌به‌ری دار ودرمختی چر بوو و ناسو له پئیشه‌ومدا له خالی ونبووندا تهنه‌ها کۆمه‌ئی ره‌نگی زه‌ردی رووشن و کال بوو، له‌گه‌ل ئاسمان و کۆمه‌ئی هه‌وری کال تردا به‌رچاوم ده‌که‌وت؛ به‌ هارمۆنییه‌کی زۆر ناسک. له‌و دووریه‌وه که هه‌موو شته‌کان ته‌لاشی ده‌بن.. په‌له‌یه‌کی سپی رووشنم بیینی و‌ه‌کو په‌پووله‌یه‌کی گه‌وره له‌و ئاسۆیه‌دا ده‌بزوا که به‌ره‌رووی ده‌چووم، تهنه‌ها شتی له‌ رو‌نگه‌ی مندا که ده‌بزوت ئه‌و په‌له‌ رووشنه‌ په‌پوله‌ شیویه‌ بوو، یا ئه‌و پارچه‌ رووناکییه‌ بوو، چونکه هه‌ندئ جار خۆر پارچه‌ له‌ له‌شی ده‌که‌وت، یان پارچه‌ تیشک له‌ جی‌گه‌یه‌کدا ون ده‌بی و و‌مک ئه‌و منداله‌ی له‌ قه‌له‌بالغی بازاردا له‌ دایکی ون ده‌بییت و تهنه‌ها به‌جی ده‌مییت. بۆیه د‌نیابووم ئه‌گه‌ر په‌پووله‌یه‌کی مه‌زن نه‌بییت ئه‌وا په‌له‌یه‌کی تیشکه‌ و ون بووه!.. ئه‌و په‌له‌ رووناکییه‌ له‌گه‌ل هه‌نگاه‌ه‌کاندا به‌ره‌و پئیشه‌وه به‌ره‌و لای من ده‌بزوا، منیشه‌ رووه‌و ئه‌و، تهنه‌ها بوونه‌وه‌ری بزوین ئه‌و بوو له‌ دیدی مندا، پ‌نچه‌وانه‌ش راسته‌؛ ده‌شیا تهنه‌ها به‌هۆکاری رو‌بینی من و نزیک بوونه‌وه له‌و ناسته‌ی که خالی ته‌لاشی بوو؛ بو‌وبیته‌ هۆکاری هه‌ستییکی تایبه‌ت بۆ من. چونکه هاوتا به‌و هه‌سته‌؛ هه‌ستم ده‌کرد که‌سینکیش له‌ه‌وامه‌وه ده‌روات. گه‌رچی نه‌که‌سینکم بیینی و نه‌ که‌سم له‌گه‌لدا بوو! هه‌روه‌ها هه‌ردوو فریشته‌کانی سه‌ر شانی

راست و چهیم له مالموه بهجیهیشتبوو ، چونکه ئەوان پینکوه
خەریکی شەر و زۆرانبازی بوون. بەلام هەر هەستم بە
ئامادەیی کەسێک دەکرد؛ هەر چاوەروان بووم کەسێک ببینم..
لەشیشم هیندە سووک بوو، هەستم پێ نەدەکرد، کەسیشم لە دواى
ئەو رووناکییەوه نەدەبینی! زۆری نەبرد چاوەکانم شتەکانی
روونتر دەبینی، ئەوەی لەبەرچاومدا دەجووڵا، بوو بە ئافرەت،
ئافرەتێکی سپی پۆشه ؛ نەک پەپوله کە گومانم لێ دەکرد. بەلام
هیشتا چارەکە کیلۆمەترێکی ماوو بگاتە من.. هەستم کرد
نیازیکی دەروونی ناچارم دەکا چەند رستەیهک بچم و بە
هۆیهوه ئاخوتن لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا چنگ بخەم؛ کە لەو
دوراییهوه رازەری دەدا بە هەستیاریم.. یا مەیلیم بوو خۆم نامادە
بکەم تا سلاویکی جوانی لێ بکەم.

رووناکییە سپییهکە زۆری نەماوو بگاتە من، لەژێرەوه، دزە
نیگا سەیرم کرد، بۆنى خوشی ئەو گەیشتبوو بەمن.. زیاتریش
دەنیا دەبووم کە ئافرەتێکی سپی پۆش بەرمو رووم دیت نەک
پەله رووناکی یاخوود پەپوله!.. کاتیک کە لە یەکتەری نزیک
کەوتینەوه؛ شەمال دەستی نایە ژێر چەناگەم و ناچاری کردم بێ
شەرم و بێ نیاز سەیری بکەم. خۆی گەوره ئەو سەحرە چییە؟
وەی لەو جوانی و نەزاکەتە! هیشتا کەمێ لە منەوه دوور بوو،
بەلام جوانی ئەو لەبەر دەمما بوو.. زۆر جوان بوو؛ هیندە جوان
بوو، نەبیتەوه!.. لە هەموونەو کیژۆلانە جوانتر کە پێشتر
بینیبوم و بە جوانم دەزانین، لە هەموو ئەوانەش جوانتر کە

خۆشم دەوین، کۆ دەلی ئەو نییه!.. کت و مت لەو دەچی، دلم
کەوتە زرمە زرم و تەکە تەک.. هەزاران پەپولە پرتەقالی و
سپی دەورەیان تەنیم، رەنگم زەرد، پاشان سپی هەلگەرا، لە
جیگەیی خۆم و شک بووم، لە هەناسەمەوہ بۆقی هەوای ماچ شیوہ
و دل شیوہ دەردەپەری و لە هەوادا تریەیی دەکرد و لە چا و ن
دەبوون، زیاتر و زیاتر لەگەڵ هاتنی ئەودا دنیایا دەبووم کە
"ئەنالیزایە" هەستم دەکرد بووم بە گۆییکی دە هەزار قۆلت و
داگیرساوم، هەستم کرد گەر وەها لەو حالەتەدا بە داگیرساوی
بەینمەوہ ئەوا ئەو و دارستان و خۆشم گریان تیبەردەیی.. بەر
لەوہی کۆمەڵی فریشتە بە سەتڵە ئاوموہ داہەزن و بە نیازی
یارمەتی و کۆژاندنەوہ وە بین و سیخوری بە سەر
بەسەرہاتەکانمەوہ بکەن؛ ہاتمەوہ دۆخی ہەستکردنی
سروشتی، ئەگەر چی سروشت تا ئەو کاتە ئەو ہەلەیی بۆم
نەرخساندبوو کە- ئەنالیزا- لە ہیچ جیگەییەک بینی.. سەیرم کرد
کە ئەو مەرقە ئەنالیزایە و منیش خۆم.. ہیشتا دەیان ہەنگاوی
مابوو بگاتە من، ہەست و بیر و سۆز و ویستم ھاوڕابوون،
بگرە دنیابوون لەوہی کە ئەنالیزا یە لەو دارستانەدا و بە
مەبەستی بینی من؛ یان بۆ گەران ہاتووہ! ہیچ شتی مەحال
نییە.. لە بیرمدا خەریکی ہەلسەنگاندنی ماوہ و دووری نیوان
ژینگەیی خۆم و ئەو بووم.. تیگەہیستم کە ئەو لە ژینگەیی منہوہ
تەنہا بیست تا سی کیلۆمەتر دوورە، دەشی بە چارمە کە سەعاتی
بگاتە ئەم دارستانە، بە تاییەتی گەر نیازی بینی من بیت، بەلام

شتیک جیی گومانه ئه‌ویش ئه‌ویه که ئه‌و به‌یی سه‌گ هاتووچۆ ناکات! ئه‌و به‌یی سه‌گ ناتوانیت تهنه‌ا هه‌نگاوێک له‌سه‌رزهمینی به‌هه‌شتیش پیاسه‌ بکات! به‌راسته‌، ئه‌و خۆی به‌منی فەرمووه که ده‌ترسیت به‌یی سه‌گ هاتووچۆ بکات!

به‌ هه‌رحال دلم پهبوو له‌ خوشی، دلنه‌وایی خۆم ده‌کرد، نه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بی ئه‌وا به‌وی داده‌نیم و جوانیان له‌ سه‌رنجیکدا ئه‌ندازه‌ ده‌گرم، چونکه‌ من له‌ بینینی هه‌ر ئافه‌رتیکدا تهنه‌ا سه‌رگه‌رمی هه‌له‌سه‌نگاندنی جوانی ئه‌وم له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا. خۆ که‌س له‌و ناچی.. ئه‌و جوانترین جوانه‌ لای من، به‌گه‌ر جوانی شه‌رمی لی ده‌کا و له‌ رووی نایه‌ت خۆی له‌ قه‌ره‌ی جوانیی ئه‌نالیزا بدات.. له‌ دووسه‌ هه‌نگاودا هه‌زار خه‌ون و خه‌یالی جوانم بینی، له‌ هه‌مان کاتدا خۆم ئاماده‌ کرد بۆ سلۆکردن و ئاخوتن.. زۆر کامه‌ران بووم، به‌که‌م جار بوو له‌ ژيانمدا هه‌ستم به‌ خوشه‌ویستی ده‌کرد به‌و راده‌یه، به‌ر له‌و کاته‌ وام ده‌زانی به‌ رووکه‌ش ئه‌وم خۆشه‌هوی، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ تا ئه‌به‌د دووچاری ده‌ردی دلنیایی بووم، دلم، ده‌روونم پهبوو له‌ جریوه‌ی ماچ.. له‌و هه‌ستانه‌مدا زۆر کامه‌ران بووم.. هه‌نگاوم ده‌نا و شه‌په‌زه‌و ئاماده‌ بووم بۆ سلۆکردن له‌و.

له‌و کاته‌دا بوو له‌ په‌رتاو ئاسمان شه‌قی برد، هه‌وره‌گه‌رمه‌یه‌که‌م به‌ر گوێ که‌وت، ئه‌مه‌و هه‌چی تر .. به‌رچاوم تاریک داهات.. ئاسمان که‌وته‌ بزووتن، ئاسمان رووخا.. بینیم ئاسمان ده‌می

دایچری وەکو قەپیکێ گەوره راستەوخۆ دابەزییە سەر ئەر و ئەنالیزای بە کەفەکوننیک هەللووشی.. هێشتا هەشت نو هەنگاویکم مابوو بەگەمە لای و سلاوی لێ بکەم! لەوێدا بووم دەم هەلبینمەوهو سلاوی ئاراستە بکەم.. نەگبەتی ڕوویدا! ئاسمان ئەر قووتدا و هەللووشی یا بردی! دەزانم نیشانی سەر سورمان و ناخواتن و بابەت هۆنینهوه دادم نادات تا ئەر راستییە بەسەلمینم.. بەلام خەلکینە، ئەر بێنی بەر لەوێ ئاسمان هەللووشیت، هەردوو پێم گۆت بوو، رەق وەستام لە جینگەیی خۆمدا، ئەگەر خەون بواوە بێدار دەبوومەوه، بەلام راستییەکی راستر بوو لە راستەقینە، خۆدی ئاسمان وەکو قەپیکێ گەوره لەبەر رۆشنایی چاومدا لە رۆژی رووناک دا ئەر قووت دا؛ و کشایەوه جینگەیی خۆی. من واقورماو مابووومەوه، نەمزانی چەند دەقیقە، بەلام هەستم دەکرد چەقیوم، یا زەرە بە هەردوو دەست قاچەکانی منیان گرتبوو، زۆری نەبرد تیگەیشتم کە چاوبەستم لێکراوه، زەرە دوو دەستی لێ رووابوو، لەو کاتەدا ئاسمان دەمی دایچریبوو، توند قاچەکانی من گیرابوون، من روینرابووم، بەر لە چوونی من بوو دارستانەکە ئەر پیلانە داریژرابوو، مۆریش کرابوو بێ ئەرەیی من بزانم. بریار وابوو کە ئاسمان نیازی قەپاندنی ئەنالیزای هەیه و سروشتیش هاوبەشی ئەنجامدانی ئەم پیلانە نانااساییە؛ بۆ؟ نازانم !

بەلام هێندە دەزانم لەم سەر زەویە گەیشتنی دو دوانە یا دوو خوشەویستی گیانی بە یەکتەری مەحالە، دوو مەرووف ناگەن بە

یهک! چونکه بهمه ریسی بوونههر تیک دهچیت! ناسمان دادمهپیت.. دهشیت خواومند و فریشتهکان فییان لی بیت! بهلکوو ناسمان و گهردون و ژیان سهریان لیتیکدهچیت! نهگهر نا؛ نهوا به هۆکاریکی سیحرین، یهکی لهو دووه له خۆیهوه پشت لهوی تر دهکاو پرۆزهی هاوگونجاندنی نیوانیان؛ پرۆسهی ویستی بهیهکبوون لهعیشقدا، تیک دهچیت. من ههستم به ناحقی کرد، لهویدا زۆر تاوم دایه خۆم و خۆمم راپسکاند، تا زهوی ناچار بوو ههردوو قاچی بهردام، چونکه دووچاری نهو خهمه بووم دهترسام نهویش من قووت بدات، باش بوو زوو لهو ههسته دهرباز بووم، کاتی نازاد خۆمم بینی، ههستم کرد توانای جوولاندنی پنیهکانم ههیه، به ههلهداوان و نائیرادی بهرهو نهو جیگهیه چووم که نهالیزای تیا قووت درا.. زۆری نهبرد تیگهیشتم نهمی چاو و بیرم بروای پی ناکا راستی بووه، رووداو بوو، ناسمان نهوی قووت دابوو! نا؛ بهلن، بهراستیمه.. نا لهویدا تنها شوینهواری له ناسماندا کهوته بهرچاوم، تابلویهک بوو له وشه به پیتی ههرین، به گهرمی نوورابوو:" خۆشهویستی کالای هونهره". نهم دیرم له سههر سنگی ناسمان خویندوه بهر لهوهی بگهمه نهو جیگهیهی نهوی تیا قووت درا، لهو جیگهیهدا شوینهواری نهو نهمابوو.. بهلام تنها سیههرمهکی نهوم بینی، سیههری نهالیزا لهویدا راکشابوو، پندهچوو قهپی ناسمان سیههرمهکی نهوی بۆ راپنچ نهکرابی، یا

لئی بهجیمایی! یا تنها ئهو سبیره ی بهمن رهوادیی! چونکه
بیگانه هیچی پی رهوا نابینرئ لهم ولاتانهدا!

به دیار سبیره مکوه وهکو تازیبار دانیشتم، موچرکه به گیاندا
دهات، حزم نهدکرد باوهر بهو راستی به بکهم به لام بوون و
بهجیمانی سبیره مکهی ئهو له دوودلی کهم دهکردمهوه، گهواهی
رووداوهکه بوو. نهمزانی چی بکهم، ناچار تنها دانیشتم، ههستم
به تنهاییهکی زور کوشنده دهکرد، له دلوه ناواته خوازبووم
ئهو رووداوه بهسهر منیشدایت.. بیری ئهوم دهکرد.. ههستم
دهکرد خوزگه و هیوام لی دزراوه.. ههستم دهکرد خوشهویستیم
لی دزراوه، .. ههستم دهکرد نهک ههر ئهو بگره زور بیری
جوان و زور پهیامی بهنرخ لهمن دزراوه، ههستم کرد رووناک
و روژ و ئومیدم لی دزراوه، ههستم دهکرد که سبهی توانای
چوونه سهرکارم نامینی، چونکه تنها ههستی هاوکاری بوو که
منی هان دها بو چوونه سهرکار.. بینینی ئهو بو من هاندهریکی
گیانی پیروز بوو، روژهکانمی پردهکرد له هیوای گهوره گهوره،
کاتی شهوان پیکهوه کارمان دهکرد چونکه من و ئهو له راستیدا
پیکهوه کارمان دهکرد.. پیکهوه پاسهوانی شهو بوین، کارمان
بریتی بوو لهوهی که نهیلن تاریکی و شهو کوی خوزگه و
هیواکانی روژ بدزی.. من و ئهو پیکهوه خهریکی
دروستکردنی یا چینی گهنجینهیهک بووین؛ گهنجینهی خوزگه،
بو مروقه بچکولانهکانی کومه لگه.. تا لهویدا مروّف به
دنیاییهوه کوی ههستهکانیان بو داهاتوو هه لگرن.. تا بهلای

که مەموه لەداھاتوودا لەیادیان نەچیت کە رابردوویان پیر بوو لە
خۆزگەیی عاشقانە!

زیاتر لە سەعاتی بە دیار سێبەرەکی مەموه دانیشتم و رامام، کە
راستەوخۆ زۆر لە سێبەری ئەو دمجوو! بۆنی ئەوی لێ دەھات،
ھەستم بۆی نەگۆر بوو. زۆر بەزمییم بە سێبەرەکیدا دەھاتەو،
ھەردوو چنگی لە گیای سەرزەمین توند کردبوو؛ وەک ئەوی
سێبەرەکی خودیکی تر بێت لە بوونی ئەو! یا پێدەچوو سێبەرەکی
ترسابیت! یا لەبەر ھەر ھۆکاریکی نا لۆژیکی؛ سێبەرەکی
ئەنالیزا تووند خۆی لکاندبوو بە زەمینی سەرزاییدا!.. دەمویست
بیر و ھەستم بخرەکار و بە شتی یاریدەیی سێبەرەکی بدەم،
دەمزانی کە ئەو قووت دراوھ و لە توانامدا نەبوو بە ئاسماندا
ھەنگەریم و ورگی ئاسمان دادرم و ئەنالیزا بگەرینمەو، خۆم
بچووک دەبینی لە بی دەسەلاتیدا، چونکە یەکەم جار نەبوو ئەم
تاوانە بەرانبەرم بکریت، قەدەر زۆر دەترسێ لە یەکیبونی من
لەگەڵ ئافرەتدا، بە ھەموو چەکی ھەمیشە لە من دراوھ، بۆ
بەدینەھاتنی ئەم مەبەستم. بیر و ھەستم نامۆگارییان دەکردم
کە شتی بۆ سێبەرەکی ئەنالیزا بکەم.. بیرم ھانی دەدام
سێبەرەکی بەجی نەھێلم، چونکە دەشی لەگەڵ شەوا لە تارمایی دا
تیکەل بە رەنگی شەو بێت و شوینەواری بەیەکجاری نەمینی..
دەترسام لەوھی شەو نیاز پاک نەبی دەر ھەق بە سێبەرەکی ئەنا
و قووتی بدات، دەستم برد بۆ سێبەرەکی، ھەستم کرد وەکو
توژیکی تەنک، وەکو قاقەزیکی تاریک بە رەنگی سەوزی

تیر، وەکو توژیالی بە گیا و زەویدا نووساوە یا لەسەر زەوی راکشاو، بە جۆری کە تونام هەبوو هەلیگرم، دەستی لێبەم، بەلام هێندە توند چنگی لە زەوی گیرکردبوو، ماندوو بووم تا چنگی گیربوویم لە زەوی بەردا، پاشان سێبەرەکەم لەباوەش کرد، یا کردمە بەری خۆم؛ و بڕەم بە پیاوەکەم دا لە روویەکی پێچەوانەدا.. واتە پاشەوپاش و بێ مەیل بەرمو دواوە؛ بەرمو مالهە گەرامهه.. هەستم کرد ئەو هێشتا لە بێر و ویستی من دا کیشی هەیه، هەستم دەکرد ئەو سێبەرە ی ئەو لە من دا چاوەرێی یارمەتییه، هەستم کرد سێبەرەکە ی ئەو هەست دەکا و هەستی هەیه!.. دەمهو نیواره گەیشتمهه مأل.. ئاسمان سوواری لێو روومەتی دەکرد بە رەنگی پرتەقالی، و کراس و ئاوەلکراس و هیلەک و ئاودامانی خۆی سوورو پرتەقالی و زەرد گەشاندهه بەر لە ئاوابوونی خۆر، ئاسمان بەرمو تاریکی دەچوو، سێبەری ئەنالیزم گەیانده ناو ژوورەکەم؛ بەر لەوهی تاریکی دابیت... سێبەرەکەم داگەندو لەسەر سێپایهک.. سێپای کاری هونەری.. کۆمەڵی پراجکتۆرم لە ژوورەکانی ترمهه هیناو لە دەوری ئەو دامگیرساندن، ترسام لەوهی نەبا تاریکی فرسەت لەو بەینی و بتوانی بیقۆزیتەوه، چونکە کۆی هیزەکانی تاریکی بە دژی خۆم و خۆشەویستی نیوانمان دەزانم! کات بووبە شهو.. شوینەواری نووستم لە بیری خۆم وەلا ناوه.. تەنها پاسەوانی سێبەری ئەنالیزا بووم، دلەنگ وکەم هیوا، خۆشحالییهکی کەم هەست پێ دەکرد بەوهی کە سێبەری ئەوم رزگار کردوه. کێ دەیزانی

ئاخو ئم كارم لاي ئو راسته و له هملوئستهكانم رازيبه؟
چونكه له راستيدا خودى ئوئيش دژايهتى دهكردم! بگره تنها
ئو، خوى دژى يهكبوونى ههستياريمان بوو! ئو، تنها ئو،
لهبهر هوكارى جياوازى تهمن، زمان، كهلتور، نهژاد، ئابن؛
رئگهه بهخوى نهدا! پئى نا به ههموو ههسته پيروزهكانى خويدا
و ويزدانى خوى پئيشيل كرد.. دانى بهو ههموو ههست و سوزو
عشقهدا نهنا كه من هههبوو بو ئو.. كه ئو هههبوو بو من!
سهيره!.. كه ههئديك كهس ههه و دهزانن ئو فاكټوره
ژيانهكيانه له عشق پئويست ترو پربههاترن! دهئيت.. بهلام نه
زمان، نه ئابن، نه نهژاد.. بگره ههچ فاكټورئى ژيانهكى بهئى
مروفيكى ههستيار و خاوهر ههستى عشق، ناتوانئيت ژيان
بكات به كالاىهكى گيانى و يهكبوونى مروف زامن بكات. كه
ئامانجى ژيان و بوون و بوونهوهه. به كورټى: ئو منى
نهدهويست. منيش قيزم له هههوس و مهيلهكان و داخوازيهكانى
ئو دهبووهوه! ههستم دهكرد نهگهر بئيت و ئو سهه بو جيهانى
من بلهقئنيئت؛ ئهوا دهبئيت نيوو نيو واز له زورههه هههوس و
داخوازي و خوزگهكانى خوى بهئنيئت. چونكه ئو پر بوو له
تر و تهشقهله و داخوازي سههرو سهمهههه سهردهم!

ئو ئيوارهو شههههه به بيه كردنهوه لهو برده سهه..
نيوهشهه ههستم كرد پئويسته ئو لهسهه روى يهكى له تابلو
گهورهكانم رابههه، دهستوبرد ئو كارم ببخواست كرد.
سئيههههه كههه پوهش و پهلاشى پئوه مابوو كه زور جوان

دههاتنه بهرچاوم، له ههمان کاتدا که تووره بووم له کردهوی ناسمان، بهختياريش بووم بهوهی که سنيهری نهو میوانی ژوورهکمه و دلنیا لسه رووی تابلویهکم راکشوه، خوم وکو مندالی دهبنی له تهک یارییهکی خهالی دا! دهنگی له دهروونمهوه به چپه دهیگوت: " دهوانم ژیان و لهش بهو سنيهره بدهم" چونکه دلنیا بووم هیچ شتی بی سنيهر نییه و به پنجهوانه شوه!.. به بیرمدا هات که لهو سنيهره دا له جیگه ی دهمییهوه، فوو بکهمه ناو دهمی نهو و قهباریهکی ههوی پی بدهم، چونکه ههستم به دوو لوی سنيهره که دهکرد، بهو هوییه شیاوی فوومیکی لیکچووی نهوم چنگ دهخست، پاشان له بیری نهو دا بووم که دواي نهجامدانی نهو کاره به یارمهتی رهنهکان روخسار و لهشی برهنهکنیم و پهجهکانی یا نینوکهکانی رهنه بکهیم، ههمان شیوه چاو و لوی نجا سینه و پرچی، ههمان شیوه که خوی دمیکرد، که خوی حزی دهکرد رهنهکن بی. دواي نهوش دهی جوانترین رهنهکی بو بکرم و ملوانکهی لهمل بکهیم. نهو ملوانکهیهی که دوو سال پتره بو نهوم به دیاری کریوه و ناتوانم پیشکش بکهیم، چونکه نهو به ناگا نییه لهوهی که من خوشم دهوی و له جیهانی من دا نهو تهنیا به له خوشهویستی دا.

وهام کرد.. بهگویی ههستهکانی دهروونی خوم کرد.. کاتی فووم کرد به دهمیدا ههستم به پر بوونی سنيهره که کرد، ههروهکو چووپ پر بو له ههوا، بهردهوام بووم لهو کارم تا نهو کاتهی

قالبی لەشی ئەوم بە هەناسە پرکردەوه، پاشان تاوەکو روژی
دوایی بەبێ ناگا لە کات و سات سەرگەرمی نەخشانندی
سێبەرەکه بووم، ئەرکی زۆرم نەکیشا بۆ وێنە کیشانی چونکه
شێوه و روخساری ئەوم لەبەر بوو. هەلبەتە ئەو روخساری
خۆی نەیدەبینی، ئەو لە هەراسی کولتوور و باوەری مۆدێرن دا
دووچاری دابەشبوون و هەراسانی بوو، ناچار بوو ژيانى بژی
دوورپەریز لە مەروڤی وەک من هەستیار، ئەگەرچی من
هەمیشە تەقەلای ئەوم بوو که یادی بەینمەوه هەست و سۆز بۆ
مەروڤ دەمانیکە ئازادی بەبیر دەبەخشی و هەلوێستی مەروڤ
ژیاندارتر دەکات، بەلام کەم لەم وشانەى منی بەبیردا دەچوو،
ئەو خۆی و راهێنابوو لەو قالبەدا بژی، قالبی خۆگێلکردن و بێر
نەکردنەوه و خۆ تەفرەدان، خزمەتکردنی سەگ و بآلندە و
مێرووی کردبوو بە کاری روژانە. ئەو زۆر پابەندی نەریت و
کولتووری خۆی بوو، بەلام من مەروڤ بە داھینەری کولتور
دەزانم.. ئەوهی سەیر بوو لای من لە کاتەکانی کاردا که ئێمە
پێکەوه کارمان دەکرد تەنها لە بێدەنگی دا لە یەک دەچووین،
هاورا و هاوھەست و هاوبیریش بووین، وشەو ناخاوتن
لەمپەری دەخستە ئیوانمانەوه، دووچاری دوودلی دەکردین،
دەشتی لەبەر هەمان ھۆکاریش بێت که ئاسمان ئەوی قوت دا!
ئەو شەوه وەک دەیان و سەدان شەوی تر؛ یادەکانم پێر بوون
لەو.. دواکاری ئەو بەیانییەم سەرگەرمی بوو بە پەنجەکانی
بێیەوه .. بە سەرنجەوه یەکێکەمی پەنجەکانیم بۆیە کرد، پاشان بە

نیازی پشوو و سهرنجدان له ئاتاجی کارم لهسهر کورسییهک دانیشتم، له قوولایی دلمهوه رۆچوومه پارانهوه و دادانی کهژی گیانیهوه، روو له ئاسمان له حالتهی پارانهوهدا خۆم بینی، پارانهوه له "ئهفرۆدیت" ی خواوهندی جوانی.. خۆم لئ ببوو به "بیجیمالیۆن" ی پهیکهرتاش، ههستم به داهینان و ئافهریده کردن دهکرد به دیار ئهو پهیکهه سییهرییه لهههوا پروه.. ههستم به دابهزینی گیانی خواوهندی عیشق دهکرد.. ههستم دهکرد خۆزگه و نیاز و ویستم؛ دهنگی پارانهوه و نزام- ئومیدی ئهوهی ههبوو بگات به گویی خواوهندی جوانی، بهو هیواهی لاشهی ئهنالیزا جاریکی تر بگێریتهوه ناو ئهو سییهره یان سییهرهکه گیاندار بنیت، چاوم لیک نا، ههموو هیواو خۆزگهکانم له چاوهروانی دا چهقیان بهست. پارانهوم زۆر له دلمهوه بوو، زۆر پارامهوه، بهدهر له کات وشوین و ههست کردن، تا ئهو کاتهی خواوهندی جوانی له ژوورهکهما به گویمدا چپاندی: "چاوت بکهروه" .. منیش به ئومیدیکی زۆر گهوره و پر له سوپاس و ستایش چاوم به جوانیدا ههلهینا، چاوم به گیان و لهش دا ههلهینا، چاوم به ئهنالیزای ژیاودا ههلهینا! بینیم- زیندوو و ژیاندار به واقی ورمهوه سهیرم دهکا، خهواو و میهرهبان و جوان، پرپوو له دیمهنی ههمهڕنگ، پرپوو له ههموو جوانیهک؛ هینده جوان بوو، نهیتهوه! لهو دا له چاوهکانیدا ههموو ژیان و دهووبهرم جوان دهبینی. من هیشتا له شوکرخوایی نهبوومهوه، ئهو شیتگیرانه ههستا و شالاولی بۆم

هینا، به هاواروه نهراندی به سه‌رما: "کی منی هیناوتته
نیره.. من چی ده‌کهم لیره؟ چون زانت کرد؟" .. پاشان به قینهوه
پالیکي پیونه‌نام.. ريسي کردمه‌وه به خوری، بی ئه‌وه‌ی
چاومروانی ناخواتن و وه‌لام بیت، ریگه‌ی دهره‌وه‌ی گرت‌بهر
شوینه‌واری له ماله‌کهدا نه‌ما! رۆی.. نه‌گه‌راپه‌وه. زۆر
چاومروان بووم بگه‌ریته‌وه، سات و سه‌عاته‌کانی ئه‌و رۆژم و
بهره‌کانم، گشتی بیری ئه‌وم ده‌کرد، رۆژی دواى ئه‌وه‌ش، مانگ
دواى ئه‌وه‌ش.. نیستا سأل دواى ئه‌و به‌سه‌ر هاته‌یه، هینستا بیری
ئه‌و ده‌کهم، بیری ته‌نها جاریکي تر بینینه‌وه‌ی، چونکه
ئه‌مجاره‌یان به هه‌له‌دا چوون قووتی دا. نازانم سییه‌ره‌که‌ی که
خواه‌ندی جوانی گیانی پیدا و به‌هرمه‌ندی کرد بۆ کوئ چوو
و چی لیهات، ئه‌گه‌ر چی پیویستم به هاودنگی و
سوپاسگوزاری ئه‌و نییه، به‌لام زۆرم هه‌ز ده‌کرد بزانه له کوئ
یهو چۆن ده‌ژی و چی ده‌کا.. رۆژه‌کان وه‌کو سییه‌ر به‌سه‌ر مندا
تیده‌په‌رن، نازانم بۆ ئه‌و هه‌ست به‌وکردنه؛ به من مو‌توربه‌یه؟!
وه‌ک ئه‌وه‌ی نادیا‌ری ئه‌و له‌بهر چاواندا سراپیته‌وه!.. نازانم بۆ
هینده بیری ئه‌و سییه‌ره ده‌کهم ، خه‌وم لیناکه‌وئ به‌شه‌و، ئه‌و
له‌هه‌موو دیمه‌ن و دیا‌ریک دا ده‌بینم، رۆژانه سه‌د جار خه‌و
ده‌بینم ناسمان دم ده‌کاته‌وه و ده‌رشیته‌وه و بوونی ئه‌و
هه‌له‌هه‌ینیته‌وه، له هه‌موو جیگه‌یه‌کدا چاو بۆ سییه‌ره‌که‌شی
ده‌گه‌رم.. نایبینم.. نایدۆزمه‌وه.. ئه‌و له من توراوه.. له من
رفینراوه، له مندا بوونی وون بووه، ناسمانی گومانه‌کانی

سەردەم ئەوی قووت داوہ. ھەست دەکەم بوویەکی وەھا بۆی نییە
ببیتە مایەئە چەوسانەوہی من، دەمەوئ ئەو بیرە بەسەر خۆمدا
فەرزیکەم کە ھەستکردن بە کەسئیکی تر و ھاوھەستی لەگەڵیدا
زیادەئە بیری پەتی و نەریتی بەرزە، خۆشەویستی تەنھا
خۆشویستن گۆش دەکا، چاوەروانیم بۆ گەرانەوہی ئەو تەنھا
خۆشەویستیم گۆش دەکا، ھیچی تر، چاوەروانی ئەو
چاوەروانییەش نیم. ھەز ناکەم دان بەوہدا بنیم کە کۆی
مەبەستەکانی گەر دوون دژایەتی یەکیبونی دووگیان دەکەن وەک
ئەوہی بوون و تەنانت یەزدانیئە لەیەکیبونی دووگیان بترسن!
وەک ئەوہی ھیزیکی گەلئە مەزن لە یەکیبونی دووگیان دا
خۆی پەنھان دابئ.. من بە نەنگی نازانم گەر کۆی تەمەن و بیری
و ویستەکانم بۆ گەران تەرخان بکەم بە دوای یەکخستنی ئەو
نیازەدا.. چونکە زۆر لەمئیزە دەزانم لەو یەکیبونەدا گەورەترین
و پیرۆزترین ئامانج خۆی ھەشار داوہ.

هاورپیی بی وهفا

شهمال وهره.. نهم نامهیه بو یار بهره (سرۆشی
نووسینی نهم کورته چیروکهیه)

چاوهروانیم داهاات. پیربووم له نهرهوتی و نائارامی، ههفتهیهکه
چاوهریم، ههفتهیهک و دوو روژ و چهند سهعاتیکی شهویشه،
ههفته زیاتره ههموو شتی کش و ماته، شهمال له هیچ لایهکهوه
ناشنیتیهوه و دهنگی نایهت، بهر لهه ههفتهیه جار ناجار شهمال به
لای پهنجهرهکهما دههات و دهچوو؛ پهردهکهی ههلهدایهوه و
دهستیکی بهسهرا دههینا؛ یا دهستی دهکرده ملم، ههوانی
دهپرسیم و به دهوو خولمدا دههات و دهچوو چونکه ئیمه دوو
هاورپیی زور دیرینین.. من شهمال و باو باران و رهشبا له
مندالیهوه دهناسم، شهمال له گشتیان زیاتر خوشدهویت.. به
مندالی شهمال خوش نهدهویست، ههستم دهکرد نازارم دهدا و
نهیدههیشت ئهو پهپولانه بگرم که باوهشی درکهکانیان بهجی
دههیشت، چونکه پهپوله بی گیانهکانم، گیاندار گیاندار ههست پی
دهکرد، ههستم دهکرد شهمال بهرهو لای من دهیانهینی.. بهلام که
ئهوانی لی دوور دهخستمهوه، زویر دهبووم.. لهبیرم دی
سههتای قوناغی پیگرتتم بوو، مندالیکی کارگهر بووم،
پهشمهکم دهفرۆشت، پاقلهم دهفرۆشت، وهک ههزرهکاریک
کارمهند بووم. روژیکیان هیندهم زانی با ههلیکرد و ههموو

نازانم سه‌عات چهن‌دی شه‌وه، به‌لام هه‌ر چاوه‌رێ هاتنه‌وه‌ی شه‌مال ده‌که‌م به‌ل‌کو هه‌والێکم بۆ به‌ینێ.. چونکه‌ ئه‌مه‌ هه‌فته‌یه‌ک و دوو رۆژ و چهند سه‌عاتێکه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م نه‌دیوه. زۆرم له‌خۆم کرد و بۆ ته‌نیا جارێ داوام له‌ شه‌مال کرد سو‌راغێکی ئه‌وم بۆ بکات و ماچێکیشم پیا‌دا نار‌د به‌ل‌کو به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ که‌می هه‌والی خۆشه‌ویسته‌که‌م بزانه‌م تا باسی نی‌گاو جوانی و له‌نجه‌وه‌ لاری له‌ ده‌می شه‌ماله‌وه‌ ببیستم، چونکه‌ شه‌مال زۆر خۆش باسی شته‌کانم بۆ ده‌گێرێته‌وه‌، زۆر تامه‌زۆ بووم باسی ئه‌و ساتانه‌م بۆ بکات که‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌ مالی خۆیدا به‌ دیار ئاوینه‌وه‌ دانیشتوه‌ و ماکیاج ده‌کات، بۆیه‌ ناچار بووم شه‌مال راسپێرم ؛ چونکه‌ هه‌ر ئه‌و ده‌ناسم که‌ جی‌گه‌ی متمانهم بێت.

ئه‌وا چاوه‌روانیم سه‌ری کرد، شه‌قم برد، به‌لام دلم ختوره‌ی کرد و هه‌ست ده‌که‌م ئیستا نا تاویکی تر شه‌مال دیت، هینده‌ی نه‌برد گویم له‌ ده‌نگی لووره‌ لوور بوو، تاق تاق په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌می دا‌به‌یه‌ک‌دا و یه‌ک دوو ئینجانه‌ به‌ربوومه‌وه‌ و گویم له‌ زرمه‌ی چهند شتیکی تریش بوو.. له‌وه‌ ده‌چێ تابلۆکان بێت که‌ به‌دیواره‌وه‌ به‌ ناستهم هه‌لواسراون، هه‌ستم کرد شه‌ماله‌ و فێی لی هاتوه‌ چونکه‌ (با) هه‌قی مالی منی نییه‌ و زۆر که‌م به‌ لای ماله‌که‌مدا تێپه‌رده‌بێت. شه‌مال زۆربه‌ی جار که‌ دیت بۆ لام خوی له‌ پشت په‌رده‌که‌وه‌ مت ده‌کاو سه‌ره‌تاکێم له‌گه‌ل ده‌کات، منیش که‌ به‌ نیازی یاریکردن لێی نزیک ده‌بمه‌وه‌ ، ئه‌ویش خوی به‌ په‌له‌ له‌ په‌رده‌وه‌ هینێ و ده‌لێت : - گف. ده‌نگی لووره‌

لوور و تەقە تەقی - با- بۆ کورته ساتتیک هات و شوینەواری
نەما، ناومالی دام بە سەریەکدا، بۆیە بە چاکم زانی بچم لە پشت
پەردەکەوه بۆ شەمال بگەڕیم، بەر لەوێ پەردەکە هەڵدەمەوه،
کتوپر شەمال دەرپەری و وتی: بووو!

منیش شێتانه ئیخیم گرت و کەمی رامپسکاند و کەوتە لۆمەو
سەرزەنشتی: " تۆ لەکوێ؟ هاورئ یەتی وانابئ، من چاوەرپی
هەوالی تۆم..هتد" گویم لە شتی بوو و لە پشتی پەردەکەوه
حەشاری دابوو، کە دەنگی شکانی شووشە بوو کاتئ سەیری
زەمینم کرد، بۆن و بەرامیشی بلابوووهوه، هەستم کرد
شووشە و ویسکی یە و بۆنی ویسکی دەهات کە هیندە تیا
نەماوو؛ دەک پێ نەگەیت ئەمە فیزی خواردەنەوش بوویت! ئەم
بتله ویسکی یە چی یە؟ ئەمت لەچی؟.. بە سەرسورمانەوه
پرسپارم لێکرد، شەمالیش ملی شۆربوووهوه، خواروخیچ بە
ژوورەکەدا دەهات و دەچوو و دەیویست لاسایی با و ڕەشەیا
بکاتەوه، هەر گفە گفی بوو، خۆی با دەدا و تەکانی دەدا و بە
پشتا و بەدەما دەکەوت و هەڵدەسایەوه، وەک مندالئ کە تازه
فیزی گانگۆلکئ ببیت. بە راستی ئەم دیمەنە شەمال
حەپەساندمی، کەمی تیامام و هەستم کرد پێویستم بە
بیرکردنەوهیە، چونکە یەکەم جارم بوو لە ژیاندا شەمال
بەسەرخۆشی ببینم. دەمی تەتەلەمی دەکرد و ورینەمی دەکرد و
دەترقیایەوه، وەک ئەوێ باسی شتیکی زۆر تاییەت بکات، زۆر
دەگمەن، بەلام هیچی لئ حالی نەبووم.. لەوه ئەچوو تەمسیل

بکات! هەرچینده هەردوو چاوی سوور هەلگەرابوو لەشی شیدار و بیری پەتەری بوو، دەگریا و پێشدهکەنی، لەپر جرتی لێدەدا، ئنجا گۆه گۆی دەکرد، ناچاربووم بێر بکەمەوه! یادم هاتەوه که جارێک له جاران ئاوا سەرخۆش بووم، هاورێیهکی ئافرهت یارمەتی دام، هەلگرتم و سەرمی خستە بەر ئاوی سارد، ئنجا تەواو رووتی کردمەوه، پاشان لەناو حەوزی حەمامدا رایخستم تا هۆشم هاتەوه بەرخۆم، ئنجا چەند جارێ زلەمی توندی له روومەتی چەپ و راستم سەهواند، زۆری نەبرد تا هاتەوه هۆشخۆم. بە چاکمزانێ منیش هەمان هەلۆیست بنوینم بەرانبەر بە شەمأل.. چونکه چیتر نەمەزانی ئەمە شەمألە یا با یان گێژەلۆوکە یا رەشەبا، بەلام هێندە قورس بوو ئەوم بۆ بڵند نەدەکرا، خو بەلایشی زۆر بەرزە، نەمەزانی دەست بەمە کوێ! ناچار دەرگای حەمام کردەوه و بە پالنان بردە ژوور، لەسەرسمێکدا بە سوودی من بابەتەکان کەوتنە ژووری حەمامەوه، له زمانیش کەوتبوو، زۆر هەوڵی دەدا بە دەم خواری دەیویست بآیت: - گ.ف.ف.

"قوزەلقورت، مالتوس؛ تۆ کەمی وەها بووی هەمی داوەشینی .. پەریوت" بەدەم ئەم سەرزەنشتانەوه تەنها دەستم بە گوێی راگەیشتم و هەردوو گوێیم گرتن و خستە ناو حەوزەکەوه، ئاوی ساردیشم بەردایەوه سەری.. گوێم له بڵقە بڵقی بوو، پاشان سەریم کێشکرد و یەک دوو زلەمی خویمانەم تیسەرەواند، بە هەر حال زۆری نەبرد تا هێنامەوه هۆش خوێ. پاش ئەوهی که

هئمن بووهوہ.. خۆم پئوویستم به پشوو بوو، ئنجا هەر له ژووری
ساردی ههنامهکهدا دانیشتم و کهوتمه پرسیار: ناگات لهخۆته؟
لهوهلامدا به شنهی خۆی ووتی: بهلئ.

دهی ههواڵم بهرئ؛ چیت کردووہ؟ ماچ و نامهکهمت گهیانده ئهو
يانا؟ ئهوت چۆن بینی؟ وهزعی چۆن بوو؟ خۆ نهخۆش نهبوو؟
به تهنها بوو؟ لهمال بوو؟ چی دهکرد؟ خهریکی چی بوو؟ ..هند.

شهمال سهری داخست، مهیلی ئاخاوتتی نهبوو، شهرم گرتبووی،
توانای سهرهلبهرین و رووبهروبوونهوهی نهبوو، دهیویست
هیچ نهئیت، دوول و لاواز دیار بوو، ئارام و کهمی شیتۆکش،
به ناچاری ئهوم جیهیشت و چوومهوه ژوورمهکی خۆم،
پهنجرهکهم داخست و له تهنیایی دا جگهرهیهکم داگیرساند و
غمگین دانیشتم.. له غهمی لهدهستدانی شهمال، ههستم دهکرد
تیکچووہ، یا لهو گهشتهیدا زهبریکی پی کهوتووہ، یا دهستیان
لئومشاندین، یا دووچاری تهلیسمی جوانی بووبیت، عهیب نهبی
پندهچوو شهمال ئهوی به رووتی بینینیت! یان ئهوی دیبی له
حالهتی راکشان و سهرخهوشکاندندا یان له حالهتی
خۆچهورکردن و کریم له لهشداندا، یا له حالهتی برژانگ
رهشکردن و چاوماسکهراکردن دا! یا دهشی زیاتری لهمانه
دیبی، دهنه شهمال هینده لاواز نییه بهم جۆره پهڕیشانی و
سهرخۆشییه و وروکاس بگهڕیتموه بۆ لای من! ههروهها هیچ
وهلامیکی پی نهبی بۆ من!... چونکه تهنها بۆنی خواردنهوهی

لئ نەدەھات بەلکو بۆنى عەتر و بۆنى كریم و بۆنى لەشى
ئەویشی لئ دەھات، لەشى ئەو! دیاربوو نیگای بە تەماشای ئەو
هیشتا گێژو حۆلبوو، پێدەچوو- خواپیم نەگرئ- دەستی بەر پرچ
و لەش و سمت و رانی ئەو کەوتیبیت!.. خەریک بوو سویم
دەبوو، بۆ زانیی هەوآلیکی ئەو کێژۆلەیه دیقم کردبوو،
هەفتەیهک و دوو رۆژ و شەوێکی رەبەقە چاوەرێی کاک
"شەمال" م، چاوەرێی ئەو بئ وەفایەم هەوآلم بۆ بینئ، دەلئى لە
پرسەدا دانیشتوو، بەزەبیم بە شەمالیشدا دیتەوه، ئەو ورو
کاسییەى ئەو بە گوناھى خۆم دەزانم، حۆل بوو و ئەلئى
دەستیان لئ وەشانوو.. هەبئ و نەبئ ئەوى دیوه! ئەوى بە
رووتى دیوه، ئەوى لەوپەرى جوانیدا دیوه.. وام دەزانى شەمال
ورەى بەرزە و وەکو هەر جارێكى تر لە تەماشای جوانەکانى
تر دیتەوه لام و چیرۆکەکانیانم بۆ دەگێریتەوه. چونکە شەمال
زۆر مێبازى کردبوو، تەنورەى هەزاران ئافرەتى
هەلدا، بوو، سەنگ و مەمک پوو، هەزارانى دیبوو، دەستى
بۆ مەمک و پرچى زۆر ئافرەت بردوو.. بەلام هیشتا باوەر
ناکەم، شەمال مەروڤى لا سادەبوو، جوانى ئافرەتانى لا سادە
بوو، جوانى هەرگیز کارى لەو نەکردوو، چونکە ئەو لە
شکۆى جوانى تێدەگەبى.

بەدەم ئەم بێرانەوه چاوم چوو، خەم، چونکە دەمێک بوو
نەنووستبووم.. درەنگانى بێدار بوومەوه.. کاتیک کە بێدار
بوومەوه سەیرم کرد تابلۆیەكى گەورە بەرانبەرم دانراوه و بە

رهنگی خوین لئی نووسرابوو: " من لهوتھی هم له ژیاندا به هیمنی بو ئو ساته دهژیام که ئو جوانییه ببینم، که ئو عشقه بژینم، که ئو زاته ببینم، ". به حهپهسانهوی ئو وشانهم خویندهوه.. تیگهیشتم که پهریشانی ئو دووچاربوون و گیرودهبوئیتی به عشق، توومهس عشق ئهوی سمی بوو! گللی چی بکهه؟ ناهقی نیه، چونکه ئو زاته له شانیشینی جوانی دا نهک تاکه بهلکو دهگمهنه، بگره ئاسمان و زهوی گیرودهی بوون، عشقیش عشقی ئو بووه، بی وهفای منیش لهودایه که وهک شهمال بیدهنگ و سهراشیاو نیم و ههستهکانم لای ئیوه دهرکینم، یا لای ئهم لاپهراکه، به دوری مهگره لاپهراکهکانیش دووچاری ههمان دهردین! چونکه عشقی ئو ههمو شتی راپیچ دهکات، ههمو شتی دهخاته ژیر کاریگری خویوه.. بگره کار له بهردیش دهکا. لهو رۆژهوه شهمال له ههر جیبهک دهبینم حۆل و گێژ و بی مروته، لهو رۆژهوه چاوم پیی نهکهوتوه، تنها یهک دوو جار نهئیت؛ ئهوش دوراودوو.. نه دهمدوئینی، نه میوانم دهکا، نه وهلامم دهداتهوه- کاتیک که بانگی دهکم.. وهک ئهوهی ههرگیز منی نهبینی، منیش تنها خۆم به بی وهفایهک دهرهق بهو ژانانهی ئو دهزانم، بهلام شتی که زۆر گرنگه ئو بیزانی ئهمهیه که عشق مروث دووچاری سهرگردانی و پهریشانی ناکات، مروث بههیز دهکا و هانی دها بو چنگ خستنی مهزنی! شهمال هیشتا باره و لاوهکی دووچاری عشق بووه، عشق ئهگر یهکن بسمی هانی

دهدات بوئربیت، بنوسیت، بگهریت، داهینیت، بهلای کهمهوه
بههیز دهینت نهک لاواز.

میوانی شهو

خهو ناچیته چاوهکانی، گورستانیک هاتووه به میوانی و چووته
ناو کهلهی سهریهوه، نازانی چون نهو قهباریه له کهلهیدا
جیگهی خوی کردووتهوه، بهر لهوهی راکشیت؛ گوئی له
زریکهی کومهلی مندال بوو.. گشتیان به یهک نهوا و دهنگ
هاواریان لی بهرز دهبووهوه، به یهک شیوهی بهسوز دهگریان..
دهتگوت بههشت روخاوه بهسهریاند؛ گریانیان هینده به سوز
و داسمین بوو، ناو جیگهی لی بیوو به گورستان، ناو
ژوورهکش تاریک، شهویش درهنگ، وهک نهوهی بهناخی
زهویدا رچووبیت، وهک نهوهی نهو ژوورهی نهوهی لی

راکشاه له سه‌دهم‌یکه کوندا گورستان بووبیت، بان بارودوخ و ههستیاری ئه شوو یاده دیرینه‌کان، تنها گورستانیان هیناوه‌ته میوانی ئه. گورستانه‌که زور گه‌وره بوو له خه‌یالی ئه‌ودا، هینده‌ی به‌لایه‌کی گه‌وره، پنده‌چوو خه‌یو‌یکه گه‌وره‌ی شه‌ر بیت یا گیاندار‌یکه تاریک، چاوی هه‌بوو، له‌شی هه‌بوو، ده‌ستی هه‌بوو، گه‌وره گه‌وره. وه‌ک مه‌یت راکشابوو، وه‌ک جه‌سته‌یه‌ک له‌بهر ده‌ستی مه‌رگدا خۆی به‌ده‌سته‌وه دابیت، مندالی ده‌بینی له پیش چاوانیدا پارچه پارچه ده‌کران، ده‌ست و پئ و چاو و سنگ و سه‌ری مندالی ده‌بینی له چنگی تاریکه‌وه به‌رمو گورستان هه‌نده‌لووشران، گوپی له‌ده‌نگی ملجه‌وه قه‌پی قه‌پال و هه‌له‌په و شالای گورستانه‌که بوو، نائیرادی ئه‌مانه ئه‌وی تاساندبوو، هه‌ستی ده‌کرد گورستانه‌که گیان‌یکه زیندوو، ئه‌وه‌ی سه‌یر بوو به‌لایه‌وه؛ هه‌ر به‌ر و هه‌ر هه‌ست و خۆزگه و هه‌یویه‌کی ئه‌و له یه‌کن له‌و مندالانه ده‌چوو که گورستان ده‌یقوستنه‌وه و ترسه‌یکه شینکه‌رانه ناچاری کرد زور له‌ خۆی بکا و به‌ په‌له‌ پروسکی گلوپی ژووره‌که‌ی داگیرسینی. یه‌که‌م جار بوو بابه‌ت‌یکه بیرکردنه‌وه هینده به‌ زه‌قی و زیندوویی ئه‌و هه‌راسان بکات، له‌گه‌ل هه‌لکردنی گلوپه‌که‌دا جگه‌ره‌یه‌ک‌یشی داگیرساند.. به‌رمو ژووری نووسین چوو، بۆ هه‌منکردنه‌وه‌ی خۆی.. هه‌ستی کرد ده‌نگی، خسه‌ خه‌شیک به‌ دوایدا به‌ هه‌ناسه‌به‌رکی و له‌ حاله‌تی خۆک‌یشکردن و بزوتندا به‌دوایه‌وه‌یه‌تی. کاتی به‌ ترسه‌وه‌ ناوری دایه‌وه‌ گور‌یکه‌ی بیی.. به‌ گاگولکی دوا‌ی ئه‌و که‌وتبوو! به‌لنی،

گۆرپکی بچووک، گۆکۆی مندالیک.. به پلپیکانهکاندا خۆی
دهخشانده به دواى ئەودا.. ئەو له دیمەنى لەو جۆره ناترسیت..
چوونکه ئەو له کەمین و بەینی پیلانە گیانییهکان به ئاگاپه... ئەو
تەنها له هەلمەتى شەر و زیندوو بوونەوهی شەر دەترسیت.. بۆیه
زۆر ترسا، چوونکه دیمەنى لەو جۆرهی بەدیوو بەر لەو کاتە!
نەیدەزانى داخۆ شەر هاتووە بۆ هەلمەت بردن، یان خێر هاتووە
به میوانی!

گۆرمکه دادەبەزى؛ گۆرپکی بچکۆله و ساوا له پلپیکانهکانهوه
دابەزى. ترس ئارەقى ساردى له پشتییهوه دەردهدا، چونکه
تەکانى به شانى ئەو داو هەستى کرد زریکەیهک له قورگیدا
چەقیوه، دلای کەوتوو تە ناو دەمییهوه، گشت گیانى رەق بوو،
گۆپى له قرچەى دانەکانى خۆى بوو، قەبارەى دوو هینده
بچووک بوو بووموه.. ناچار بى ئەوهى بزانیته چون دابەزیوه له
پلپیکانهکان، له قوربێنیکدا گۆت و هەلکۆرماو خۆى بینیهوه، خۆى
قەد کرد و ئەژنۆکانى کرده باوهشى و قەوارەى هیندهى مندالیکى
بچکۆلهى لیهاته.. هیندهى چنگیکى مایهوه! خۆى زۆر لاواز و
توقیو و بچکۆله دەبینى، پاشان زۆر بى دەسلەلات. بەلام ترس
زیاتر خۆى لەو هەلەدەسوو.. بۆیه ناچارانه بۆ دلنەواى کردن و
دلەدانەوهى خۆى؛ دەبوو هەستیت و بەپەله گۆپەکهى ژوور
سەرى پێیکاته.. دەنا شیت دەبوو لەو شەوهدا!! شیتانە بەدوو پاتى
گۆپینیکى تریشى پیکرد؛ وهک ئەوهى هینشتا دەور و بەرى تاریک
بیت، چوون هەستى به تاریکی دەکرد!

گیانی گهیشتبووه سهر لووتی. گۆرهکه ههلههستهرا بوو، تهنها دوو جهردی سیگۆشهی و سپی رنگ لهگهڵ تۆپهلی خۆل، تهپ و تۆزی لێ ههلهستا و له خشانیدا بۆلای ئهوه! وهک ساوایهکی دهست لێ وهشینراو له خهودا، ئهوه ساوایهی که شهوه یاری لهگهڵدا دهکا. تۆقیوو، بگره تاسابوو، گۆرهکه ورینهی دهکرد؛ غهلبه غهلبی دهکرد! بۆیه ئهوه خۆی ناچار بینی گوئ راگریت، سهرهراي ترس و دله تهپ و ههراسانی.. یان ناچار به پئی خواستیکی پاراسایکۆلۆجی ههستی بیستی حالهتی پشووی لهخۆی گرت و گوئی رادهگرت، ههستی کرد گۆرهکه لهو بههیزتر نییه، بگره لهو گهورهتریش نییه، چونکه گۆری جگهرگۆشهیهکی شیرمژی مندال بوو!.. لهههستیدا شتیک دهربارهی گۆرهکه بۆ ئهوه دهبوو ئارامی و تهسکینیان بهوه دهبهخشی.. ههستی کرد دهبی روو بهروو بیتهوه و چاوهریی داخوارییهکانی گۆرهکه بیت و هوی به دوادهاتنی بزانیته. گۆرهکه دهست و پئی و سهری ههجوو.. دوو چاوی زۆر جوان و بی خهوش و گهوره و هیمنی ههجوو؛ که له یهکهم بینیدا ئاسودهیهکی سهروسروشتیی به دهروونی ئهوه بهخشی.. بی ئهوهی ئهوه خۆی ههست بهوه بکات، گۆرهکه ئهوه کارهی کرد، وهک خۆبهدهستهومدهر خۆی دههاته بهرچاو، دهنگی له گۆرهکهوه هات و وتی: - من گۆر نیم، من بوخچهیهکم له گۆر دهچم، له گۆرستانی ژياندا خۆم زیندوو دهبینم، هاتووم راسپارده و دیاریم پئی یه بۆ تۆ. ئهم وشانه وهک نهوایهک، وهک ئاوازیکی

یه‌کجاره‌کی له ده‌روونی دا نه‌ما، هه‌ستی به بوژانه‌وه و ژیان کرد، چونکه راسته‌وخۆ گۆر له چاوتروکاندا پاش ده‌برینی مه‌رامی، شوینه‌واری نه‌ما. ئه‌ویش ته‌نها هه‌ستی به روشناییه‌کی پاک و ئارامی به‌خش ده‌کرد، له نه شئه‌ی نووریه‌کی پاکدا ئۆقره‌ی گرتیوو. بئ چیه و دلنیا له جی‌گه‌ی خۆی هه‌ستا، خۆی گه‌یانه‌ ژووره‌که‌ی، وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی له چاوی نادیاریش بپاریزی، حمزی نه‌کرد که‌س به نه‌ینی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته بزانی. یه‌ک له جانتاکانی خۆی کرده‌وه که وینه‌ی ده‌ستکردی تیا‌بوو، ده‌سته‌ج‌له‌که‌ی خسته ژیر هه‌موو وینه‌کانه‌وه، به‌و نیازه‌ی له دا‌هاتوودا له گه‌رانه‌ویدا بۆ نیشتمان، دوا‌ی ده‌ربازبوون له گۆرستانی ئاواره‌یی و تاریک له‌به‌ری بکات، چونکه له نه‌ستی دا‌ده‌نگی؛ هه‌ستی ده‌یت‌سه‌سان و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێ ده‌کرد که به‌رگه‌که له ئاواره‌یی دا له‌به‌ر نه‌کات. چونکه گه‌ر شکی هه‌بوونی به‌رگیکی وای لێ بکه‌ن، ئه‌وا لێی ده‌سه‌نن یا لێی ده‌دن! پاش شار‌دنه‌وه‌ی بوخچه‌که جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، کۆمه‌لێ مژی توندی له جگه‌ره‌که دا تا ئه‌و کاته‌ی هه‌ستی کرد لێوی ده‌سووتی، که‌وتی‌بووه ژیر سه‌رسورمانه‌وه، هه‌ستی ده‌کرد، هیستا سه‌رما له له‌شی ده‌رنه‌چووه، هه‌ستی به ته‌نیا‌یی ده‌کرد، نه‌یزانی له‌خه‌ودا خۆی ده‌بینی یا له راستی دا، له راستی دا ده‌شی خه‌ون و خه‌یاله‌کانیش راستیه‌کی تر بن! هه‌ستی به هی‌لنج و دل تیکه‌ه‌لاتن ده‌کرد، ده‌یویست برشینه‌وه، قورگی پربوو له هی‌لنج، به په‌له‌پرووسکی خۆی گه‌یانه‌ ئاوده‌سته‌که به‌لام به‌ر

لهوهی بگاته ئهوی هینج له قورگی بهوه ناویدا و بهسهر بهکی
لهو ئینجانانهدا رشایهوه که پرېوون له پهن.. که ماویهک
لهوهوهر نامادهی کردبوون بو ناشتنی گول، بو گول تیادا
رواندن، هردوو چاوی سوور ههنگهراوو، قولی رشانهوهی
بهردهوام بوو به سهر ئینجانکهدا، لهو بهدبهختی و پهریشانی
یهدا هستی کرد که توی گول دهنیزری.. کهچی ژیان و گول
لهم خاکهوه سهرهلهدات، زور رشایهوه و ئینجانکهه پیکرد.

پاشان ههموو شتی ناسایی بووهوه وهک ئهوهی له زیندهخهوی
بیداربووینتهوه، هستی به لهشسوسکی و نارامی کرد، وهک
ئهوهی هیچ رووینهدای. روخسار و دم و ددانی خوی شوری،
گهرایهوه ژووری نوستن، بی ترس گلۆپهکههی کوژاندهوه و
لهناو جیگهی پیشوودا راکشایهوه. زوری نهخایاند چاوی چوه
خه، نووست! بهیانی زوو بیدار بووهوه، راستهوخو به
پلیکانهکاندا دابهزی و به نیازی شوینهوار سرینهوهی رشانهوه
خوی گیانده خوارموه تا دلنیاپیت لهوهی که بهسهرهاتهکه
راستی بوو یان خهونی دیوه. ئای لهو دیمهنه سهیره!... چی
دهبینی!. یهک درمختی بالا سئ بستی له نجانکهدا رووابوو،
درمختیکی سپی رهنگی بریسکهدار.. گهلاکانی له پهری کۆتری
سپی دهچوون، سپی و نهرم و پشمین، ههندی له پهرمکان
وینهی چاوی زور جوانی تیاوو، چاوی نهخشین، چاوی شیلان،
چاوی قهتران، ههندی له پهرمکانی تر وینهی نیگا و خهنده و
بزهی تیا نهخشینراوو، هندیکی تر دهلهرینهوه و دهنگی

قربوهی مندالیان لیووده هات. ئهو پیره نهمیلانهی که له پهری کۆتری نهمیل دهچوون زۆر جوان بوون، یا گه‌لا پهرشبووه‌کان، گه‌لا سپی یه‌کان زۆر جوان بوون له گیانی مندال دهچوون! ئهو دره‌خته بالا گیانداره ئه‌فسانهیه نهمیله پهرگرتوه له‌ناو ئینجانه‌که‌دا رووابوو، به پهله پهل و قار و قریشک می‌رده‌که‌ی بانگ کرد، تا ئهو موعجیزه‌یه‌ی نیشان بدات، به‌لام ئهو پیاویکی ناخۆش مه‌شرب بوو، گالته‌ی به ههموو شتیکی ئهو ده‌هات، هیشتا فیر نه‌بوو بوو ریز له راستی یه‌کان بگریت، چون ده‌توانی باوهر به موعجیزه‌کان بکات؟!.. چوارسال بوو له‌گه‌ل ئهو پیاوه‌دا ده‌ژیا.. هیشتا بو تاقه جاری هه‌ستی نه‌کردبوو که می‌ردی هه‌یه و هاوبیر و هاوهه‌ست و هاوسۆزیه‌تی، ته‌نانه‌ت ژووری نووستنیشیان جیابوو!.. می‌رده‌که‌ی و ته‌کانی "ژین" ی به شوخی و مرگرت، یان وایزانی گالته‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، چونکه "ژین" زۆر جار داوا و تکای لی ده‌کات بو راده‌برین دهرباره‌ی ئهو گوله‌ جوانانه‌ی که ده‌یکرین و ماله‌که‌ی پی بۆندار ده‌کرد. ژین نه‌یویرا چ به کورتی و چ به درێژی خه‌ونه زیندوو‌ه‌که‌ی ئهو شه‌وه بو می‌رده‌که‌ی بگێرته‌وه، چونکه می‌رده‌که‌ی بی‌جگه له ئینجانه‌یه‌کی پر له په‌ین شوینه‌واری ئهو به‌سه‌ر هاته‌ی نه‌ده‌بینی، هه‌چی تری نه‌ده‌بینی، کویر بوو، بی ناگا بوو له‌وه‌ی که گیان ده‌توانی ژیان بدات به هه‌ر شتی، له‌یه‌ک جیگه‌دا له‌به‌ر چاوی ئه‌ویاندا دیار و له‌به‌ر چاوی که‌سی دووه‌دا نادیار!.. به‌مانه‌وت یان نا راسته‌قینه چه‌ند روویه‌کی

هميه و کس ناتوانيت نکولِي لِي بکات. بويه همدنیک له نيمه کويرين و نابيين.. همن لهناوماندا دهبينن. همن دهبينن بهلام دان نانين بهودا که دهبينن.. بويه زين لهو روژموه هيچ لهو ئينجانهدا نارويني، جگه له خوشي کسي تر به ناگا نييه ونازاني که درمختيکي پهردار لهو ئينجانهدا روواوه! درمختيک که پي دهچو جالچالوکهيک له گمردونهوه دابهزيبيت و به داوي تيشک نهخشين لهو درمخته تاک بينه سپيه گيانيهي بو زين چنبييت.. لهو روژموه زين- باوهری وايه که ژوورپيکي تر، ژيانپيکي تر، کالايهکي تر که زياتر هنيمايي و باوهرپيه؛ له ژياني لهودا بووني هميه. ديارپيهکي راستيشي له گورپيکوه پنيگهيشتوه، حمز ناکات نيشاني کسي بدات. لهو به ناگا بوو لهوهي که جيهاني زينده خونهکاني، زيندوتر و به سوودتر و خوشهويستترن لهم جيهانه راستيهي که دهيزيني، جيهاني که مرؤف خوي کردووته گالتهجاري ناهمواري و کيشهي دژوار و شهري نابهجي، هزاراني ومکو لهوي دوورمولات کردوه و کردووني به هاورپي نهوون، به ميواني ناکس، به مرؤفيکي پر له دهردي دووري. زين هممو شهوي جانتاکهي دهکردوه، لهو دهسته بهرگه سپي به کراويهي دهردهينا و تاقيدهکردوه به بهري خوي، لهو بهرگهدا دادهنيشت، لهو بهرگهدا نوپزي بو مرؤفه چهوساوهکاني لهم سهر زموي به دهکرد، لهو بهرگهدا پاک و بي گهرد و بليمهت له يادي کس و هاورپيانيا بو، به هيواي گهرانهوه روژ و مانگ و سالان و تهممني دهرده سهر،

لهگهل ئىنجانەيەكى خەيالى؛ كه درمختىكى سىيى پەردار و
رەنگدار بە نىگا و بزە و سەرنج، ھەروەھا دەستى جلى ناياب..
شەوھەكانى بە رىزەتى دەرونيىەوھ لەيادى گەل و نىشتىماندا
بەسەر دەبرد... لەو درمختەوھ، لەو كالا سىيىيەى كه گىانى
منداڤانى جىهان بوو، ھەست و بىرى گۆش دەبوو، قىرى عىرفان
دەبوو لە خودناسىدا، گىانى خۆى ناوئىتە دەبىنى لەگەل گىانى
ئەوانى تردا.

بمبورن زیاده پړوی و بی ریژی دهکهم ، چونکه ناگام له زمانم
نهماوه؛ هاګا دست به وهرین بکه، بویه تا ئو کاتهی ناوهرم
هیچ دهر برینئ مایه شرمه زاریم نییه و حاشا له هیچ و تهیه کی
زبر ناکه. باوکی نه گبتم زور باوهری به نهمری ئم سهگه
هه بوو، ناوی نابوو سهگی زال یا سهگی سردهمی ئاسن،
هه بته هه مواتان چاک ده زانن کام سهگه یه، باوهر ناکه
چیروکی سهگه کی باوکمتان نه بیستئ، ئوهی نه بیستوه و له
منه وه ده بیستئ. دلنیام که هه مواتان ده زانن باسی کام سهگه
دهکهم. سهگه کی باوکم، باوکم زور دلنیابوو له وهی ئو سهگه
شا سهگ بوو، چونکه له زوران بازیدا هیچ سهگی کی ئوایی و
ته نانت سهگی ولات و جیهانیش نه یان توانیوه خو بان له بهر
نه عرته می مړه و وهرینیدا رابگرن. هه موو سهگه کان به بینینی
ئم سهگه کی باوکم (خوا لئی خوش بیت) له سهگی تی دهکو تن و
میزه چورکئ و گه لاوگه ل به قرووسکه قرووسک خو یا له
خاونه کانیان ویل و ون دهکرد. له حشمه تی ترس و له ده ستدانی
که سیتی دا. بویه ئو شه وه کیچ کهوته کهو لم و خه نه چوه چاوم
تا دهمو به یانیانی زوو، ناچار چوومه سهر جیگه کی خه وی
دایکم و بهر له بیدار کردنه وه؛ راجه نینی دایکم مه ترئ به
ئاسماندا بهر زیکردمه وه، چونکه دایکم زریکه کی لی هه ستا (یا
شیخی مه لانا، بیسملا، حه زرتی غه وس) .. توومه س دایکی
هه ز به سهرم وایزانی ده بیته قوچی قوربانی سهگه کی یا
سهگه کی باوکم!.. باش بوو زوو فریای کهو تم بهر له وهی

تووشی پەرمەم بێت، بە پەلە روخساریم ئاورشین کرد تا زووتر
بیدار بێتەوه، چونکه هەرچەند بیداریش ببوووه، باومری
نەهکرد من سەگ نیم لە ژوور سەری!، "وهره كوری خۆت لێ
ببێ بە سەگ!".. بەلام کاتی منداڵانە کەوتە پارانەوه و
لآلانەوه؛ یادی هاتەوه که هیشتا سۆزی مەرفانەم تیا ماوه و
کەلهی زلم نیشانەهی بوون بە سەگ نییه. ناهەقی نەبوو دایکی
خورف بووم، چونکه ئەو - ئەو پەندەهی دەزانی که (ئەگەر
کەریک و گایەک لە لەومەریکدا پێکەوه بلەومەرن؛ ئەگەر رەنگی
یەکیش نەگرن ئەوا خوی یەک دەگرن)، من باومەرم بەم پەندە
نییه، چونکه من لەو کتیبانەدا که سەگەکەهی باوكم لە
ژوورەکەهی خۆیدا دایناون، کەمێ بیروکەهی مۆدێرنم
خویندوووتەوه و کتیبەکانی سەگەکەهی باوكم لە بواری فەلسەفە و
دەروونزانی دا دەلێن: مەرووف بە پنی هۆکاری جینئیتیکی
دارئێزراوه، بەپیی و بستیکی نادیار یا سرووشتی بەرنامەکراو بە
ژیری؛ دێتە بوونەوه.. هەل و مەرجی ژیان و کۆمەلایەتی و
ژینگە و ئابوری و رامیاری کاری تێدەکەن، بەلام جەوهەر
دارئێزراو دەمئینتەوه.. چونکه ئەرک و وەزیفەهی هەر بوویەک بە
پیی خواستی دارئێزراو لە پیناویدا مەیسەر دەبیت، بە هەر حال..
دایکم بە قولوئالا و بیسمیلا لەبیری بردمەوه بۆ لەخەو
هەلمساندوو. زۆری پێچوو تا بیرم کەوتەوه؛ چونکه بیخەوی
ئەم دوايشەم هیندەهی تر بیرکەچی کردووم و زوو شتم لەبیر
دەچیتەوه؛ جاری واهیه چاره که سەعاتی بە دواي شقارتەدا

دهگهر ټیم کهچی که دهیدوز مهوه؛ له دهستی خومدايه و منیش بوی دهگهر ټیم!.. نهم سهگه حیزه ژيانی لئى همراسان کردووم. يهک به يهکی مهرمکانی خوم و ئاوايي بئى شهرمانه قات و قر کرد. ئهوهی سهیره هيچيش ناخوات، تنها مهيلي کوشتن و لهناوبردنی ههيه، نيوهی خهلكی ئاواييشی بئى دهست وپي کردووه، خو ئاوايي کهسی تيا نهماوه. بهره بهره چۆلی دهکهن و ئهوهی که ماوهتهوه زری و ماسکی له خو بهستووه، نازانم نهم شتانهيان له کوئ دهستکهوتووه، دهشيت هی خاچی سوور بييت! بويه تا رادهی گومان لهخوکردن خوم وهسواس و گومرا و نهخوش دهبنم.. دووچاری نهخوشی دهروونی هاتووم، زور جار لهبری ئاخواتن لهگهڵ دايکدا يا دايکم لهگهڵ مندا دهوهرين!.. ههموو شهوئ چهند جارئ سهگهکه خوی بيدارم دهکاتهوه و به توورمهيهوه پيم دهلی : "قوربان کهمتر بووه ره ، چونکه خهرو ناچيته چاوم!".

نهگبهتی لهوهدايه که نهم سهگه خيرمهنديشه، ههرچهند بي هسته و زهرهيهک سوزی تيا نييه و له پيناوی تنها تيرکردنی غهريزهی شهر و ويرانکاری خویدا نامادهيه جيهان شيهل شيهل بکات، بهلام له ههمان کاتدا گهر بيهوئ دهتوانی هندی شتی لهباريش ئنجام بدات، بهلام لهم دواييهدا تيگهيهيشتم که کوی نيازه پاکهکانيشی له سهرچاوهيهکی ويران و شهرخوازييهوه سهرهلهدهن، چونکه ژيانی پرکردووم له هوانهوه، هوانهوهش تهمهبل و سستی کردووم، جوتم بو

دهکا، خهلم بۆ دهکا، لهبری کهر سواری پشتی دهیم و ههر جینگیهکم بوئ له چاوترووکانیکدا دهمگیهنئ، کیم بویت لهناوی دهبات بۆم (ههرچهند شتی وام نهکردوه، بهلام ههندی جار که تاوان دهکات دهستی خۆی به مندا دهسوی و دهلی لهبهر تۆ ئهو کارم کرد، چونکه ویستی بییت سهر ومالت بدزیت). ههرچییهکم بویت که له قتووی عهتاردا دهستنهکهویت ئهو پهیدای دهکات. (ئهم سهگه زمانزانه و به ههموو زمانی دهتوانی قسه بکا، دهتوانی بفرئ، دهتوانیت نهنوئ، دهتوانی مالات و خهلکی ژهراوی بکات یا به نواندن دهستکرد کاری نابهجیان پینکات، دهتوانی تۆ ناچار بکات خۆت خۆت بکوژیت!)، دهتوانی له زۆرانبازی و شهردا بیوینه بییت، چونکه به تاییهتی خوا بۆ ئهمهی درووسترکدوه. باوکم جاریکیان بۆی باسکردم که کۆمهلی سهگی ناوایی قارس بوون به هانتی ئهم سهگه و دهستهمۆ بوون به ئیمه، بۆیه گهلهکۆمهکیان لیکرد و سهدان سهگی ناواییهکانی تریشیان له گهڵ خۆیاندا کردبووه پالپشت، تهناهت گورگ و ورچیشیان هاوپهیمان بوو، باوانیکته هیندهی یهک و دوو ئهم زرته سهگ و گورگ و ورچانهی کهول کرد، گشتی تیکهڵ و قاتی کردن، به بی ئهوهی مسقاله زهرریهک خوین له لووتی بییت!.. ئهزانم باوهر ناکهیت، فشهکانم دووپین، بهلام باوهر بکه سهگی وا ههیه، سویندت له سهرم نییه، بهلام من قسهی باوکهت بۆ دهگیرمهوه، پیاو نابئی باوکی خۆی به درۆزن دانئ، چونکه باوکه گوتهنی زمان له وهسفی رهفتار و

دېرندېبې ئېم سېگه لالې. بۇ ئېوھى بىتوانى باوېر بې قسەكانم بېكېت، چاكتر وايه خۇت سېگى لې خەيالنا دارىژىت كې تىواناى ھېموو شىتىكى ھېبىت، سېگىكى ئېفسانېبى يا موغىزېھىبى.. گرىنگ ئېمېبې كې دېشى باوېر بېكېن كې شىواى بوونىكى وھها سېرسورمىن ھېبې، چونكې لې بېكى لې كىتېبەكانى كىتېبخانې سېگەكېمدا لې بېشى فېلسەفېدا كې بېزمانى خۇى بۇى خوئىندېموھ، جارىكىيان نووسرابوو: " مېھالى شىواو چاترې لې مېھالى نېشىواو! ". توش وايدانى ئېمې مېھالى شىواو لې واقىعدا نېك لې مېھالدا.. تېنھا مېھال ھېلگرې و واقىع بېخې جىگې ئىتر گرىفتمان ناىبىت بۇ باوېر كرىن. ئېگېرىش ھېر باوېر ناكېى، قىر بې قېرھج، كورد كوئېنى بې كوئېموھ!.. چونكې ئېگېر پىواو نېتوانى لېم سېردېمېدا باوېر بې ھېموو شىتى بكات ئېوا چاك بزانى كې مرؤفېكى لاتېرىبې يا ناھاوسېنگ چونكې بېلای كېمېموھ مرؤف دېتوانى پېنا بېرىتې بېر خېيال و فېنتازى بۇ بېراستىكرىنى بوونى سېگىكى لېم جۆرھ.. ئېگېرىش فېنتازى كورنى ھېنا ئېوا دېبى ناچارانې و بىوېست سېرى باوېر كرىن بېلېقىنى و بلى ئېشھېدوو بۇ ھېر شىتى كې بېلای كوئى و چاو و پىشتموھى تېدېپېرىت.. ئىستا دېزانم باوېر دېكېت و خوئىشباوېر و كورى چاكى.

ئىنجا كوئى رادىرې با بېندې پىرت بكات لې باسى سېگ.. سېگەكېى باوكم، سېگەكېى مېراتىم.. با بۇت باس بېكم كې ئېم سېگې جارىكىيان چىكرىد؛ ئېمېيانم بې چاوى خۇم دىوھ، جارىك لې

جاران، له شارپک له شارهکانی نهم جیهاندا دای بهسەر پاسگایهکی پاریزراودا؛ که له ژیر چاودیری بههیزی نهتهوه یهگر توهکاندا بوون.. واته لهناو ئوردوگایهکی پاسکراودا.. لهوئ سئ سهد کهسی تیرباران کرد، له دهمییهوه فیشهک دهتهقی و یهک ئوردوگای له چاوترووکانیکدا مهحف کردهوه و کهسپش باسی نهکرد که ئهو بووه. لهوش گرنگتر جارپکیان ژهری کرد بهسەر شارپکدا و نزیکههی حموت هزاری ژهرهراوی کرد!.. بی ئهوهی خوی تاوانبار بکات، بابایهکی دیکتاتوری تاوانبار کرد، چونکه ئهو بابایه بی ویست هاریبوو بهوهی خهلکی دهیانگوت به نهینی پهیومندی ههیه بهو سهگهوه، سهگهکه هانی دهدات چی بکا و چون بیکات. نهم سهگه له سهردهمی باوکمدا بههیزتر بوو، دهیتوانی و لات ویران بکات، سهدان و هزاران کهس له چاوترووکانیدا لهناو بهریت، باوهر دهکهی نهم سهگه توانای خۆزۆرکردن و موتور بهکردنیشی ههیه؟.. نهمه له گشتی بهدتر، بهشیتیم مەزانی؛ خۆ زۆر داستانی لهمجورمتان بیستوه، گشتتان دهزانن که قهرکردنی مروّف و ههندیک نهژادی بیخاومنی وهک کورد و سیرلانکی و تیبتی و سوّمالی و سوّدانی بووه به کهلتوور!

بههسەر حال ئهو بهیاتییه زۆر له دایکم پارامهوه تا وهسییهتنامهکهی باوکم بداته دهست و بیخوینمهوه.. چونکه دانیابووم که باوکم تهنه له باسی زالبوون بهسەر سهگهکهدا ههچی تری بۆمن نهووسیوه، چونکه نهم سهگه لای ئهو

کهسانه‌ی که هاوَمَی ده‌کهن له پیندا خیرخواز و پر داب و نه‌زاکه‌ته، له پیناوی سه‌لماندنی خودیتی و خیرمه‌ندی خویدا ده‌توانی ماوه‌یه‌ک شهر له خویدا بچینی!.. بویه باو‌کم لهم دوایی‌دا هینده باوه‌ری به‌و نه‌ما‌بوو!

خوام نه‌ما، شیت و کهله‌یی بووم، ته‌نا‌هت ناو‌یرم وشه‌یه‌ک به گله‌یی ده‌بر‌رم؛ یه‌ک‌سه‌ر قه‌پ‌ا‌ئ‌یکم پیا ده‌کا و زری‌که‌م پی ده‌گه‌یه‌نی. ئەم سه‌گه‌ ته‌نها به‌ناو سه‌گی منه، باو‌کم خا‌و‌ا‌ئ‌ی خوش‌بی‌ت ده‌ی‌گوت (ئەم سه‌گه‌ خا‌و‌من نه‌نا‌سه، سا‌حیره و ده‌توانی مرو‌ف به‌خوی ما‌لی بکات؛ واته سه‌گه‌که خا‌و‌نی باو‌کم بوو!) به‌هه‌له‌دا مه‌چۆ ئەو واته سه‌گه‌که خا‌و‌نی خا‌و‌نه‌که‌یه‌تی، واته خوی بریار ده‌دا کئ ده‌بی به‌ خا‌و‌نی مل‌که‌چی، راسته ئی‌ستا‌که من هه‌رگیز به‌ در‌ژایی می‌ژوو، نه‌مه‌ئ‌یش‌توو که‌س خا‌و‌من بی‌ت، ئی‌ستا خا‌و‌نی ئەم سه‌گه‌م و له باو‌که‌وه بۆم ما‌وه‌ته‌وه، واته سه‌گه‌که خا‌و‌نی منه ! ئە‌گه‌ر له‌ما‌تا‌ت‌یک تی‌ده‌گه‌ی (به‌ له‌جیاتی دانان)، ئە‌مه هه‌مووی به‌ ئە‌م‌ری خوا رو‌وده‌دات. هه‌ندی‌ک با‌وه‌ریان وایه ئەم سه‌گه‌ له هه‌سا‌ره‌یه‌کی ترموه ها‌توو، یا سه‌گه‌ جنۆ‌که‌یه، یا خیره سه‌گه، چون‌که ده‌سه‌لات و توانای عه‌ق‌ل و ماسو‌ول‌که‌یی سه‌دان جار بار‌ته‌ق‌ای توانای مرو‌فه. دای‌کم له‌و با‌وه‌ره‌دایه که له که‌له‌ی ئەم سه‌گه‌دا جنۆ‌که‌یه‌کی سووری تی‌ش‌کن وه‌کو پۆ‌لای تا‌و‌وه ده‌ژی و فه‌رمانی به‌سه‌ردا ده‌کات. هه‌ندی‌کی تر (خۆم ناو‌یرم با‌وه‌ری خۆم بدر‌ک‌ن‌یم، چون‌که من له ژیر ئە‌فسو‌ونی‌دا هی‌شتا با‌و‌ئ‌ش‌ک ده‌دم). ده‌ئ‌ین ئەم سه‌گه‌ پۆ‌لای‌یه.

راپورتی ئەم دوایه‌ی نەتەوه یەكگرتوو مەكانیش دەلی: ئەمە
سەگێکی شارستانی بوو و شارستانییەت خوو و شیوه و
ناوهرۆك له چاوتروكاندا دەباتە كەشكەلانی توانا. داروین له
تیۆری سەرچاوه‌ی جۆرمەكاندا له ئەنجامی ئینفلابی
سرووشتی‌یهوه وای رهچاو دهكات كه بوونه‌هره‌كان به پنی
یاسای سرووشت خۆیان له‌گه‌ڵ سرووشت و دهوروبه‌ردا
ده‌گونجینن و وهك چۆن مه‌یمون گه‌شه‌ داكا بۆ مرو‌ف، به
هه‌مان پرۆسیس ناسن ده‌بێت به‌ لۆكه، سەگیش ده‌بێت به‌ سوپهر
سەگ یا میتالێك سەگ، یان سحره سەگ = ماجیک دۆگ!،
هەر یه‌كهو شتیك دەلی.. وهك وتم پیاو ده‌بی تا راده‌یه‌ك
باوه‌ری به‌ هەر شتیك هه‌بی، ده‌نا ده‌بی زانست و فەلسەفه و
زانایاری بخه‌ینه‌ لاره‌. باوكم به‌سه‌رسورماوی باسی ئه‌وه‌ی
ده‌کرد كه‌ سەگه‌كه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌كات، به‌لام من له‌بەر ئه‌وه‌ی
سالانیكه‌ ژووره‌كه‌م له‌ ته‌نیشته‌ ژووره‌كه‌وه‌یه‌تی، ناگام له
هه‌موو شتیكه‌، قسه‌ ده‌كات، راپورت ده‌نووسی، كۆمپیوتهری
هه‌یه‌، چه‌كی قورسی هه‌یه‌، ئەم شتانه‌م له‌ سه‌یركردنیدا ده‌بینی.
من هه‌ستم ده‌کرد له‌ جینگه‌ و بنكه‌ی تردا چه‌كی ئەتۆم و
ژه‌هراویكردن و چه‌كی لێزهریشی هه‌یه‌، چونكه‌ له‌ زۆر هه‌لمه‌تا
كه‌ من ته‌نها بۆ میم‌لی به‌دوایدا ده‌چووم، ده‌مبینی به‌ شتیکی
سه‌وز یا سپی به‌رانبه‌ره‌كانی هه‌ڵده‌پروكینی!. ئەو به‌یانیه‌ بوو به
نیوه‌رۆ، له‌ ئەنجامدا دايك‌م رازی كرد و هه‌سپه‌تنامه‌كه‌ی باوكمی
له‌ كوئێکی دیوه‌ره‌كه‌ بۆ ده‌ره‌ینام! سه‌رمتا وام ده‌زانی بۆ دانی

كهوتوو دهگهري! يان بو تووکی تراشکراو؛ که ههنديک له
 کوونی دیوارمکانی دهنين.. بهلام دايکم وهسيهتنامهکهی باوکی
 له کوونی دیواردا ههشار دابوو!.. کاتیک که وهسيهتنامهکهی بو
 هينام.. به پهل پروسکی ليم وهرگرت و هه به پهل پروسکی و
 ترساو کهوتمه خویندنهوهی.. خیری بنووسی باوکی نهگهتم
 تهنه فریای ئهوه کهوتبوو بنووسیت: (ئهه سهگه لهناوبردنی
 مهحاله چونکه سهگیکی موعجیزیه و بهلای خوایه و بو ئیمه
 هاتوته خوارهوه. نوژمکانی خوت بکهو ههقی ههچی ترت نهبن،
 ئهوی ویستی لهناوی بهری دهبی بجیته ناو جهرگ و دلی یهوه
 "ئهگه ههیی"، دهبی بی بهخزراکی - بییت به خورهی ئهوه،
 چونکه نهینی دهسهلاتی ئهه سهگه له ناوهوهی ئهنادمهکانیدایه،
 واته له ناوهوهی خویدا). وهسیهتنامهکهه بهپهل پروسکی
 داکروشت و لهناو دهمدا هينام و بردم.. سوراحیهک ئوم
 بهسردا کرد. ههستم کرد وهسیهتنامهکه به ویستی سهگهکه
 نووسراوه، یا دهشی خودی سهگهکه نووسییتی، خواپیم نهگری
 شکم له نامهکهی باوکم کرد! زوریش!.. چونکه توشی
 نهخوشی شک بوو بووم.. ههستم دهکرد سهگهکه چۆنه ناو ناخی
 گیانمهوه.

پاش کممی جگههیهکم داگیرسان و بهر لهوهی سهگهکه نیوهرو
 باشم لیکات (ههلبهته سهگیکی زور به مهعریفهت و به
 ئهدهبیشه، ئهگه بیهویت بی وینهیه!) پاشان سهیریکی کردم و
 به گومانهوه، به ئهدهبهوه لئی پرسیم: بیر لهچی دهکهیتهوه؟

نرکەم لەخۆم بربوو، لە ترسا لە دوکەلی جگەرەکه گومانم کرد،
وامزانی دوکەلەکه لە هەوادا که پەخش دەبی دەنوسنی و دەبیتە
وەلامی پرسیارەکهی، بەلام خۆراگر بووم و هیچ وەلام
نەدایەوه. جاریکی تر بە دەنگی نیرترو بەریزتر و گرتتر لئی
پرسیمەوه: "بیر لەچی دەکەیتەوه؟" ئنجا دەنگی هەلپیری و لە
تاوا هەردوو گوێچکەهی خۆم گرت، بەلام هەربێ وەلام بووم،
پاشان زیاتر لێم نزیک بوووه، بە نەزاکەتەوه دانیشت و
جگەرەمەکی سیگاری گرت بە قەپۆزییەوه "لای چەپی
قەپۆزی" عەینەکه رەشەکەشی کردە چاوی!.. ئینجا بە
هیمنییەوه بە جگەرەمەکی من سیگارەمەکی داگیرسان و قومئیکی
قوولی هەلمژی و منی داپۆشی بە دوکەل.. لە بیدەنگییەکی
کورتدا که بۆ من سائی درێژ بوو لە توورەمییدا چاوەروانی
وەلام بوو. " لە جادووی خۆ بیدەنگکردن و خۆمەلاسداندا، بۆ
ئەوهی جادوومەکی کار لەمن بکا و ترسی ناچارم بکا دان بە
نیازەکاندا بنێم".

لەو نێواندا بئ ویستی خۆم، تیگەیشتم که لە نەوتن و بیدەنگی
و بئ فرمانی دەرستیت، ئەمەش نیشانەهی یەکمەمی لاوازی ئەو
و سەرکەوتتی من بوو لە یەک کاتا که کەس باوەر ناکا. بیرم
تەنها لەسەر ئەوه چەقی، که هیچ وەلام نەدەمەوه، چونکه مەرگ
لە ژوور سەرمەوه لایلایەهی بۆ دەکردم، ئەم نیشانەیش دیار
بوو لە بێرۆکەهی باوکمدا دەرکی پێ نەکرابوو پێشتر بیرم لای
وەسییەتنامەکه بوو که چۆن بیمە خۆرەهی ئەو.. تا بتوانم

بهسهریدا ز آلم؛ نهک لهناوی بهرم.. چونکه من حمز ناکهم کەس
لهناوبهرم، رینگەش به کەس نادم لهناومبهریت. ئەگەریش پلانی
لهناوبردەم له خەیاڵدا بووبیت، تەنها مەبستم ئەوه بووه کە له
خۆمی دوور بخەمەوه. نایستا کە لەبەردەمی دوو پیلاندا نازار
دەچێژم.. بیرم لەمە دەکردەوه. یەکەمیان ئەوه بوو؛ کە سەگەکە
بمخوات و ئەجاتم بێت. نازانم چۆن ئەمانی من دەبیتە هۆی
لهناوچوونی ئەو؟! چونکه من دەمەوئ سەرەرای ئەوهش کە
دەبمە قوربانی.. بە ئاگا بم لە چارەنووسی مان و ئەمانی خۆم و
ئەویش. پلانی دووهم؛ ترسی ئەو بوو، کە بۆ یەکەم جار هەستی
بە بوونیتی منی بەسەردا سەپاند، هەستم دەکرد سەنگم هەیه له
بەرانبەر ئەو سەگە پۆلابین ئەفسانەیی یە گەورەیهدا. خۆ تەنها
بەناو سەگ بوو، دنا ئەوهی له دوورمەوه چاوی پێدەهوت
وایدەزانی کەمتیاره یا دەینەسورە، هیندە زل بوو. لەرز
گرتبوومی له ترسا، ددانەکانم چەقە ی دەهات، چۆر چۆر
میزەچۆرکیم بوو.. چونکه کەڵبەکانی لێ تیزکردبوومەوه و مۆرە
مۆری بوو، چنگیشی وەکو داس لەسەر پشتم گیر کردبوو، تیی
خوڕیم و بە ئاگای هینامەوه و شانی زامارکردم. هەستم کرد
نایهوی یا ناوێری بمخوات، وایزانم باوک و باپیری
خواردبووم!.. من دەلێم خواردوونی چونکه کەس گەواهی ئەوه
نەبوو کە شتی به قورگی ئەم سەگەدا چووبیتە خوارمەوه.. یان
دەمی بەر هیچ زادیک کەوتبێ، هیندە ی من بزانم! بۆیه هەستم
کرد زەبری چەکی بێدەنگی له زەبری ئەتۆم زیاترە، لەویدا ،

بیدهنگی وهک دهلین ئالتونوه. ئهو بییهزمیی و خوانهناسه له قینا وهک پشکو سووور داگیرسا. دایکی دامام به بینینی ئهو حالهت و مۆرانه لهوهدمچوو گیانی لهدهستدابی، بهلام مرگی دایکم نامترسینئ بهلکو چهوسانهوه زیاتر هانم هدا دواى ئهجامی بکهوم و هیچ نهئیم.. چونکه سری بوون و مانهوه؛ له وهلام و ناخاوتندا پههانه. زۆری نهبرد، بۆ یهکهم جار تالئیکی درێژی وایهئاسام بینی له تهپلی سهرییهوه درێژ بووهوه، یهکهم جاریش بوو به زمانیکی نامۆ کهوته ناخاوتن که پیدهچوو پهیهندی به دهروه یا جیهانئیکی بالاتروه ههیت!.. پیدهچوو داواى یاریده بکات، بۆ دلنیاوون لهوهی من نهکا تییگهه؛ پشتی تیکردم.

کهمی هۆشم بهبهردا هاتهوه.. بهدواى چارهى دهستوبرد و رزگار کهردا دهگهرا، هیچم به بیردا نهدههات، تووممز ترس ریگهی نههدام، ههئدی جار مروڤ له ژیر زهبری ترسا هیلکهی زیرین دهکات بهلام لهو سهرقالییهی ئهودا ترس هاوالم بوو، ههستم کرد به گویمدا، به ناخدا دهچیننی و ناچارم دهکات خۆم ببورنمهوه یا خۆم بکهم به مردوو، به جورئ گهر گریشم تیهردا بیدار نهبمهوه. بۆیه بهبی ئهوهی ههست به زیرمکی پلانهکهم بکهم، خۆم کرد به مردوو یا له هۆشخۆم چووم، له ههمان کاتدا ههردوو چاووم نوقاندبوو، خۆم له زهویدا تهخت کردبوو، ههستم کرد دهنگی یا ههستی بهناخم دهکات و ئافههینم دهکات. لهپیشدا وامزانی دهنگی باوکه.. بهلام له پاشدا تییگههیم که دهنگی یهکیکه له مهره شههیدهکان، مهریکی بی سر که

هیشتا گیانی زهویی بهجی نههیشتیوو لهولای ئیمهوه له ههیکهلی
شهبهحیدا خهریکی نوشینی گیای ههواپی یا خهیالی بوو. فیزی
زمانیش ببوو. له راستیدا له جیهانی گیاندا ههموو گیاندارێ
توانای ناخواتنی ههیه.. بویه مروفانه ئافهرینی منی دهکرد
چونکه ستهمدیده بوو.. ستهمدیدهش واز له مافی خۆی ناهینئ،
مهرگ تهنها لهشیان راپیچی فهوتان دهکات.. بهلام حهق گیانیان
زیندوو دههینئیمهوه تا ئهو کاتهی به مان دهگهن! ئهمه سرووشتی
بوونه له تهرزووی گیاندا.. مهره مردوهکانی ههموو ئاواپیم
هینایه بهرچاوی خۆم تا دهربازیم له بیرکردنهوه له سهگهکهم؛
خۆم گیلکردبوو وهکو کهرهی شهربهت، بهر له ههر شتی کونه
گوچکهی خۆمم به خهیال به قیر و زفت خنپیوو، چاویشم
داخستبوو دهتگوت بزماررێژکراوه. لهم کهین و بهینهدا، ههستم
کرد سهگهکه به ژوور سهرمهوهیه.. ههستم کرد به دهنگی باوکم
بانگم دهکات، پاشان به دهنگی دایکم، پاشان به دهنگی مروقیکی
لهوان خیرمهندتر، پاشان به دهنگی جهلاد - ئنجا بهدهنگی
ئهفسهریکی دهم ههراش، هیچی سوودی نهبوو، بیدهنگی من
نهجات بوو، چهک بوو، به بیرمدا هات ئهگهر بکهومه ناو
قهپۆزییمهوه چی روو ئهدات و کوتایی بهسههرات به کوئ
دهگات.

سهگهکه بی ئۆقره له دورم دههات و دهچوو. ههستم کرد ئهگهر
به دهنگیکی بهرزتر له دهنگی خۆی وهلامی بدهمهوه دهشی
بتوانم بیترسینم، چونکه بوونههر لهم سهرزهمینهدا بی ترس

نییه، تهنه ترسیشه ئیمه‌ی گه‌یاندووه بهم قوناغه له ژیانماندا، ترسیش ناچارمان ده‌کا به‌رگری هینده نه‌خوشانه له دوری خومان که‌له‌که به‌کین تا نغزو دهبین و له ئه‌نجامدا له به‌رگریدا دهمرین.. یا له ترسا!.. ده‌شیا له ده‌نگم بترسی، به‌لام ترسانی ئه‌و مانای زالبوونی من نییه، چونکه ده‌توانی زه‌فهرم پهبهریت، هه‌ستم کرد هه‌لو‌یستم له هه‌لو‌یستی حوشره مه‌ل یا که‌و ده‌چن، تهنه نه‌ببینی راوچی گه‌واهی نه‌بوونیتی. وا خۆم ده‌هاته به‌رچاو. چیبکه‌م باشه؟!.. ئه‌ها!.... تیگه‌یستم.. تا ئه‌و کاته مت و بی ورته به‌م؛ نامخوات.. ناخو‌ریم!.. نامخوات، تهنانه‌ت نازاریشم نادات چونکه بوونی ئه‌و له 100% نه‌که‌وتووته ژیر مه‌ترسی و هه‌ره‌شه‌وه.. بویه هه‌ستم کرد تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و له گومان و بی چاره‌سه‌ریدا بیت من دهمینم و ژیانم نیونه‌ناچل و مک ده‌لین په‌نجا به په‌نجا پاریزراوه.. تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و چاوهری بیت منیش کاتم هه‌یه بزیم یا چاوهری مردن به‌م!.. هیشتا بی چاره خۆم ده‌بینی، له بیری ئه‌وه‌دا بووم ببه‌ به‌خۆره‌ی یا نه‌به‌م؟!.. خۆم به‌تفه‌قینه‌مه‌وه به سه‌ریدا، دوا‌ی وه‌لام یان نا؟! وه‌لام به‌مه‌وه یان نا؟!.. ببه‌ به پاروو چاوهروانی هه‌ل‌لوشینی خۆم به‌م یان نا؟ باشه چۆن؟ خۆ ئه‌مه‌تا و مه‌کو مه‌یت راکشام و نامخوات، عه‌یبی ئه‌م سه‌گه ئه‌وه‌یه هه‌چ ناخوات، تهنه‌ی فیری له‌ناو‌بردن و ته‌فه‌رتوونا‌کردنه، و مک ئه‌وه‌ی ئه‌رکیکی پیروزی سه‌رشانی بیت که نالای سادیزم بکا به رابه‌ری بوونی.. و مک ئه‌وه‌ی نه‌ینی مانه‌وه‌ی ئه‌و له له‌ناو‌بردن و قه‌رکردن دا بیت. ده‌شی چونکه گومان و ترسی له

توقینه ره، ههستم دهکرد وهکو سهردهمی مندالیم بچوکم و بهی
چارهیی له چنگی ههراس و دهعبای درندهدا گیرم خواردوه،
هاوار و زیرکەش کهسم ناهیننیه فریاد، ئاوابیش قر بووه له
مروّف، دایکیشم پندهچیت مردبی، یا زراوی تهقیبیت یا
سهرگهومی ههمان یاری من بیت!.. ههستم دهکرد منالم و خه
دهبینم، ئەم دۆخه‌ی که تیایدام به مندالی به خهون بینومه،
ههستم دهکرد ئەم بابەتەم به چیرۆک خویندۆتەوه و پیشتر
بهسهرم هاتوه!..

بۆ نهگه‌تی مریشکێکی سه‌رشیت و نه‌خۆش و گارمگار که‌ریش
له ژور سه‌رمه‌وه هه‌راسانی کردبووم، وه‌ک ئەوه‌ی بیه‌وی
هێلکه‌ دابنی و پنده‌چوو من له جیگه‌ی شوین نیازی ئەودا یا له
کولانه‌که‌ی ئەودا خۆم ته‌خت کردبیت، هه‌ستم کرد مریشکه‌که
واز له مافی خۆی ناهیننی و جیگه‌م پی له‌ق ده‌کا و له کولانه‌که‌ی
خۆی وه‌دم ده‌نی!.. سووریش بووم که جیگه‌که کولانه نییه،
به‌لام مریشکه‌که‌ش دوچاره‌ی نه‌خۆشی دربی هاتبوو، پنده‌چوو
کاری تیکرا بیت. زۆری نه‌برد مریشکه‌که هاته سه‌ر سه‌کم، باش
بوو نه‌چوو سه‌ر خوارتر ده‌نا که‌شف ده‌بووم!.. به‌ ده‌نووک و
چینه‌کردن ده‌بویست جیگه‌ بۆ دانانی هێلکه‌که‌ی خۆش بکات،
بۆ؟.. نازانم.. به‌لام ترس کردبوومی به‌ پالنه‌وانی توقیو، کنومت
له توقیو ده‌چووم به‌ جۆری که به‌رگه‌ی هه‌ر شتی که ده‌گرت،
کاری راست بیت مریشکه‌که زۆری نه‌خایاند هێلکه‌که‌ی کرد و
له نازاری ده‌نووک و چنگه‌کری نه‌جاتم بوو.. هه‌ستم کرد ئەمه

هېمايهکه يا نهېنييهکه له جيهانی گياندارانهوه وهک پيام به من دهگات. واته له جيهانی گيانی گياندارانهوه بو من ناراسته کراوه. ههستم کرد که گياندار دهتوانی بېته هوکاری سرووش بهخش بو رووبهروبوونهوهی دژواری به تايبهتی بو کهسانی که باومريان پنی ههيه.. دنا خو هم مريشکه له ژيانيدا هيلکهی نهکردوه، بگره درو و بوختانم بو نهکردې جارن "نيرهموک" بوو. بو خوی له من کرد به مريشکيکی رهسن و هيلکهکه؟!.. سهگهکه لهوپهري توورهي و بولمبولدا بوو، فرسهتيکی کتوپيرم چنگ کهوت و چاويکم به ناستم ههليری، ههستم کرد قهپوزی سهگهکه به ژور سرهمويه و دهمي داپچريوه تا به کهلبهکانی سرم بقرتيني، قهپوزی هينده گهوره بوو نهک ههرا ناو دهمي بگره ناوی ناوههيم بينی. سهيرم کرد ناو دم و قورگی پولايييه، رنگی له ناسنی سوتاو دهچوو، دهتگوت له بهر چاومدا شکلی خوی گوريوه يا پیدهچوو بهر لهو کاتهش من بی ناگا بووبم لهوهی که به دريژایي نهو سالانه سهگهکه خاوهنی باوکم بووييت، يا پاش کوچکردنی، سهگهکهی بو منيش مایهوه و بووه خاوهنی منيش؛ ههريگيز نهمويراوه سهيري بکهم که نههه رنگ و بوی سهگيکی پولايييه و دهستکرده، واته خومالی و بيگانهش نييه، بگره تنهها پولايييه، ناچار زياتر چاوم داپچري، واپهري زياتر و تهلی نهستور و باريکی زورم بينی لهناو قورگیدا که له تاريکايی ناو دهمي دا دياربوون به جوړها رنگی سوور و قاوهيی و شين وزهرد..

لهمه‌دا بوو قووت بدرېم و بېمه خوراکی.. له خووه مریشکه‌که‌م
هاته‌وه یاد، به‌دوایدا هیلکه‌که، نه‌مزانی کامیان زیاتر شایه‌نی
بیرلنکردنه‌ویه، هیلکه‌که یا مریشکه‌که؟! نائیرادی پرم دایه
هیلکه‌که‌ی سهر سکم و هلمدایه ناو دهمی سه‌گه‌که‌وه، به‌دوایدا
تیگه‌پېشتم که‌ئو هیلکه‌که‌یه‌ تنها بو‌ئو مهبسته دانراوه له‌سهر
سنگم، نه‌گهر چی هیلکه‌که‌ش هیشتا هلمی لی هلمده‌سا و مل
وبل بوو، واته‌ ده‌لمه‌ بوو، دوا‌ی‌ئو‌ه راسته‌وخو له
چاوتروکانیکدا سه‌گه‌که به‌په‌له‌قازئ له‌من دوورکه‌وته‌وه و به
نیازی هلمه‌پنانه‌وه‌ی یا‌توردانه‌وه‌ی یا‌رشانه‌وه‌ی هیلکه‌که‌که‌وته
کرخه‌ کرخ و کوکه‌ کوک، به‌لام هیلکه‌که‌ له‌بهر نه‌رمی
تویکه‌که‌ی زوو درابوو و سپینه و زهردینه‌ی به‌ناو گه‌رو و
گه‌میدا پهرش ببوو، توانای هلمه‌پنانه‌وه‌ی نه‌بوو. سه‌گه‌که
سهری لئشیا و تاسا، زملیل و به‌دهوری خویدا دسوروا،
هه‌ستم کرد ده‌یه‌ویت کلکی خوی بگریت، به‌لام هه‌وله‌کانی
بیسوود بوون، له‌چاوتروکانیکدا گویم له‌دهنگی قرچه‌ قرچ و
لنکدانی وایر و شتی له‌ر بابه‌ته بوو بوکرووزی لیوه‌ده‌هات و
دوکمل له‌دم و کونه‌ لوووت و گوئ یه‌وه‌ تاوی‌ده‌دا و پارچه
گر له‌دهمی‌ده‌ر‌ده‌پیری، که‌می‌ترسم ره‌ویه‌وه، چونکه‌ هه‌ستم
به‌که‌مترین زالبوون کرد. وهک پاله‌واتیکی عابس‌سهری
فیلمیکی کارتون بکات وها خوم‌ده‌بینی، فیلمی که‌له
به‌رچاومدا به‌راستی ده‌بینی و هه‌ستم ده‌کرد پیشتریش
بینیومه!..... چی له‌تو نه‌پنی بی، زوری نه‌برد سه‌گه‌که‌

وهدرکهوت و من و مریشکهکش ههلهداوان به دوایدا، پاش
کهمی ههلتیزان به دهوری حهوشهی مالهکهدا پارچه گر له گشت
کونیکي لهشیهوه جمهی دهکرد وهک فیشهکه شینه پرتهی
دهکرد، پاشان به ههموو لایهکدا تهقییهوه و پارچه پارچه بوو..
منیش واق ورموو، دوور له مهیتی دایکهوه سهیرم دهکرد و
باوهرم نهدهکرد، چونکه چاوهری بووم هیشتا نهوهی باوکم بوی
نووسیبووم بیته دی و بیمه خوراکي نهو.. کهمی له نازایمتی و
بهجهرگی خوشم دلنیابووم، چونکه دهمزانی گهر پیوو خاوهنی
مریشکیکي وهها نهزوک بیت؛ نهوا ههزاران سهگی پۆلایی و
بگره لهویش گهورتر دهتهقیینیهوه. نهدهزانی نهوه هیلکه بوو
یان قوونبهله! نهدهچوووه عهقلمهوه باوکم به ههلهدا چووینی و
وهسیههتامهی ههلهی بو من نووسیئی؟! یان پیدهچوو له لایهن
سهگهکهوه دهستکاری کرابیت، له ههمان کاتدا ههستم کرد
مریشکهکه له باوکم چاو نهترستر و ژیرتر و دلسوزتره، بگره
مریشکهکه قارمانه. له وانیه تو ههر لهخوتهوه دژ بهمه
بوهستیت و بلیت نهخیر هیلکهکه قارمانه یا قارمانتر بوو له
مریشکهکه، بهلام من دهلمم مریشکهکه قارمان بوو، چونکه
عاقلی مریشکهکه و داهینانی نهو بووه هوئی چارسهسر،
نهگهرچی هیلکهکه چارسهسری سهرمکی بوو، بهلام بی
مریشکهکش نهدهبوو، وهک وتم مریشکهکه له خویدا نهزوک
بوو، نیرهمووک بوو!!.. پیدهچوو مریشکهکه ساحیر بیت، یا
مریشکیکي سهردهمی زیرین بیت و توانای له رادهبهدهری

ههیت! یان پیدهچوو ههموو گیانله بهرمانی ئهم سهردهمه بهرمدار بن به ههر هونهریکی لهناو بردن، به غهیری مروقی کورد! دهشیت! بو نا؟! تنها مروقی کورد له پیشهه مچوندا چهقیوهو لای ئیمه هیشتا مروف خهریکی ترخینهو تهه ساس و تهه ماش و بنیشهتهاله.. خو لهمهزیاتر بهولاره شتیکی تر دانا هینین؛ مهگهر سابوونی رهقی!.. نهخیر نه مریشک نه هیلکه، بهلکو چارهنووس ئهم کارهه ئهنجام دا چونکه سهگهکه دهستکردی چارهنووس بوو. چارهنووس- که من و تو و باوکم و مهر و مالات و دی و ولات و جیهان و ژیانیشی دروستکردوه، چارهنووس.. بو ئهوهی ژیان وهها بهرپوه بچیت، چارهنووس مهبهستی ههیه له خولقاندنی رووداوهمکان، دهشیت چارهنووس هاوبهشی نان خواردن و پیشناویشمان بیت، هاوبهشی گیانمان بیت. دهشیت چارهنووس لهگهلماندا بنویت و ههناسهش بداو بژی! کئ دهرانیت؟! من لهیهک شت زور دننیم ئهوش ئهمهیه که شته نهمرهکان، بهها بهرزهمکان، ئهه رهگهزانهه مروقایهتی دهلاوین، ماده نین، لهوش زیاتر دننیم که چارهنووس به شهر دهویریت، چونکه خوی دروستی کردوه. شهر شتیکی یا ههلویتستیکی دروستکراوه، ئهگهر پنداگری له دنناییم بکهه ئهوا دهویرم بلیم : که چارهنووس چاکهه خوش دهویت؛ بهلام له پالهمان بازیدا کهه یاریدهیه، چونکه دنناییه که خیر باوهری به نانهوهی شهر وکیشه نییه، بویه تا رادهه یهقین چارهنووس دنناییه له مانهوهی چاکه. دننایان

لهوهی کهمن به مههستی ئاشووب و تهفاندنهوه و لهناوبردن هیلکهکهکم نهنایه ناو دهمی سهگهکهوه. نهمزانی که مریشک دهتوانیت هیلکههی بومبا و نارنجوکی بکات! پلانی لهناوبردنی ئهو له بیرمدا دهژیا، بهلام دانهریژرابوو، ناکامی ئهو کارهش دهخمه پال چارهنووس، چونکه من هینده لئوهشاهه نیم لهگهل گیانداریکی درندهی بی گیاندا کیشمهکیش بکهه، چونکه دهتوانم به پهپوهندی نهکردن ئهو له خوم تهره بکهه. چونکه من ههمیشه پشتم کردوته شهر.. ههمیشه رووبهروی نهپوهمهتوهو خوم لهو لاداوه.. له مروف به دواوه له هیچ بوونههریکی بیگانه ناترسم.. ههز ناکهه کهس ناچاری ترسان و کوشتم بکات چونکه ئهو خواستهه بو کهس نهویستوه. ئهوهی دلم دیشینی ئهمیه کوی ئاواپهکانی تر ئهم سهگههیان دهپهرست، نیستا خهمی ئهوهمه تاوانبار بکریم، توزیک لهمهو پئش ههستم کرد جیهان له دهعبایهک رزگاری بووه!.. نهخیر جگه له من کهسی تر لهو ترسه رزگار نهپوهه. من زور چاک دهزانم نیوه ههمووتان، مروفی خهکی ئاواپهکههی منیش، بگره خودی سهگهکانیش یا خهکی گیتی به گشتی، ههر یهکه و سهگیکی وههیاان ههیه، ههر یهکه و به جوریک له دهستی سهگهکههی خوی دهناپینی. ههیه به میراتیش بوی ماوتهوه خوی پارهی پنداوه یا به ویستی خوی سهگی وههای ههیه واته دهشی له خهیااتا ههبی!.. بهلام تهنها من نهفترتم لهو بوونه کرد چونکه راستهوخو دوای زالبون بهسهر ترسا، دووچاری دیدیکی نوی بووم، ئهگهر بیت

و ترسم بشکئی و بهسەر ئەم دوژمنەدا زال یم چی روودەدا و خەڵک و خوا چۆنم هەڵدەسەنگێنن، دەستوێرد تێگەییشتم کە کەس شانازی بەو کار و کردەوێهێ منەه ناکات، ئەگەر ئەم کارە ی من قارەمانیتی بێت یا بەدکاری، بێگومان چاولیکەر زۆر دەبوو، ئەگەر چی من پێویستم بە شاباش و شانازی خەڵکی نییه. من لەو باوەردا بووم کە سەگەکم بۆی نییه بێتە مایهێ ترس لە سەر من و ژیانی ئاوابی و دایکم تال بکات، دەشیا بە دوا ی مندا هەمان کار لەگەڵ دەورو بەری دوور دەستیشدا بکات. پێویستە مەرۆف بە تەنگ ریشە کێشکردنی ترسەوه بێت چونکە ترسان زۆر شت فیری مەرۆف دەکات، بەلام چەند دەروازەیهکی بە نرخ و پیرۆزی لەسەر دادهخات و ژیانی ناھەموار دەبێت گەر تەسلیمی ترسان بێت! چونکە مەرۆفی ترساو خاوەنی تەندرووستی نییه. ویستی من رێگەم نادات سەگ پەيامبەر و دادوەر و بەرپۆهەرم بێت، بۆیه کاتی دانیابووم لەوهی کە خاوەنی ویستی خۆم بپارم دا بە سەر ترسدا زالیم واتە بە سەر سەگەکمە بەلام مەبەستم نەبوو بیکۆژم.. چونکە مەرۆفی خاوەن ویست باوەری بە نەمرییه، لە نەمرییدا چارەنوس بە گەورەیی خۆیوه، بەو دەسەلاتەوه ئاویتەهی ویست دەبێت و خۆی بەو جووت دەکا. ئەوهی کە هێستا زیاتر تووشی سەرسورمانم دەکا ئەم پرسیارە کۆنەیه: " ئایا بۆچی ئەوهی خاوەنی هێزە؛ مەیلی بەدبەکاربردنی دەکات؟" چی دەبوو سەگەکم کە لەمن بەهێزتر

بوو چاودتیر و یاوهر و هاوړی و به لای کهموره بیوهی بوایه؟
و هک باوکی دهر بهستی رو له کانی بوایه؟..

کات درهنگه، دواى نیوهر و بیه، گویم له تپه تپه له دور هوه.
هست به هاتنی خه لکی ناواییه دوور هکان ده کم، نهوانه ی که
چا دووکارن و نه م جوړه سه گه پیروز ده کم و ده پیرستن.
نیستا به دواى پلانی چاره سردا ده گهریم بو کاره خو
نهویسته کهم، تا ناشکراتر نهیم، تا له توله ی نهی کارمدا هه لا
هه لام نه کم، دهیانینیم دین له ناسویه کی تاریکه وه، لهو پهری
دیوه، به سواری که له سه گی گه وه ی و هک سه گه که ی میرا تیم
بهرو لای من و بهرو ناوایى دین. تو بلئی نه کم به
تیشوو!؟.. تو بلئی هه مو شتی نه زانن؟

نادنیا سه پریکی مریشه که نه زو که فروج شیوه کهم کرد.. پاشان
مریشه کهم گرت ه باو ه و چاوه روان بووم، که منیکش پیم
ده لهرزی، دنیا بووم و دوودلش له وه ی که کهرامتی
مریشه کهم هانم دها هه ل نهیم و بهرگه بگرم.. کوسپی، ته نه
کوسپی که هستی پی دکم نه میه که له راستیدا مریشه کهم
نه زو که و دهرسم هه ل و مهرجی تری بو نه رمخسئ هیلکه ی
بو م باشیوه ی ترم بو بکات له پیناوی بهرگری کردندا، به لام
ده شئ ترس ناچارم بکات خو م بیه هیلکه کس !!

تپ و توزه.. ریگاکان تاریک ده بینم.. گویم له قاغی قه ل و
حه پیه دهگ و لووره لووره... دین، بهرو نیره دین و گویم له

حەبە حەبە، گۆیم لە هاوار و نەعرەتەى شەرىكى نەویستە،
من باومەرم بە شەرى نەبە، هەست دەكەم پەویستە تەوریكى نوئ
بەبەینیم بۆ رووبەروو بوونەوهى شەرى ئەوان.. تۆ بۆلەى هەموو
كەسى لە زاتى خۆیدا؛ لە دەروونى خۆیدا بتوانى شەرىكى
وێژدانى لەگەڵ خۆیدا بكات بۆ لەناوبردى ئەو سەگە هارە
دەروونەبە؟... ناخر ئەو سەگە ژيان لە مەووف و ژینگە
هەراسان دەكات!

ویستی بەزدان

(ئەم سەرمایە كوشندەبە، بۆ كوئى بچم؟ سەرمامە، برسیمە،
ماندووم، خەوم نەیت، تەنھا ژيان و خۆشى ژيان ناچارى
كردووم پەنا بێنەم بەر ئەم كەلاوہبە و جەستەى بەستووم لە
هێرشى بە تەنى سەرمایە بپارێزم.. سەرمایە و كاریوہ داركارى بەكە
بەكەى خانەكانى لەشم دەكا.. گولەبارانە، تەقەبە، گرى گولەى
وئەل خۆى بە هەر دار و دیوارى كەدا دەدا، نازانم بۆ گولەبەك بەر

ئەم تەختەو دارانە ناکەوئیت لەم کەلاوئەدا و گریان تئیبەر
بدات!.. تۆ بۆلئی ئەمەشو کۆرئۆه پیلانی بۆ مەرگم دانەنابئی؟!).

ئەم شتانەیی بە بێردا دەهات کاتئ کە بەفوو دەستەکانی خۆی
گەرم دەکردمۆه، لاوئیکی هەرزەکار و بئی دایک و باوک، لەمائی
یەکئ لە مامەکانی چاودئیری دەکرا.. بەلام ئەوشو هەیش هەر
و هکو زوربەیی شەو مەکانی پێشووی لەمأل دەرکراوێ چونکە مامی
لئیی تووورە بوو. لە تاریکی ئەو شەو دا بەئیی وستی خۆی
سەرما و بارانی بە خۆر نەئیدەهئیشت چاوی بچئتە خەو. وەک
ئەوێ سەرما جئگەیی مامی لەو گرتئیتەو.. زۆر مەئیلی بوو
کتویر فئشەکئ هەناوی بئیکئ.. زباتر لە دوو سەعات بە
شەوگەری؛ بەر لە چوونە ئەو کەلاوئە، لەو فەرتەنەیی تەقە
زۆرەدا هات و چوو؛ بەلام هئچی لئ نەهات و گولەیی و بۆل بۆ
ئەو نازل نەبوو. خۆی سست و لاواز دەبئنی لەبەر هەلمەئتی
کۆرئۆه شەو دا. زۆری نەبرد دەنگی تەقە و گۆری فئشەک
خامۆش بوو مۆه، تەئیا بئی دەنگی بآلی بەسەر تاریکی و
کۆلانەکاندا کئشا، بۆ کورتە و چانئ دەنگی بارانئیش کۆبوو مۆه..

دەنگئیک ئەوی راجەناند و ترساندی: " کۆرم ئەوێ چی دەکەیی
لەم کۆرئۆه دەدا؟ لەم کەلاوئەدا؟" . وەک ئەوێ لە تاریکی بئتە
دەری، ئەگەرچی مەئری لە جئگەیی خۆی بە حەوادا راجەنی؛
بەلام وەلامی بە : نازانم! دایەوێ .. پاش کەمئیک وەستان،
ووتئ: هئچ جئگەئەکی تر شک نابەم، کەسەم نئبە، نازانم چی
بکەم. کابرائەکی نورانی رئش سپی بئنی، پاش وەلامدانەو..

ئەوی بینی که جلویهرگی وشک بو، وەک ئەوەی هەر ئەو کاتە
له ویدا له دەرگایهکی خهیاڵی یهوه هاتبێته دەر. ئەگەر چی ههموو
شتی له تاریکی شهودا پایهدار بو، بێئەوهی لاوکه ههست
بکات، ئەو که لاومیه رووناک بووه، بابای پیر له دهنگی دا
دلنایایی و نیازپاکی دهبهخشی، به کوره لاوی فهرموو که مالی
ئەو کراومیه بۆی و مایهێ شانازی دهبیت گەر ببنیته میوانی.
فهرمووی: وهره لای بابیری خۆت. دهنگی مامه پیر و مهیلی
نیشاندان بۆ چاودیری کردنی بهلێن؛ به بێ ههستکردن به نهنگی
و کهمی، ئەویان لاواندهوه.. وەک ئەوهی ویستیکی بالایی دل و
دهروونی شتیبیتهوه لهبەر ئەو بارانهدا.. ههستی کرد پێویسته
وهووی پیره بکهوئ و له مالی ئەودا به لای کهمهوه ئەو شهوه
خۆی گهرم بکاتهوه. چونکه تهلیسمی پیر هینده خیرخوایانه
بو، که نهیتوانی گهردیک خهوش له کهرامهتیدا ببینیت. بۆیه
نهک هەر ئەو شهوه، بگره شهوانی، رۆژانی، مانگانی لهگهڵ
ئەو بابا پیرهدا، پیری ریش سپی، مایهوه و پیکهوه ژیاپیان
دهژاند، پیره ناوی پیر کاکل بو، بهلام ئەو لهیهکهم کاتهوه به
مام خدر ئەوی بانگ کرد، مام خدر له دهرموهێ شاردا له
کونجیکدا دهژیا بێ پهيوهندی و بێ کهس و کار. به درژیایی ئەو
ماومیهی که - بهلێن - ی لاو له مالی ئەودا ژیا کهسی نهدی بێته
میوانی و تی نهگهیی رزقی یا قووتی ئەو کابرایه سهراوهی له
کوپوهیه و چۆن دهژی، چونکه هههمیشه خۆراکی نامادهی
ههبوو، هههمیشه بهرمالی راخراو و سهرگهرمی زکر و

تەرىقەت و خواناسى بوو، لە ئەوليا دەچوو. بەر لەوى بەلەين بە
ويستى خۆى يا لە ترسا ئەو مآله بچى بەئيت، بى ئوقره و
هەراسان بوو، ھەميشە ديمەنىكى كە پيشتر بينيبوى دەھاتەوه
بىر و بەر چاوى، لە گەنجينەى مآلى يەكئ لە خآلەكانيدا، لە
شەوئىكى ميوانداریدا لە ناو پەنجەرەى ژوورى گەنجينەى مآلى
خآلى دا، بابايەكى بىستە بالآى پىر و ريش سپى و چەماوه كە
چرايەكى لەدەست بوو، لە پەنجەرەى ئەو ژوورەوه كە ناويان
نابوو گەنجينە ھاتە دەرەوه و بەرمو جىگەى دەست شتن چوو،
دەستتويژى گرت و پاشان فاتوسەكەى ھەلگرت و گەرايەوه ناو
پەنجەرەكە كە لە شۆھى تاقد بوو، بەلەين ئەو پىرە غەيبى يە
نامۆيەى بە چاوى خۆى بينيبوو نەك جارئ، بەلكو دميان جار
كاتئ كە دەچوو بە ميوانى مآلى خآلى بەلكو شەوانە خەو
نەدەچووە چاوى تا ئەو ديمەنەى نەديايە، مآلى خآلىشى دانيان بە
بە بوونى يا ھەبوونى شەخس-دا نابوو لە مآلەكەيان دا و
دەيانزانى ناخاوتنى بەلەين دەر بارەى پىرى خىرخوازى غەيبى لە
مآلەكەياندا راستە، لەبەر ئەم تاكە ھۆيە زۆر حساب و كىتابى بۆ
پىر كاكل يان مام خدر دەكرد كە شياوى نەھى لئ دەكرا
كەرامەتتىكى غەيبى بىت!.. خۆى ناچار دەبينى بەلەين؛ ھەميشە
ترسنىكى بە شكۆ لە دەر وونى دا بوو و لە شكۆى ئەو پىر خدرە
دەترسا.. ترسانىكى بەسام. ھەميشە بىرى لە ھەلاتن و دەر باز
بوون دەكردەوه.. شەوئىكيان بىريارى دا كە دواشەوى بىت،
لەگەل زەرەدى بەيان دا نيازى بوو مآلى پر خدر بەجىيئەيت،

لهبهر خۆيموه بهر له نووستن به دهیان جور پیلانی ههمهرهنگی دادنا بۆ دهر بازبوون له پیر خدر، چونکه بهلین زور له کهرامهتی ئهو دهرسا، ئهو له لای زاتیکي پیرۆز و سامناک بوو.. بهدم خهیاڵ پلاوی لاوی یهوه چاوی چووه خهو ئهو شهوه، له خهونیدا، خۆی بینی نزیک له توونی همامی مالی پیر خدرهوه دانیشتوه، ههلبهته دیواری همامی مالهکه که پیدهچوو به پهرمیز همام گهرم بکهن رهش ببوو به دوکهلی ناگر، ههلبهته له راستیدا بهلین به خهو خۆی لهویدا بینی، لهسهر کورسی یهکه دانیشتوو، دهستی بهرگی بونخۆش و پۆشتهی لهبهردابوو، له رۆژیکي خۆرتاودا، له ژیر سییهری دار ههنجیری کدا خهریکی خۆیندنهوهی شیعری نالی بوو!.. پیدهچوو له خهوهکهیدا سهرگهرمی لهبهرکردنی شیعهرمکانی نالی بیت، یاخۆی ئاماده بکات بۆ تاقیکردنهوه، نهگهرچی وازیشی له قوتابخانه هینابوو له راستی دا، بهلام سههرای سهرگهرم بوونی، ههستی کرد له خهوهکهیدا تهنها بیری لای دیواری توونی همامهکهیه، همامی مالی مام خدر، که بازنهیهکی رووناکی کهوتبووه سهر لایهکی توونهکه، بهلین نهیدهزانی ئهو بازنه رووناکیه پێچهوانه ی تیشکی چی شتیکه، وهک ئهوهی به ناوینهیهکی خر ئهو تیشکه رووناکهی خۆر پێچهوانه کرابیته سهر دیواری توونهکه.. ههستی دهکرد ترس دهستی بۆ دهبات، موچرکه به پشتیدا دههات، ههستی دهکرد قهبارهی لهسهر کورسییهکه بچووک دهبیتهوه، چونکه گۆیی له دهنگی

زرمه‌یه‌کی زۆر بوو، وەك ئەوهی دیواری نادیار پرووخی،
گویی له‌دهنگی‌کی پر شکۆ و میهره‌بان بوو بانگی ئەوی ده‌کرد،
له‌گه‌ڵ دووپاتبوونه‌وه‌ی ناویدا "به‌لین"، به‌لین زیاتر له‌جی‌گه‌ی
خۆی بچوکت‌ر ده‌بووه. (به‌لین: ئەی لاوی هه‌رزه‌کار)..
ده‌نگه‌که ئەوی بانگ ده‌کرد، که له‌دیواری توونی حه‌مامه‌که‌وه
ده‌نگه‌که ده‌هات و به‌ر گویی ده‌که‌وت. ناچار ئاوری دایه‌وه‌ بو
سه‌ر دیواره‌ ره‌شه‌که، کۆمه‌ڵی تیشکی ئەستیره‌ شیوه‌ی وردی
بینی، بریک و باکیان بوو له‌سه‌ر دیواره‌که، به‌کۆنتراستی‌کی
زۆر به‌هه‌یز، هه‌روه‌ها گۆیه‌کی خری بینی که کت و مت له‌مانگ
ده‌چوو به‌ شیوه‌ی هیلال، نائیرادی ئاگری جگه‌ر هه‌لێگرت و
ویستی تینته‌قینی و له‌و جی‌گه‌یه‌ دووربه‌کوینه‌وه، به‌لام پی
یه‌کانی وزه‌ی تیا نه‌ما‌بوو، ترس ئەوی دا‌کو‌تا‌بوو له‌ ویدا خۆی
بو‌ ده‌ریاز نه‌ده‌کرا، ده‌نگه‌که له‌گه‌لیدا هاته‌ گه‌تار: " تو با‌مه‌رت
به‌ خا‌وه‌ند نییه؟ ئەی نازانی له‌و دی‌وه‌وه‌ی دیواره‌ تاریکه‌کاندا
چه‌ند هه‌زار رۆش‌نایی جری‌وه‌ی دئ؟ نازانی ئەو دیواره‌ تاریکه‌ی
له‌ نیوان ژیان و بوونی کرد‌گادا هه‌یه‌ هه‌نده‌ی بال‌ای ژیان
ئه‌ستوره‌ و که‌س ناتوانی به‌رنووری خا‌وه‌ند بکه‌وی و
مانه‌وه‌ی به‌سه‌پینیت. ئەی نازانی که‌ تو له‌ بی با‌مه‌ریدابیت؟". له
هه‌مان کاتدا که گویی له‌م وتانه‌ بوو، په‌له‌ هه‌ورێکی ته‌نکی
سه‌رپۆش شیوه‌ی ده‌بینی له‌ ده‌وری مانگ و ئەستیره‌کانی
ده‌بزوا، شیوه‌ی ئەندامی مرۆف ناسایان له‌ بزوتن ده‌نه‌خشاند،
وه‌ك چۆن دو‌که‌لی جگه‌ره‌ خۆر له‌ ژوورێکی که‌م هه‌وادا

سەرپۆشیک له دوکەل دهنهخشینی له پهخشبوونیدا، ئاوا ههورمهکه دهبزوا و شکلی مرقانهی درووست دهکرد. بهلین خۆی زهلیل و بی چاره دهبینی له دهستی ترسا، بهلام وهک ئهوهی له جینگهی خۆیدا داکوتراپی، ههولنهکانی بیسوود بوون، لهگهڵ زیاتر خۆراپسکاندنیدا، زیاتر ههستی به بیداری دهکرد، بهلام بهر لهوهی تهواو بیداربیتهوه ههستی کرد دهنگه شکۆدارمهکه وتهکانی له بیر و یادی ئهودا دهروینی و جاریکی تر کهوتهوه گفتار لهگهڵیدا: " باوهر هینان به گیان زۆر کهس رابهریتی و کهم کهس ملکهچیتی.. تنها باوهر مرقه دهگهیهنی به کهمال و حهق، باوهر هینان به هیزی پیرۆز، له باوهر هینان به خودی حهق پهستهوه راقه دهبیت..". دهنگهکه بۆ بهلین زۆر سامناک و بزوینهر بوو، له تاودا خۆی تههر کردبوو، کاتی له ترسا چاوی کردوهه خۆی تههر تههر بینی لهو شهوهی که تیایدا پیر خدر چووه هانای له شهوی زستان دا، ناچار له خهو ههستا، ئارهقی زۆری کردبووهوه، ههمان شیوه وای دهزانی میزی به خۆیدا کردوه، بهلام سهراپای له ئارهق دا تههر ببوو، تنها پیر خدری شک دهبرد لهو ترسهدا پهناهی بهرینه بهر و ئهو خهونه ترسناکهی بۆ بگێرینهوه، نهیدهزانی بیداره یا نووستوه!.. بچکولهتر له جاران خۆی بینی لهبهر دهمی پیر خدر دا که به ژوور سهری بهوه ئاماده بوو، بهر لهوهی ئهو مهسهلهکی بۆ بگێرینهوه، پیر خدر به ناگا بوو، وتی: ههردووکهمان یهک خهونمان دیوه، من لهوی بووم لهگهڵ تودا، دهنای بیدار

نەدەبویتەوه،" پیر خدر به دیار چاوی داپچراوی بەلین -موه له ناخواتن دا بەردەوام بوو؛ فەرمووی: گۆی رادبیره کوری خیرخوازم؛ من خۆم له جینگەیی باوکت داناو، تو له مائی مندا نیت، تو هیشتا لەو کە لاومیهدایت که من هاتم بۆ لات، تو هیشتا له خەودایت، ئەوهی پێویستە لەم ژیانەدا فیری بیت، ئەوهیه که باوەرپیکی زۆرت به خۆت هەبێ، ئەمەش ئەرکیکی زۆر گرانه، خواوند ئیمەیی تەنها بۆ ئەم ئەرکه درووست کردوو، خوا زۆر گەورمیه و تاک و تەنیا نییه، بەلکو له هەناسه و گەردەکان و له ژمارەیی ئەستێره و له هەموو ژمارەکان زۆرتره، بۆیه خواوند له هەموو جینگە و کاتیکدا بوونی هەیه، و بوونیشی نییه! هەن وەها بیر دەکەنەوه، وادەزانن خواوند بوونی نییه، ئەوش بۆ ئەوان راسته و خواوند بوونی خۆی بەسەر کەسدا گریمان نەکردوو. هەن باوەریان به بوونی ئەو هەیه، واتە ئەو بوونی هەیه و دوویات دەبیتەوه و هەمیشە زۆر و زۆرتر دەبیت.. مەبەست له بوونی ئەو تەنها به تەقواو پارانەوه دەرناپردریت، دانان بەودا، باوەرەیان بەو بۆچوونیه که بوونمان دەیسەلمینن، پێویست ناکا تۆی لاو هەست به گوناھی بینیوهری بکهیت، چونکه تۆ له نووری خوادا دەژیت، ژیان لەودا بی کۆتایی یه، وەکو چرکه و سات و رۆژەکان هەموو شتی دوویات دەبیتەوه له نووری خوادا. خیری ژیان له شکۆمەندی خواونددا مانای هەیه. له هەستی خواونددا، جوانی هەیه، پایەداری هەیه، گیانی پەتی هەیه، ژیان و مردنیش، هەرگیز ریگه نەدهی

کەسێکی تر بوونی کردگارت لا یەکتا و سنووردار بکات، چونکە خواوەند لە هەموو سنوورێ زیاترە. لە هەموو ژمارەکان زۆرترە، تا چاو برکات ، تا بیر برکات، ئەو بێ ئەندازە گەورەیه، خواوەند لە گەردوون دا دووپات و زۆر دەبێت. ئەوێ ئەرکی مەزۆفە بیزانیت، ئەمێه کە لەو کەمالەدا، لەو پاکێ یەدا، لەو هەمیشەییەدا، نەترسێ و ئازابێت، ئازایانە رووبەرۆوی رۆژگار و ژیان بێتەوه و نیازەکانی پاک بێ، باوەری بە خۆی بە هاوڕێیەتی، بە جوانی، بە ئازادی هەبێت.. چونکە ئەم رەگەزە بەشی بچوکن لە سرووشتی یەزدانی. کورم بەئێن.. بە ئاگا بە لەوێ کە مەرگ - بەشیکە لە سرووشتی ژیان، لە مەرگ مەترسە. چونکە مەرگی مەزۆفی خێرمەندو شیت و مندال- مەرگی مژدیه. مەرگی نەجات. بەلام نەکەئێ ببیتە هاوزمان و هاوئایین و هاو باوەری ئەو مەزۆفانەئێ کە تەنها مەرگ دەناسن، ئەوانە کەسانێکن لە کامەرائی دوورن، لە خواوەند بێ ئاگان، لە ئازادی بێبەهرین، ئەو مەرگ پەرستانەئێ لە ژیانێ رۆژانەدا دەیانبینی توندگیر و زۆردار و داوین پێسن.. ئەوانە زادهی تاریکین، زادهی هیزی شەرن، چونکە دووپاتبوونەوهی گومانەکان، گیانی هەندێ مەزۆفی پێس کردووه، دووچاری لاوازی کردوون و دلایان پەرە لە ئیرەیی و بوغز و کینه. وتەکانیان پەرە لە هەمرەشه و تۆلە. کردەوهکانیان پەرە لە زەبر و نازار، گورگ لە دەروونیاندا رواوه!.. کورم بەئێن.. لە نێوان چاکە و خراپەدا یەک دیواری ئەستوور هەیه، پانتایی و

دریژایی بی سنوره له ئەندازه گیری، لەو کاتەدا که مرۆف دُنیا دەبیت لەو هی سرووشتی خۆی مەیلدار دەبینی له ئاراستە ی راستی و خیر و پاکی و ئازادی و حەق- له ویدا مرۆف بەختیارە و هەمیشە زیندوو، کت و مت وەکو تۆ.

بەلین هیشتا فووی بە دەستیدا دەکرد و بیدار بوو، له زیندەخەونی خۆیدا تەنهاو بیکەس هەلەلەمرزی، لەو کەلەو مەیدا، لەو شەو پیر کرپو مەیدا، سەرما سەری کردبوو سەر ئەو، دوژمنی گەلێش خەریکی خۆینرشتنی خەلکی بوون و گورگە چاوسوورە دل تاریکەکانی بە عس خەریکی کوشتن و راوانان و سەرنگومکردنی خەلکی شارەکه بوون!.. بەلین زۆر هەستی بە تەنایی دەکرد، وەک ئەو هی بە دریژایی شەو لەو کەلەو مەیدا چاوەروانی بەزەییەک بووبیت له ئاسمانەو دەبەزیت، چونکە چاوەروانی بەزەیی مام و خزم و کەس نەبوو. بەلام ئەو شەو خاوەند ئەو هی له ئامیزی خۆیدا پاراست. چونکە جەندرمەکانی بە عس هەمان شەو مالی مامی ئەویان تالان کردبوو.. مامیشی بی سەروشوین بوو!

بەلام بەلین ئاگای لەو نەبوو.. نائیرادی له بیریەکانی خۆیدا، هیشتا له کەلەو مەیدا هەلەلەمرزی، رۆژ بەرمو هەلاتن دەهات، شەو بەسەر دەچوو.. لەگەل هەلەهاتی تیشکی پرتەقالی سوورباوی خۆردا، لەگەل رۆشنبوونەو هی کەلەو مەیدا بەلین هەستی بە گۆرانکاری دەکرد، هەستی دەکرد وزەییەکی پیرۆزی

حقخواز دلی ئهو دھشیلئ، بیرئ ئهو دھشواتموره، جیگورکئ به ههستی ئهو دهکات، ههستی کرد ژیان و روژهه لاتن گهورهترین گهنجینهئ ئهون، ههستی دهکرد بلمهت و دهولمهههه و بهتوانیایه، ههستی دهکرد، لهو شهوه بهدواوه دلی خالییه له ناههمواری، ئاگای له ئازادی و خوشهویستی و خودناسی یه، به ئاگایه لهوهئ که ژیان لهژیر تیشکی خوردا ئهوی ئافهریده کردوه بو ئهنجامدانی ئهو ئهرکانهئ که مانا دارن بو خیر و شکوی پیروز.. ههستی کرد ژیان دهنوانیت هم باوک و دایک بیت بو ههندیک کهس.. یان خال ومام، خوشک و برا و هاوری و هاوهم بیت. بهبیریدا هات دهمهوبهیان بچیت بو مهیدانی کارکردن. زور کامهران لهناو کهلاومهههه خوی دهبینی، تووتلهئ سهگئ بهمولای دههات، نیازی بوو بیئ به هاوری، ههستی کرد ئهو تووتله سهگه دیارییهکه له پیر خدرموه، هاورییهکه لای ئهوه به نیازی هاورییهتی کردنی ئهم هاتوه.

ئهو شهوه بهلئین روژی کردوه.. بهلام ههرگیز نهگهرايهوه مالی مامی.. بهلئین لهگهه یادهکانی پیر خدردا دهژی، له مالی ئهودا، لهبیری خویدا، لهگهه پیرخدردا وانهئ راستی و پاکی و جوانی و ئازادی فیر دهیئ. کار دهکات و ژیان بنیات دهنیت، بیرئ چاک و کردوهی چاک و وتاری چاک به جورها تهرز و قهباره فیردهبی و له ژیانیدا بهکاری دههینیت. دهزانی که شهر ههرچهنده بههیز بیت، روژیک له روژان بهنبر دهنیت و خوی قر دهکات، چونکه بهلئین هینهه فیر ببوو که شهر ههرگیز به خیر

ناویریت، بگره شهر جهمسریکی ناجۆر و نکولیلئیکراوی ژبیانه و له گهشهکردنیدا قهلاچۆی خۆی دهکات. خیر پایهدار و همیشیی و مهنه، ئهگهر خیر کهمالی خواهند و شکۆی ئهو بیت، ئهوا شهڕیش خواجهکی نهویست و تاریک و له توانیدا سنوورداره، سنوورمهکان له بهردهمیدا تهسکن، شهر تا زۆر بیت دهسهلات زیاتر دهکات و لهناوچوونی خۆیشی نزیک دهکاتهوه، بۆیه بهلین ههڕگیز به شهر ئاشنا نابێ. چونکه شهر ژبیانی تاریک و تاله، ببهرییه له ئومید و خۆشنوودی، دزیوترین جۆری شهڕیش له دهروونی مروقدایه و ههڕ مروقدیش ئهم نهخۆشییهی پێ چاره دهکری. پیر خدر وای به بهلین دهوت کاتی ههندی جار خههگین دهبوو له ههلمهتی شهڕخوازهکاندا که شالوویان بو گهل و نیشتمانهکهی دهبرد، که ئهویش ناچار خۆی وهکو پێشمهڕگه دهبینی له رووبهرووبوونهدا. چونکه ئهو دواي چهندسالیک، دواي تهواوکردنی قوتابخانه، بوو به پێشمهڕگه.

په یامی مندال

" گوردون هرچنده مهزن بیت، له دلی مندال بچو کتره. گوردون گورمتر نیبه لهو خوشهویستییهی مندال هیهتی بو باوانی".

نزیکهی سی سآله دلیر ژیانی خیزانی پیکهوه ناوه، خاوهنی تاقانهیهکه و ژیانیکی ساکار بهسرده بن. ماوهیهکه بی کاره و تنهها به دواي کاردا ویله، چونکه لهم ولآتهدا که ئهوی تیا دا دهژی، ولآتیکی ئهسکه مندناقییه و ئهوی و خیزانهکهی تیا دا په نابهرن. پلهی خویندن و زانستی دلیر و خیزانهکهی لهم ولآتهدا دانی پیدا نانریت و کاری به ویستی ئهوان هرگیز مهحآله بهدیبت. بویه هم دلیر و هم هاوسهرهکهی هر کاریکیان چنگ بکهوی رهامه ندانه دهیکمن. تهمنی دلیر له چاو شیوهیدا زور جباوازه، ئهوی تهمنی بیست وحهوت سآله، بهلام بهشیوه له سی و پنج سالان دهچیت، ژیانی بی ولآتی و مراقی دووری کهس و کار، شیوه و ناوه روکی ئهویان تیکداوه. ههندن جار به رهوای دهبینی مافی خانه نشینی پی بدریت، چونکه به دریزی سآلهکان، ژیانی له گوردو توزی شهر و داگیرکردن و زیندان بوون و خوپار استندا بهسهر بووه، تهناهت که حقی په نابهری لهم ولآتهدا بیدرا؛ تنهها یهکه ههفته ئوقرهی گرت، بیکار دابنیشی، چونکه توانای پشودانی نهبوو،

بیرکردنەوه لە رابردوو، ئەوی دەخستە ژێر ھەرەشەییەکی تونا لەناو بەر؛ ناچار خۆی بۆ فێربوونی کۆرسی زمان ناو نووس کرد. وروکاس و دلەنگ، روخساری پر گریان و زەجری لەگەڵ خۆیدا- نائیرادی دەبرد بۆ قوتابخانە و ئومیدی ئەوی ھەبوو سەر لەنوێ لە زمانیکی تردا، لە کولتووریکی تردا، لە بارو دۆخیکی تردا، ژیان دەست پێ بکاتەو. ئەمانە ئەگەرچی بۆ مەرۆف مەحالن، بگرە ستەمیشە، بەلام راستی ژیانی مەرۆفی کوردە و کورد بە زۆر ناچار دەکری دۆربێ لە زمان و کولتوور و رەسەنایەتی و ھاوڵاتی خۆی! بۆیە ھەندێ جار خانەنشینی بۆ پەنابەریکی لێقەوماو چاکترە لە کاریک کە ھی ئەو نییە و شایستەیی ئەو نیە و سروش و پەیمانی ئەو گۆش ناکەن، چونکە ھەر مەرۆفە و کاریکی لێ دەوێتەو، ھەندێ جار کاری نەویست دەروونی مەرۆف دەشێوێنی و بەرنامەکانی ژیانی قەلپ دەکاتەو.. بۆیە ئەم وڵاتانەیی کە پەنابەری بە مەرۆفی ئاوارە رەوادەبێنی؛ ھەمیشە بۆ قەدەغەکردنی گۆشبوونی بیر و باوەریان بەکاری رووبەر و بیان دەکەنەو کە دووچاری کەوتن و زەلیلبوون بن، ئەگەرچی کار مەرۆف درووست دەکات، بەلام ئەو کارەیی کە رێگە لە پەرودەیی بییری و ھونەری و باوەری دەگری و مەرۆف فێری ھیچ ناکات، زۆر ترسناک و بەزەبەرە بە تاییەتی ئەگەر مەرۆف خۆی کاری شایستە بۆ خۆی ھەلنەژمێری! کورد دەلی: نان بۆ نانەوا و گۆشیش بۆ قەساب.. بەلام لەم کولتورە ھاوچەرخانەدا؛ کولتووری بەکالابوونی

مروّف، دهشی مروّف ئەندازیار بئیت و کاری لەهجمکردنی بەسەردا بەسەپنێری یا نانەوابئیت و بیکەن بە شوقێر، چونکە وایە!.. مروّفە هاوچەرخەکان کەسانی لە خۆیان بەلاتر بریار بەسەر پلەمی کار و دەسەلاتی تاکەکانی کۆمەلگەدا دەدەن. دلێر حەقیشی پێ رەوا نەببێزراوە، دەبی خۆیشی بە ویستی خۆی و بە سوپاسەوه بەگەڕی و کاریک بدۆزیتەوه کە شایستەیی خۆی نییە و کەسێش یاریدەیی پەیداکردنی نادات، تەنانت بۆ کاری فەراشیش، پێویستی بە ناسنامە و شارەزایی هەمە لەو بوارەدا! بۆ دوو سێ مانگ دەچیت بۆ کارە، بۆیە زوربەیی کات لەگەڵ منداڵە تاقانەکەیدا بەسەردەبات، ماویەکە هاوسەرەمەکی کاری چنگ کەوتوو، منداڵەکەیی تەمەنی دووسال و نیو، منداڵێکی تا بۆنی جوان، ژیر پێر لە ژبان و رووخۆش، وەک هەر منداڵێ پێر لە گیانی یاریکردن و مەیلی فێربوون و بیرکردنەوه. بەر لە هەفتەیهک، بەیانیهکی روژی دوو شەممە کاتی دلێر سەرگەرمی چل لەبەرکردنی هیوابوو، هیوا بە خۆشیهکی لە رادەبەدەر و پێر لە سۆزی خۆشەویستی توند باوەشی کرد بە باوکیدا و نیازی بوو ئەو بکاتە باوەش. ئەگەرچی بە توانای فیزیکی ئەم کارەیی بۆ ئەنجام نەدرا، بەلام لە قوولایی دڵەوه باوکی گرتە باوەش و لاملی ماچ کرد و وتی: " هیوا باوکی خۆی خۆشەدەوێت" ئنجا توند باوکی نووساند بە خۆیەوه لە حالەتی لەباوەشگرتنیدا. ئەم رستەیه کە لە دەروونی بینگەردی هیواوه چاوەروانەکراو بەر گۆیی دلێر کەوت، تەوژمی

گريانيکي به تيني پر لهخوشي بهودا، دلير لهپيري بهختياريدا
ئو به چاويدا دهکا لهو روژموه ههست دهکات بهختيارترين
بوونهوري ئهم زه مينهيه. ههست دهکا يهکهم چاره رووبهرووي
پاداشتي دهبيتومه که هرگيز چاوهرواني نهبووه؛ نهگرچي له
رووي پهروورهکردنوه بو ساتيکيش کهمترخه مي نهکردوه
و رولي باوکانهي خوي بينيوه. تهنانت زور جار جيگهي
دايکيشي بو ئهو گرتووه، بهلام وهکو باوکيکي زور دلستوز
هيتشتا خوي به کهمترخه مدهزاني .. چونکه ژياني دهر بهدري
و نه هامتني ئهو بيرهي لهودا درووست کردبوو که ناتواني
دهقاودهق بيتته مايهي کامه راني مندالهکهي. بويه ئهو رسته يهي
هيو خه لاتيکي مهن و پيروژ بوو بو دلير.. دلير ههفته يه که له
مهراقی سهردهم و ئاوارهي دا لهش سووک و پر تهن درووست و
ئاسووده يه، ههست دهکا ئاسمان چهپله ي بو لي دهدا، کوي
فريشته کاني ئاسمان دابهزيون و سهما بو باوکايهتي ئهو دهکهن،
ههستي کرد بهنرخترين سامان و گهنجي پي ديار يکراوه. بهر له
دوو ههفته له مشتومر يکي زور ناهه مواردا بوو له گهل دايکي
هيوادا که دووگيان بوو- دهر بارهي له بار بردني مندالي دووم،
له بهر لاوازيي باري دارايي و بيکاري دلير، له بهر چارهنوسي
ناديار و ههر شه ي ريکخراوي ياریده ده راني په نابهران، دايکي
هيو بيرياري دا که مندالهکهي له بار بهر يت، دلير هيچ هلو تستي
نه بوو چونکه له بيکاريدا خوي بي چاره ده بيني؛ بهلام لهو
روژموه ئهو رسته يهي له زماني هيو او ه بيست، ئهو ويژدان و

بیر و هستیکی تری له خۆیدا دۆزییهوه، هیوا و وتهکهی، بهرنامهی ژیان و داهاتوی خیزانی گۆری. دلیر پاش بهسرداچوونهوهیهکی ویزدانی و ههلسهنگاندنی ناوهروکی ژیان لهگهڵ هوسهرهکهیدا؛ هاورابوون که مندالی دووم ریگهی ژیانی لێ نهگیرئ چونکه ئهو ژیانیکه و پهيام و ئامانجی خۆی ههیه له نیازی لهدایکبوونی دا.. چونکه سکپربوونی هوسهرهکهی کاریکی بریار دراو نهبوو بهلکو ریکهوت ئهوهی بهدییهنا. لهم شتانه زیاتر دلیر ههفتهیهکه کۆی پهچهکردارمکانی گۆراوه ههچ تووریهی و بیزاری پێوه دیار نییه. بروای وابوو ههچ شتیک نییه بتوانئ ئهو رازی بکات بهلام ساوایهک توانی به رستهیهک شوینهواری رابردوو لهودا قلاب بکاتهوه و له ههلهشهیی و تووریهی و پهڕیشانی دووری بختهوه. بیهگومان باوان زۆر به ئاگا نین لهوهی که ههندئ جار بهدهس خویان نییه دل رهق و تووره و بهسهر مأل و مندال دا بریار سهپنههرن و بگره دهنگ ههلهدهرن و به دهستی منالدا دهکیشن و گوچکهی رادهکیشن، تهناهت ئهوانهش که کتیب لهسهر مندال دهنوسن، گهر دووجاری پهروه ده بین و ههمیشه له تهک مندال دا بن، بیهش نابن له ههلهکردن و سزادان، یا ورده لێدان، چونکه ههندئ جار وهک ئهوهی سرووشت سهپاندیهتی، مندال بهدهنگی بهرز باشتر تیدهگات! بۆ سووربوونیش لهسهر ئهوهی که ئهو ههلوئسته ههلهیه؛ به چهپۆک ییداکیشاندا دهتوانیت مندال له ههلهکان ئاگادار بکات ،

چونکه هه‌موو نهمه‌نی مندالی بیه‌رییه له تیگه‌یشتنی راسته‌خۆ و لوژیکی، زمان هه‌میشه ناتوانی دهربری خواسته‌کان و شاکاری بیټ، نه‌ک هه‌ر زمان به‌لکو هه‌مای تووره‌یی روخساریش رو‌لیان که‌مه له هه‌ندئ حاله‌ندا. روژه‌کانی ئه‌م هه‌فته‌یه قوتابخانه‌یه‌کی نوێ یه بۆ دلێر، تا سه‌له‌نوێ له وێژدانیکێ تردا، له قوتابخانه‌ی منداله‌که‌یدا فیری وانهی نوێ بیټ، به‌ر له‌م هه‌فته‌یه هه‌رگیز به‌بیریدا نه‌ده‌هات که مندال له توانایدایه گه‌وره فیربکات؛ به‌هۆی رسته‌یه‌که‌وه بتوانی گه‌وره‌ترین کاریگه‌ری له ده‌رووندا به‌جێبێڵی. دلێر زۆر جار لای هاوریکانی ئه‌مه ده‌لێت: " ئی‌مه‌ی باوان زۆر پێویستمان به‌وه‌یه له جگه‌ر گوشه‌که‌مانه‌وه فیرببین، چونکه خۆشه‌ویستی و ریزی ئه‌وان زۆر به‌رفراوان تر و کاملتره له هی ئی‌مه بۆ ئه‌وان". دلێر له‌و باوه‌ره‌دایه وه‌کو باوک هه‌له‌یه، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی فیرکردن بیټ له‌گه‌ڵ منداله‌که‌یدا، به‌لکو به‌ پێویستی ده‌زانی ئازادانه مندال ره‌ها بکات بۆ دهربرین و نه‌ریت دۆزینه‌وه که سه‌ر به‌ خواست و یسته‌کانی خۆیه‌تی، چونکه هه‌ر مندالی له خۆیدا په‌یام و داب و نه‌ریتی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه.. باوان هه‌ن که زۆر مشورخۆری داها‌تووی منداله‌کانن و دهرباره‌ی ئیستای مندال و پنداویستییه‌کانیان بێناگان. باوان هه‌یچ پێویست ناکا ته‌ماعی ئه‌وه‌یان هه‌بێ که منداله‌کانیان کت و مت له خۆیان بچن، دلێر هه‌رگیز هه‌ولێ نه‌داوه منداله‌که‌ی به‌ شوین پێی ئه‌ودا به‌روات، هه‌میشه هه‌ولێ داوه منداله‌که‌ی لێبوردو بیټ

له رووگرژی و توورهبی و شهکمتی باوکی! دلیر چیدی حمر
ناکا چهپوک له دهستی مندالمکهی بدا و نیشانی بدات که نهوه
ههلمیه، یان دنگی بهسردا بهرز بکاتهوه، لهههر شتی
سامناکتر خوویهکه که مروقی نهوروی ههیهتی و ههگریز
ریگه بهخوی نادا وازی لیبهئیت و تهکی بکات، نهویش
گوشهگیرکردنی منداله یان برینداکردنی ههستییهتی، نهویش
بریاریکی ئاساییه، یان نیشان نهدانی هاوسوژی و
ساردههلسوکهوت کردن، نهه سیگوشهیهی رفتار له بیروکهی
دلیردا ههگریز جیگهی نابیتهوه. لهو بهیانی بهوه یا لهو روزهوه
که بو دلیر وهک جهژن و ابوو، دلیر جیهانی خستوته لاه.
ههست دهکات وهکو باوک لهخویدا، له دهروونی خویدا،
گهورهترین گهورهی خوشهویستی و ریز و پهیامی
دۆزیوتهوه و به سوودی پهروهده بهکاری دهبات، چونکه
وتهکهی هیوا نیشاندهری پهیامیکی پیروزه، نهوه روون دهکاتهوه
که ریزی نهو بو باوکی زور گهورهیه، لیبوردنی ههمان شیهوه.
دلیر یادی هاتهوه که ههئدی جار له پاداشتی توورهبووندا مندال
ههلهی زیاتر یا ههله دووپات دهکاتهوه و گیانی دژایهتی پهیتا
پهیتا تیدا گهورهتر دهبیت له هوی سزای هه ههلمیهکهوه،
راسته مندال دهزانی نهوه مهکه یان بقیه بهلام بیبهری نییه له
گیانی سهپنجیکردن، بویه دلیر لهو گری کویرهیهی پهروهده
تیگهشت که لیدان و زورلینکردنی بچوک تا گهوره؛ گیانی
سهپنجیکردن وهک پهچه کرداری وهلامدانهوی ویستی یا

ئاكارى غەربىزى لە واندا گۆش دەكات. ئەمە دەبىتە ھۆى بەدخووبوونى مندال، ئەو بەيانى يە ئەم وانەيش لە ھىواوھ فېربو، چونكە جاران دلئىر مەيمون ئاسا وەكو ھەموو باوكانى تر دەيگوت: " من لەگەل ئەو رايەدا نيم كە پاداشت و سزا رۆلى سەرەكى نابىنن، يا من باوهرم بە تەمىكردن نيبە كەچى لە دژى ساواكەى بيبەرى نەبوو لە وردە سزا. دلئىر ئەو گرى يەى بۆ كرايەوھ و فېربو، مندالەكەى تىيگەياند كە لئىبوردين و ريز و خوشەويستى دەبى بىتە پەيامى پەروەردە. لەو رۆژموھ زۆر شيرين و بە ئەدەب و ھاووربىانە لەگەل ھىوادا مامەلە دەكات، زياتر لە جاران ھۆگرى نیشان دەدا و لەگەل ياربيەكانى دا بەشدارى دەكا و زياترئيش گۆيى لئى دەگرئى، زوو زووش بۆ دلئەوايىكردنى خۆى، بۆ رازىبوون لە خۆى، بەدەم يارى يەوھ لە ھىوا دەپرسئى: " كورەكەى بابە كئى زۆر خوشدەوئى؟" ھىوا لەوھ لاما دەلئى: باوكى خوشدەوئى. دلئىر لە ناخوھ ھەست بە گۆران دەكات، زۆر بەى كاتەكانى خۆى بۆ خۆدوورگرتن لە توورەبى و نیشاندانى ھەلوئىستى نەرم و زمان شيرىنى بەكار دەبات. ھەست دەكات يەكەم جارە پەروەردە ئەو خەلات دەكات بە شتئى كە پئىشتر نەيدەزانى، ئەميش ئەمەيە كە رەزامەندى جىھانى فرىشتە لە خودى ئەو داننانە بە مېرەبانى خۆيدا، لە يادى ئەوھشدا كە بۆ كار بگەرىئ ھىچ نارەزايىەكى نیشان نەدەدا، نووسين و خوئندنەوھشى لا گرنگ نيبە، ھئندە نەبئى كە مەيلدارە سەرگەرمى پەروەردەى ھىوابئىت، ئەو مندالە ھۆشمەندە

ههستیاره. چونکه دوو سال و نیو تهمهنتی و له قوناغی خۆچنین و خۆرستندایه لهو قوناغدا ههست دهکاو بیر دهکاتهوه و ههلهسهنگینی، رادهردهبری و پلان دادهنی و ئهوشت و بابهتانهی دابهش دهکاتهوه و له ویستیدا که شایهنی گرنگی پیدان یان ناشایهنی گرنگین، چونکه بۆ زاتیکی بچکوله ههموو شتی له دوروبهیدا - موعجزیه - فرینی بالندهکان، ماسی له کهناری ئاودا، بینینی سهگ و توتلههکان، روخساره نوێ بهکان که پیشتر نهیدیوون، باران بارین و بهفربارین، ..هتد. ههموو شتی له ناراستی بهوه بۆ تیگهیشتن و به راستیکردنی لای ئهوشت تومار دهکری، بۆیه ههلوێست و نهییتی خیزانیش دانپیدانهر و له ههمان کاتدا یاریدهدهرن بۆ خوشبیری مندال و پهیدابوونی ههستی ههسکردنی بابهتهکانی دهرهوهی خۆی چونکه مندال ههست به ریز و خوشهویستی و دلنای دهکا له تهک باوانیدا و بیری والایه بۆ زیاتر بیرکردنهوه و تومارکردنی بابهتی نامۆتر.. لیرهدایه که نابیی چاوی لێ زهق بکریتهوه و گویی راکیشری، یان دهنگی بهسهردا ههلیری.. هیوا ئهوش بۆچوونهش پهسند دهکا، ههندئ جار که ههلهیهکی بچکوله دهکات، راستهوخۆ بهرمو لای بهکئ له باوانی دهچی و دهستهکانی بهرز دهکاتهوه تا بهکئ لهوان بکیشن به دهستیدا و سزاکهی وهربگریت، ئهههش لای ئهوش جۆریکه له یادکردن، چونکه بهدوایدا دووپات و سئ پات ههمان کار دهکاتهوه. دلیر لهگهڵ تیپهیرینی سهعات و رۆژدا ههست به گۆرانکاری دهکا له زیاتر

مهیلدان به مندالهکهی، ههست دهکا ئهو زیاتر ئامادهیه بو
فیربوون و به خووشییهکی ترموه تهنها گوی بو ئهو شل دهکات،
نهک تهنها ئهم شاتانه بهلکو له ههمووی گرنکتر ئهمیه که بهر
له سی مانگ، هیوا دووچاری ترس ببوو، له تهنیایی دهترسا،
چونکه مندال له قوناغدا خهونی چوراوچور دهبینی و شیوهی
دیار و نادیار له بیریدا له نالوژیکی یهوه به شیوهی لوژیکی
ئاوینته دهبی و قالب و مردهگرئ، بویه له خهونهکانی دا دووچاری
ئارهق و راجهنین و ههراسانی دهبیته، دلیر زور بهمهرجی
دهزانی مندال لهگهڵ باوان دا بیته تاكو تهمنی سی سال و نیو،
ئهم ترسه شوینهاروی زور نابهجی بوو له ههلسوکهوتی هیوادا،
بو تهنها پینج دهقیقه نهیدمتوانی له جیگهیهکی تردا یاری بکات،
همیشه بهههر شتیکهوه که خوی سهرگهرم دهکرد، میملی
ئوهی دهکرد که دلیر لهوئ ئامادهیه یان نا!! ئهم ترسانه و ئهم
ههلوستانه ریگه له فیربوون دهگرن، بهلام ترس دهرمانی نییه
له پزشکی ئهوروپادا، بویه لهم ههفتهیهدا دلیر زور بهختهومره،
چونکه ترس لای هیوا نهماوه و به چارهکه سهعات له ژووری
تر خوی سهرگهرم دهکا و شهوانیش ئارهق ناکاتهوه، زوریش
رانچهنی له بینینی خهونهکانی دا و بگره زور دهتریقیتهوه،
ههروهها باوکیشی دلنیا دهکا که دهچپته ژووریکی تر، له
گهرانهویدا هیمای ئازایهتی و به توانایی نیشان دهدات.
مانگرتنیشی بو شت ومهک تهرک کردووه، بزوی نهماوه و له
حالهتی ناخواردندا ئارامه.. مهیلی گویگرتنی زیاتره و ههزی

له گورانی گوته، ئەم دیاردانه لەم هەفتەیدا وەک موعجیزه بەر
بیر و هەستی دلیری باوک دەکەوێت، دلیر درەنگ تیگەمی که
راسته وایه" بە قسەى خۆش مار له کون دێته دەر". هیوا هەول
دەدا هینده گوێرایه‌ل بێت که میز و گووش نهکا به‌خۆیدا، له‌کاتی
له‌بەرکردنی جلو‌بەرگدا مان ناگرێ و پێ داناکرێ بۆ
له‌بەر نه‌کردنی. دلیر هەست ده‌کا ئەو منداڵه بلیمه‌ته، به‌ زمانى
شیرین و ئاخواتن، نه‌ریتی خۆى باشتەر ده‌گونجینێ و هه‌ولیش
ده‌دات سه‌ربارى توانای خۆى سیفاتى با‌لاتر نیشانى باوانى
بدات، ریزی بۆ باوانیش بارته‌قا بووه، ساکار و بێ گرفت یاری
ده‌کا، دهنۆ، ده‌خوات و دێ و ده‌چێ.. دوویات و سێ پاتیش له
کاتی یاریکردن و سه‌رگه‌رمبووندا، گازی نه‌رمى خۆشه‌ویستی
له‌ باوکی ده‌گرێ و ده‌لێ: "هیوا باوکی خۆى خۆشه‌وێ". چه‌ند
شیرینه ئەو ئاوازه له‌و دێره‌دا، چه‌ند خۆشى به‌ر هەست
وبیستنی دلیر ده‌کەوێت!.. وه‌ک ئەوه‌ی سه‌مه‌فونیا‌یه‌کی نوێ
له‌لایهن - مۆزارت - هوه به‌ دیاری پینگه‌شێبێ. چه‌نده خۆشه
بوون به‌ باوک، دلیر بۆ هه‌فته‌یه‌ک ده‌چیت له‌ ناخی هەستی
باوکانه‌یدا مه‌سته، هەست ده‌کا له‌ودا پپروژترین به‌هره له‌ودا
گۆش ده‌بیت. ریزی بۆخۆی زۆر بوو وه‌ک باوک.. تیده‌گا
بوونی باوک، باوکی ریزنیشاندەر، بناغه‌ی پته‌وی که‌سینتی
منداڵه، نه‌بوونی باوک یان یه‌کێ له‌ باوان قرتبوونی یه‌ک
که‌سینتی گه‌رمیه له‌ سه‌رووشتی منداڵه‌که‌دا و بێ بوونی یه‌کێ له‌
دوانه‌ی باوان - منداڵ ناهاوسه‌نگ و دوودل و بێ باوه‌ر ده‌کا،

ئەگەر چى دلىر باومرى تەواى بەۋە ھەبوو كە داىك لە ھەموو
حالتىدا لە باوك سوودى بۇ مندال زياترە، چونكە داىك
توى ھەستكردن بەۋەفا و مروونەتى ژيان و خوشويستى بى
سوودمەندىتيبە، واتە خوشەويستىدان تەنھا لە پىناوى
خوشەويستى دا ۋەكو ئەركىكى سرووشتى و داخوازىيەكى
غەرىزى بۇ كۆرپە. ئەگەر كۆرپە بۇ دوو بەش دابەش بىكەين،
ۋەك گيان ولەش، ئەگەر باوك بىرى مندال بىت، ئەوا داىك
ھەستەكانىيەتى، ئەو مندالەى بىبەرىيە لە يەكئ لە باوان، بىبەشە
لە دلنايى و دوودلە لە خوشەويستى، ھەرگىز كەموكوورى
خوشەويستى لە قۇناغى گەورەيىدا بىرناكاتەۋە، دلىر واى بەبىردا
دەيت كە ئەو مندالەى دادەبىرەيت لە سۆزى داىكى خۆى سۆزى
ئافرەتى تر جىگەى سۆزى داىكى پىر ناكاتەۋە، دەشى كۆى
تەمەن لە پەلەپروسكىنى ئەۋەدا بىت، خوشەويستى راستەقىنەى
دەسكەۋىت، باوكىش لە نەبوونىدا، لە پەروەردەى مندالدا
شونىنەۋارى ماسوولكەيى لە مندالەكەدا ناچۆر دەكات. يادى
ھاتەۋە دلىر جارىكىان لە مندالى دراوسىكەيانى پىرسى : باوكت
لە كوئى يە؟ مندالەكە سست بوو، ھەردوو برۆى خۆى ھىنايەۋە
يەك، دەنگى گىبوو گۆرا، سەرى بەسەر سنگىدا شۆر بوۋەۋە و
خۆى بچووك دەھاتە بەرجاۋ، بە ناخۆشى و سەختى لەۋەلامدا
وتى: من باوكم نىبە، لە راستىدا مندالەكە باوكى ھەبوو، دەنا دلىر
ئەو پىرسىارەى لى نەدەمكرد بەلام داىكى ھىندە نەزان بوو، لەبەر
ئەۋەى لەباكى جىابوۋەۋە، نەيدەۋىست مندالەكە قىرىكات، و

رازبیت بهوی که باوکی نهماوه! نهمه گهورمترین دژواربیه کاتی که منداً ههست به نهوونی یا نهمانی بهکی له باوان بکات. هندی جار کاتی که هیوا چاوی دمچیته خصو بهدم شیرمژینهوه، لهگهل دایکیدا، دلیر فرستی بو ریدهکویت، له هوئی دانیشنن له تنهایی دا سرگهرمی بیرکردنوه بیت، دهربارهی هلوئیستی روزهکانی، بهر لهچهند شوئی لههوبهر روت و قوت لهناو پنجهرکهدا راوستاو ناگردانهکی پیر کردبو له دار، سهیری ناسوی نهوبهرهوی مالهکی دمکرد و له تاریکیا چینی له بیرکردنوهکانی خوی دهبنی، پاش چاوگیران به نیو ناسمان و تاریکی و مانگهشهوا، جگهریهکی پیکرد و فرشیکی خوری مهری تووکنی راخست و نارام و هواوه راکشا، بو یادهینانهوهی مندالی خوی، بو گهرانهوه به نیو نهفسانه کونهکانی بیرهوهری خویدا، له جیگهی خویدا لهو ههستکردن به نارامی یهدا بچووک و بچووکتر دهبووهوه، وهکو هیوا، هیندهی نهو له تهمن و بالادا، کوی تهمنی مندالی خوی دهجویتهوه که پره له چهپوک بهسردادان و لیدان و ناو و ناتوره لینان و تفرهدان، داگردن، تهمیکردن، یهخهدادپینی دایک، نهرو شوق و زلهی باوک، شوق و سونده لیدانی برای لهخوی گهورمتر، بوختانی شکاکاران دراوسی و هاورییان، کهوتنه ژیر زهری گهرهک و قوتابخانه و نهم و نهو، گشت نهم دیمهانه ههمویان پیکهوه نهیانتوانی لهو نارامیهدا خندهیهک به دلیر بیهخن، ههستی دمکرد لهو کاتهدا که نهو چهپوک له دهستی

هيوای کوری دەدا.. ژانی چهۆکهکه بهر دلای خوی دهکوی، بهزمی به رابردوی خویدا دیتهوه، هیواداره نازار مکانی مندالی خوی نهگهپنی به تاقانهکهی، چونکه له بارودوخی تابیهتیدا ئهو مروقهی که له مندالی دا ژیر چهۆک کراوه و له گهورهپیدا چهۆک وهشین دهبیت، وانیهه! دهسی مروف ههولبات، کوتای به وهساندی چهۆک بدات، به خوگرتن وسنور بو خۆدانان، مروف توانای خوچاککردن و خورازیکردنی ههیه، لهگهله ئهوشدا یادهکانی مندالی وهکو فرمیسک ریچکهیان بهستوه به چاوانی ئهوا و خور خور دهتکینه سهه فرشهکه، دلیر خوی خوشنوود و رهمهههه دهپینی؛ چونکه ههستی دهکرد هیوا دهتوانی یاریدهی بدات له دابی پهروهردی مندالی خوی دهردپههه و نازادی چنگ بکهوت. وهک باوک باوهه به هیوا زوره، ئهو وهکو ماموستایهکی بلیمهت دهپینی، ههفتهیهکه ههست دهکات ئهو منداله شوینهواری ستهم و جهوری له یادی باوکیدا سههرقت کردوه، یان دههههه دهکا، بههههه و خوشههههه نیشان دان، چونکه هیوا باوکی خوی خوشههههه.. ههفتهیهکه دلیر گهشبین و خوشههههه و خوشههههه، خوشتر دههههه، چونکه فهرمودهکهی هیوا بو ئهو خهلاتیکی جیهانی مههههه بو.. زور گرنگ بوو بو ئهو که کهسهههه ههیه دانی پیدا دههههه و ههههه به خوشهههههه دهکات دهههههه.. ئاسوده بو بهوهی که له ژیانیدا مندالی ئهو باوهههه مههههه نیشانبدات، دانپیدانی مندالی به جیهانی گهورهههه زور دهگهههه، چونکه

گهوره لای مندال بیهش نییه له خهوش و فرمان و دابی
ناجور، نرخى مروف لهوندا بالایه که جینگه رزمهندى
ئوانى تر بیت، به تایبتهى مندالان، کاتى ساوايهک زور دنلیا
دان به خوشهویستی خویدا دهنى - خود یا باوک له ناستیکی
باومرى بالانردا خوى دهبینى چونکه ههنديک ههن؛ سهرمراى
کهم خهوشى؛ له خویان رازى نین و ههمیشه ههست به کهمى
دهکمن دهههق بهوهى که دهیکمن.. ئههه بیریکى ههلهیه و
راستیشه له ههمان کاتدا بهلام ههندي جار ههندي باوکانى وهکو
دلیر دهشى دوچارى ماندوویتی بین، ئهگهر زوربهى کات
ههست بکمن "کهم" دهربهستی خزمتهى مندالهکانیان، له
راستیدا به پى پیویست- چاکتره لهکهم و چاکتریشه له زور
خزمهکردن! کاتى مندال دان به باوانیدا دهنیت، باوان له
تهومریکی ئاکارى بالادا خویان دهنورنهوه، رازى دهن لهوهى
که پهیمیان پیروز و پهرومدهیان بیخهوشه یان شوینهوارى
جوانیان لای مندالهکانیان خستوتهوه، دلیر زور دهربهستی
پیدا ههلهدانى دهوروبهر نییه، له پهیوهنیدا لهگهل دهوروبهردا
چاومری شابهش ناکات، سهرزهنشیش پهسهند ناکات، مروقیکی
خوناس و خاومن تهماحى هزرى یه، له ولاتیکی ههله و
کولتوریکى سهقهتا دهژى، مروقیکی خوناس و خاومن
تهماحى هزرى یه، له ولاتیکی ههله و کولتوریکى نامودا..
راکشاه و ناسوده خوى دهبینى له بیرمهکانیدا، دواهمین
فرمیسی به ژان له یادی مندالیی خویدا- لهچاوانى تکهى

دهکرد، چزهی له دهروونییوه ههستاند، یادی هاتهوه که جارێکیان دایکی داغی دهکرد، جارێکی تر برا گهورهکهی داغی کرد، بهلام گرنگ نییه، ههلهی ئهوانی تر گرنگ نییه، من لهم دله گهورهیهما توانیومه یهک ژووری گهوره بو ناجۆرییهکانی کۆمهل و باوان و گهل - درووست بکههه و لهویدا لهوان دهبوورم، بهلام له یادم ناچن که به نازاربوون، دلێر وههای بهبیردا دههات، بێباکانه قومی له جگهرهکهی دهدا، بێباک بوو له رابردوو، له داهاتوو، شهوێکی درهنگه، تهنها دوو سێ سهعات شک دهبا بو پشوو و بیرکردنهوه.. له چێژی ههستکردن به له خۆرازیبوون دا راکشاهه و پشوو دههات، وهکو هیوا، وهکو دایکی هیوا، وهکو کۆرپهلهی یهک مانگانهی ناو سکی دایکی هیوا، وهکو بالندهکانی ناو لانه، وهکو ههر مروفنی که له حالتهی پشوویدا خۆی دهبینیت، راکشاهه، رووت و قووت، سهیری سهمای دووکهانی جگهرهکهی دهستی دهکات، که له شیوهی ماسییهکی دوکههل شیوهدا له ههواي ژوورهکهدا نهیستراکت هیلهکانی پهersh دهبن، پاشان بهرمو دیارنهمان له ههواي ژوورهکهدا بلآودهینهوه، هیوا مشه مشیتهی له باوهشی دایکیدا، به سێ زمان بهر له نووستن هیوا به دایک و باوکی وت : شهوشاد. خۆزگه ههموو. باوکی شهوانه بواری دهبوو سهعاتی له نارامی دا بو بیرکردنهوه نازاد بێت، ههروهها ههموو دایکی به ههمان شیوه. بهدهم خهیاڵهوه، دلێر بیر لهوه دهکاتهوه که ههول بدات به پێی توانا منال بێت لهگهل مندالهکهیدا و گهورهیی بخاته لاره،

هەول بەدات پێکەوه وەکو دوو هاوڕێ یاری بکەن و کاتەکانیان سوودمەند بەکاربەرن، هەول بەدات مندالەکە سنووری گوزارشکردنی ئازاد بێت، بۆ زیاتر تێگەیشتن، سنووردانان بۆ مندال دەربارە ی هەلە و راست پابەندی تەمەنی دواى شەش سالی یە، دەبێ هەمیشە ئەمەم لەیاد بێت وەکو باوک کە خوشەویستی ئەوان بۆ ئیمە ی باوان بارتەقای هی ئیمە بۆ ئەوان، با رێگە بەهین کەمێ لەگەڵ مندالی خۆماندا بژین، دەسبەرداریان نەبین، رسته لەدواى رسته له بیریدا رێچکە ی دەبەست، سەمایەک له دەروونی ئەودا بەرپا دەکات، لەو راکشان و پشوویدا هەست دەکا تارماییەکی خودی خۆی له ژووڕەکەدا سەرگەرمی سەمایە، دەستەکانی خستە ژێر سەری خۆی، دواى کێشانی جگەرەیهک، بیر لەو هەستە دەکاتەوه کە تیایدا سەما دەکا، مندالیکی دێتەوه یاد زۆر سەمەرە و تاییەت، مندالیکی ئەفسانەیی، ئەو مندالییە ی کە هەرگیز وازی لێ ناهێنێ، پره له کارەساتی سەیر، پره له دیمەنی نەبیراوه، له هەلوێستی پیروۆز، چیتەر گەورەیی خۆی له یاد نەماوه و له مندالیدا ئۆقرە ی گرتووه، دووبارە فرمێسک بە جاوانی دا ریز ریز، دانه دانه ، دەهاتنە خوار، چونکە داستانی مندالی خۆی هێشتا بۆ کەسی باس نەکردووه، مندالی خۆی سینهمایەکە تەنها خۆی بە دووپاتی شریتی خۆی بۆ خۆی لێدەداتەوه و تەنها خۆشی تەماشاکەر و درووستکەر و لێدەریتی، بە دیار ناگراندەکەوه خۆی تەنیا دەبینێ، تەنیا تر له مندالیی خۆی -

راکیشاوه، لهو تمهنه‌دا، له رابردودا، بیر دهکاتهوه، بیر لهو مندالییهی خوی دهکاتهوه که نهفسانه‌کانی به کس نه‌تووه هیشتا، نااگاش خوشحاله، بهیانی ههمان شهو له خزمهتی هیوادایی و ههولیدا له قوتابخانهی مالمکهیدا زیاتر فیتری و زیاتر ناشنا بیت به منداله‌کهی، نهو شهوه بو یه‌که‌م جار دلیر دلیا و خوشنود چای چوه خه، زور خوش خهوی لیکهوت، راسته‌خو دوای نوستن، کومله‌ی مندالی سپی رنگی بچکولانه و بالدار هاتنه ژوورمه‌وه، نهویان بی‌دار کردهوه، نهو خوی وکو نهوان بچکوله و بالدار ده‌بینی، پیکهوه هه‌لفرین، بهرمو جیهانیکه دوورده‌ست، ناسمانیان ته‌یکرد تا گه‌یشته شاریکی ناسراو به دلیر، شاری له‌دایکبونی، له‌ویدا به‌ناو شه‌قام و بازارمکاندا که زور ناموبون بهو- ده‌گه‌راو ته‌ماشای ده‌کرد، کس له کس نه‌ده‌چوو لهو شاره‌دا، هه‌رچییه‌کی ده‌بینی وای ده‌زانی یه‌کتری ده‌ناسنه‌وه، به‌لام وانه‌وو، فریشته‌کان نهویان هانده‌دا بچیت بو لای نهو کوترانه‌ی له‌گو‌یسه‌بانه‌ی یه‌کی لهو ماله‌دا که نهو به مندالی تیایدا ژیا‌وو- هه‌لکورمابون.. به‌لام نهو حه‌زی ده‌کرد که‌سه‌ی بیینی که ده‌یناسیت، شار پر‌بوو له خه‌لکی، یادی هاته‌وه که نهو زاتیکه شو‌ینه‌واری فیزیایی لهو ولات و شاره‌دا، له‌ناو نهو خه‌لکه‌دا نییه. بو‌یه زوری نه‌برد، له چاو‌تر وکانیکدا گه‌راپه‌وه ناو ژووره راستیه‌که، هه‌روه‌کو مندال نه‌وو فریشته‌کان پیکهوه یارییان ده‌کرد، پیکهوه له ده‌وری ناگریکی گه‌ش سه‌مایان ده‌کرد.

وتەيەك: - ھەندئ جار باوان ھىندە گەورە و مەزەن لە
كۆرپەكانيان دەروانن كە دەبىتە ماپەى ئازار، كاتى ئەوان ھەلە
دەكەن، بۆيە بە چەپۆك رووبەرەوى مندالەكە و ھەلەكارى
دەبنەو، چونكە لە راستىدا ئەو چەپۆكدانە لە خولقيەتى خودى
باوك و چاوەروانى ئەوان لە مندال. باوان ھىندە كامل لە مندال
دەروانن كە چاوەروانى ھەلەى لىناكەن!.. ئەمە لە نەست دا
دەبىتە ھۆكارى ئازار بەخش گەر باوان تىننەگەن.

سەر بەست.

چارەنووسى دەرياوان

رۆژىكى خۆرەتاوى ھاوین شىوہى، تاك وتەرا پەلە ھەور لە
ئاسماندا بە ھىمنى بەدەم باوہ لە ھالەتى يارىکردندا
لەكۆچدابوون، با ھەر ساتە وبە شكلىك شىوہى ئەوانى دەگۆرى
لە ئاسماندا.

پەنجەرەيەك لە بنمىچى ژوورەكەى ئېلېن-دايە و ئەو لەوتۆه دەروانىتە رووخسارى ناسمانى پىر لە ژيان، لەسەر جىگەكەى راکشاوہ و کات دەمەى نېوہرۆيە، ھەست بە پشووېەكى دەروونى زۆر دەکات، زۆر خۆشنوودە لەو دۆخەيدا و ھەست دەکات ئاسمان لە چۆيەى ئەو پەنجەرەيەوہ ديمەنى ھەورەکان وەك فيلمىكى سينەمايى بۆ ئەو سازکردوہ و پەلە ھەورەکان باسى دراماو کۆمىدياي شەکلەکانى بۆ دەکەن. بۆنى باراننىكى خۆش، بۆنى تەربوونى زەويى دەکرد لە ھەمان کاتدا، كە پىدەچوو كەمى باران لە دەرموہ لە يەكى لەو پەلە ھەورانەدا بارىيى، بۆنى گيا و گول و زەمىن، ھەستى دەکرد – بۆن- ديارىيەكى زۆر خۆشەويستە و لە ژوورەكەى ئەودا والايە و ھەستەکانى زياتر ھەواوہ دەکەن، ئېلېن بەدەم راکشانەوہ كۆى مەيلەکانى داواى ئەوميان لىدەکرد كە ھەستى و خۆى ئامادە بکات بۆ گەشتى بە ناو دارستان و سرووشندا، بەلام ويستىكى ناديار، ناىرادى ئەوى لەسەر جىگەكەى دەھىشتەوہ، چونكە رۆژى يەکشەممە بوو، خۆى دەيتوانى کاتەکانى خۆى وەھا بەکار بەرئيت كە دلى دەخوازئيت. لەو کاتەوہ كە لە نەخۆشخانە دەرچووہ و گەر او تەوہ سەرکار خۆى زۆر ئازادتر لە جارەن دەبينى، ئەگەر چى ھەست و نەستى خۆى لەگەل ھاوکار و دۆستەکانيدا ناخاتە ژىرباس، بەلام گرۆبوونى بە جىھانى ئەبستراكت و ھەستىيەوہ گەورەتر بووہ و كەمتر چاودىرى يا دىلى كۆسپە ماددى و رۆژىيەکانىتى، ھەر بۆيەش ھەست بە ئازادىيەكى چەشەبەخش

بایهکی خوش لهگه‌ل پرچ و گیای ترۆپیکی دهررونی ئه‌ودا له گه‌مه‌یه‌کی خوشدا بوون، له‌ویدا هه‌ستا هه‌وره‌کان له یاریکردن نه‌بوونه‌وه و خۆیان جی‌گۆرکێ ده‌کرد، کاتی ئێلین گه‌پشته سه‌ر ترۆپیکی شاخی دهروون که له ره‌نگه‌کانی ئاوێزه درووست بوو، که هه‌مان وه‌ک ره‌نگه‌کانی که‌مان ئاوێته‌ی سیحری خه‌یال بوون؛ له‌ویدا ئێلین هه‌موو شتێکی به‌ بیردا هات، چونکه زۆر خوشبین بوو، بۆنی گۆل و چیمه‌ن زۆر نزیک بوون له‌وه‌وه و ده‌ستیان به‌ روومه‌تیدا ده‌هینا و ئارامی گیانیان به‌و ده‌به‌خشی، بێده‌نگی قه‌روه‌پیی کردبوو؛ وه‌کو شاعیر له گۆشه‌یه‌کی ئه‌و به‌رزاییه‌دا ئارام و دُنیا دانیشت، له‌ په‌رستگای سه‌رووشندا یا دهررونی دا، پاشان له‌ هه‌مان ئارامی دا راکشا، ته‌نها ئاسمانی له‌ یاد بوو، ئاسمان به‌ کۆی په‌له‌ هه‌وره‌کان و ئاوێزه و ده‌زوله‌ تیشکه‌کانی خۆره‌وه؛ باه‌تی هه‌سته‌کانی ئه‌و بوون. به‌که‌م جار بوو، هه‌ستی کرد، که خاوه‌ند له‌و وچانه‌دا، له‌و ئارامییه‌دا، له‌و دُنیاپییه‌دا، له‌و که‌ماله‌دا، له‌و به‌هره‌یه‌دا چاوی له‌وه‌ و خۆشنووده‌ به‌ ئاسوده‌یی دهررونی ئه‌و.

یه‌کێ له‌ په‌له‌ هه‌وره‌کان له‌ شێوه‌ی که‌شتییه‌کدا له‌به‌ر چاویدا دهره‌وییه‌وه. ئاسمان وه‌کو دهریایه‌ک بۆ ئه‌و که‌شتییه‌ دهره‌که‌وت له‌ ژوور سه‌ری یه‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا بالنده‌یه‌کی سه‌په‌ دهنووک زه‌رد که‌ ناوی بالنده‌ی - مۆکه - یه‌ و بالنده‌یه‌کی ئاوی یه‌ له‌ ئاسماندا، به‌ ژوور سه‌ری ئێلین هه‌وه‌ باله‌کانی و‌الا کردبوو و له‌ حاله‌تی له‌نگه‌ر گرتندا، به‌ شێوه‌ی بازنه‌یی ده‌سورا، نزیک له‌

ژور سهري "ئيلين" موه به چهند مهترى سوورى دهخوارد بى
ئوهى بالهكانى لهيهك بدات، له قيژه قيژ و دهنگيدا پيدهچوو
ههوالىكى بو ئيلين هينابيت، بهردهوام قيژه قيژى بوو موكه كه ( )
نهورس) بهردهوام سوورى دهخوار و ئهوى بهجى نهدههيشت،
نيازى بوو دلنيا بيت لهوى كه ههوالهكهى به ئيلين گهياندوو..
چى ههوالىك؟ ههوالى ئهوه كهشتيه و بهسههاتى دهريوان- كه
باكان به دم باوه له شيوهى ههورهكاندا نيشانى ئيلينيان دهدا!

نايرادى ئيلين له ژير زهبرى ئهوه دهنگدا يا قاوهقاوهدا سهرنج
و يادى تيكهل بوو به دهريا و كهشتيهك ، نهستى و ئوتوماتيكى
دهنگى بالندهكه و شكلى پهله ههورهكوچهرهكان؛ خهبالهكانى
ئهيان گورى به بالندهيهكى مينهه سپى و دهنوك زهره و
پيسور، تيز تيز رووه و ئاسويهكى تر به ئاسماندا له شهقهى
بالى دا، ئيلين له سنووريكى تر دا خوى بينيهوه له ئاسويهكا؛ له
ئاستيكدا كه شتهكان، ديمنهكان له ژير ئاستى چاويدا بوون،
پنجهوانههى حالهتى راکشان و پشوودانى، خوى له شيوهى
مهلىكى ئهفسانههى تيزبالدا بينى، له دهروونى خويهوه تيز
دهرپهري بهرمو ئهوه ئاسويه، بى ئاگابوون له كات و شوين. لهوه
ئاسويهدا، له روانگيهدا دهريايهكى بهسام و پر خروشى بينى
كه ههلمهتى شهپولهكانى شالايان بوو ئاسمان دهبرد،
كهشتيهكيش گيروده و شق و شر بوو له ناو شهپولى باكاندا به
بجووكى له ئاسماندا- ههه له زهرياي خهبالى ئهودا،
ناهواسهنگ له بهر ههلمهتى شهپولهكاندا له ناو ئهوه دهريايهدا

دهات و دهچوو، که تهنها پیاوئیکی پیری هه‌لگرتبوو که شتییه‌که
؛ لهو چاوتروکانه‌دا ئیلین ئەو دیمهنه‌ی بینی که کهشتییه‌که به‌رمو
نغروبوون و تیکشکان دهچوو، پیری دهریاوانیش له نه‌شنه‌ی
قاقای پیکهنین و هاتوهاواری خویدا کامهران دیاربوو له‌ناو
کهشتییه‌که‌دا، پنده‌چوو به‌که‌م جاری بی؛ که بۆ دوا‌جار له‌گه‌ل
چار‌منووسدا له‌گیشه‌ی رووبه‌روبوونه‌وه‌دا بی‌ت.

نه‌ک هه‌ر ئەو دیمهنه، به‌لکو دهبینی که ده‌نگیک، که له‌ده‌نگی
رادپۆی ناو کهشتییه‌که ده‌چوو.. رادیویه‌ک له‌کهشتییه‌که‌یدا
هه‌وآی بلاوده‌کرده‌وه، توانای بیستنی ئەوه‌شی هه‌بوو..
هه‌وآه‌کان له‌رادپۆی ناو کهشتییه‌که‌وه له‌هه‌لمه‌تی شه‌پۆلی
دهریای بی‌ئاماندا ده‌یگوت: " ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی دهریاوان و
کهشتییه‌که‌ی، بی‌هه‌وده‌ بوو، پاش گه‌رانیکی زۆر به‌دهریادا،
تیپی گه‌ران هه‌نج شونیه‌واریکی پیری هه‌فتا سآله‌یان
نه‌دۆزییه‌وه". ئیلین ئەم به‌سه‌ره‌اته‌ی به‌چاوی خه‌یال له‌شپۆه‌ی
مه‌لنکی ئەفسانه‌یی‌دا بینی له‌چاوتروکانه‌که‌دا، دهریاو شه‌پۆله‌کان،
دهریاوانی پیر و کهشتییه‌که‌ی له‌چاوی ونبوون. به‌لام هه‌شتا
شونیه‌واریکی که‌م له‌و کهشتییه‌ هه‌وریه‌- له‌ناسماندا مابوه‌وه
که‌ باکان یارییان پئ ده‌کرد! تهنها ئیلین گه‌واهی ئەم رووداوه
بوو، که له‌شپۆه‌ی بالنده‌یه‌کی ئەفسانه‌یی تیژ‌فر‌دا ئەو دیمهنه‌ی
دهبینی، دیمهنی بی‌شونیه‌واربوونی پیری دهریاوان. ئەو
دهریاوانه‌ی که‌ به‌ر له‌چه‌ند رۆژن، دوا‌ی ئەوه‌ی بۆ دوا‌هه‌مین
جار سه‌ردانی مه‌زاری هاوسه‌ره‌که‌ی کرد؛ دوا‌چه‌پکه‌ گوئی

لهوی بهجیهیشت و چهپکیک گولی تریشی لهگهل خویدا بو
دهریا برد و سواری کهشتییهکهی بوو به نیازی ونبوون له
همیشی دا، به نیازی نهگهرا نهوه دهریای گرتهمبر،
شونیهواری گهشتی دهریاوان تهنها قاقای پر له بهختیاری بوو،
پاش نهم بینینه نانی و کتوپر، بالنده تیژ رهوکه هاتوه جیگهی
خوی. نیلین ههستی کرد هیشتا له جیگهی خویدایه، هیشتا گیانی
لهناو لاشهی خویدایه وله ترۆپکی دهروونی خویدا راکشاوه،
موچرکهیهک، راجهینی نهوی ههژاند، چونکه هیشتا دنگی
قاقای پیری دهریاوان دهگهشته بهر گویی و بیستهگی!
بالندهکهی ژوور سهری- پاش نهوهی که دلنیاوو له گهیاوندی
ههوالهکانی خوی بهرهو ناسویهکی تر دوورکهوتوه ولهچا وون
بوو.

نیلین لهو ههسته کت وپردها تیگههشت که نهمری دهریاوانی
قووت دا، نهستی نیلینی دلنیاکرد که مبهستی بالندهکه نهوه بوو
نهو لهگهل خویدا بهریت بو بینینی دیمهنی له دوورگیهکی تر دا،
یا له راستییهکی تر دا له کس نهزان! واته راستهقینهی خهیا..
بویه خوی ومکو بالندهیهکی نهفسانهیی تیژفر بینی. کوی
ههستهکانی نیلین هیم بوونهوه، کاتی کوی نهم بهسههاتانهی
بینی له خهیاالی خویدا، لهو کاتهدا که به راکشاوی سهرنجی له
ناسمان دهدا له پهنجهرهی ژوورکهیهوه، ههستی کرد گویی له
تهپهی پنی کهستیکه، بهرهولای نهو به پلیکانهی مالهکهیدا
سهردهکهوت، بهرهو ژووری نووستنی نهو دهچوو، بیئهوهی

هیچ پەرچەکرداری هەر شە لە هەستیاری بکەن، ئێلین هەستی کرد تارماییەک لە ژوورەکیدان ئازاد بەژوور سەری ئوموویە چونکە کەسی نەبێنی بەلام لەگەڵ نزیکبوونەوەی تارماییەکاندا بۆنی دەریای دەکرد، بۆن ساردی بۆنی قەوزو لەشی دەریا، موچرکەیهکی سارد بە لەشیدا تەزووی دەکرد، نیمچە ساردیەکی بە لەشیدا بۆبوو، هەستی کرد پیری دەریاوانی چارەنووس بەخش بە شەپۆلی دەریا میوانی ئومو { کە هەورەکان شێوی غەرق بوونی ئومیان لە شەپۆلی باکاندا- لە ئاسماندا نیشان دا! } و نیازتی لە سرووش و ئیلهامی ئومو بەرو هەمیشی بەرێکیهویت، ئێلین بێ رادەربیرین باووشی بۆ گیانی ئومو و الاکرد. هەستی کرد ئومو منداڵە کۆرپەلەیهی لەسکیدا، گیانی دەریاوانی دەبێتە نوێنەری لە داهاوودا، بەر لەومو جیگە بەجێهێنی لە گەشتەکهی گەرایومو و لە قوولایی دەروونی خۆی و دەرکەوت، هێشتا چاوی لە گەمە هەورەکان بوو لە پەنجەرە بنمیچی ژوورەکیدان ئازادانە بە ئاسماندا گەشتیار بوون.. کە دیمەنی کەشتیەکه بەدم باوه بەرو نەمانیکی هێمن دەچوو.. خۆی تەنها بێنی لە خەیاڵەکانیدا، خۆی زۆر بەختیاربێنی، هەستی کرد بەختیارترین مرۆف کەسێکه کە رۆژانە کاتژمێری چێژ لە ئیلهامانە بسینی کە سرووشت بە نیازەکانی دەگەمەنی.. چونکە گەشبینی لای کەسانیکە کە خویان وەکو ئومو دەبینن و بێ یاریده لەم سرووشتەدا ژیان بە چەندین تەرز دەبینن، ئێلین هەستی کرد بەختیاری ئومو بەدیهێناوه بۆ

هاوژيانی کردن لهگهل نادياردا، نهک بوونه کويلهی خوزگهی
سه رپنی و روزهکی و لومکی. لهسه ر جیگهی خوی نارام دلنیوی
شاد خوی کیشایهوه، پاشان موسیقایهکی کلاسیکی قیقلدی
خستهسه ر قهوانهکه و هارمونی لهگهل ههستیاری و سروشتدا
گویی بو ئاوازی وهرزهکان شلکرد و دهستی به سکی خویدا
دههتیا و مندالهکهی ناوسکی خوی دهلاواندهوه. خوشحال بو
بهوهی که گیانی پیریکی دهریاوان هاتوه به میوانی و ههمان
میوانی داهاتووی مندالهکهیهتی و نیازیتی چاره نووسی خوی لهو
مندالهدا دووپات بکاتهوه! کات چهند دهقیقهیهک پاش
بیدار بوونهوهی ئیلین ، نیوه رۆی رۆژیکی یهک شه ممهیه،
دهفتهری یادشتهکهی که له تهنیشتیهوه بوو هه لگرت و نائیرادی
بهدم گویگرتن له موسیقا وه ئهم شیعرهی نووسی: -

{دهریاوانهکان خوشحال بوون}

پاش گهرانی زور له دلی دهریادا

توانیان قاقای پیکه نینی ئه پیره بدۆزنهوه

که چاره نووس قووتی دابوو

سه ریان سور مابوو به دیار لاشه ی پیکه نینهوه..

ههورهكان و باكانيش گهواهي دۆزينهوهي تهرمي قاقاي پيري
دهريوان بوون. }

بالندهيهكي نهورهس سيجار بهژوور سهري ئهوهوه له باز نهيهكي
بۆشاييدا سئ جار سووري خواردو قيژاندي: ئيلين، ئيلين، ئيلين.
كاتيك ئيلين تهماشاي دهروهوي پهنجهرهه بنميچي ژورهكهه
کرد؛ بينيي ههورهكان وهك مندال ههلائين به ئاسمانداو بهدم
باوه ياري دهكهن و شكّل و شيوهي خويان بهدم يارييهوه
دهگۆرن. ئيلين هيشتا گوئي له سهماي وهرزهكان بوو.

خود و شوینەوار

کاتژمیر نو و پازده دهقیهه ئیوارهه، زستانه و شوینەواری بهفیری بهجیماو له ههلمهتی بارانی ئیوارهکانی پیشوو له زور جیگهدا ماوه. ئاسمان رووناکه و مانگی پر پرشنگی خوی بههر جیگهیهکدا پهخش دهکات که بتوانی و تیشکی پی بگات. بهو بیره نامۆبانهوه که ههموو ئیوارهیهک له ههمان کاتدا هاوشانیتی؛ بهدرکهوت و دهرگای مالهوهی داخست به نیازی چوون بو سهر کاری شهوان.

له دهرگای مالهوه تا شوین پارکی سهیارهکهی سههدهنگاوێک دهبیت به پی بروات، بهکهه، دووهه، بیستهه.. هتدهنگای نا به پیچهوانهه ههر ئیوارهیهکی پیشوووه ئهم ئیوارهیه ههستی دهکرد بیریکی خوش شک نابات تا لهگهه خویدا بیبات بو سهرکار؛ تا بهدهم کاری پاشهرووی بهراز شورینهوه- بیرهکانی بجوینتهوه و وهک شهوچههه خوی پی سههرگهرم بکات.

بو سالانیکه سههرگهرمی شوردنی پاشهرووی کارخانهیهکه؛ یا قهسابخانهیهک، که تیایدا سوسیس له گوشتی بهراز و ئهسپ ومانگا دروست دهکرت. بهلام ئهو له راستیدا مروقیکی هونهرمهنده.. هونهرپیشهیه.. بهلام له ولاتی خوی ناژی و پهنابهه؛ لهو ولاتهشدا کاری هونهری و پرژهه هونهری لهو حهرام کراوه. کهس بهچاکی نازانیت که ئهو وهک هونهرمهنده

برهه به کاری كهلتووری بدات! چونكه بیگانه هم خوی و هم كهلتوورمكهی به چاویکی ههله تهماشا دهمکریت! نهه هینده له بارودوخی ژیان تیگهپشتووه. به تاییهتی له ولاتی نهرویج، گهر مروّف پهنجهی مانا بو زاتی خوی دریز بکات؛ ههموو پهنجهکانی دهمر نهوه. بیگانه بوئی نییه بوونی ههمیت، مهگهر نهه بوونه له رووی بهزمیی گهرمهکانهوه بهه بهرموا بزانیّت! چونكه له راستیدا بیگانه له ولاتی نهرویج مهحکومه به ههموو تاوانهکان. بویه نهه له میژه دووچاری نهخوشیی خهموکی بووه! زور له میژه خهموکی نهه دهلاوینیّت و هاودهم و هاوری و كهس و هاودنگی نههون! بهس نییه نهه خهمانهش شك دهبات! خو ژیان ههچی بهه رهوا نههینیوه! تهنانهت خیزانهكشی سهری پهوهندیی لهگهآیدا نییه! سهیره، ژیان له ههندهران، مروّف هینده نامو دکات، كه نزیکترین كهس لئیهوه دوورهپهریز دهردهكهویّت! بهلام نهه مندالهکانی خوش دهویّت.. دوو مندالی ههیه. دهتوانم بلنیم، لهوتهی نهه مندالهیان بووه، نهه ههست به دهستبهردار بوونی نهخوشیی خهموکی دکات. دلنیا به لهه رستهیه؛ نهه چیی تر نهخوش نییه....

نهه نیوارمیه؛ بهه له ناژوشتن بو سهرکار، بهتال و ههتال خوی دههاته بههچاوه. بهدهم ههنگاونانهوه چاوی برییه دارستانهكهی نهه بهری مالهکهیان، واته لای چهپی مالهوهی، كه لهژیر روشنایی تیشکی مانگدا جوهره ها رووناکیی لئل و تاریکی دهبینی، ناو درمختهکان تاریک و دهور بهه بهه رنگی

شینى خۆلمىشى تۇخ لە كۆنتراستدا ديار بوون. لەگەل رەنگى شىنى كآل و رەنگى پەلە بەفرە بە جىماوكان تىكەل بوون. بەر لەمەى بگاتە ئەو پەرژىنە ئاسنىنە تۆرچنەى كە شەقام و دارستانەكە لە يەك جيا دەكاتەو، لەنىو درمخە كەم رووناكيبەكان دا كە تا رادەبەك رۆشن ديار بوون و وەك شكلى سەپردەبزوان. كاتى زياتر سەرنجى دا؛ بۇ باشتەر روانين، هەستى كرد كۆمەلەك فۆرمى تىكەل و پىكەل لە حالەتى بزووتن دا بەرمە دەرەو و لای ئەو لە جمەدان. ناچاربوو لەنگەر بگريت و لە ديمەنەكە برواننيت، لە هەمان كاتدا دزە رى بەرمە لای سەيارەكە چوو. بەسەر سورماوى وناچارى لە جىگەى خۆيدا راوەستا. وەك ئەمەى هتيزىكى ناديار ناچارى بكات، راوەستاو بەسەر سورمانەو زياتر وردبوو.

پاش هەلۆيستەبەك، بىنى كە فۆرمەكان شىوەى جۆراوچۆر لە خۆيان دەگرن و زياتر لەو نزيك دەبنەو بە خىرايبەكى سەپرتەر لە راستى، هەستى بە شپرزەبى كرد، وىستى خۆى گيل بكات و بە فيكەلەدانى نادانناو هەنگاومەكانى لەرزوك هەلناو بەرمە شونى مەبەست روو و سەيارەكە چوو، مەكانى لەشى رەق راوەستان و هەستى بە سەرما دەكر. مۆچرە بە پشتيدا تەوژمى دەهينا، بەلام بەر لە دووسى هەنگا، هيندەى نەمابوو دەرگای سەيارەكەى بكاتەو، فزولى ئاوردانەو وای لىكرد بەرمە لای چەپ ئاوريك بۇ ناو دارستانەكە بداتەو، چونكە ناهاوتا بەو شكالانەى كە بەرچاوى دەكەوتن، بىستنىشى گوپى لە مقوق و

هاوارکردن بوو.. پندهچوو کهسانیک بانگی بکن. کاتی بینی له لای چهپهوه فورمهکان بهرو لای نهو نزیك دهنهوه؛ زور سهری سورما! کومهلی فورم یا ئادمی شیوه تیکهل و پیکهلی بینی که زور تیژ بهرو دهرهوهی دارستانهکه و لای نهو دین. بویه له ترسینکی نادلنیدا؛ ههلهداوان بهرو قهمرهکه خوی تاوئا. فزیا نهکهوت دهرگای سهیارهکه بکاتهوه له پهلهپروسکی دا. کاتی شیوهکان له چاوتروکاندا به تیکهل و پیکهلی گهیشته سهری و دهنگی ئافرتهی له نیوان دهنکهکاندا نهوی ناچار کرد وکو میخی چهقبوو له جیگهی خویدا رهق راوهستی و ترس بخاته لاره و به هانای هاواری ئافرتهکهوه بچیت.. ئافرتهکه هاواری دهکرد: "تکایه یاریدهمان بده.. هانامان بو تو هیناوه". کاتی تیگهیشته که نهو کومهله فیگوره تیژرهوه ریوارن، دوودل ولهرزوکئی و دووسی ههنگاو بهرمودوا گهراپهوه به نیازی گوینگرتن لهوان و مهیلی یارمهتی دانی نیشان دان. بهلام نزیکبوونهوهی پرتاوی شیوهکان نهویان زیاتر توقاند به جوریکی نهوتو که ههستی کرد دلی له قورگیدا چهقبوه و ههناسهی بو نادری؛ گهر بیتوانیاپه به دهنگی دهیان ئافرهت پر به دنیا هاواری دهکرد و زریکهی خوی دهگهیانده دهرودراسی.. موچرکه یهک له دوا یهک به لهشیدا دههات و دهچوو و شیرزه دهلهزی، چونکه نهوانهی لهبردهمی نهودا گهله بوون مرووف شیوه بوون؛ کهچی له مرووفیش نهدهچوون!

کۆمەلێک مروۆفی خوار و خێچ و دزیو و ئەندام کەموکۆر بوون!
کۆمەلێک لاشەمی هەمەجۆر! تەنانەت لەش و چوارپەل و قوچی
نازەل و تا لووتی بەرازیشی دەهاتە نەرچاو! گشت فۆرمەکان
تیکەل بوون بەیەکتری.. هەموویان قەرەباڵغ لە یەک لەشدا
دەبینران.. سەری ئافرەتەکی لەناویاندا بینی کە هاوار و
قیزەقیزی بوو بۆ یاریدە. بینی ئافرەتەکی چاوی نەبوو، یەکیکی
تریان پێی نەبوو، سێهەم لەشی نەبوو، چوارەم دەستی نەبوو،
پنجەم سەری نەبوو، شەشەم چەند پارچەیک ئەندامی تاریک
بوو بە گشتیان چەند پێی یەکیان هەبوو وەک ئەوەی لەناو
تۆرپێکدا، کۆمەلێ ئەندامی تاریک و ناشیرین وەک ئەوەی
مێن بەسەریاندا تەقیبیت و پاشماوەیان بە یەکدا نووسابیت،
کۆمەلێ لەشی پارچە پارچە و بە یەکدا نووسا و لەبەردەمی
ئەودا ژياندار هەلپەیان دەکرد و داوای یاریدەیان لەو دەکرد!

ئەویش هێشتا لە جیگەیی خۆیدا واقورما و و دەم داچەقاو و
ترساو خەوی دەبینی، خەونێکی راستەقینە، ترس دەسبەرداری
نەدەبوو وەک ئەوەی چارەنۆسی ئەوی داکوتابی لە جیگەیی
خۆیدا، نائیرادی دەپروانی. هەستی کرد راکردن و فیرار دادی
نادات، چونکە هەردوو پێی و شک بوو، پێدەچوو دوو دەستی
مەحکەم لە زەوی یەو و دەرهاتنی و هەردوو پێی ئەویان توند
گرتبێ.. جار نا جار بالێندە ئاسا پەلی دەبزواند و بالەفری دەکرد،
وەک ئەوەی نیازی بیت بفریت تا دەر بازبیت. دەنگی ئافرەتەکی
تیکەل بە دەنگی گری ئەوانی تر دەبوو، دەگوت.. یان پێکەوه

به يهک دهنگ دهیانگوت: " تکایه یاریده‌مان بده" .. ئه‌ویش له راستیدا دهیبینی و دهیزانی که خه‌ون نییه، دهنگی له ناخه‌وه ئه‌وی هه‌یمن ده‌کرده‌وه، چونکه هه‌ستی کرد هه‌رچوئێک بێت له‌ناو مرۆفدایه‌و پاشان ئه‌وان داوای یارمه‌تی له‌ ده‌که‌ن، که‌س په‌لاماری نادا و ژیا‌نی له‌ مه‌ترسیدا نییه، ئه‌گه‌ر چی زمانی له‌ گۆ که‌وتبوو، به‌لام دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک هۆشی به‌به‌ردا هاته‌وه و هه‌ستی کرد هه‌ناسه‌ ده‌دات. توانی به‌ دوودلی و بزرا‌کاو‌ی روه‌بکاته‌ ئافه‌مه‌که‌ و بلیت: چۆن و به‌چی ده‌توانم یارمه‌تیتان بده‌م؟ ئافه‌مه‌که‌ زۆر شه‌په‌زه و ترسا‌و دیار بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو بوونی له‌ زه‌وت کرابیت، له‌ روخساریدا، به‌ پارانه‌وه و به‌ زمانیکی له‌رزۆکه‌وه‌ گوتی: من پێویستم به‌وه‌یه‌ ببه‌مه‌وه‌ به‌ خۆم، دوو چاوم پێویسته‌! تکات لیده‌که‌م دوو چاوم پێ بده‌!.. دووه‌میان به‌ر له‌وه‌ی ئافه‌مه‌که‌ له‌ قسه‌کانی بێنه‌وه‌ به‌ دهنگی گه‌ر و ناجۆر داوای روخساری لێکرد، سه‌یهم داوای گۆچکه‌ی لێکرد، چوارم داوای له‌ش، پینجه‌م داوای چوارپه‌ل، شه‌شه‌م قاچی ناوه‌راستی ده‌ویست!.. هه‌ر یه‌که‌یان به‌ جو‌ریک دهنگی ناخۆش و تو‌قینه‌ر داوا‌کاری راده‌گه‌یانده‌.. ئه‌و له‌و غه‌لبه‌غه‌لبه‌ بی‌ شالوده‌دا ته‌واو هاته‌وه‌ هۆش خۆی، زیاتر هه‌ستی کرد له‌ناو کۆمه‌لی مرۆفی په‌که‌هوته‌ و پینکه‌وه‌ نووساودایه‌، خۆی گونجرا‌دێر بی‌نی و به‌ ته‌نگ ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانیا‌نه‌وه‌ چوو.. گومانیشی نه‌بوو و شیا‌وی هه‌لمه‌تیرنه‌ سه‌ری ره‌چاوده‌کرد، چونکه‌ ئه‌وان زۆر جری‌ن و سوور بوون بو‌و چنگه‌ستنی ئه‌ندامی

کهم وکوری لهشیان، رووی کرده ئافرتهکه و وتی: چۆن
دمتوانم دوو چاوت بۆ پهیدا بکهیم؟ من نه خواومندم نه ساحیر؛
ئهمه داوایهکی راست و بهجی نییه!

بهر لهوهی زیاتر بلئیت؛ گشتیان پیکهوه ههلمهتیان برده سهر ئهو
له چاوتروکانیکدا، بیئوهی ئهو کمترین بهرگری بۆ بکریت له
ژیر شالاری ئهواندا بیچاره خۆی دهبینی.. هیندهی یهک و دوو؛
لهشیان پارچه پارچه کرد! نهک تهنها چاو و گوئی و دهست و پپی
بگره گوشت و نیسک و دل و مۆخ؛ بهلکو پارچه پارچه
لهشی ئهویان قهپاند.... چهند گوناح بوو ئهو! هیچی بۆ نهکراو
کهترین بهرگری لهخۆی نهکرد! تهنها فریای ئهو کهوت یا
تهنها ئاگاداری ئهو بوو که ئافرتهکه یهکه شالاری هینایه سهر
و ههر دوو چاوی ئهو دهرهینا. ئیتر هیچی تری نهبینی و
ئاگای له خۆ نهما. ههش بهسهر و قهلهندهر، کۆی پارچهکانی
لهشیان دامالی، پاشان لهچاوتروکانیکدا ونیوون و شوینهواریان
پوکایهوه.. ئهویش شوینهواری نهما.. ون بوو! یان خورا!
بیدهنگی ئهو ناوهی گرتهوه، بهلام هیشتا ئهو له جیگهی خۆیدا
مابوو و نهمابوو، ههستی به بوونی خۆی دمکرد و هک ئهو له
زنده خهویک بیدار بوو بیتهوه، ههستی کرد ماوه و هیشتا له
جیگهی خۆیدا داکوتراوه، به پیچهوانهی چهند چرکهیهک
لهمه بهر ههستی به پشویهکی دهروونی خۆش کرد.. دهیزانی
که له حالتهی ههناسه داندایه؛ زیندووه، هیشتا ماوه، به گومانهوه
یهک دوو ههنگاوی بهرهو سهیاره کهی ههلهینا، دهرگا کهی

کرده‌وه و چووه ناوی، به هه‌ناسه‌برکټیوه دهرگای له‌سه‌ر خۆی داخست و به کری دانیشت، هه‌ستی ده‌کرد هیشتا ماوه وده‌ژی، دلنیا‌بوو که خه‌ونی نه‌دیوه، بۆ دلنیا‌بوون له‌وه‌ی که له‌شی له‌ جیگه‌ی خۆ‌یاده‌یه؛ سه‌یری ئاوینه‌ی ناو سه‌یاره‌که‌ی کرد، به‌لام شوینه‌واری خۆی به‌دی نه‌کرد! به په‌شو‌کاوی به‌ده‌ستی سه‌یه‌ر‌شټیوه په‌لی له‌له‌شی سه‌یه‌ر‌شټیوه‌ی خۆی ده‌کوتا و هیچ له‌شټیکی ماددی بۆ له‌مس نه‌ده‌کرا، بۆنه‌ده‌گیرا.. زۆر ترسا. گریان قورگی پر‌کردبوو، چونکه هه‌ستی به‌بوونی خۆی ده‌کرد، به په‌له‌پروسکی چه‌ند مه‌ترئ به سه‌یاره‌که گه‌رایه‌وه دواوه، تا دلنیا‌بیت له‌وه‌ی که هیشتا له‌ ژياندا‌یه، ئه‌و کاره‌ی بۆ چووه سه‌ر، به‌لام ته‌نها قاوغیکی گیانی، ته‌نها له‌شټیکی هه‌ستی هه‌له‌ده‌ستا به‌و کارانه و له‌شی ماددی شوینه‌واری نه‌ما‌بوو، له‌شی دزرا‌بوو، بیئه‌وه‌ی دهرگای سه‌یاره‌که بکاته‌وه، توانی دا‌به‌زیت، هه‌له‌شه و ترساو و په‌شو‌کاو، پاشه‌وپاش به‌ره‌و مائه‌وه گه‌رایه‌وه، دهرگای مائه‌وه‌ی کرده‌وه، به په‌له‌قاژئ به پلی‌کانه‌کاندا سه‌رکه‌وت و چووه به‌ر ده‌می خیزان و هه‌ردوو منداله‌که‌ی، هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی دانیش‌ت‌بوو و شیر‌ی به منداله‌ ساواکه‌ی ده‌دا، کورمه‌هیشی له‌ولاوه خه‌ریکی یاری‌کردن بوو، کاتئ گه‌بیه به‌رده‌می هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی هه‌له داوان پرس‌ی: ئایا ده‌مبینه‌ی؟ چۆنم ده‌بینه‌ی؟ وه‌لام نه‌بوو، دوودل ده‌ستی برد بۆ رووخساری هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و هه‌ستی به‌و ده‌ستلێدانه نه‌کرد، و‌ه‌ک ئه‌وه‌ی هیچ رووینه‌دایی،

ناچار هانای برده بهر دهنگ و هاوار، به لّام دادی نهادا، کەس
هەستی بهو نەدەکرد.

پاش کەمبیک رامان و واقورمان، هەستی کرد هەرچۆنیک بێت
نابیت له کار دوابکەوێت، خۆی به بهرپرسیا دەبینی و دەبوو
بچۆ بۆ سەرکار. سەرمرای گشت ناهەمواریبەک، تەنها بۆ ئەو
نیازە چوووه ناو سەیارەکە، بیری لەو راستی یە نوێ یە
دەکردەوه و دووپاتی خەیاڵ دووچاری ترساندنێ دەکرد.. بیری
لەوه دەکردەوه چۆن گیانیکێ ئازاد و بێ لەش دەتوانی سەیارە
ببزوینی؟ کەچی ناتوانی خیزان و مندالەکە یە بدوینی.. زۆری
نەبرد تێگەشت کە ئەو سێبەرشوومیە و دەتوانی له نیازیدا
قاوغی سێبەرشووی سەیارەش درووست بکات و بیهازوێت،
پێدەچوو گشت مادەیکێ زیندوو له جیهانی ئەودا گۆردرا بێ به
سێبەر و شتەکان هیچیان راستیان بەبەرەوه نەما بێ!

ئەنجام هەمان ئیوارە خۆی گەیانده سەر کار، وەک هەموو
ئیوارمیک خۆی گۆری و چوووه ژووری دانیشتن بۆ لای
هاورپیکانی، سلاوی لەوان کرد؛ به لّام کەس وەلامی ئەوی
نەدایەوه، کەس ئەوی نەبینی.. ئەمە شتیکێ دلنیاکەرانه نەبوو بۆ
ئەو.. چوونکە له ژبانی راستی و له رۆژمەکانی پێشوشدا گەرچی
زیندوو زیندوو بوو، کەس وەلامی سلاومەکانی ئەوی نەدەدایەوه..
لەسەر کاریش خۆی دەبینی کاردەکات، کەچی له هەمان کاتدا
کەسێکی تریش لەگەڵ ئەودا له جیگە ی ئەودا کاری دەکرد!!

پهيوهنديکردن بيسوود بوو لهسهر كار.. نهيتوانی سهرنجی ئهو کيزو لانهش رابکيشيت که جار ناجار کاری لهگهلا دهکردن. ئهو له خويدا تهنه راستيهکی خيالی بوو و هيچی تر. لهم بهسرهاتهدها دهژيا، نهيدهتوانی بگهريتموه دوخی جارانی، نهيدهتوانی دهنگی خوئی بگهريهنيته پوليس، به هيچ کهس.

خيزانهکشی روژ له دواي روژ شپرزتر و بي هيواتر دهبوو دهرههق به مان ونهمانی ئهو، هميشه چاوهری تهلهفونی دمکرد له پوليس و نهخوشخانه و بهريوبهرايهتی ياریدهدانی دوژينهوی کهسانی بي شوينهوار. چونکه ئهو لهو راستيهدا ون و بي شوينهوار بوو. ئهو لهگهلا بهسهرچوونی کاتدا هيمن بووهوه و ترس و پهشوکاوی نهما، چونکه هستی دمکرد دابهش بووه، هستی دمکرد خودی ئهو، نهستی ئهو، هستی ئهو له ژياندايه و ژيان و روژمکانی زور نهگوراوه، چونکه ئهو له راستهقينهدا خوديک بوو، به ههلهداچوون و ترس و گومانی ئهو ميللتهی دهخويندوه که به رووپوشي دروه لهپهيوهنديدا بوون لهگهلا!.. خهلیکی ئهو ولات و شارهی که تيايدا دهژيا نامو بوون بهو و ئهو کهسی لهوان نهدهناسی، تهناعت لهنيوان ئهوانهشدا که تاک و تهرا دهبوونه ئاشنای، قیزی له پهيوهندی و به ههلهداچوونی ئهوان و بيري راسيزمی و ناسيو ناليزمی ئهوان دمکردهوه، ئهوان تهنه هيوپوکرات گهلا بوون، به کورتي قیزی له نامویی خوئی دمکردهوه و بيگانه بوو به ژيان، به ناسنامهش هاوالاتی نهبوو. ئيستا نازادتر له جارانی دهتوانی برهه به

رۆژمەکانی بدات و بئى خەم و بئى گرزکردنى ناوچەوان خۆى
لەتەك خیزانەكەيدا ببینی، خۆ لە راستیدا كاتى ئەو لە مائەوە
بوو؛ ھەمیشە بە دواى كاتدا وئێل بوو، تا سەرخەویكى تیادا
بشكینی، چونكە داواكارىبەكەنى ژيانى كار، شەوى ئەوى
كردبوو بە رۆژ، رۆژیشى بە شەو، دىلى كاریكى بەسەردا
سەپاو و نەویست. زیاتر ھەستى بە ئارامى دەروونى دەكرد،
زیاتر ئازاد، ئەوى لە دەستى دابوو تەنھا لەش بوو.. توومەز
مروڤە دزەكان، یاریدە خوازەكان، ئەوانەى كە لە جیھانى
مردنیشدا دالەدى لەشیان ھەبوو.. فیری ھۆگری و راھاتن
نەبوو بوون بە ژيانى گیانى.. ئەوانەى كە لە كۆلاج دەچوون و
پێدەچوو پاشماوھى شەرى دووھمى جیھانى بن! یان لەشى
فەردراوى خەستەخانەكان... ئەوان نەپەرژانە سەر ئەوى
ھەست و گیان و بیری ئەو بدزن، ئەوان تەنھا لەش پەرسى و
خۆپەرسى بوون.. توانیان لەشى ئەو پارچە بە پارچەى بدزن..
بۆیە ھەست و بیری و گیان و وێژدان و ویست كە نا ماددین لە
جیگەى خۆیاندا؛ لەودا مابوون و ئازاد دەژيان. ھەستى كرد
گەشتوو بە كەمال، گەشتوو بە ئازادى و لە تروپىكى
خۆشبەختیدا وچانى گرتوو. لەو كاتە بەدواو ھەستى كرد
گیانێكى ئازادە، پێویستى بە كالاو كار و خواردن و پەيوەندى
نەخۆشەنەى ئەم و لاتە نوێیدا كە تیايدا پەنابەرە.. تێگەشت
لەو ناسوودەبەيدا كە لەش پەرستان و خۆپەرستان دەربەستى
ھەست و گیان و بیری ئەو نین.. نابن. ئەو تا ئازادە دەگەرن،

به لام ئەم ژيانه جيناهيلى، تواناي ههيه به نياز له دلگرتن، له چاو تروكاندا، بروسكه ناسا له جينگهيه كهوه بو جينگهيهكي تر بهيي بال بفریت. ئەو خۆزگهيهي كه جاران ههيبوو له راستيدا هاته دی، وهكو بالندهيهكي گيان نازادانه له پيناوي تير كردني چهشهي جوانيدا له گهشتدايه، زهرياکان بهسهر دهکاتهوه و لهگهڵ با دا دهوئ و لهسهر پشتي روشنايي مانگ و ئەستيرمکان سهرخهوه دهشکيني، کۆي مۆزهخانهکاني جيهاني ديوه، کۆشک و باخچهکاني بهسهر کردووه تهوه و پهلهوهه نهماوه گوئي لئ نهگرتي و پيشيرکتي له فريندا لهگهڵ نهکردي!! يهکهم جاره سهر بو ژيان و ئەفسانهکاني دهلهقيني و ههست دهکات گيان لهو بيرهدا، لهو ههستهدا، لهو ئەبستراکتهدا له کهمالي خۆشبهختي دا پره له ژيان، توومهز مانهوه و نهمری له گياندايه، له بير و ههستدايه، بهردهوامي له ويست و نيازدايه و ژيان لهويدا ئارامتر و خۆشتر و پايهدارتر و بي ترستره. لهويدا خود يا ويست دهولهمهنه به بينين و فيربوون، خاوهني سوودي بي پايانه و له زيان و زهیر بيهرهيه، لهويدا گهشيبيني کتومت لهو دهچي و ئەو تيايدا ناويتيه.. وهک ئەوهي مهرگي لهش خهلاس بيت بو گيان.. يان نازاداي گيان-بيري تي بيت له رزگار بوون له لهش. يان مهرگ گيان دهبات بهرهو نازاديهيكي يهقينيتر. ئەم رستانهي دوایي کاتي بهبيردا هات كه دهپرواني يه ئەو خانمهي له ژياني راستيدا عشقي ببوو، بيتهوهي خانم پئي بزانييت. ئەو هههميشه

دوای نووستی مندالەکانی؛ له ژبانی گیانییدا دهچووه میوانی
خانمی خەونەکانی.. خانمیک که عیشقی بووبوو.

ئەو هیشتا دەژی و ئەم ژینگەییە بۆ تەسک ناکرێت، چونکه
هیشتا عەشقی ئەو پابەندی ئەو خانمەییە و بێ درۆ زۆربەیی کات
له دەوری ئەو دەگەرێت، وەکو هەناسە له ژوورە کەیدا لە دەوری
ئەوه، سەیری جوانی و پەيام و سروش و بیری ئەو دەکات.
نامۆبوون به هەستی پەتی، بیری پەتی، ویستی پەتی، نەستی
پەتی، له عەشق و نازادی دا؛ نازاده. گیانی مروۆقی پاک و
بێخەوش هەرگیز ژبان بەجێ ناهێڵێت. چونکه ئەو هەمیشە له
هەمیشەیییدا نازاد و سەرپشکە.

کیانی ئەستیرەیهک

پارچه بەردیکی داگیرساو، با بلنن پرشنگی ئەستیرەیهکی وردیلە یا مندال که له دیر زمانهوه تریف و تافی بوو و نازادانه گهشتی به ئاسماندا دهکرد. شهویک له شهوان بهی ههچ هۆکاریکی لۆژیکی لهو بهرزاییه قوولەوه کشا و رێچکهی خۆی بهرو زهمین گرتەبەر، وەکو ئەو مندالەهی که ههفتهیهکه یان سالتیکه یهکی له باوانی خۆی نهدیوه؛ ئاوهها بهوپهیری هانابردنهوه کهوته خوارێ و سنگی دای به لوتکهی شاخیکی ئەم سهرزهمینهدا و ههپروون به ههپروون بوو، هه پارهیهکی کهوته جیگهیهکهوه، ههندی پارچه، دهستی، چاوی، سهری، کهوتنه نیو ئەشکهوتیکهوه، پارچهی تری لهشی کهوتنه دهریاوه، دوا پارچهی زۆر ون و نادپاری، یهک گهردی بچکۆله بوو، یهک پارچهی تهنها روشن و بی کیش، پارچهیهک گربوو که زۆر به نیژی و بی سهروهت خولی دهخوارد و ههواوی دهبری؛ به ریکهوت بهر لهشی ئافرمتی کهوت، ئافرمتی که لهو

نیوه شهوهدا له مال دمرکرايوو، روت و قوت لهسهر بهردیک، له کهناری دمریایهک دانیشتنوو به دیار بالندهیهکی "شهو شینتهوه" که ناوازی جوکهی تهنها دلنهوایی بوو بوئهو، بیناگا له مهراقی خویدا دهگریا، تاک و تهنها. پندهچووئهو پارچه تیشکه گیانی ئهستیرهکه بیت؛ ویستراو یا نهویستراو له لهشی ئهو نافرته چهقی، بگره خوئی گهیانده ناو مندالانی و گهرماییهکی زور خوش لهشی نافرتهکهی پرکرد، وهک ئهوهی لهسهر ئهو کهناری دمریایه دانیشتنی و خوئی گهرم بکاتهوه، بیویستی خوئی له گریان هینا و سهرنجهکانی ئاراستهی ئاسمانی تاریک و ئهستیرهکانی کرد. ههستی کرد گهر نیازی روو لهوان بیت؛ ئهوا گهرمایه زیاتر به لهشی دهگات. گهرده تیشکهکه هینده خیرا لهشی ئهوی تهی کرد، هینده بچکوله و گهردیله بوو له قهوارهیدا، نافرتهکه ههستی به ئیش و نازار نهدهکرد، به پېچهوانهوه ههستی به نهشهیهکی خهیالی کرد. کۆمهلنیک یادی خوش به خهیالی دا تئیهرین.

بیگومان کهس بهئاگا نهبوو له کهوتنه خوارهوهی ئهو ئهستیره ساوايه، کهسیش ناگاداری ئهوه نهبوو که گیانی (واته گیانی ئهستیرهکه) لهو شهوهدا پهناي بردووته بهر گیانی نافرمتیکی بی کهس و تهنیا، نافرمتی که تهنها خاوهنی خوئی بوو، بی هاورئ و هاوسهر و بیکهسی زمجری دهکرد. گهرده تیشکهکه؛ گیانی ئهستیرهکه له مندالانی ئهودا گیانی ددها، دهژیا و گوش دهبوو.

مانگی بهسەر ئهو رووداوهدا تئیهری، ئافرتهکه ههستی به هینچ و سهرگیزی دهکرد، زیاتر دهنووست و ژمه خوراکی روژانهی گورا و ههستهکانی ناسکتر و هیمتر دهبونهوه، بیرهکانی حهواوه و خوشنوود دهبوون، مانگیکی تریش تئیهری، چهند مانگیکی تریش، پاش ئهوهی له نیوان ئهو مانگانهدا ههستی دهکرد شتیک له ناخیدا گهوره دهبی و دهژی و گیان دهدات، بریاری دا بچیت بو لای دکتورهکهی تاوهکو بهسههاتی ههستهکانی خوی و گورانی ئهندامیی بکات. دکتورهکهی پاش پشکینی چهند ئندامیک و ئهنجامدانی تاقیکردنهوهی سکپری، پیرۆزبایی له مشتهریهکهی واته ئافرتهکه کرد که دووگیانه و وا خهریکه سکی دهبینته دوو مانگ، ئافرتهکه ئهم ههوالهی وکو زهریک پیگهیشته، به سهرسورماوی رایگهیانده که بو شهش مانگ دهچیت بی میرد و هاوسهره هیچ پهیوهندییهکی ئهندامیی لهگهل کهسدا نهبووه ههروهها بی پهیوهندییه، بهلام ئهم ههواله راست بوو، دکتورهکهی راستی پی وت. روژهکان هاتن و چوون، ئافرتهکه سهرسورمانی زیاتر و زیادهتر دهبوو، له ئهنجامدا باومری به بریاری دکتورهکه هینا، چونکه زیاتر و زیاتر ورگی نائاسایی گهوره دهبوو، ئهنجام بهوه کوتاییهات که ئافرتهکه شهویک له شهوان بهر له خوره لاتن، لهگهل شهبهقدا خوی گهیانده مالی ئافرتهیکی مامان، ههر ئهو بهیانیه مندالنیکی بوو، مندالهکه کچ بوو، مندالنیکی زور ئهفسووناوی، زور جوان و نیان، بونی زور

خۆش، بۆنى مندالەكە بە ناو كوچە و كۆلانەكانى شارددا
بلاوبووه، خەلكى دراوسى و شار بە مەبەستى بوونيان لە
خروشى ئەر بۆنە گيانىيەدا بەرەر مالى مامانەكە دەچوون و
دەچوونە زيارەتى ئەر ساوا ئەفسانەيىە، چونكە ئافرەتەكە
دەنگى دابووموہ لە شارەكەدا كە بى ئەرەى مېردى ھەبى، بى
ئەرەى پەيوەندى ھەبى، سكى پربووه، تەنھا مامانەكە گەواھى
ئەر ساتە بوو.

كە مندالەكە لەدايك بوو، پاك و تەمىز و بۆن خۆش، بەدەم
قربوہ و پىكەننەنەوہ پىنى ناىە ئەر ژيانەوہ و بۆ يەكەم جار
دايكيشى لەھەشمەتا پىندەكەنى و لە خۆشى ئەر زابىنەدا دەگريا.
ھەرچى ئەر مندالەى دەبىنى، بەجۆرى لە جۆرەكان دەكەوتە
يادى گيانى پېرۆز و بېرى لە بوونى خواوہند و دەسەلاتى ئەر
دەكردەوہ، چونكە ئەر ساوايە بەھرەى بە مرۆف دەبەخشى، بە
ھەر كەسەى كە چاوى پىيىكەوتايە! چىرۆكى مندالەكە گەيشتە نىو
گۆفار و رۆژنامەكانى شار، بېر و ھەستى خەلكى ئەر شارە لە
گۆراندابوو، مرۆفەكان لە ئومىدىكى زۆر نەشئەبەخشدا
يەكتريان خۆش دەويست و لە گەل يەكتريدا ھەستى دۆژمنانەيان
لەگەل يەكتەر نەبوو، وەك ئەرەى بە بۆنى ئەر مندالە كەرتىن،
ھەستياريان جوانتر گۆش دەبوو. مندالەكە لەگەل دايكى خۆيدا
ئارام و كامەران ژيانيان بردە سەر، دايكى ئەر بە كارىكى جل
و بەرگ دورىنەوہ يا مال پاكردنەوہى پەككەوتەكانى ئەر شارە
رزق و رۆزى رۆژەكانى چنگ دەخست و بى كۆسپ دەژيان.

مندالکه ناوی روشن بوو، له گهڼل ټیپیرینی سالد، بالای دمرکرد و گهوره دهبوو، له جوانی دا بڼ وینه و دلرفین بوو، پرچمکانی زمره، چاومکانی گهوره گهوره و دوو نوبروی په یوهستی زور رهش له بان نه دوو چاوه شینه سهوزباوه سیحریان له خه لکی دهرکرد، هیچ هونری نهیده توانی خوشی له بالا و له نجه و ناخواتن و خو لقی بگریټ، نه له که مالی جوانی دا گوش دهبوو، خاوهنی نه ریتی بهرز و دابی کومه لایمتی بوو، خاوهنی بیری جوان و ههستی به هر مه ندانه بوو، هه میسه خوشه ویستی قوتابی و ماموستا و هاوسی و خه لکی بوو. روشن له فریشته دهچوو، راست و رهوان، بهختیار به ناکاری چاکی ده ژیا، تا ته مهنی بووه هه ژده سال، کوی نه م به سره اتانه ی و مکو راستییه کی به لگنه ویست هه سټیپیده کرد لهو ته نه اییه دا، له که ناری نهو دهریا مه نگه دا، له سه ربه رده که که له سه ری دانیش تیوو، نهو دل لویه نه شکنه ی له چاوانییه وه، ده تکانه ناو ناوه که ټیکه ل به ټیشکی نه سټیره و مانگ دهبوو که له ناوه که دا پنچه وانه بوو و نافرته- دهرکراوه که- ده بیینی و پیویستی نه بوو رووی خوی به رهو ناسمان بهرز بکاته وه، به لکو له رووی نه ده هات، چونکه خوی شهر مه زار ده بیینی، خوی په شیمان ده بیینی، خوی ناله بار و به دخو ده بیینی که نهو شه وه له پیناوی خروشی له شیدا له گه ل مرو ټیکی سپه ی به دخودا چووبوه ناو جی، ته نها له پیناوی نه وده دا دهرمان بو له شی زه لیلی چنگ بخات و له هه لمه تی دهر وونی مانگرتووی بو دهرمان خوی دهر باز بکات، دهرمانه که ی

لەدەست بوو له ناو پارچەمێک نایلۆندا، بێ ئوقره بوو، کاتی پاش گریانیکی زۆر بەئاگا هاتەوه، بیری لای دەرمانەکه نەمابوو، بیری لای ئەو زیندەخەونە بوو که بەدەم هەنسکەوه بیری کەوتەوه چونکه خۆی جوان و لاو دەبینی و نەدەشیا بێهیوابێت له دواروژیکێ روشن. خۆی بەدخوو نە دەبینی و له زەبری ئەم ژیانەدا و له بی کەسیدا دووچاری بێهۆدەیی هاتبوو، بەزەیی بەخۆیدا دەهاتەوه، بیکەس خۆی دەبینی، بۆیه پەنای بردبووه بەر داودەرمانی گێژکەر و بێهۆشکەر.. بەلام تەنهایی ئەمشەوی گۆرانکاری تیادا دروست دەکات، یەکەم جارە که هەست دەکا هیچ شتێک لەودا مردوو نییه، هەست دەکا گیانی، گیانی ئەستێرەیهک هانای بۆ ئەو هیناوه و له لەشیدا داگیرساوه، ئەو گەرم دەکاتەوه و هیوا بە گیان و خۆزگەیی دەبەخشێ، هەستی کرد وەک مروڤ خۆی بە بەرپرسیار دەبینی بەرانبەر بە مروڤایەتی و داهاووێکی پاکتر و پایەدارتر، هەستی کرد ئەو تیشکانەیی لەو ئەستێرانە دەپروین پاک و بێگەردن، هەستی کرد ئەو گەرمیەیی له تیشکی خۆرموه لەشی ئەو گەرم دەکاتەوه؛ میهرەبانییە، هاودەنگییە، هەستی دەکرد سروسشت هاو دەم و هاوسۆز و هاوخەمییتی، روت و قوت تەنها تیشک وەکو پەردەیهکی نەرخەوانی ناسک لەشی ئەوی دادەپۆشی، وێنەیی پێچەوانەشی له ژێر بەردەکەدا ئەوی بە روتی نیشان دەدا ئاو لەشی ئەویان دەشێلا لەو حالەتەدا، زۆر له دڵەوه بیری لەوه دەکردەوه که داهاووێی روشنە، هەستی کرد

پهياميک ئومى سميوه، ئوم ئالوده خوى نهبينى، چى دى؟ خوى
پابهئدى دهرمانهکهي دهستي نهبينى که بهر له چهند سهعاتى
لهشى داواى دهکرد، بويه نائيرادى به پيى بريارى له ناخهوه،
دهرمانهکهي دهستي که توند گرتبوى، رژانبيه ژير بهردهکوه
و تیکهل به ئاو بوو، ههستي کرد ئهگهر چى زور گرياهه، بهلام
بالندهيهکي شهوشيت به ئواز - هاوسوزى بوو.. ههستي کرد به
دریژايى ئوم شهوه خوش خوش نووستوه و خهونى به
مندالعهکيهوه ديوه که ناوى دهنييت روشن له داهاتوودا، ههستي
کرد ئوم لهشه جوانه لاهه چى تر دووچارى ههلمهتى ناجور
ناکا و به ريزموه مامهلهى دهکا لهوى بهدواوه.. چونکه ئوم
لهشه، ئوم گیانه ههلگري پهيامى داهاتووهوه و ژيان به ياريدى
لهشى ئافرهت و دايک ئاماده دهکرى بۆ بهردهوامى و مانهوه. له
ناخى خويهوه بريارى دا که خوى به کويلهى دهرمان و بابهتى
ورکهر نهزانى، خوى وهکو هاورى بينييت له تهک سرووشت و
ئاسماندا، روت و قوت لهسهر تاشه بهردى له کهنار دهريا،
زور مهيلى له هاودهمى بوو، ههستي کرد له بهيانبيهدا، له
هاوژيانى يهدا، له خهونه شيرينهى ئوم بهيانى يهدا به ههست و
نهست و خوزگهه داهاتوى خوى ئاشنابوه، پهيامى لهودا
گوش دهبييت که دلنهوايى ئوم گوش دهکات و هانى دها بۆ
گوران، چ گورانى؟ چونکه ئوم دارپژرابوو، وهکو منداليكى
ههرزه، يا گهنجىكى نهزان، خوى نابيى، بهلام ههستي کرد
پيويسى به خودگورين نيهه، چونکه زور رازى و پر مانا خوى

دەبىنى لەمۆدا، بەلام ھەستى کرد پىويستى بە برىاردانە، برىاردان بۇ ژيانىكى روشنتر، بۇ ئومىدىكى تر، بۇ گەشتىكى تر لە ژياندا كە بىتتە ماىەى دلىياىى و خوشەويستى ومچەكانى دواى خوى، يان بەلای كەمەوه بىتتە گيانىكى ھاورى بۇ ئەو پارچە تيشكانەى كە ناخى روشن دەكەنەوه، ھەستى کرد لىپرسراوه ومكو مروّف ھارمۇنى خوى ببىنى لە پال داخواىيە سرووشتییەكاندا، چونكە يەكەم جار و يەكەم بەيانى يە ھەست دەكات كە مروّف تەنھا لەگەل ئەوانى تردا ھەست بە دلىياىى و ئاسوودەىى ناكە بەلكو دەتوانى لەگەل سرووشت و تيشكى روژ و بالئندەكانىش دا ھاودەنگى ھاوھەستى و ھاورى يەتى بەدبىبىنى و ئەوانىش سەربەخویان دەتوانن ھاورازى لە مروّفدا بروىنن، دەستى برد بۇ سەرى پاشان بۇ لاشانى راست وچەپى، وینەى خاچىكى ھىماىى درووست کردوو نوپژىكى بىدەنگى ئەنجامدا. بەر لەموى بىمەبەست ھەستى و بى مەبەست لەموى دووربەكوپتەوه؛ لە ترسى ئەموى نەبا كەسى بە رووتى ببىبىنى و بە ھەلەدا بچن، دەستى بەر لەشى كەوت، دەستى ئەموى دادەپۆشى، لەدواوه، دەستىكى مېھربان، چاكەتتىكى كەردە شانى ئەو، لە دەورى شانى، تا ئەژنۆكانى ئەموى داپۆشى و گەرمایى بە لەشى ئەو گەياندا. كاتى ئاورى داىەوه، كابرایەكى بالآ بەرزى كەمى لە خوى بالآتر ببىنى، لە روخسارى پر لە بەزمى باوكانەدا سۆزى نىشانى ئەودا، بە دەم ئەنجامدانى ئەو كارە كە لەشى ئەموى دادەپۆشى وتى: - نازارت ھەيە ھاورىكەم؟ ئەمىش توند

باوئشى ھاودەمى گرتەوہ و بە بیدەنگى سەرى كرده سەرشانى
پیاوہكە و رایگەیاندا كە بەرمو باشتر دەمچیت، شوینەوارى لیدان
بە پشت و رانى پەوہ دیار بوو، پیاوہكە ھونەرمەندى بوو لەو ناوہ
دەژیا، لەو دیدار مەوہ، لەو رۆژ مەوہ لەگەل ئەو ئافرەتە بى ناوہدا،
ئەو ھونەرمەندە بى ناوہ بووہ ھاوریى .. ئافرەتەكە خۆى گوش
كرد، لە ماوہى سألەكانى داھاتوویدا، شەوى لە شەوان، لە
ھەمان جیگەدا.. لە ئاھەنگى سەرى سألدا چیرۆكى خەونى ئەو
شەوہى بۆ ھاوریى یەكى زۆر خۆشەویستى دەگىراپەوہ، ھەر
ئەو شەوہ ھاوریكەى داواى لىكرد كە ببیتە ھاوسەرى
ھەمیشەى تا لە داھاتووى نزیكدا، روشن، لە دایك بىت، كە
گیانى ئەو ئەستىرەپە بوو، ئەستىرەپەى ھىوا كە كەوتوتە لەشى
ئەو مەوہ.

کورس

هیرمان له هۆلی مآلهودا دانیشتوو و سهیری ههوالهکان دهکات له تهلەفزیوئندا، ئیواریهکی نیمچهگهرمه له مآلهودا و دهرموه وهرزی زستانه، مندآلهکانی سهرگهرمی یاریکردن و هاوسهرمهکی که ناوی "فینکا"یه سهرگهرمی قاوه دروستکردنه و خویشی ئهو ئیواریه بهرئ دهکن، هیرمان مروفتیکی کارامیه و زور کاری پی ههلهدسووریت، حزی له کارکردنه له ههر بواریکدا و توانای فیروونی زوره، بهلام بهدبهختانه ئهو کارانهی چنگی ئهو دهکون کهم خایهن و ههمیشهیی نین، کهم جار ریدهکهوئیت کاریکی یهک سالی دهستبکهوئیت، هۆکهیشی دهگهرئتهوه بو کهمدوویی کهم گروبوونی ئهو ژینگانهی که کاری تبادا دهکات، ئهو مروفتیکی بیرموهره و زیاتر حزی له گوشهگیری یه و چئژ له ههستیاری خوی دهبینی و هاوری مندآلهکانی خوئیتی. بهم جوهره چئژ له کاتهکانی دهبات، له خهونهکانیش به ناگیه و زور سهرگهرمی ئهو خهونانهیه که دهبینی، خاوهنی فهنتازیایهکی بهرفراوانه، لهبهر ئهم هویانه هیرمان کهمتر پابهندی خهلی یه و له بواری کارکردن دا ههمیشه جیی رهزانهدی کارگه و کارگهره و ریزی ئهوهی لی دهگیری که بهرپرسیاره بهرانبهر به کارهکی،

و مەرجى ئاشنابوونى بە كارمەندانى ترەو، پابەندە بە چۆنئىتى
ھەستكردن بە لئيرسراوى. چونكە ئەوئى لە كاردا راستگۆيانە
ئەركى سەرشانى بەرئوئەنەبات؛ نائىتە بابەنتى پەيوەندى لای
ھىرمان كار لە بىرى ئەودا رەنگدەرەوئى كەسايەنتى و
ھەستكردى مەرؤفە بەرانبەر بە خود و كۆمەلگە، ھەوال لە
تەلەفزیونەكەدا گەيپە سەر بابەنتىكى زۆر سەير، باسى كەسئىكى
دەكرد كە كۆرسى سەمەى رۆژھەلآتئى داناوە و ئافرەتانى پىر و
خانەنشینی فئیرە سەمە دەكرد، كۆمەلئى روخسارى ئافرەتانیشى
نیشان دا كە لە بريك و باكى بەرگى سەمەدا خۆيان دەنواد و
سمتئان با دەدا و سەگەرم بوون، كارئىكى چاكە.

لە لایەكى ترەو بەر لە چەند رۆژئى ھەمان شئوہ لە دەنگ و
باس دا باسى ئەوە كرا كە بابایەكى تر كۆرسى فئيركردى
پئىكەنئى داناوە، كۆمەلئىك ئافرەت و پىاوئى بە تەمەن كە
پاشماوئى جەنگى دووئى جىھانى بوون و غەم و پەژارە خەندە
و پئىكەنئىيان لەبىر بردبوونەو؛ خۆيان ناوئوئى كۆرسەكە
كردبوو و ھەر يەكەيان بە جۆرئى مەشقى پئىكەنئى دەكرد و
پئىدەكەنئى!. ھىرمان ھەوالەكانى پئى خۆش بوو، سەرى قال بوو
لە بەرئوہبردى ئەر كۆرسانەدا كە لە دەنگ و باسەو لەم
دواییەدا دەبئىست، بەدەم بىركردئەوئە خەندەى پچر پچر لەسەر
لئوى درووست دەبوو، قئىنكا دەيزانى كە ھىرمان سەرقالئى
بابەنتىكى كۆمىدئىئەو بىر لە شئىكى سەير دەكاتەو، بەلام
نەئىوانى راستەوخۆ پرسىارى لئى بكات ؛ بۆئە بە قاوہ-دانە

دهکرد چهند مانگي به هويهموه مويچهي دهسكهي. همر ئهو شهوه برياري دا كه دهستوبرد بكات بو نوييني راگهياندي له گوڤاري شارهكيدا و نيشساني دا كه نيازمهنده كورس بو پهرمهكردي دان دابني و خهلكي فيربكات چون ددانهكانيان پاك رابگرن و كهمتر بچنه لاي دكتور، هيرمان مهرهخسي بهريومبردي كورسي ههبوو، لهو بوارهدا شارهزابوو، لهبهر ئهوهي ئهو شهوه زوربهي سهعاتهكاني بهوموه برده سهر كه چون بهرنامه دانيت، ئنجا هوكاري ياريدهدان و نامرازي پاكردنوه و جوړهها جوړي فلچه و مەلحەم، ئنجا كۆمەلەي باسي كولتووري و جياواز دهربارهي ددان شتن له كولتووري تردها، ههروهها دابي دان دهرهينان و كلوربوون و دان پرکردنوه و دانسازي كۆن و داني مس و ئالتوون و زمره؛ گشت ئەمانەي له بەرنامەكەيدا دانا و له بيري خويدا جوان دايرشت و پاشان توماري كرد، له ئەنجامدا باومري بهوه هينا كه ئەم گەمەيه خوش دەبیت و مشتەري زۆر دەبێ دەشي خيزانهكەيشي كه تەمەنيكي زۆره دەنأليني لهتاو نازاري ددان و دانساز و دەميان پرکردوه له برغو و دداني ناسنين؛ به ئومیدی كهمي فيربوون، سوود لهو كورسه بييني، به لاي كهمهوه زوربهي ئهو كەسانەي كه له دانساز دهنرسن خويان ناوئووس دهكهن، جگه لهوانهش كه باومري تهواويان به تهنرووستي و باشي راگرتي ددانهكانيان ههيه، ئەمانە گشتيان باومريان به زانستي ددان پاكراگرتن ههيه. گهر كەسيكي ژير و بليمەت بو

یهکم جار هملوئستی بنوئیی و کورسیک دابنیت، چونکه
پهرومردی ددان پهرومسته به پهرومردی جهستی و
دهروونی و پهرومردی مندالیشهوه.

هیرمان فوئتر بیر دهکاتهوه و چند ساعتیکه سرگرمی
همان بابته، وای به بیردا دیت ئمو مرقهقی که له تاو
ددانهکانی دنالئینی، روژهکانی له نالین و سهریهشدا بهسر
دهبات، تهناعت کوی ستهکانی بریتی دهبیت له ههست به
نازارکردن، ههست به نازار کردنیش کار دهکاته سر بهرنامهی
کار و ژیان و میشک و پهرومردش تا پهرومردی خیزانی
بگره ئموهی کۆسپی ددانی ههیه، له تاو کۆسپهکانی ددانهکانی
نایهرژئته سر کۆسپی مأل و خیزان و دهووبهر و
کۆمهنگهش. ئمو روژهی بیرکوتتهوه که جاریکیان به نیازی
ددان کیشان سهردانی دکتوری کرد، لهوی کاتی
چاوهروانیکردن، چند کهسیکی بینی وهکو خوی روخسار
ترشاو و رومعت ئاوساو و چاو سوور ههنگهراو و بی مهیل و
زهلیل دانیشتبون، خواخوایان بوو دهقهیهک زووتر وهژوور
بکهون و ددانهکانیان بکیشن، کوی نهخوشهکان بهغیلییان بهو
دهبرد که ئمو بهر لهوان وهژوورکوت بو ددان ههنگیشان.
بیریکی چاکه، هیرمان لهوپهری قهرهبالغی پیلانهکانی دا
بهرنامهژی دهکرد، له خهیاڵیدا دهیان جور دهرمانی ددان و
ماددهی پاککردنهوه و ماددهی بۆن نههیشتن، فلچهی ساده و
فلچهی باش و باشتر، فلچهی ههرزان و گران، فلچهی

کاره‌بایی، فلّجهی ددان کورت و ددانی دريژ فلّجهی نهرم و فلّجهی رمق، فلّجهی تال و شاش و فلّجهی تالپر، فلّجهی سرخوار و نه‌بزیو، فلّجهی خوار و راست و کاره‌بایی و باتری؛ گشت ئەمانه‌ی ناونوس کرد بو دهر باره دوان و باسکردنیان، ئنجا راگه‌یاندنی لای به‌ریوه‌به‌رانی کۆرس تۆمارکرد له بیریدا و همیشه بیری لای ددان و به‌روبوومی ددان شتن بوو، چونکه هه‌ندی دهرمان هه‌یه ره‌نگداره و هه‌ندیک بی ره‌نگ، دهرمان بو جگه‌ه‌کش و بو نه‌کش، بو کلس لیکردنه‌وه و بو پته‌وکردن، هه‌روه‌ها بیری له‌وه کرده‌وه که پتویسته تاقمیکی ددان له ته‌خته درووت بکات و جوان ره‌نگی بکات بو نیشان‌دانی قوتابیه‌کانی، له ئەنجامدا کورته‌یه‌کی میژوویی دهر باره‌ی ددانه‌کانی خوی و چۆنیتی هه‌لکه‌وتیان و هاوژیانان به‌پتی ژینگه‌ی جیاواز تۆمارکرد، چونکه هیرمان باوهری به‌وه هه‌بوو که ددانه‌کان له کاتی گۆرانی ژینگه‌دا سیفات و ره‌فتاریان ده‌گۆریت، ئنجا بیری له‌وه کرده‌وه به‌ دوور و دريژی باسی چیلکه‌ی ددان و به‌کاره‌ینانی جۆره‌ها چه‌شنی چیلکه‌ بکات، ئنجا باسی ددانی ئەوروپی و ئاسیایی و ئەفریقای بکات به‌ تاییه‌تی ددانی مروقی ئەفریقی که ددانه‌کانیان زۆر سپی یه، هه‌روه‌ها کۆمه‌لی وینه‌ی کۆنیشی له ئەلبوم دهره‌ینا که بازاری ددان دهره‌ینان نیشان ده‌دات له ولاته‌ دواکه‌وتوه‌کاندا. دوا‌ی هه‌موو ئەم به‌رنامه‌نه‌ دینه‌سه‌ر چۆنیتی ددان شتن و ویستی ددان نه‌شتن، کاتی ددان شتن و کاتی پشوودانی ددان، ددانی ئاژهل و ددانی ماسی و

ددانی دایناسور! چند وینه‌یه‌کی دهر باره‌ی قه‌پۆزی تیمساح و مه‌یمون و کهر و پشیله و شه‌مشه‌مه‌کویره په‌یداکرد، نُنجا پیلانی ددان و په‌یومندی به‌ ته‌مه‌نوه دارنژرا، ددانی شیریی و گهوره‌یی و پیاوه‌تی و ددانی ژن و ددانی پیاو، ددانی تاقم و ددانی پلاستیکی، نُنجا باسی خورافیاتی هه‌ندی کولتور دهر باره‌ی ددان کهوتن و ددان پاراستن و ددانکهوتن له‌ خه‌ودا، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو پیلانانه له‌ بییری هه‌یرمانه‌وه پوخته کران و هه‌ر به‌ خه‌یالیش خراشه‌ر کاغز زیاتر و زیاتر ئه‌و هه‌وه‌سی به‌راسته‌تیکردنی ئه‌و کۆرسه‌ی دهمکرد، له‌به‌ر خۆیه‌وه رۆژانه هه‌ر بییری دهمکرده‌وه و پنده‌که‌نی. شه‌ویک دوا‌ی دارشتنی پیلانه‌کان، به‌سه‌ر بابته‌مه‌کاندا ده‌چوووه و پنده‌که‌نی، قه‌ینکا به‌ لایه‌وه سه‌یربوو که هه‌یرمان زۆر له‌به‌ر خۆیه‌وه پنده‌که‌نیت، بۆیه پرس‌ی: ئه‌وه چیه‌ هه‌یرمان، هه‌میشه ده‌لنیت ببه‌ر له‌ شتیکی زۆر تایه‌ت ده‌که‌یته‌وه؟ هه‌یرمان له‌ وه‌لامدا رایه‌یه‌اند که ببه‌ر له‌وه ده‌کاته‌وه کۆرسی ددان گۆشکردن دابنیت. هه‌ینستا نه‌که‌وتبووه سه‌ر شه‌رحی زیاتر، قه‌ینکا دایه‌ قاقای پیکه‌نین، هه‌یرمان له‌گه‌ل ئه‌ودا پنده‌که‌نی، داوا‌ی له‌و کرد گه‌ر چه‌ز له‌ پیکه‌نینی زیاتر ده‌کات، ئه‌وا ده‌بی خۆی ناوونوس بکات، به‌لام قه‌ینکا وایزانی هه‌یرمان شوخی له‌گه‌لدا ده‌کات. هه‌یرمان له‌گه‌ل کاتدا ببه‌رۆکه‌کانی داده‌رشت، بابته‌تی زیاتر له‌و باره‌یه‌وه به‌ ببه‌ریدا ده‌هات، بییری له‌وه دهمکرده‌وه نه‌گه‌ر کۆمه‌لگه‌ ددانی نه‌بی یان ددانی کۆمه‌لگه‌ دهر به‌ینن ئه‌وا که‌س پیویستی به‌ خواردن و زۆرخۆری نامینن،

ئەمەى وەكو پېشەكى بابەتەكەى بەبېردا هات. لە دواییدا بېرى لەوه دەكردهوه كه پهپوهندى به كاوهى دانساز موه بكات، چونكه ئهه هەرچەند دانسازە كۆى ددانەكانى خۆى لەكەلك كەوتوون، دەشى ئەوېش خۆى ناوئوس بكات و زانستېشى لەو بارمېهوه پېدات. شەه درەنگانې هېرمان چووه ناو جېگهوه، ئەه شەه به تەنها نوست، لەبەر ئەوهى هەستى كرد دەشى خەونى بېننى و تىايدا زىاتر دەربارهى هونەرى ددان شتن شت فېرېنېت. پاش ئەوهى چاوى چووه خەه، لەخەويدا بەيانى بوو، دەستوبرد خۆى گۆرى و بەرهه بەشى راگەياندن چوو لە مەكتەبى كاركردن، لەگەل ئېرسراواندا كەوته ناخاوتن و پېلانەكانى خسته بەردەمیان، پاش گەتووگۆيهكى زۆر دەربارهى هېچ، ئېرسراوهكان به چاوكراوهى و گرنگېهوه پېشوازيان لەه بېرهى هېرمان كرد و رازى بوون، يەكئىيان رايگەياند كه ماومېهكى زۆره سەرى لى شىواوه و نازانى چۆن ددانەكانى به درووستى خزمەت بكا و چ دەرمانى بەكاربېننى كاتى ددان سەرمای دەبى، يان ددانى جېر دەبېتەوه، بەراشكاوى رايگەياند كه نازانى چۆن ددانى بشوات يا چ فلچمېك بەكاربېننىت، لە هەمان كاتدا باسى هەمان كۆسپى كرد لای هاوړى و مندالەكانېشى، لەه باومرەشدا بوو كه زۆر هۆكارى دەرمەكى ناديار هەن و كاردەكەنه سەر شىوه و شكلى ددان و مرۆف چەواشه دەكەن بۆيه ئېرسراوهكه كه ناوى مونىك بوو و

رایگه‌یاند که ده‌ستویرد له خه‌و هه‌ستی ئه‌م به‌ر‌نامه‌یه‌ی بکاته
راستییه‌ک و له‌گۆ‌فار‌مکاندا پر‌وپا‌گه‌نده‌ی بۆ‌بکات.

له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌یرمان خۆ‌ی بێ‌دار بینی، و هه‌ر له‌خه‌ونیدا به
شه‌قامی‌کی هه‌وا‌ییدا بێ‌ ئه‌وه‌ی پێ‌ویستی به‌هه‌نگا‌وانان بێت،
به‌ر‌یکه‌وت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌با‌وه‌شی با‌جی هه‌وا‌دا‌بێت، خۆ‌ی له
به‌شی را‌گه‌یاندنی یه‌که‌ به‌یه‌کی گۆ‌فار‌مکانی شار‌دا بینی‌یه‌وه و
دا‌خوا‌زی‌یه‌که‌ی تو‌مار‌کرد، ئه‌و کاب‌رایه‌ی که‌ را‌گه‌یاندنه‌که‌ی لێ
وه‌ر‌گرت، یه‌که‌م که‌س بو‌و که‌ خۆ‌ی نا‌و‌نو‌وس کرد.

هه‌ر له‌در‌یژ‌بو‌ونه‌وه‌ی هه‌مان خه‌ودا، هه‌یرمان خۆ‌ی له‌سه‌ر
شان‌ۆ‌یه‌ک بینی، کۆ‌مه‌لێ‌ مر‌ۆ‌فی خوار و‌خ‌پ‌ج شێ‌وه‌ی به‌عه‌ینه‌ک
و رو‌وپۆ‌شه‌وه، له‌شێ‌وه‌ی مندال و لاو و ژن و پیا‌ودا
ئاماده‌بو‌ون بۆ‌فیر‌بو‌ون له‌وه‌وه.. قه‌ینکا و کاوه و مونیک و
لنپرس‌را‌وی را‌گه‌یاندن له‌به‌ر‌ده‌میدا له‌ری‌زی پێ‌شه‌وه‌ دانیش‌ت‌بو‌ون.
ئه‌و به‌تایبه‌تی به‌رووتی دانیش‌ت‌بو‌و، پیا‌وی‌کی نه‌ناسی تریش که
له‌ده‌فته‌ری نا‌ونسیندا تو‌مار نه‌بو‌و، به‌پێ‌وه‌ له‌پێ‌شه‌وه‌ی شان‌ۆ‌که‌دا
ده‌بینرا رووت و قووت؛ سه‌ری مه‌ر‌ی‌کی دامال‌را‌وی هه‌ل‌واسی‌بو‌و
به‌به‌ر‌عه‌یبی‌دا و کۆ‌ی پار‌چه‌کانی تری له‌شی رووت بو‌ون،
بۆ‌بنا‌خ‌ی‌کی سوور‌یشی به‌ست‌بو‌و، له‌گه‌ل کۆ‌مه‌لێ‌ خه‌ل‌کی تردا له
تاری‌کی پشته‌وه‌ی شان‌ۆ‌دا ئاماده‌بو‌ون، هه‌یرمان هه‌موو ئه‌مانه‌ی
بینی، خۆ‌ی وه‌کو مامۆ‌ستایه‌ک ده‌هاته به‌ر‌چاو، دار‌ی‌کی
به‌ده‌سته‌وه‌ بو‌و و ئاماده‌بو‌و ده‌ر‌باره‌ی ئه‌و وێ‌نا‌نه‌ بدو‌یت که‌ به

دیواری شانۆکه‌دا هه‌لواسرابوون. هه‌یرمان ریگه‌ی به‌یه‌کی له
 قوتابییه‌کانی دا که په‌نجه‌ی به‌رزکردبووه‌ه تا بدویت، ئه‌و که
 هه‌رزمه‌کارێک بوو پرسی: زه‌ممه‌ت نه‌بێ مامۆستا گیان ده‌توانی
 بۆمانی روون بکه‌یته‌وه‌ه ددان چیه‌؟ یه‌که‌م که‌س که‌ ددانی هه‌بوو
 کێ یه‌؟ ئایا جیاوازی چیه‌ له‌ نێوان ددان؛ ددانه‌کان؛
 ددانه‌کانمان؟ هه‌یرمان به‌ خۆشییه‌وه‌ه که‌وته‌ ناخاوتن: ددان
 ده‌که‌وێته‌ پێشه‌وه‌ه و ناوه‌ند و پشته‌وه‌ی ده‌م، به‌ شێوه‌یه‌کی نیوه
 که‌وان وه‌روده‌که‌وێت و گه‌ر هه‌ردوو نیوه‌ بازنه‌ی ددانی
 سه‌روه‌ه و خواره‌وه‌ له‌ یه‌ک به‌دین ئه‌وا گۆی زه‌وی شێوه‌ له
 خۆی ده‌گرێت، وه‌کو توپێکی هه‌یلکه‌ شێوه‌ی ناو پۆش. یه‌که‌م
 که‌س که‌ ددانی هات، که‌سه‌ی بوو که‌ ددانی نه‌بوو، ددان له‌ ده‌میدا
 رووا، مرو‌قێ بوو ناوی - تالوک - بوو و له‌ سه‌رده‌می به‌ر له
 به‌ردینی کۆنه‌وه‌، واته‌ له‌ سه‌رده‌می پووشدا ئه‌و ددانی لێ رووا،
 به‌ چیلکه‌ ددانی پاک ده‌کرده‌وه‌، به‌ هۆی ددان پاککردنه‌وه‌ به
 چیلکه‌، قیری ئه‌وه‌ بوو، ئه‌شکه‌وت له‌سه‌ر شاخه‌کان هه‌لکه‌نیت،
 ئه‌م کاره‌شی به‌ کاکيله‌ و قه‌پۆزی ئاژه‌ل ده‌کرد. ددان - ددانه‌
 گه‌شتی یه‌ و دوو لایه‌نه‌یه‌ و له‌ گراماتیک دا به‌ی جیاوازی
 ره‌گه‌زی ددان، ددانه‌کانم، ددانه‌کانت، ددانه‌کانمان، ددانه‌کانتان،
 ددانه‌کانیان، دوو دان، گه‌شت ئه‌مانه‌ ددانن. پرسیاری تر؟

مندالێکی ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالان که‌ ناوی - سه‌رچک - بوو ده‌ستی
 بێند کرده‌وه‌ و بواری وه‌رگرت: من براهه‌که‌م هه‌یه‌ هه‌شتا له‌دایک

نهبوه، ئايا ئهو دداني ههيه؟ ئايا ددانهكاني چون دهبيت له
داهاتودا؟

هيرمان: بهلئ ئهو دداني ههيه، واته دداني ناديار، كه له پوكيدا
هشارن، خوشي له خوت، نهگهردان برويت بهر له
لهدايكبون ئهوا منداڵ داكي خوي دهخوارد بهر لهوهي له
دايك بيت، ئههه هوكاريكي پارا فيسيوسايلوئوجيهه كه مروف
پنجهوانهي ئازهل بي ددان له دايك دهبيت، كه چي ئازهل داكي
خوي ناخوات!! تهناهت يهك گازی بچووكيش ناگرئيت. دداني
براكهت له داهاتودا كت و مت وهكو ددانهكاني تو دهبيت، يان
دداني داكت.

يهكيكي تر له دانيشتوان كهبي ددان بوو، بواري قوستهوه و
پرسی: ئاياكي دداني نيه؟

هیرمان: - ههردوو نهوهريك كوئهندامي ههرسی ههبيت، جگه
له بالندهكان، ددانيان ههيه. گهرچي بالندهي دانداریش ههن..
بهلام ئهوهي كوئهندامي ههرسی نيهه مژوکه و دهمزيت بي
ئهوهي بگهزيت، چونكه ههندي بوونههر حهزيان له مژينه و
حهز له گهزين ناکهن.. سرووشتیش دداني ههيه، دهسي کيو و
بهردهلان ددانهكاني سرووشت بن، ئافرمهکه به خوشيهوه
ههستايه سهري و به چهپلهلیدانی به پهروشهوه بهره و لای
هیرمان چوو، هينده شالوي ترسینهر بوو، هیرمان له جیگهي
خوي دهرپهري له ترسا، چونكه ئافرمهه بي ددانهکه ههستی

دهکرد لهو بې دانیهدا دانداره و دهتوانی به ددانه نادیارهکانی ناو
پووکې همرشتی بگهزیت، هیرمان نهگر بیدار نهبوايتهوه؛
دوچارې هلممتی گهزین دهبوو!!

چاوتروکاندنې ساحیریک

به دیار ناگردانهکموه دانیشتبوو، کات نیوهی شهوه، بهفریکې
زور باریوه و بهردموام دهباریت، بهلام بیری لای دهرموه بوو،
چمقی بهستبووه سهر گهشتیک له دهرموهی مالوهیدا، گهشتی بو
جیهانیکې تر. ماندوو شهکته، رووخساری تا دئ زیاتر هیمای
ماندوویی تبادا دهنهخشینیت، ریشی سپی و پرچی دریزی سپی
به تیکهلی تاسر سنگی دریزبووتهوه، له تهمهیکدایه که وزه
زوری پئویسته بو چمق بهستی بیرمکانی و روچونه جیهانی
خویوه- واته جیهانی ویستهکانی. دهربهستی کات نییه، به تهنیا

دهژی، مالهکهشی دووره دهسته لهسەر گردۆلکهیهکی بهرز،
دوور له چاوی خهڵکی، هیچ دهنگی بیزاری ناکات و ئهو
درهنگه شهوه له باره بو وردبوونهوه و پیلان دانان و شکاری
دهروونی و زهینی، له حالهتی راکشاندا خۆی بینی، ورده ورده
له ههستکردن به نازادبوون له لهش و ئوقرهگرتن له بێردا-
دهروونی مت بوو. پێدهچۆ گیانی نازادانهی ههیشتا له نێو
ژوورهکهدا و له دموری ناگردانهکه بێت، زۆری نهبرد گیانی
ئهو شیوهی توپیکی بچکولانهی رۆشنی لهخۆ گرت؛ لهو توپه
رووناکهدا سینگۆشهیهک دیاربوو، لهناو سینگۆشهکهیشدا چوار
گۆشهیهکی بچووکتەر دهبینرئ، ئهوه پێکهاتی گیانی نازاد و
ویستی ئهوه له ژوورهکهدا، بهدەر له لهشیکی راکشاو خول
دهخوات. پاشان بهرمو پهنجهکه رۆبی و لهویوه تپپهری،
بهرمو جیهاننکی تر، جیهانی ئاشنا بهو، توپه رووناکهکه نامادییه
تیشک شیوهکه، لهمال دمپهری و زۆر تیز بهسەر کهناری
رووبارهکهی ئهو بهرموهی مالهکهیدا فرهی کرد، وهک
پهپولهیهکی رووناکی یان وهک مانگیکی خری دهستکرد تهنها
له گهر، وهک گیاننکی نهبینراو و نادیار به خهڵکی، بهلام ئاشنا
لای ههندی رووهک و گیاندارانی ههستیار، زۆر تیز ریگهی
تهی دهکرد، تا گهیه ئاوابیهکی بێناو ! ئاوابیهک که مروّف پهی
پێ نهبردبوو، خۆی دلتهنگ و نادلنیا دهبینئ لهو توپهها، به
چاوی ههست، ههستی کرد له جینگهیهکهدا که پێدهچوو
سهیرانگاییت، هموزیکی خرشیوهی پر له ئاوی نیمچه قوولی

بینی، دهیان جور ماسی هممه رنگی تیداوو، لهو کاته‌دا ویستی هانی د‌دا که گیانی له د‌وخی توپ شیوهه بگوریت به هیئتهی ئادهمی، ههمان ویست د‌سه‌لات‌دار بوو به‌سه‌ر باروود‌وخی د‌ه‌روهی ئه‌ودا و گ‌ورانکاری به‌سه‌ر سرووشتی د‌هوروب‌ریدا روویده‌دا، شته‌کان تل‌خ به‌رچاوی د‌ه‌کهوت، رنگی ئاوه‌که ل‌یل بوو، شکلی ماسیه‌کانیش گ‌وران به شکلی قه‌له‌ر‌ه‌شکه‌ی د‌د‌اند‌ار و گ‌وشت‌خ‌ور؛ له ههمان کات‌دا ئه‌و له هیئتهی شیوه راسته‌قینه‌یدا وه‌ک پیریکی ریش سپی سپپ‌وش د‌ه‌ر‌کهوت، پ‌نده‌چوو ناد‌ل‌نیاب‌یت، بترس‌یت؟!.. ههستی کرد زیر‌که‌یه‌ک جمه‌ی د‌ئ له ناخیدا، چونکه له‌ناو همزه‌که‌وه یه‌کیه‌که‌ی قه‌له‌ر‌ه‌شکه د‌د‌اند‌اره گ‌وشت‌خ‌ور‌ه‌کان د‌د‌انیان جیر د‌ه‌کرده‌وه و وه‌کو ماسی بال‌داری ره‌شی له ئاوه‌که‌وه د‌ه‌ر‌د‌ه‌پ‌ه‌رین و گ‌ه‌له‌که‌ومه‌که‌یان د‌ه‌کرد ب‌و شال‌او برد‌نه‌سه‌ر پیری سیحر باز و گ‌ه‌زنتی ئه‌و.. له‌و د‌هوروب‌ه‌ره خ‌و‌له‌م‌یشی ر‌ه‌نگ‌ه‌دا، له‌و حال‌ته‌ه ته‌م و م‌ژگ‌رت‌وه‌دا که بینین توانای که‌م بوو، پیری ساحیر خ‌و‌ی ب‌یتوانا بینی و توانای د‌ه‌رباز‌بوونی نه‌بوو، به‌لام هه‌رچ‌ونئ بوو تاوید‌ایه خ‌و‌ی، ر‌و‌شنا‌یه‌کی لای د‌ه‌ستی چه‌په‌وه بینی، ر‌و‌شنا‌یه‌که تا رادیه‌ک دور‌بوو له‌وه‌وه، به‌لام ب‌و خ‌و‌د‌ه‌رباز‌کردن له‌قه‌له‌ر‌ه‌شکه ماسی شیوه‌کان، وره‌ی د‌دا به‌خ‌و‌ی چونکه ئه‌وان نیازیان خ‌راپ بوو د‌ه‌یانویست هه‌نجن هه‌نجنی ب‌که‌ن، له‌و حال‌ته‌ه په‌شو‌کاویبه‌دا یادی نه‌بوو که توانای گ‌ورینی شک‌ل‌وشیوه‌ی خ‌و‌ی هه‌یه له د‌و‌خ‌یکه‌وه ب‌و د‌و‌خ‌یک‌ی تر، یادی نه‌بوو که د‌ه‌توانئ خ‌و‌ی له

چاوان ون بکات، ههلهداوان و شیرزه بهرهو ئهو رووناکییه دهچوو که له راستی دا گلۆپی بهردەرگای مائیک بوو که لهو تاریکییهدا؛ لهو دووری یهوه چاوانی نهیدهبینی، بهر لهوهی بگاته ئهوی، چهند ئافرهتیک له مالهکهوه بهدرکهوتن، چهند ئافرهتیک جادووکهس و بهد جنس، له کالای رهشدا، دهنکه دهنگ و قیزههیان دهگهیه بهر گوپی ئهو، پیدهچوو پیری ساحیر له ئاوازی گوپی زامارکهریان دا به ئاگابیت له پیلانی ئهوان.

ساحیری پیر دهرسا، له جیگهی خۆی راوهستاو گوپی زیاتر شلکرد له دهنکهکان، دهنکهکان گشتیان پیکهوه ددهوان و گشتیان لهشیکه چهندین سهس بوون، پیر سهس نهکهانی خۆی تیزکردهوه، تهنها روخساریکی له نیوانیاندا دهناسی ئهویس سهسری ئافرهتی بوو پیر له گیروگاز و شهس خواز. نائیرادی بایدایهوه بهرهو دواوه، چونکه تیگهیه که روخساری ئهو ئافرهتهی که دهناسی یهوه، لهگهل ئهوانی تردا هاوپهیمان بوون بو ئهشکه نهجهدان و تیرۆرکردنی.. کهوته ژیر ههلمهتی دوو لهشکرهوه، لهشکری قهلهشهکه ماسی شیوه ددانارهکان و ههلمهتی ئافرهته جادووکاره خهسیسهکان، پیره ساحیر تیمابوو، ناچار پهناي برده بهر شاخیکه زۆر بهرز که له راستی دا شاخ نهبوو، واته سیفاتی بهردین نهبوو بهلکو شاخی ئاسنین بوو، شاخیکه ئاسنین و ژهنگ گرتوو، کۆمهلی گابهردی ئاسنینی ژهنگداریش لهملوو لهولاره دیاربوو، سهردهکهوت بهسهس شاخهکهدا و ههولئی دهربازبوونی دهدا، کهم کهم ترسی دهرهویهوه، چونکه گوپی له

حەپەو وەرینی سەگ بوو، هەستی لە دەرەوێ خۆیدا، بە
گوێچکەیدا دەچپاند کە سەگەکان لاینگری ئەون و پارێزگاری
لەو دەکەن، هەستی کرد کە سەگەکان هەم ئافرەتە دەجالەکان و
هەم قەلە رەشەکان دەتوقینن و لەو دووریان دەخەنەو، پیری
ساحیر گەیشتە سەر تروپکی شاخە ئاسنینه ژەنگدارەکە، ژەنگ
نمایندەى کۆى رەنگەکان بوو، پارچەپەک ئاسنى خرى تۆپ
شێوێ بىنى، لەسەر تروپکی شاخەکە دانرابوو، بۆ ئەو !!..
هەستی کرد ئەو تۆپە ئاسنینه ژەنگدارە دلنەوایی راستەقینە و
ئارامى گیانى بەو دەبەخشیت، پیری ساحیر زۆر خوشحال و
رووخۆش بوو کاتى کە یەكەيەكەى ترسەکان لەشى ئەویان
جێهێشت، وەك ئەوێ ئەو تۆپە ئاسنینه سىحریكى ترییت، یا
تەنیا سەرنجدان لەو تۆپە، خالیکردنەوێ گشت هەستىكى
ناهەموار و ناجۆربیت لەودا!!..
هەستی کرد لەو تۆپەدا ژيان
هەیه؛ گیان هەیه.

هێشتا گوێی لە دەنگی سەگەکان بوو، هەستی دەکرد تەنیا دەنگی
ئەو سەگانە؛ قەلە رەشەکانیان هەنجن هەنجن کردووە، لەسەر
ئەو تروپکەو سەیری تۆولە رینگەيەكى مارشێوێ دەکرد لە
دامینی شاخەکەدا، تۆولە ریکە تاریک دیاربوو، بەدوای شێوێ
ئافرەتە دەیان سەرمەکاندا دەگەرا، تۆپەکەش لە بەردەمیدا بوو،
کاتى کە تەواو دلنیاوو لەوێ کە تۆپە خڕە ژەنگدارەکە گیاندارە
و ژيانى تيايه؛ ديمەنەکان بەرگيەكى تریان پۆشى، پیری ساحیر
بەرەو جینگەيەكى تر کەوتە باللیکدان، بۆ فێبوونىكى تر، بۆ

ببینیکی تر و بی سوود و بی مہبست له شیوہی توپیکی
بچکولہی روشن دا خوی بینی که سیگوشہیک له ناویدا بوو،
لهناو سیگوشہکیشدا چوارگوشہیک هہبوو، که گیانی ئەو
بوون پیکهوه. چونکه ئەو هہم سیگوشہو هہم چوارگوشہ بوو!

خوشویستی نهینی

ماومیهکه گیانم ئالودهی گیانی ئافرهتی بووه. ماومیهکه شار و
دی و گوندی ههستیاریم به سهرنجی ئافرهتی ههستیاراران
دهکری؛ ماومیهکه ناگر له جهرگم بهردمبووه و بۆم ناکورژیتهوه.
ماومیهکه گیانی ئاویتهم بووه و بۆم سهخته دهستبهرداریم.
ماومیهکه چرکه و خولهک و کاتژمیرمکانی روژ و شهو به
نیگای ئەو چواردهوری بیر و دهروونیان پرکردووم، ههست
بهخوشویستی دهکهم، ههست به هاوسۆزی دهکهم، ههست

دهکم يهکى لهو ئافرتهانه لسهس کار هيما تيدگرنت، بى
ئوهى لهگهلمدا بدونت بيرم دهخاته ئاخوتن، بى ئوهى
سهرنجيکم لئيدات؛ به گيانيدا قاسيد دهنيرى و داوا له گيانم
دهکات پهيوهندييهکى دهروونى يا گيانى دهستپيکهين. سى
شهमेى رابردوو کاتى من سهرگره مى پاکردنهوى شوين
کارى نهو بووم؛ بو دلنيابوون؛ بو ميملکردنى ههستهکانى،
زياتر له پيوست مهلى نزيکبوونهوم نيشاندا؛ خهريک بوو
پهنجه تووتهم بهر پهنجه تووتهى بکهويت، کاتى که
سهرميزهکم پاک کردهوه، ئهويش ئاگادارى ههست و نهستى
من بوو، وهکو ههموو روژانيكى سى شهمانه، کاتى که لهو
نزيکيهوه گويم له ترپهى دللى بوو، ههستم کرد دللى لى دها،
وهکو من، ههستم کرد لهشى وهکو لهشى من گهرم دادى، ههستم
کرد ههردووکمان شهرم دهکين، ههردووکمان رهش دهپوشين،
ههستم کرد ههستى ههيه؛ گيانى ههيه! کاتى کارم گهيه ئوهى
سهبهتهى کاغزى لاي پى يهوه؛ که له ژير ميزهکهى بهردهميدا
بوو خالى بکهم؛ پاشان کيسهى تازه بخهه ناو سهبهتهکه؛
ههستم کرد گويم له داواکارييه دهروونيهکانيتى و تکام لى دهکات
بيدوينم!

هيشتا روخساريم نهديبوو، مانگى زياتر بوو لهوى کارم دهکرد،
ههميشه پشتى لهمن بوو، کهچى به تهليسى گيانى، داوام لئدهکا
بيدوينم. ههلبهته نهتوانى، چونکه دلنيا بووم گهر دم بکهمهوه،
راستهوخو دلم دهکويته سهر ميزهکهى بهردهمى.

بستی لهوهوه دوور بووم، په شوکا بووم، ديقم کرد تا توانيم
سهبتهکه خالی بکهم و کيسهيهکی پاک له ناوی دانيمهوه و لهو
جیگيهه دوور بکوممهوه.. لهو کارم لای نافرتهکانی تر زور به
ناسانی دهکرد، بهدم پیکهين و ناخاوتنهوه؛ بگره تهنها به
چاوئروکانی لهو کاره نهجام دهدرئ، که چی له پشتی لهو
نافرتهوه ههستم دهکرد چل سأله چهقيوم، ههستم دهکرد چل دانه
سأله له پشت سهری لهوهوه راوهستاوم و چاوهری رحمهتی
لهوم ئوریک بداتهوه، ههستم دهکرد لهوتههی هم من چاوهریم
لهگهل لهودا بدویم، یا يهکهم سهرنجمان بهر يهک بکهوت!..
ويستیکی پاراسايکولوجی منی مؤميا کردبوو لهو ساتانهدا،
رايگرتبووم، هيزیکی موگناتيسي دهستی توند به سهبتهکهوه
قفل کردبوو و بوم لئ نهدهبووهوه، کيسه نایلونهکشم بؤ
نهدهکرايه ناو سهبتهکه، کاردانهوم زور گهمزانه بوو. بهر
لهوهی لهو نيوه لايهک بکاتهوه به نیازی لهوهی قهلمیک له
دهستی بگرئ و خوی سهرگهرم بکات، توانيم بهو بلنيم؛ لهم
کاتمت باش؟ .. هيچ وهلامم نهبو، چونکه دهنگم نووسابوو،
تهنانت خوم گویم له دهنگم نهبوو، پاش نحم کردن، به
دنئیایيهوه؛ کهمی بهرزتر بهوموت: لهم کاتمت باش؟ له
وهلامدا به نیانی و به دهنگیکی نهرم و پر له شيله وهلامی
دایهوه: لهم کاتمت باش، لهمه و هيچی تر.

نیتر زمانم قفلی لئ درا، ههناسه توند بوو، زوری نهماوو له
ترسا به لادا بکهم! بؤ وشهيهکی تر دهباويه پهميم له خوم

بدایه!! به چهره سهرییهکی زور توانیم له میزهکهی ئهو دور
بکهومهوه و چند سعاتیکی کار مابوو هیشتا.. سهرگرمی
هولکه بووم، خواخوای ئهوهم بوو، دهرهوه تاریک دابیت،
چونکه ئهو روو له پنجهریهک، پستی لهمن کاری دهکرد،
کاتی که دهرهوه تاریک داها، دهمتوانی له رارهوهکهدا
روخساری ئهو به روشنی و پیچهوانه له پنجهرهکهدا ببینم، ئهو
روخساری وهکو مانگ له شووشهی پنجهره تاریکهکهدا
دهدرووشایهوه، تنها یاریده بوو بۆ ببینی له رارهوهکهدا،
ئهویش منی دهبینی، ئهویش ههمان ئارهزووی ههبوو که
تاریکی دادههات و دهیتوانی من له پنجهرهکهدا ببینی، بی
ئهوئی پیویست به ئاوردانهوه بکات، ئهو لهبر ئهو
پنجهریههه، کورسی و میز و دزگایهکی کۆپیکردن و
کۆمپیوتهریکی دانابوو و سهرگرمی کار بوو، کاری دادوهری،
منیش فهراش!!.. ئهو روژهی سئ شهممه.. من هیشتا لهوئ
بووم، ئاواتهخواز بووم ئهو دواي سعاتهکانی کار نهروات و
زیاتر کار بکات، ئهگهرچی من زور شهکمت بووم، بهلام حهزم
دهکرد ئهو بمیننیهوه، ئهو کاته بی پشوو سعاتهکانی کارم به
خوشییهوه بهسهر دهبرد، چونکه زور عهدالی ئهوه بووم
روخساری ببینم، ههستم دهکرد گهر نیگای ئهو ببینم، ئهوا پر
دهبم له بههره و پهیام. ههفتهی یهکه، بهر لهوهی ئهو لهسهر
میزی کار ببینم، وینهیهکی فۆتوگرافیشم بینی، وینهیهک لهسهر
میزهکهی، لهو کاتهدا که خهریکی پاککردنهوهی سهر میزهکه

بوم، کابرایه‌کی هاوتهمه‌نی خۆم بینی، فشقی و په‌ریوت و سه‌رخۆش و چاوخومار و سور و هه‌لتوقیو، هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌ق له‌ دۆخی سه‌رخۆشیه‌یدا دهرده‌که‌وت.. هه‌ستم کرد ئه‌و وینه‌یه‌ شایه‌نی ئه‌وه‌ نییه‌ له‌سه‌ر میزی هیچ ئافه‌رتی بیت. ئافه‌ته‌که‌ان هه‌یچیان له‌وئ نه‌مابوون، چه‌ندین جار وینه‌که‌م خسته‌ کیسه‌ی زبڵدانه‌وه‌ به‌ نیازی فری‌دانی چونکه‌ به‌ بینه‌ی بریندار ده‌بووم، هه‌ستم به‌ عه‌یه‌ ده‌کرد، عه‌یب بوو لام؛ پیاو وینه‌ی خۆی له‌و حالته‌دا بو ئافه‌رت بنی‌ئ هه‌روه‌ها وسته‌م چه‌زی نه‌ده‌کرد ئافه‌رت وینه‌ی پیاو له‌ ناماقوولی و سه‌رخۆشی و حالته‌ی ناهاوسه‌نگیدا بینه‌ی، یا بیکاته‌ بابته‌تیکه‌ی جئ سه‌رنج، یا راسته‌ر بلیم؛ هه‌ستم نارازی بوو به‌وه‌ی ئافه‌رتیکه‌ی داده‌ر وینه‌ی سه‌رخۆشیکه‌ی ئه‌حمه‌ق له‌ سه‌ر میزی کاری خۆی دابنیت، بی‌ درۆ چوار پینج جار وینه‌که‌م تووردا و گه‌رانه‌وه‌ جیگه‌ی خۆی.. عاقیبه‌ت دوا‌ی چه‌ندین جار ته‌ماشای هه‌ول، ئه‌وم له‌ پشته‌وه‌ بینه‌ی، له‌ پشته‌وه‌، پشته‌ی له‌من بوو، بالای پیده‌چوو هینده‌ی بالای خۆم بیت، نه‌به‌رز، نه‌ کورت، نه‌قه‌له‌و، نه‌ لاواز، پاک و پۆشته‌ و بۆنخۆش، هه‌من و نیان، بی‌ ئه‌وه‌ی روخساری ببینم هه‌ستم به‌ هارمۆنی و هاوده‌نگی کرد له‌ دووریه‌کی بینراوه‌وه‌، هه‌ستم کرد شتی له‌ گیانی ئه‌وه‌وه‌ وه‌کو قولاپ به‌ره‌و سینه‌ی من ده‌هاوێژری و له‌ سه‌ر دلم‌ گیرده‌بی و کیشمه‌کیشی به‌دیدیت.. بی‌ ئه‌وه‌ی روخساری ببینم، به‌ درێزایی هه‌فته‌که‌انی یه‌که‌م، چونکه‌ له‌ کاتی کاردا توانای به‌کاربردنی چاویلکیه‌م نییه‌

و ئەگەر چى روخسارى له پەنجەرە تاريكەكەدا پىچەوانە دەبىتتە، من بە تەلخى لەو چەند مەترە دووربىيەوه دەبىيىم، بەلام كە زياتر دەچومە پىشەوه بە ھۆى كارى پاكکردنەھوى ناودالانەكەوه، روخسارىم توراو دەبىنى، لىئىل دەبىنى، بەلام بە چاوى ھەست، لە پىشەوه، لەو قامەتە تەواویدا دلنبايەووم كە يەكئىكە لە جوانەكان، ھەستم ئەوى جوان تۆمار كەردبوو.

لەو جىگەيدا زياتر لە شەش ئافرەت كارى دەكرد، گىشتيان جوان بوون، بەلام ھىچيان وەكو ئەو لە پەيوەندىدا نەبوون لەگەل مندا، تەنھا ئەو تەكاي ئەوهى لى دەكردم كە بىدوونم؛ ھەلبەتە وام ھەست دەكرد. بۆيە سى شەممە، لەو كاتەدا كە من چەند مەترى لەوھوہ دوور كارم دەكرد؛ ھات، لەسەر يەكئى لە ماشىنى كۆپىيەكانى لای منەوه نيازى كۆپىكردنى ھەبوو، منىش خۆم گىلەكەردبوو، گوايە خەرىكى كارم!!... پاش كۆپىكردن گەرايەوه جىگەى خۆى، بە پەلە پروسكئى سەرم ھەلبىرى و لە داوہ سەيرى بەژن و بالايىم كرد، زياتر لە ھەموو جارەكان جوانتر ديار بوو، لە ھەمان بەرگى رەشدا، پىرچىشى سوورى تىر بوو بە لای رەشدا، ھەستى دەكرد كە من سەرگەرمى تەماشاشا و ھەلسەنگاندەم، ئاورىكى لى دامەوه و وتى: ھاي = سلاو، لەو چركە ئاوردانەھويەدا ھەستم كرد ھەزار كۆترى سىپى لە شەفەى بال دەدەن، بەبئى ئەوهى چاوەرپى وەلامى من بىت. كاتى من وەلام دەيەوه، ئەو دوو ھەنگاوى زياتر دووركەوتبووھوہ.. ھەر وەكو خۆى وەلام دەيەوه، بە ھەمان وشە ..ھاي.. پاش كەمى

سەرگهر مېوون، ههستم كرد ئاره قتيكى زورم كرد و متهوه، له شهم داگير سابوو و هكو پشكو، به پهله خوم گهيانده به له كونه كه و جگهر ميه كم داگير ساند، ههستم كرد گهره بووم، چوار هينده ي خومم، ههستم كرد قورسترم له جاران، خومم قوز دههاته بهر جاو، ههستم كرد دلم دهيه وي سنگم هه لته كيني، كاتي گهرامهوه سهر كار، سلاوي من و سلاوه كه ي نهو هيشتا له راره مه كه دا بوون، و هكو دوو له شي تارمايي سلاوه كانم ده بيني نازادانه دهستان له دهستي يه كترى نابوو پي كه وه و هكو دوو فرشته ي بالداري بچكوله فر كه يان بوو له هول كه دا، ههستم ده كرد ئه ويش ئاگاي لهو به زميه، سلاوه كانمان دهستي يه كتر يان گرتبوو پي كه وه سه ماي خاويان ده كرد، كاتي نهوم بيني له جيگهي خويدا دانيشتوه، ههستم كرد گويي له تهپه ي دلمه، چونكه ههستي به خوي كردبوو. دواي سه عاتي، من هيشتا سهرگهر مي گسكدان و پاكر دنهوه بووم، دهنگي بانگي كردم بو مه خزنه كه كه جيگهي كه ل وپه لي كار كردني من و شتوومه كي زياده بوو، ههروه ها ژوورو هول ي جل هه لواسين و پي لاوگورين و نهو شتانه يه. هه لته نه ويش و هكو نهواني تر، چا كه ته كه ي له وي هه لده واسي، نائيرادي بهر مو نهو جيگهيه چووم كه بانگيان كردم، ههستم كرد ئه ويش له دوامهويه و بهر مو هه مان ژوور ده چي ت، له ناو ده رگاي چوونه ژووره دا رو بهر وي يه كترى بوو ينه وه؛ بهر ان بهر يهك، ... خواي گهوره! نهو جواني به! نهو شه رمه، نهو نازه چيهه؟! نهو كوله سوور هه لگه راوانه! مني وا

سهرسام کرد تهنها توانیم لهویدا سردانهوینم له شهرما، هر بهو سهرنجه تییگهیاندم که پیویسته بیدوینم، بهلام من وام نیشاندا که چووم بهدهنگ نافرتهیکی ترهوه که بانگی کردووم، سهیرم کرد کس نهبوو، تووممز پیدهچوو نیازمکانی نهو بهر لهخوی بانگی منیان کردییت، پالتوکهی لهبهر کرد و کهمی خوی دواخت؛ بهو نیازهی من بیدوینم، بهلام من هینده نازا نهبووم، نهگهر وابوایه دهمتوانی بيم به سهرکردهی جوانهکانی جیهان، پهرویهک و دهرمانیکی پاککردنهوم ههآگرت و دواوودوا گهرامهوه، بهر له دهرکهوتتم، گویم لئیوو خواحافیزی لئیکردم، منیش ههمان وهلامم دایهوه، سهیره وشهکانمان لهیهک دهچوون! ههستم کرد راگهیانندی دهررونی و گیانمان لهیهک دهچیت، لهو کورته سهرنجهدا ههستم کرد زور دلنیايه که من کاریک دهکهم شایستهی من نیه، ههستی گوناهم له سهرنجیدا خویندهوه، ههستم کرد، خوی کهم دهبینئ لهومدا کهمن ههستی پی دهکهم، چونکه من بی چهند و چوون ههستم به کهمی دهکرد، له بهر نهوهی کاری فهراشی شایستهی من نییه و له راستیدا من ماموستام، ههستم به هاوههستی کرد لهو کهمیهدا، سهرنجی نهو تییگهیاندم که دهسهلاتدارهکانی ولاتی نهو گهر بیانوهئ ههموو شتی دووجاری چارهنووسی مرؤفهکان دهکمن نهک بیگانه، به ههرحال کاتی که نهو رویی، ههستم به تهنیاییهکی زور پر له ناخوشی کرد، ههستم کرد کوی ههستهکانم لی زهوت دهکری، لی دهرزیت، ههستهکانم وهکو مندالئیکی زویر دهبینی، بهزهیم

ئەو كاتەى كە روخساريم بينى ھەستم كرد دەيناسم. ديومه،
ھەستم كرد لەمىژە دەيناسم و خوښەويستم بوو، روژى لە
روژان بى ئەوەى پييزانم!.. ھەموو گيانى جوان بوو، نەرم بوو،
بۇنخوښ و پرمانا و ميبينەى بوو، وشەكانى سەرزارى
دەيسمىم، ھەستم دەكرد تەنھا ئەو وشانە بايەخيان لای من زۆرە،
ھەستم دەكرد لە سەرنجى ئەودا فيردەبم، فيربووم و تيگەبيشتم
كە وشە خەندە، سەرنج، كەرسەتەى زەينين، خۆراكى گيانن، يا
ئاكارى گيانن، نازادن وەكو ھىلەكان، وەكو شىوہ ئەنداز ميبەكان
لە دەروەى ئيمەدا لە بووندا ھەن، چونكە ھەستم دەكرد
وشەكانى؛ سلاوى ئەو لەشيان ھەيە.. من زۆر دلتيا و بى گومان
سلاوى ئەو و خەندەى ئەو و سەرنجەكانى ئەوم لە ھەواى
نازادا دەبينى، دەمانەوہ و دەكەوتنە پەيوەنديەوہ لەگەلمدا،
ھەستم دەكرد ئەو ئافرەتە بە تەنھا سەرنجى باسى ھونەرى
ئەبستراكت دەكا، ھەستم دەكرد مروڤ ديلە لە لەشدا، دەنا
ئاخاوتتەكانمان، سەرنجەكانمان، ھەستەكانمان لە ئاستۆيەكى تردا
زياتر لە ئيمە نازادانەتر لە پەيوەنديدان و ھاوپەيوەست و
ھاوکارن، ھەستم دەكرد گيانى تەعبيرەكان پايدارى دەدەن بە
ژيان، ئەوان وزە بە ژيان و بوون و بەردەوامى دەبەخشن،
ئەوان بوونەھەريان ھاوسەنگ و پايدار راگرتووە، ئەگەر ئەم
ھۆكارە زەينيبانە نەبوايە؛ ئەوا ژيان بپھوودە دەبوو.. چونكە
خيزى ئەمرو زەليلە لە دەستى شەردا، ئەگەر عشق و
خوښەويستى و رازى جوان و پەيامى پيروژ نەبى؛ چۆن

گەردوون بەردەوام دەبێ؟! .. لەشی وشەکان، توانای
سەرنجەکان، هیزی خەندەکانە خواردن بە گیانی خێر دەدەن..
خێر وزەى خۆى لەو لەو بابەتە زەینیانەوه وەردەگرێت کە
مروّف دەسەڵاتی بەسەریاندا نییە و ناتوانی لەناویانبەرنیت، یا
بەد بەکاریان بێنی و ئەتکیان بکات! چەند خۆشە مروّف بتوانی
هەمیشە خەندە لەسەر لێوی بێت، هەمیشە سلاوی لەسەر دەمی
بێت، هەمیشە لە سەرنجەکانیدا هەستی بەوانی تر بەدات، من
زۆر خۆم دەولەمەند دەبینم لەم بوارەدا، لەم هەستانەدا،
ئەگەرچی زەحمەتی ژیان هێندە مروّفی بارگەران کردووه، کە
خۆم ناچار دەبینم، زۆر جار برسیمە بۆ نیگایەک، بۆ سلاویک،
بۆ کەسێ سەیریکم بکات، بۆ سەرنجی کە بێ خەوشانە سەری
پەوهندیبیەکی هەنووکەیی و زوو تێپەر درووست بکا و
برهۆیتەوه، چونکە باری ئابووری و رامیاری وای لە مروّف
کردووه کە نەپەرژیتە سەر بینینی یەکتەری بەلام مروّف خاوەنی
هیواپە، بە هۆیهوه بێ بزە و بێ سەرنج و بێ ئاخاوتن نابێت،
چونکە گیانی گەردوون لە وزەى هەست درووست بووه، ئەو
هەستەى کە لە نیوان بوونەوهەرەکانی گەردووندا راست مامەلە
دەکەن و راست دەلێن و راست کردەوه دەنوێنن، هەستیش
نازادە، دەفری و بآلی نییە، سەما دەکا و لەشی نییە، ئاواز
دەژەنی و کۆمپۆنیست نییە، شەر دەکا و مەیدانی نییە، رادەکا و
پنی نییە، دەگری و فرمیسکی نییە، هەستەکان، هەستەکانمان
نەمرن!! ئەو نازدارە وام پنی دەلی لە سەرنجیدا، ئای کە بیرت

دهكهم خانمی پیام بهخس، چندم حز دهکرد له تهكمدا بویتایه و كهمی پیکهوه بدواینایه، بهلای كهمهوه دهمتوانی بیت بلیم: بیرت دهكهم، هستت پی دهكهم، ریزم ههیه بو پهیوندی نهیوونی نیوانمان، زور مایهوه نهو شهوه، هیندهی سرش بهیبرو گیانم دا، چیدی لهگهآیدا هستم به پیویستی ئاخوتن نهکرد، ئهویش مت وئی دنگ سرگرمی کاربوو.. ئهگر ئه سئ شهممیهی داهاتوو بیت، نهوا دهجمهوه بو سرکار، بهم باره زورهی هستهكانمهوه، دیم و نهو پهیوندیه گیانییه به سرنج بو نهو باس دهكهم.. باسی پهیوندیهك كه له راستیدا نیمانه، گر بویرم رایدهگهینم كه نهیوونی پهوندیمان مایهی خوشیمه به درژیایی سهعاتهكانی کار.. له یادم چوو به تهوای باسی سئ شهممیهی رابردو بکهه به تاییهتی لهو کاتهدا كه سرمیزمهکی ئهه پاک دهکردهوه، دواي نهوهی كه پنیزانی نیازم ههیه جیگهکهی ئهویش پاک بکهمهوه، جیگهکهی بو خالی کردم، تا تووشی چهرمهسری و سرلنشینوان نهیم، کارتیکی خوی له ناوهراستی میزهکهدا بو بهجیهیشتووم، تنها یهک کارت؛ ناو و ناوینشان و تلهفونی مال و کار و ژمارهی پوستی لهسر بوو، ناوهکهی زور جوان بوو، هر كه چاووم به کارتکه كه موت؛ کارتکه به شهرمهوه پیی وتم: من هی تووم، ههلمگره! منیش ههلمگرت، دامنايهوه، ههلمگرتهوه، جاریکی تر دامنايهوه، كهچی هستم كرد دهستم وهكو موگناتیس کارتکه كیش دهكات، یان کارتکه نهو کارهی دهکرد، ناچار وهكو مندالیکی دز،

سەیری ئەلاولام کرد، بە پەلە خستەمە گیرفانمەوه، هەستم بە شەرمەزاری کرد، دەر مەینایەوه، خستەمەوه جینگەیی خۆی، بەلام ئەمجارەیان لە لای راستی مێزەکەوه دامنا، کەچی کارتەکەیی هانی دەدام هەلبێگرم، یان بەلای کەمەوه ناو و ژمارەیی تەلەفۆنی لەبەر بکەم، لە ترسا ئەوم بۆ نەدەکرا، هەردوو فریشتەیی سەرشانم خۆیان هەلدایە سەر مێزەکە و دەستیان کرد بە قەرەقر، شەیتان دەیگوت دەهەلبێگەرە، رحمان دەیگوت نا هەلبێگەرە، ئەو دەیگوت منیش وام وتوو، ئەوی تریان دەیگوت نەه تۆ وات وتوو، ترسام لەوهی یەکی مینلیم بکات چونکە ئافرەتی تر لەوی بوون و هەمیشە بە دەیان چاو منیان دەبینی، زۆرم لە خۆم کرد تا لە کارتەکە دووربکەومەوه، شەیتان و رحمان هەر بگرە و بەردەیان بوو، هەر هات و هاواریان بوو، هەر یەکەیان بە جۆری هانی دەدام کارتەکەیی هەلبێگرم، کارتەکە جیکە جیک و خشەخشی بوو لە چنگی ئەواندا، بە حەپەساوی سەیری ئەوانم دەکرد، کاتی ئەویم بەجێهێشت، دواي تەواو بوونی کاریش جاریکی تر چوومەوه بە نیازی هەلگرتنی سەیرم کرد هەردوو فریشتەکانی سەرشانم هێشتا لەویبوون و یەکی بستنی زامانیاں دەر هاتبوو و هەناسەپرکیان بوو، بە ماندوویی و توورەیی سەیری منیان دەکرد و دەیان گوت هەلبێگەرە، نەمزانی کامیان شەپەرە و کامیان خێرە، کارتەکەش چاویکی لی داگرتم، ناچار هەلمگرت، دامنايەوه، دامنا و هەلمگرتەوه، هەستنی کە هی ئافرەتەکە بوو لەسەر مێزەکە بەجی مابوو؛ پێی دەوتم بە چپە؛

فەرق ناکا، چونکە کارتەکمەم بۆ تۆ بەجێهێشتوو، بیهیت یان نا
 بۆ تۆ دانراو و بە لای کەمەو، ناوی منت پێ دەناسین، دوای
 تەواو بوونی کار، کاتی خواحافیزیم لە ئافەرتهکانی تر کرد،
 هەستم کرد کارتەکه بە ناوچەواندا نووساوه، یان لە پێشمەو
 دەروات، ئەجام کار بەو کۆتاییهات که چوار کیسه وشه و
 کاغز و کەمێ خاک و خۆلم فریدا، چوار کیسهی پر له وشه و
 ژماره که دادومرهکان به درێژی ههفتهیهک کردبوویانه
 سهبتهی خۆلهوه. ئهو ههموو وشه و ژمارهیهان فریدا،
 بێهوهی تهنها وشهیهک یا تهنها ژمارهیهک کهمترین پهیوهندی
 به منهو ههبن، کهچی ئهو کارته لهسهرد دلم لههه چوار
 کیسهکه قورستر بوو.. ناویم له یاده، ژمارهی تهلەفون و
 ناونیشانی، بێ ئهوهی کارتهکهی لهگهڵ خۆم بهرم، چونکه
 لهبهرم کردبوو، نهگهر ئهم سێ شهممیه بێت، ئهوا راستهوخو
 دهچمه بهردهمی، پاش سالا و و ههوال پرسین، پێی دهلیم:
 ..نا..پنی نالیم!! ..چی پنی بلیم؟! بلیم من فهراشم؟ نا.. چاکتر
 وایه منیش کارتیکی خۆم دروست بکهم، تهنها ماچیکی لهسهرد
 دروست بکهم، لهسهرد میزهکهی بهجیبی بهیلم، بهو هیوایی
 بیته هوی دروستکردنی گفتوگویهک.. نا.. ئهمه کاریکی ئاسان
 نییه. ئیستا سێ شهو و سێ رۆژی ماوه بۆ سێ شهممهی
 داهاوو، کیچ کهوتووته کهولم و به دوای پیلانیکدا دهگهریم،
 لای ههر هاوریهک باسی ئهم خهیاڵ و ههستانه دهکهم، گانتیهان
 پیدیت، کەس وه لأمی نییه، نازانم چییکههه؟!.. لهناو بالکونی

مألوهدا دانیشتووم و تنها بیر لهو خۆسهویستییهی ئەو دهکهمهوه، پهلە ههورهکان لهشیوهی ئەودا به ئاسمانهوه خۆیان جوان دهکهن، دهنگی کهناری مألکههی دراوسیمان یهکه یهکهی تۆنی پینهکانی ناوی ئەو دهخوینی، بۆنی سرووشت و دهوروبهر و بۆنی ئەوی لیدیت، بیرى دهکهم، زۆرزۆر، ههچ .. ههچ نهکردن و نهوتن باشتترین دیاری یه، چاکتر وایه رۆژی له رۆژان چهپکی گۆلی له دوکانی گولفرۆشیکهوه بۆ بنێرم، بئى ناو و ناونیشانی خۆم، هینده بهسه ئەو ههست بکات که کهسی ههستی پئى دهکا، که کهسیک بیرى لئى دهکاتهوه و دهشی خۆشیوویت، ئەم کاره شایهنی ریزه، لهو ههموو بههرمییهی ئەو بهمنی دهتات داواکاری دیکهم نییه، هیندهم بهسه، چونکه ئەگهر تهماشا و سلّو و وشه خۆشهویستی گیانی له دهرووندا درووست بکات ؛ ههنگاو ههلهینانی تر پئویست نییه، لهبهر ئەوهی من ههست بهو خۆسهویستییه دهکهم؛ دانیام لهوهی که خۆشهویستی لهو جۆره لهناو مروّفا کهم جار گهشه دهکات بۆ هاوژیانی و راگۆرینهوه، چونکه عشق تهناهیه له خۆیدا و دابهش ناییت. عشق لهویدا پایهداره که مروّف له سات و کات و رۆژهکانی دا ههستیپیکا و جار جار یا شهوانه مۆمیکى بۆ داگیرسینی.

من به ژانی ئەم نامۆییه ناوێرم، من غهیبی و نادیارم لهم ولّاتهدا، ئەترسم بهکارهباى ده ههزار قوّلئى ههستهکانم دووجاری زهبرى پینهگهیشتن بهو بکهن. رابهراى ئەم ولّاته نامۆیه زۆر له عشق و عاشقی دهترسن. مروّفهکانیان هینده

بچوک کردووهتموه که تنها خودی خویان دهبینن، نیریان کردووه به دوژمنی می، می یان کردووه به دهمومر و بوختانکهر و جهلادی نیر، خوشهویستی باسیکه لهسهردهمی هیچ کەس، من وامدهزانی عشق گهورهترین سهرمایهی پیشکەوتنه نهک ئابووری، وام دهزانی عشق داهینیری شارستانییهته، لههتهمی لیرهم ئاواتهخوازم مروقی دهربارهی عشق بدوی و بالی لی نهروینی، یان نهیخزیننیه ناو کلئیسوه به خاچا ههآینهواسی. کەس زاتی ئهوهی نییه باسی عشقی نیوان دوو نهژاد بکات، رۆژهکان پیرن له بوختان، پیرن له ترس، له دوودلی، له بهههلهچوون، له زهلیل بوون، له خودکوژی و خۆپهرستی و نازردانی خود و ئهوانی تر، مروف بووه به هۆکاریکی وهسواس لهناجۆرییهکانی سارستانیهدا، مروف تنها دهویری لهگهڵ سهگ و پشیلهدا گیانی هاویری یهتی و راستگویی بگۆریتهوه. بهر لهوهی بگههه ئهم ولاته، وام دهزانی مروف نازاده، مروفایهتی بهرهو تروپکی پیروزی دهچیت، نههمزانی لیره که مندال لهدایک دهبی، راستهوخۆ ههستهکانی دهپهرین!!، به داخهوه ، مروف هینده تهنگی پنههچنراوه به جوری یهکتیری نابینن، کەس ناگاداری ئهوی تر نییه، ههستیار و غهمیار، ناجۆرتترین و دزیوتترین دوژمنی کۆمههنگای شارستانی!! چونکه بازاریان پی بهریوه ناچیت گوايه!!، ئهترسم لهگهڵ ئهوهشدا که دهزانم و دلنیام ئهویش کت و مت وهکو من بیردهکاتهوه. ئهترسم، ئهترسی زیاتر پهیوهندی خوشبکهین،

چونکه هستکردن قهدهغه نییه بۆ کهسانی که خاوهنی ناسنامهنین. بۆ کهسانی که ولاتیان نییه، بۆ کهسانی که دووچاری کاریک دهکرین که لئیان ناوهشیتهوه، کهسانی که رهگهزیان نییه، به رهگهزی ئهوانی وهک خویان، کهسانی که تاوانبارن بهوهی نهیوون به جهلادی شهر!

(به شانازییهوه سهیری دهکردم، دوودهنک چهپیشی لهگهڵ پهرداخێ ئاودا ههڵدا، جاوهرێ بوو ستایشی هستهکانی بکهه، کاتی که ئهه یاداشتانهییم خویندهوه، ئیخهه کراسهکهه به دههه گرتبوو تا لهقه لهقی سههه که دووچاری سهههلهرزین ببوو، راگریت. چهوت دانه سهاله تهنهه میوانی ئهه پیشیلهیهکی بی خاوهن و دکتوریکه که دئ بۆ لای و مانگانه چهپی نویی بۆ دهنوسئ، ئههه هستهکانی پهنابهریکه، ساغ و سهههههه، بهلام به شیت و دهروون شر لهقهلههه دراوه، بیکار و بیکهس و بی هاورئ و بی ولات. به دوودلییهوه لئی پرسیم که رام چیه بهرانبهه به هستیاری ئهه دههبارهی ئهه یاداشتانهه؟

- هست جوان و گهوره له ههه تۆ ناچن!

- بۆچی، من بی هست دهبینی؟

- نهخیر؛ بهلام مروف دلی زیندوو به خوشهویستی و ناگادار له عشق خوی گوشهگیر و زهلیل ناکات و دانابریت له کار وکومهلگه، لای من بههیزترین بوونهوهه.

- ئەم رايانەم لاپەسندە ئەگەر مەرۆف خاوەنى و لات و ياسا و كۆلتور و ئاينى خۆى بىت.

- مەرۆف لە ھەر جىگەيەك بژى، بە برواى من دەتوانى خۆى بگۆنجىنى لەگەل بارودۆخ دا و ماناى ژيان لە ويستىكى مېھرباندا بەدەست بەينى و لەمېرەكان لەسەر رىى خۆى دوور بختەو، ئەم سەرزەمىنە ھى منىشە!!

- چى دەكەى كاتى كۆمەلگا و ياسا دژايتىت دەكن؟

- ئەگەر مەرۆف پەيامەكانى خىرمەندىن، ئەگەر مەرۆف بەپىى داواكارى سەردەم ھەولېدات بۆ باشترىبون، ھىچ ياساىەك رىگىرى ناكات. ئەگەر ىش ئەو ھە رووېدات، ئەو بەرگەى دەگرىت و تەسلىم ناىت.

- بەلام جىگەى داخە كە كەسانى وەكو من لە مندالى يەو دەبنە پىخۆرى كۆسپ و كىشەى كۆمەلايەتى و خىزانى، بەجۆرى لە داھاتودا ھەست دەكات كۆمەلگە بە گشتى دژايتى دەكات و بوونەھەرىكى نەويستە. ئەمە رەزامەندىتىى خودى لاوازە، من لەو باوەرەدام كۆسپەكان ھاندەرن بۆ بىر كرنەو، بىر كرنەو ھى باشىش چارەسازى كۆسپەكانە، مەرۆف كاتى پىويستە تا دلناىت لەو ھى كە نىاز و ويستەكانى خىرخوازن، لەو قۇناغەدا كە مەرۆف باوەرى يەقىن بەخۆى دەكا كە خىرمەندە و پەيام راستە، ھىچ ھىزى ناتوانى زەلىلى بكات، مەرۆف كاتى دەبىتە خۆراكى

کۆسپ و ئەندیشه‌کانی، خۆی بە دەستەوه دەدات و تێدەگات
بەرنامەکانی لە سوودی مەرفایەتی نییە و بېرۆکەکانی ھەمەسی
و لاومکی و نالۆژیکین، لە ویدا مەرف شەکەت دەھێنێ و
نەخۆش و لاوازی دەستی بەسەردا دەگرێت، پەڕیشانی دەبێت
میوانیی چونکە مەرف لە جەمسەرێکی نینگەتێفدا خۆی
گۆشکردوو، ئەگەرچی رابەری پەيامی خۆبەختی بەلام لە
راستیدا بێ ناگایە لەوێ کە پەيامەکانی کرچن و لاوازی
دووچاری خۆد دەکەن.

- تۆ دەتەوێت بەمن بڵێیت، من نەخۆشم؟

- من دەمەوێت بە تۆ بڵێم تۆ پیری لە ھەستی جوان، بەلام رینگە
دەدەئێ کۆسپەکان زالبین بەسەرتا و خۆت دووچاری گۆشەگیری
کردوو و ناتەوێ دەوروبەر لە تۆو فیربێت، ئەمەش ئاتاجی
خۆپەرستی و بەدگومانییە. تۆ روژ و ھەفتە و مانگ چاوەڕیی
دکتۆرێ دەکەئێ حەپت بکا بە قورگا، ھۆگری دەرمان و حەپ
بووویت، من لەو باوەرەدام کە تۆ نەخۆش نیت و سەریشت
نالەرزئ، تەنھا ھەست بە لاوازی دەکەیت و تەسلیمی لاوازی
بویت، چونکە بە درێژایی ئەم ساتانەئێ لەگەڵ مندا دەدویت
سەرت نابینم بلەرزئ!

ھەستەم کرد و تەکانم کاری تێدەکا، کاتی یادی ھاتەوہ کە سەری
نالەرزئ، شتی لە دەروونی دا رەنگی دایەوہ، ھەستی کرد
وتەکانی من راستن، ھەستی کرد کە دەتوانی لە گۆشەگیری و

خوځوار دنه وه دهر بازبیت.. بهر له وهی شهو به جیی بهیلم بهوم
وت؛ نیمه له میژه په کتری دهناسین، دهشی کوسپه کانیشمان
لهیهک بچن، بهلام توانامان لهویدا دهر دهکوی که چزن دمتوانین
رووبهرووی ژیان ببینهوه چونکه کس ددان بهوهدا نانیت که
ژیان ناسانه و همموو شتی پوخته و نامادهکراوه بو مروقهکان.
من دلنیام، نهگر تو هوول بدهی بهو وشه شیرینانه نهو مروقانه
بخهپته سهر ریگه که له تاریکی دا بی گوجان دهر وونی شهو
دهبرن وشهکمتن، هراسانن، تنها وترساون، نهوا دهگیت به
قولایی عیشت و ههست به ماناکانی بوون دهکیت.)

نهو شهوه لهگهل نهودا مامهوه، و زور پیکهوه دواين.. نهو بووی
دهرکهوت که دووچاری سهر لهرزین نهووه که ناچاری
کردوه نهویریت لهمال ودهر بکهویت. چونکه به لایهوه نهنگی
بوو خه لکی لاواز نهو ببینن.

نهو شهوه تا دهموبه یانی پیکهوه بووین و بو په کم جار دواي
سالی تنهایی لهگه لمداد ودهرکهوت، و تا ویستگهی چاوهروانی
پاس هات لهگه لمداد. ههستم کرد ههماهنگه و ههست به
هاودهنگی دهکات له بیرهکانی دا، ههست دهکات پتویستی به
پرهیزکردنی گیان و بیر و لهشه، پیدهچوو گهشتیکی دوو
سهعاتی نیازبیت له سرووشتدا، پر بووم له کامرانی، ههستی
کرد که خوشحاله و بهو خوشحالییهی خوشنوودی و رزمهندی
و هیوای منی بینی، ههستی کرد که هاورییه تیمان نرخی زوره،

دوچار تکام لیکرد، چیرۆکه یاداشتهکە ی پانوس بکات و
بیینری بۆ بلاوکردنەوه.

پەيامی تاریکستان

رووی تابلۆکە ئاسابوو بە کەلەکە بوونی رەنگی رۆن، هەفتە
زیاترە هەول دەدا بە هەرچۆرێک بێت بەرھەمێک لەو
وینەکێشانە بەدییهێنی، بەلام لەبەر ئەوەی خۆی لە لێتە
رووداویکی زۆر دیرین دا دەبیینتەوه و مەیلی نییه رووداوەکە
ببێتە بابەتی سەرەکی تابلۆکە؛ هەستەکانی ناھاوسەنگن.

ناهاوسەنگ لەگەڵ رەنگە غەریزی و دەرونییەکانی دا، ئەنجام
رەزەمەندانە نییە، هەست بە نازار دەکات، وەک ئەوەی دەستیکی
نادیار بە سووژن خانەکانی لەشی کونکون بکەن.. چونکە بێر
و هۆشی لای ئەو دیمەنەیه کە بۆ سێ سأل دەچیت جار نا جار
دێتە بەر خەیاڵەکانی، دیمەنی ئەو ئافەرەتەیه کە بە مندالی بە
سووتاوی بینیبوی لە قاوشیکی خەستەخانەدا!

فلجەکەیه له دەست بوو، قوومی له جگەرەکەیه دەستی دەدا، له
سەرنجدانی رەنگە تیکەڵەکانی سپی و زەرد و پرتەقالی و رەشدا
کە پارچە پارچە دابەش بوون لەسەر رووی تابلۆکەیه بەردەمی؛
ئەویان دەگێڕایەوه بۆ مندالی، مندالییەکی دوور له تەمەنی
ئێستای؛ روخساری گرز دەبوو، خۆی هەرزە و مندال دەهاتەوه
بە بێردا.. مندالیی خۆی وەک تەمیک له دووکەلی جگەرەکەیدا
تەماشای دەکرد. یادی دەهاتەوه، ئەو رۆژەیه یادی دەهاتەوه کە بە
دەستی چەپی، لای راستی لۆپەکی عەباکەیه دایکی گرتبوو..
بێئەوهی بزانی بەرەو کۆئ دەچی بە دواي دایکییەوه بوو. پاش
ئەوهی دایکی شوشەپەک شەربەتی کړی و بە ناو ریگە
پەرژینچنەکەیه ناو خەستەخانەیه گەورەدا.. بە هەوأل پرسین بە
دواي قاوشی سووتاوەکان دا - خۆی له بەردەم سألونی
فریاکەوتنی دەستووبردا بینیبەوه. پاشان بە هەوأل پرسین، گەییە
سەر جیگەیه ئافەرەتی! بەلی، ئافەرەتیک کە هەر فیکە فیکە بوو،
لەتاو چۆزانەوهی برین و له تاو ناسۆری سوتان، داماوە هەر
فیکەیه لی دەدا. پووک و ددانەکانی بەدەرەوهبوون، قەفەزیان

لهسەر سنگ و ئمژنۆی دانابوو و به بهتانی سهوز دایانپۆشیبوو. به واقعی وړهوه ئهو همرزهکاره منداله له تهک دایکید؛ پر له ترس و ههستکردن به گوناح سهیری نازاری چهوسانهوهی ئهو ئافرمته سوتاهوهی دهکرد، که بۆگهنی ناو قاوشهکهی پر کردبوو. به بیرهاتنهوهی بۆنی کیم و جهراعتی لهشی ئافرمته سوتاهوه که هیئنجی یهک له دواى یهکی بهو دهدا، دهمی پر ببوو له تف، خواخواى بوو زوو بهدهرکهوئ له قاوشهکه و تفی دهمی رۆ بکات. سی سآله، ههست به دووبارههونوهی ئهم دیمهنه دهکات، له روخساری ههر ئافرمتهکی ماندوودا، ئهوهی بهبیردا دیتهوه، له گلهبیکردنی ئافرمته؛ ئهوهی بهبیردا دیتهوه!

نائیرادی ئهم ههفتهیه بۆ دهربازبوون لهو بابهته؛ لهو بهسهرهاته، مهیلی نهستی ئهوهی بهسهردا دهسهپاند که تابلۆیهک بۆ ئهو ئافرمته ههش بهسهره بکیشی که سهرتاپای سوتابوو. کاتی له تابلۆکه دوورکهوتهوه، تهنها فیکه فیکه ناسۆری ناخی ئافرمتهکه له گوێیدا دهنگی دهدايهوه. لهگهڵ ئهو دیمهنهدا که سی سآله له بیریدا ماوتهوه، واقورماو ههستی به هاودهردییهکی زۆر به نازار دهکرد. روخساری گرژ و ماندوو و شۆینهواری توورمیی و قیزکردنهوهی پێوه دیاربوو. قیزکردنهوه له دابی که کولتوور به سهر مرۆفیدا دهسهپینی. قیزهاتنهوه له زهبر و زۆری کۆمهڵگهه باوک سالاری و سووککردنی مافی ئافرمته. تهنانته بهزمیی به خوێشیدا دههاتنهوه. ههستی دهکرد روخساری تابلۆکه بووه به لاشهه ئهو ئافرمته سوتاه که بهر له سی سآل له

قاوشیکدا بینیبوی، نهیدموئیرا لاقهی نابلیکه بکاتهوه، فآچمهکیشی به پهله دانا، به پهله جگرمکشی کوژاندموه و هر به پهلهش خوی له ناو جیگهکدا حشاردا، هایدفونی تهجیلهکشی کرده گوئی. بو خو دزینهوه لهو یاده تالانه، مهیلی بو ههست به شوینهواری راستی نهکا، دوور دوور ههلیت و پهنابرپته بهر کس نهزان و نادیار.

ئهو زور کارامیه بو خو گیلکردن، بو خو تهرهدان و راکردن له هندی بابتهی روژانه، بهلام هرگیز دهسبرداری یادهکانی مندالی ناییت چونکه خوی وهکو باوکیکی میهرههان دهینی و بهزمی به مندالی و بهسرهاتهکانی مندالی خویدا دیتهوه. زور کارامه و ژیرانهش ههست و بیری بهرانبهرکانی دهخوینتهوه، زوربهی کات که پیوستی به کات بی بو بیرکردنهوه و قوولبونهوه؛ پهنادهباته بهر تاریکی، ئهو له تاریکیا ولاتیکی نادیار هیه، لهویدا توانای خوی شهحن دهکاتهوه و روژهکانی نارامی پی دمهخشئی. کاتی چاوهکانی لیک نا و هایدفونهکی کرده گوئی؛ خوی لهسمر تولهپیی تاریکی نادیاردا "غیب" بینیهوه، بی مههست ههنگاو ههآدینی و دهروات، پیدهچوو ویستی پهیداکردن و دوزینهوهی بابته و پهیهندی نهییت، پیدهچوو تنها بیهویت سرهوتی به ههستیاری و بیرمکانی بدات و له دیمهنی نازارمکانی ئهو خیال و یادانهی مندالیی دوور بکهوینتهوه، یان پشوویهک زامن بکات بو سهرنجهکانی.

گهشتی شهوانه‌ی ئه‌و له جیهانی تاریکی دا پئویستی به چاو نییه. به چاوی کراوه یا قوچاو ئه‌و ده‌توانی ئه‌و ریگه‌یه ته‌ی بکات که نزرگه‌ی غه‌یبی ئه‌ون و له‌ویدا ئارام خۆی ده‌بینی. که‌میک چاوه‌کانی لیکنا، تا شوینه‌واری په‌له‌ی روشن له‌سه‌ر گلینه‌ی هه‌رس بکات و په‌یوه‌ندی دابریت له‌گه‌ل ده‌روه‌ی خۆیدا، له‌گه‌ل له‌شی خۆیدا. و‌مه‌و بابایه‌کی سورپستی هیندی گوپی شلکردبوو بو ترپه‌کانی دلی خۆی. به‌توله‌ری تاریکه‌ سامناکه‌دا که‌وته‌ری، ریگه‌ی خه‌یال، هه‌ستی کرد گوپی له‌ ده‌نگی ده‌هۆله‌ له‌ دوورمه‌، هاوتا به‌ ته‌په‌ی دل، سه‌ما ئاسا به‌ توله‌ ریگه‌که‌دا، و‌مه‌و ده‌رویش له‌ زکردا چۆن ری ده‌کا، ئاوا به‌ریکه‌وت.. بووم..بو..بومبومبوو..بووم..هاها..هاها.. تاریکتر له‌هه‌ر شه‌ویک؛ هه‌ردووچاوشی کرده‌وه، به‌لام ریگه‌ هیشتا تاریکستان بوو، سامناکتر له‌ هه‌ر شه‌ویک، هه‌ستی به‌ په‌شیمانی نه‌ده‌کرد و بریاریدا به‌ده‌وام بییت، به‌لام شوینه‌واری رنگه‌کانی

سه‌ر تابلۆکه‌ و دیمه‌ن و بۆنی هه‌لک‌روزانی ئافه‌مه‌که‌ یادیان به‌جی نه‌ده‌هیشت تا ئه‌و کاته‌ی ده‌نگی لوورمه‌لووریکی ترسناک، گومانی به‌ هه‌ستیا‌ری ئه‌و ده‌به‌خشی! هه‌ویدا چاوی بکاته‌وه به‌لام ده‌روبه‌ر تاریک بوو؛ چاوی کراوه‌ یاریده‌ نادات هه‌روه‌ها ویستی بینین له‌ تاریکیدا پئویستی به‌ چاو نییه‌ به‌لکه‌و پئویستی به‌ چاوی دل و ده‌روونه‌ یا چاوی ویست. چه‌ند چرکه‌یه‌که‌ به‌ ریگومه‌یه، لولپنج به‌ توله‌ ریگه‌که‌دا ده‌روات، شوین تاریکستانه‌، مه‌مه‌که‌تی متبون، هه‌ستی کرد لووره

لووره دهنگی بایه یان رهشعبا، تنها لوورهی ئه له ههستهکانیدا جمه‌ی دههات. به‌دهم لووره‌ی باوه؛ شتی له بهرزایی ناسمانه‌وه دای به تپلی سهریدا، نازاری زور پینه‌گایی، شتهکه تنها هیزی چهپوکی مندالنیکی به‌سه‌ری گه‌یاند. له‌جیگه‌ی خوی راوهستا. بیری بو ئه‌وه چوو له تاریکیدا پهل بکوئی به نیازی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و پارچه شته‌ی به‌ر سه‌ری كهوت، لووره لوور به‌ده‌وام بوو، له‌سه‌ر ئه‌ژنو و چوارپهل چه‌مایه‌وه و به‌ده‌وری خویدا له‌بازنه‌یه‌کی خه‌یالییدا سووری ده‌خوارد و شتی به‌رده‌ستی كهوت، پارچه‌یه‌ك به‌رده‌ستی كهوت، هه‌ستی كرد پارچه‌یه‌کی سی‌گۆشه‌ شیه‌یه، ته‌واو په‌لی له‌گۆشه‌کانی كوتا، نه‌رم بوو له‌هه‌مان كاتدا جۆره ره‌قییه‌کی پیوه دیاربوو، تنها یادی چووه سه‌ر جادوو‌یه‌ك، یا حه‌ت‌ه‌تۆكه‌یه‌ك كه‌می دودل بوو و ترسا، و هه‌لوێستی وه‌رگرت.

ده‌نگی له‌ده‌رونه‌وه ئه‌وی حا‌لی كرد كه جادووه له‌ده‌ستیدا، جادوو !! كه نابئی بكریته‌وه، چونكه هه‌ستی ده‌كرد نه‌ینی گه‌وره‌ی گیانی پیروزی تیدا هه‌شارداوه. خوی پئی نه‌گیرا، هه‌ستی كرد جادووه سی‌گۆشه‌كه له‌چنگی ئه‌ودا ترپه‌ی دئی وه‌كو دئی لی ده‌دات! پئی ده‌چوو جادوو‌مه‌كه دئی هه‌بئ! خاوه‌نی دلیکی بچكۆله‌بیت، هه‌ستی كرد ژبانی تیایه و له‌شی سی‌گۆشه‌كه ژباندار و گه‌رمه. به‌په‌نجه‌ی ده‌سته‌کانی له‌تاریکیدا به‌دوای درزیک دا یا گۆشه‌یه‌کی كراوه‌دا ده‌گه‌را له‌جادوو‌مه‌كه‌دا، چونكه فزول گرتبووی ده‌بویست ئه‌و ناواخی سی‌گۆشه‌یه له‌ناوه‌وه

بینی که پندمچوو دلّیت!.. یان دلّ ناسا ترپهی دههات! به ناگا
نهبوو لهوی که لهو تاریکیهدا لهسهرپئ وهستاوه یا چوارپهل
لهسهر زموی هملتوتاوه یا به ریگهدا دهروات. پاش کمینک
بیرکردنوه، ههستایه سهرپئ و به پئویستی زانی کممی
تئفکریت.. چونکه یهکهم جار نییه له تاریکیدا یا له گهشتی دا
بهناو تاریکیدا شت بدوزیتوه. ئه زور جار شت دهدوزیتوه
یان بهر شتی تر دهکویت؛ ئه له تاریکیدا ژبانی دیوه و چهندن
جار لهگهله گیانی تاریکیدا کهوتوته گئرمه و کیشوه. بابتهی
عشق و خوشهویستی خوی لهویدا دهشاریتوه چونکه ئه
ریگهیه کهم کس زات دهکات پیایدا بروات، ریگهی تاریکستان
به زوربهی زوری مروّف نهزانراوه، ههر لهویش لهگهله
عشقی خویدا دهوئ و پهیم دها و وهردهگریت، ئه
تاریکستانهی پرکردوه لهدلّ، لهسهر توولهرپی تاریکیدا ئه
هزاران دلّی ناشتوه، گشتیان بهری دلّ دهگرن و بینینی ئه
دلّانه ئه خوشنوود دهکات، ئه ههست دهکات خودی ژبان له
تاریکیدا پشوو دهات!.. فورمه سئگوشهیه جادووهکهی توند
نائیرادی له دهستی خویدا دهگوشی، وهک چون پارو لهدمدا
دهجوریت، ئاوهها جادووهکهی له دهستیدا دهگوشی، بیری هاتهوه
لای دهستی، ههستیکی دهرهکی بهوی راگهیند که برهه به
گوشینی جادووهکه بدات تا ئه کاتهی ئهجامی بالّا بیت، دهیان
جاری تر پهی دهرپهی جادووهکهی گوشی. زوری نهبرد
تروسکاییهکی تالهکی شیوهی رهنگ زهردی زور روشن

هەروەکو باریقەى ئالتون یا تالە دەزوولەى ئالتوونى لە
گۆشەیکەى تیزی جادوومکەوه سەرى دەرھینا! رۆشناپیکەى
زەردى ژيان بەخش و جوان. ھیندەى ئەستورایى تالە
موویەک، تالە موویەکى زەردى رۆشن، کە کەمى تیکەل بە
رەنگى زەیتوونى، ھەولى دا بە ھەردوو دەست؛ بە دەستى
جادوومکە بگرن و بەدەستى راستى تالە موومکە بەرمو دەرەو
کیش بکات، لە ویدا؛ بە یاریدەى ئەو رۆشناپیکە ھەستى کرد
چاوى دەبینى، چونکە لەو تاریکییە قولەدا ئەو دەزوولە تیشکە
زۆر گەش وەکو فوسفور دەبینرا. بینینى ئەو تالە موومکە رۆشنە
ئەوى زۆر خۆشنوود کرد، راستەوخۆ و دلنیا کەوتە یادى
تالەمووى قژی ئەو ئافرەتەوہ کە خۆشى دەوێت، بى ویستى
خوى شادمان و برەوى بە گەشتەکەى نەدا و فزول گرتى پاشە
و پاش بە توولە رینگەکەدا بگەریتەوہ ناو ژوورەکەى، تا بە
نیازى تەماشای ئەو تالە موومکە شەوگار بەسەر بەریت. زۆرى
نەبرد خوى لە ژوورەکەیدا بینییەوہ، ھیندەى چاوتروکاتیک،
تالەموومکە وەکو مۆمیکى یا چرایەکى تیشکدار ژوورەکەى
رۆشن کردەوہ، دلئى ئەوى رۆشنترکردەوہ، جادوومکە لە ترپە و
لێدان کەوتبوو لە دەستى راستیدا بوو، لەسەر کورسپیکە
دانیشت، لەبەر رۆشناپى تالە موومکەدا جادوومکەى بینى کە لە
پێستى رەشى کەمى ئەستوور دروست بوو. ھەستى دەکرد
پێویست دەکات بە خوى مندالى، جادوومکە ھەلۆشینى و
ناوەرۆکى سێگۆشەکە والاتر بینى، ھەستى دەکرد ھیشتا شتى

مووه رۆشنه قژی چی نازداریکه له ژوورمکهیدا گیان دهژینی و پرشنگ دهدهاتهوه. چهند رۆژئ له نهشنهی کامهرانیدا، له بیرکردنهوهدا قأل بوو، ئههجام بریاریدا پهنا بهرینه بهر لاپهرهکانی قورنان و بایبل، چونکه دهشیا ئه دیارییه ئاسمانی بیت و لهویوه دابهزیی، چونکه چهند مانگی لهوهپیش زۆر سهرگهرمی خویندنهوهی کتیبی ئایینی بوو بۆیه جاریکی تر دهستی دابهوه خویندنهوهی کتیبی پپروژ و قورئان. چهند ههفتهیهک خهریکی ئهوه کاره بوو که ماندوو دهبوو له خویندنهوه، تاله مووه رۆشنه زهردهکهی دهخسته ئیوان لاپهرهکانهوه، لهناخهوه له خواوند دپارایهوه که نهینی ئهوه تاله مووهی بۆ و الابکات. برهوهی به خویندنهوه دا بۆ ماوهیهکی زۆر تکاو رجای دهروونیشی ههمیشه بهردهوام بوو.

کات تیپهری و هیچ رووی نهدها، کهم نههاته خهوی، کهمی تریش نامه له ئاسمانهوه تینهگرت، چهند گهشتیکی تریشی له خهوندا، به تاریکیدا کرد بۆ ههمان مهبهست. بهلام هیچ رووی نهدها. له شوانهی رابردوودا، کاتئ بهسه ههمان تابلوه سهرگهرمی رهنگ دانان بوو، بریاری ئهوهی دابوو پورتریتیکی ئافرمته سووتاهکه دروست بکات تا خوی خالی بکاتهوه له ههستکردن به هاودهردی. له حالهتی وینهکیشاندان بوو، گوئی له حهپه وهرینی سهگهل بوو، گوئی بۆ وهرینهکه شلکرد، ههستی کرد ئهم سهگهره جۆریک بانگهوازه یا نهینییهکی تیاپه. دهروونی پربوو له شادی، بزیهک روخساری

گهش کرده‌وه، تیگه‌یی که ئه‌و نامه‌یه فرستاده‌ی ئاسمانه و له‌ویوه
بۆ ئه‌و دابه‌زیوه. هه‌ستی کرد دیاری و لاتی تاریکستانه و له‌ویوه
هاتووه، ئه‌وه تالهمووی پرچی تاریکییه و مه‌دالیای خاوه‌ندی
تاریکییه له‌و جادووه سینگۆشه‌یه‌وه له‌ پیاسه‌دا به‌ر سه‌ری ئه‌و
که‌وت، به‌لام تالهمووه‌که له‌ تالهمووی سه‌ری ئه‌نالیزا ده‌چیت
که‌ سێ ساله‌ یا ته‌مه‌نیکی درێژه خۆشی ده‌ویت! چونکه‌ ته‌نها
ئه‌و تالهمووه‌ی پرچی ئه‌و، ته‌نها یادی ئه‌و وینه‌یه‌ی خه‌یالی ئه‌و
له‌ هه‌ر شتی زیاتر هاوده‌م و هاوده‌نگی ئه‌ون و سه‌روه‌ت به‌ بی
قه‌راری ده‌ده‌ن، چونکه‌ به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و کیژۆله‌یه‌ به‌ناسن،
هه‌میشه‌ له‌ گه‌راندا بوو به‌ دوا‌ی ئه‌و ئافه‌مه‌ته‌ و نه‌دا که‌ بیسته‌کانی
وه‌کو ئافه‌متی خه‌ونه‌کانی له‌ راستیدا بۆی ده‌گه‌را، هه‌ستی کرد
تاریکی پاداشتی وه‌فاداری ئه‌وی داوه‌ته‌وه، هه‌ستی کرد
تاریکستان به‌ ئاگایه‌ له‌ سۆزانه‌ی که‌ مرۆف له‌ تاریکیدا له
رازه‌کانیدا ده‌یانزینن، تو بلایی ئه‌و یه‌که‌م که‌س بیته‌ که‌ تاریکی
کردووه‌ به‌ جیی ژوان بۆ په‌نه‌اندانی رازی خۆشه‌ویستی و بۆ
رواندنی دل له‌ تووله‌ ریکانی دا؟ تو بلایی تاریکی دیاری بۆ
که‌سکی تریش بنیریت؟! به‌ده‌م وینه‌کیشانی پورترینی ئافه‌مه‌ته
سو‌تاوه‌که‌ی خه‌یالییه‌وه، به‌ دیار تالهمووه‌ رو‌شنه‌که‌وه‌ له‌گه‌ل
مه‌دالیای رو‌شنه‌که‌دا، بیری قال بوو، هه‌ستی ده‌کرد که‌ ژیان
خودی ژیان روژی له‌ روژان؛ له‌ ورگی تاریکیدا گۆش بووه.

هۆكاری لاوازی

گیانی بی ئارام و زهلیل بوو؛ یاری به لاش و بیرری دهکرد، بی ئوقره له دالانی مالهوهدا بهو نیوهشوه دئ و دهچیت دهلئی ماخولانیتی. نائیرادی ددانهکانی کردووه به نینۆکهر و یهکهیهکهی پهنجهکانی دهستی چهپی نینۆک دهکات. ههستی کرد بیرری هیچ وهرناگری و ماندوو شهکمت و بیزاره. بویه کتیبی شیعرهکهی خسته لاره، چونکه لهگهل دیرمهکاندا خوی نامۆ دهبینی. ههست دهکا شتی ناخی ههلهدهکۆلی و پیویستی به نازادکردنی ویستی ههیه؛ چۆن؟ نهیدهزانی چۆن؟ توورهبوو له خوی، چونکه خوی له چنوهی لهشیککی قالبکراودا دهبینی، مهیلی خویندنهوه و فیربوونی لی تهره بوو. ماوهیهکه قیز له دیری کتیبهکان و نووسراوهکان دهکاتهوه، له تهک مندالهکانی دا بیرری مندالهکانی دهکات، له تهک هاوسهرمهکیدا بیرری هاوسهرمهکی دهکات، ومکو نهو کاتهی که هیچی نهبوو. تهناهت بیرری خویشی دهکات، تهناهت بیرری پهزاره و مهیله دیرینهکانی! سهرما

یاری به لهشی دهکات، له مالنکی گهرما که تهنانت زمینهی
مالهککش کاشی ریژه و کابلی گهرمی کاشییهکان گهرم دهکات،
کهچی ههست دهکات تا سهر ئهژنوی له بهفرايه، نهخویی و نه
هاوسی و هاوریکانی هوی ناکامهرانی و ئهو تیناگهن! ناومالی
خوی به روویهکی رازاوه، ژوور سهری پینج پراجیکتوری
رۆشن؛ ژوورهکی رۆشن دهکهنهوه. که چی دیری لا پهرمکانی
بهردهمی نابینی، دل و دهرونی پره له تاریکی، ناوچهوانی گرژ
کردووه و نینیوکی به دان دهقرتینی و به هۆلهکهدا دی و دهچن،
یادهکانی پرن له دومهل، سنیهریکی کال له دهوری ئهو
بالهفرییهتی و بال لیکدهدات و توانای بهجیهنیشتنی لهشی
قورسی نییه. به دهنگیکی دهروونی مت دهیهوی بدوی لهگهل
کهسانیکدا که تیبیگهن، نور له روخساریداکوژاوتهموه،
پندهچیت بیری ئهو مروفانه بکات که ههر یهکهیان سهربهخوی
رۆمانیکی له سنگی ئهودا نووسیوه و ناشتوویهتی، بیری هاوری
یهک دهکات که دلنیا سکالای خوی لا ههلرێژیت. ههناسیهکی
دوکهلاوی پر به سینهی ئاخهمه له گهروو هاته دهر، بۆن
سووتووی لی دههات، بۆنی تهرمی سووتینراوی ههزاران
کوردی قهلهندهری لی دههات. دهشی تهنها پهریشانی ئهوهبیت
که خهونی لی ناکهویت، دهشی بیری شتی بکات. شتی یان
ههزاران گیان؟

بۆ سێ ههفته دهچی ژۆر به زهممهت خهوی لیدهکهویت، لهبهر
بیزاری دوو رۆژه نهچووته سهر کار، ماندووتره لهو رۆژانهی

که دواى کار دیتپوه، نهگهر به وردى بیر له رابردوى ژيانى ههندهرانى بکاتپوه؛ تیدهگات بو تنها جارى بى مەراق و بى غەم چاوى لیک نهناوه. دهشى به دواى يادىكى خوشدا بگهریت تا دلنهوايى خوى پى بکات. دهشى له حالتهى گلمى لهخوکردن دا دووچارى ئهو بیزارييه بووبیت، تنانەت قروقەپ و تنههائيش توورمترى دهکن. بهر له چند روژى بو چند سهعاتى ههستى به کامهراى دهکرد، وايزانى بهرنامهى داهاتوى ژيانى دهگوریت و له توانايدايه پأللهوانى کو سپهکان مل شکين بکات و له گوربان بنیت؛ بهلام ئیستا ههموو ناخوشییهکان یهکیان گرتوه و سهريان کردووته سهه ئهو، ههست دهکات له ههموو کاتىكى تری ژيان ناموتره. ههستى دهکرد دیوارهکان له رووى ئهوا بهرمو جووتیون دهچن و ئهو توند دهگوشن و جيقى دهردینن، هېچ شتى لهگهل ئهوا له پهيوهندیدا نییه. له خویپوه شیرزاد ههسەنى هاته بهرچاو، به پهلهپروسكى و گالتهبازیپوه بهوى وت: "ده ههسته مهكبوتى كهه برۆ خۆت خالى بکهروه؛ داوهشى".

ننجا لهخویپوه ریچکهى پیاسه پهستهکانى گورى و نینۆكى له ژیر زهبرى ددانهکانى دهرهینا و چوه ژوورى کارکردن، کومپوتهرمهكى داگیساند. بهدواى گهلریدا كهوته گهران به نیو ئهو لاپهراهدا كه ههییون. کومهلى گهلهرى ئافهتهى روت و لنگ داپچراوى بینى، به واقى ورهوه ماوهیهك سهرنجى ئیفلیجانهى دهدا له گشت لهشى، به دواى شكلیکدا دهگهرا كه به

هۆيەوه هەست بە جوانیی ئەندامی بکات؛ بەلام هیچ شەکلێ دادی نەدا. هیچیان خۆشی و جوانییان بەو نەبەخشی، هیچیان زیندوو نەبینی، هەستی کرد ئافەرتەکان لە تەختە دروست کران یان بووکی پلاستیکین، خۆی بە نەخۆش دەزانی کە چێژی لەو لاشانە نەدەبینی. هەستی کرد چاوی دیشیت، دل و گیانی ژان دەکا، کاتی بیر لەو دەکاتەوه، کە کەسانیک هەن بۆ تیرکردنی هەموەسی ئەوانی تر؛ لەشی خۆیان دەفرۆشن! بیری چوو لەو نیازەکانی ئەو ئافەرتانە کە لەشی خۆیان دەفرۆشن، هەستی کرد ئەو ئافەرتانە پاش خۆیان تانبارن بەوێ ئارەزوو و سەلیقەیی پیاو دەشیوینن. پاشان ژیان لە خۆین دا سارد و بیگیان دەکەنەوه هەروەها نیگای مەرفیان لەسەر روو نابینرێ و دەلێی داتاشراون، کت و مت دەلێی ژیانان لێ داگیرکراوه، بێ باوەر و ناماقول و دزیو لەبەزەیهکی خۆتەفرەدەرەنەوه و تەماشایەکی گومراوا، خۆیان بەو کالایانە لە قەلەم دەدن کە لەبەر خۆیان دادەکەن.. کاتیکی زۆری بە سەیرکردنی سۆزانیهکانەوه بردەسەر، تەماشای مەفلوج و نا هوسەنگ، دیمەنی هێنچ هینەر و خۆتەفرەدەر، تەنانهت هەست ناکات کە سەیری لەش دەکات، هەست دەکات گیان لە لەشی سۆزانی دا لەبارچوو.

خۆی بەم بیرانەوه سەرفال کرد تەنها بۆ ئەوهی رووبەرۆوی ئەو راستییە نەبێتەوه کە هەستەکانی دەگەزێ. بە درێژایی دوو شەو، ئەوه حالی بوو.. چونکە بەر لەوهی خۆی لەو مەراقدا مەلاس بدات، بەر لەوهی وێزدانی ئاوا برینداربیت، لە دەرەوهی

پهنجهرهکهدا! بهلئ، ئهوشهوه.. ئه کاتهی نیازی بوو
جگهرهکهک بهبا بدات، له دوو دیوی پهنجهرهکهوه بابهتی؛
بهسهرهاتی رویدا!

بهسهرهاتی پیرئ شهو. بهر لهوهی ببینی، بیستی، گوئی له
هاوار و زیرهکی ئافرتهتی بوو، ئافرتهکی نههای دراوسنی،
گوئی لیبوو هاواری دهکرد، دهیزریکاند و داوای یارمهتی
دهکرد: "هاوار فریام کهون!".. پاش زیاتر خومه لاسدان تیگهیی
که ئافرتهکه له ژیر ههر شهی کهسێکدایه و دهنگی پچر پچر به
بیستی ئه دهگهیی، پندهچوو کهسێ دهمی بگریت لهو کاتهدا که
هاواری یاریدهی دهکرد.

زور دلنیا نهبوو که ئافرتهکهی دراوسنی یهتی بهلام ههستی
دهکرد که لهژیر زمینی تهنیشت مائی خویدا؛ که ژیرزمینی
مائی دراوسنیکهی ئه رووداوه روودهات؛ چی رووداوی؟
نازانی.. بهلام کهسێ شپرزیه و داوای یاریده دهکات. ههستی
کرد به راستی شتی روو دهات!! پیرئ شهو بهر لهوهی بچپته
ناو جیگهو دهستلهملانی ئازارکانی بیته، به خوری بهر له
نووستن له پهنجهرهکهوه سهری کیشایه دهروه و بهدم مژدان له
جگهرهکهی، چاوی به تاریکیدا دهگیرا، کتوپر توشی زهبریکی
دهروونی بوو.. چونکه رووبهرووی دیمهتی بووه که راستی
نهبوو، خهوش نهبوو، خهیاالات و زیندهخهوش نهبوو،
راستییهک بوو سهر به داهاتوو یان رابردوو، چونکه ببینی

سټیبریکې تمینې تاریکې دزیو و توقینهر؛ نهک سټیبریک بهلکو کهله سټیبریک له له شیکې تیکسمر اودا دوو قوچ له سره سرې مهزنی روابوو، له گهل سټیبری سهگیکې رهشی سی سهر که به زنجیری شهبهحی به دهستی کابرای قوچدار موه بوو، کهله پیاوکه هیندهی چوار کهسی وهک نهو دهبوو، زور نهستور و قهبه، کیژولیهکی سټیبرشپوهی له ژیر چنگی یا بنهنگلی خویدا گیر کردبوو، سهگه سی سره کهشی هان ددا شالوی بو بهریت، به ههمان دهستی گهوره ی ههم دمی نافرته کهمی دمگرت، ههم نهوی له کهمهری خوی تووند کردبوو. نافرته سټیبرشپوهکه لنگه فرتیی بوو، پچرچر بواری وهردمگرت و هاواری دمکرد یارمتهی. و ههولیی ددا نهتاسی و نهخنکی له ژیر چهپوکی دیوه کهدا، پیاویکی شیوه دیو. دیوه کهش بهرو گورستانه کهی لای چهپی مالی نهوان دهچوو له گهل سهگه کهیدا.

دیمه نهکه زور توقینهر نهوی تاساند، لهرز دهستی به سردا گرت، ههناسه برکیی پیکموت، باومری به دهرن و بیر و ههستکانی خوی ناکات، له پیرئ شهوهوه ههست دهکا دووچاری په ریشانی دهروونی بووه. باوه ناکات که نههم رووداوه خهو نییه، راستی نییه، شکل و لهش نییه و تهنها تارمایی رووداویک بووه، وهک نهوی له سره پهردهی سینهما نهو رووداوه ببینی، له پیرئ شهوهوه دووچاری هه راسانی بووه، خوی لاواز دهبینی له ههستکردن به گوناح و ههرچهنده نهو

دیمه‌نەش راست نییە.. لە هەمان کاتدا کە جگەرەکە دەستی سووتاند و لە واقور ماوی دەر بازی بوو، تێگەیی کە زیندەخەو نابینی، کەچی دیمه‌نەکە وەک تارمایی بەردەوام دەبینی. لاواز و ترساو و لەرزین بە چوار پەل بە قەدر مەکاندا سەرکەوت، تا هانا بەریتە بەر هاوسەرەکە، هەستی کرد گەر خۆی لەو حالەتەدا نیشانی خیزانەکە بەدات؛ ئەوا شاھیدێ پەیدا دەکا و هاندەرێ پەیدادەکا، بۆ خۆ دەرپەراندن لە مأل و چوون بە هانای ئەو ئافرەتە زەلیلە!

بەلام بەر لەوێ دەرگای ژووری نووستن بکاتەو، هات و هاوار خامۆش بوو و گشت شتێ ئاسایی بوو. نائیرادی پاشەو پاش گەراییە ناو پەنجەرەکە، بەلام هیچی نەبینی بیئەوێ بزانی چۆن؟ بە ترسەو پەنجەرەکە خستە سەر پشت، ئەوجا سەری کیشکرده دەرەو و سەیری ئەو بەرەوێ کرد، واتە گۆرستانەکە لای چەپی مألەمیان، لە دوورەو بینی کە دیو زەلامەکە قژی ئافرەتەکە لە دەستە و کیشی دەکا، هاوشانی سەگە سێ سەرەکە، پاش چەند هەنگاوێ لە تاریکیدا لە چاوی و ن بوون. چەند سەعاتێ دواي ئەو رووداوەش هەر گۆیی لە حەپە حەپی سەگەکە بوو.

بۆیە لە پێرزیو ئەو دیمەنە لەبەر چاویدا دووپات و دووپات دەبیتەو، گیانی ئەوی وەرزی و شەکەت کردووە، دیمەنەکە زەبری بە دەروونی گەیاندووە، خۆی زۆر لاواز دەبینی،

نەيزانى بۆ لەو تارمايىيە دىئو ئاسايە دەتەرسا لە كاتىكدا كە
زىركەي ئافەت گىيانى فېداكارى لەودا زىندو دەكتەو و بى
يەك و دوو كەردن سوورە بۆ بوونە قوربانى. بەلام ئىستا لە
زەللىلى خۇيدا بەدكار خۇيدەبىنى، لاواز و بېمانا و كەنەفت و
تەرسنۆك. ھەست دەكات ئەگەر چى بابەتەكە سىيەر و تارمايى
بوو؛ بە لاي كەمەو دەيتوانى بچىتە ھاناي و ھەستى ھاودەنگى
نېشان بدو پارمەتى ئافەتەكە بدات تا ھېچ نەبى ھەست بكا كە
يەكە بە دەنگى يەو چوو.

چونكە زۆر ناخۆشە مرۆف داواى پارمەتى بكا و كەس نەچى
بە دەنگىيەو، ئەو مرۆفانەي كە لە تەنگانەدا كەس ناچىتە
ھانايان؛ ھەمىشە گىانيان ئەم زەمىنە بەجىناھىلن. ھەمىشە بە بون
و بەسەرھاتيان تۆلە لە دەورەبەر دەكەنەو، بۆيە خۇى لاواز و
پەريشان دەبىنى، چونكە تواناي ھەلاتتى نىيە لەو رووداو،
لەبەر خۇيەو دەئى: خۆم خۆش ناوئىت، وەرزەم لە خۆم، چونكە
جىگەي باوەرى كەس نابم بە گىرانەوئى ئەم رووداو. چاكتر
وايە لەم ولاتە دەريەرم، من بە كەلكى ئىرە نايەم! چونكە ژيان
و دىمەن و رووداوەكان-سروشتى نىين!.. بۆيە بىرى رابردووى
خۆم دەكەم، رابردوو بابەتە ساكارەكانى، يادى ھەرزەكارى كە
درامايەكى بچكۆلەي دووپات بوو. كۆمەئى غەمى بچووك
بوون، بى ھەستكەردن بە گوناح و بى وىژدان برىنداربوون
دەژيام. خۇ پياو ناتوانى بچىت بە ھاناي مرۆفكەو! پياو
ناوئىت تەنانەت داواى يارىدەش بكات! چونكە گوناخترىن

مروّف كەسئىكە كە داواى يارىدە دەكاو؛ لەمويش گوناھتر ئەو
كەسەيە كە ھاوار دەكات يارىدەى بدريت.. ئيتىر زور نابات،
يارىدەكان دەيكەن بە قەرەقوزى قاوشى خەستەخانەكانى
دەروونى و ھەماقەتى دكتۆرە دەروون نەناسەكان. مروّف لەم
وڵاتەدا ھىندە لاوازە، كە ناتوانىت بچىتە ھاناي دراوسىكەى،
كاتىك كە ھاوار دەكات و لەژىر زەبرى ھەتك كردندا، پچر
پچر.. دەقىژىنىت.. بۆيە ئەو- ئەو تارمايە زەبەلاھە دەبىنى..
چونكە نەيويرا بچىتە ھاناي ئافرەتتىكى دراوسىي! بۆ؟ ئەمەيان
ئاويكى زور دەكىشىت. باس نەكردنى چاترە، جا با بىت بە غەم
لەسەر دلى خوئىنەر.. چونكە باس نەكردن دەشىت، زياتر ھەيى
پالەوان و چىرۆكەكەمىش بەرىت!

سەربازى ون

ئەنالىزا- لە دانىشتنەكانىدا ھەرگىز پشت لە من ناكات. ئەمەشو
ئەو كارەى كرد لە ھۆلى پشودان. كاتىك كە بۆ يەكەمجار
پشتى تىكردم؛ بىنىم پرچى خاوى كە بەسەر ھەردو شانيدا شور
بوو ھە.. ئەو ھەش خۆشئودىيەكى مندا لانەى پى بەخشىم، ھەستم

کرد ناماده‌یونی ئهو له‌ئویدا دانه‌وایی و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌تانه بو
من.. گهرچی له‌ناخه‌وه زویر بووم به‌وه‌ی که پشتی تی کردم.

به‌لام له پاش چهند ده‌قیقه‌یه‌ک بیده‌نگی، له تونی پرچی
په‌ریشانی‌دا، که نه‌خشه‌یه‌کی سه‌یری ده‌به‌خشی به ته‌ماشاکانم..
پرچه‌خاوه‌کانی که رنگه‌ زه‌رده‌که‌ی له‌به‌ر چاوم‌دا گۆرا به
رنگی بیابانیه‌کی کاک‌ی به‌ کاک‌ی، جی‌گه‌یه‌ک له‌ناو جه‌رگه‌ی
ولاتی شه‌ردا له‌ رنگی پرچیدا ده‌رده‌که‌وت، دیمه‌نی لادیه‌که‌م له
پرچی خاویدا بینی له‌ دارخوارما و زه‌ردایی خاک. له پێچی
پرچی خاویدا ناکه‌ دره‌ختیه‌کی رووت و بی‌گه‌لام بینی، که
له‌سه‌ر یه‌ک‌ی له‌ چله‌کانی دوو چاوم بینی هه‌لواسراو و ناویزان،
له‌ بنی داره‌که‌دا سه‌ری په‌ریوی سه‌گه‌یک که‌وتی‌بو. رووداویک
له‌ خه‌یال‌دا رنگی دایه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد شوین شاری که‌به‌لایه
له‌ خوار به‌غداده‌وه. ئهو دوو چاوه‌ ره‌شه‌ ناویزانه به‌سه‌ر چلی
دره‌خته‌که‌وه، چاوانی ئهو باوکه‌ن که‌ به‌ر له‌ چهند روژی راپێچ
کرا بو خزه‌متی سه‌ربازی، له‌و روژهدا که‌ ئهو به‌رمو مأل
ده‌گه‌رایه‌وه دوا‌ی ته‌واوبوونی کار، پاش ئه‌وه‌ی هه‌واڵیان
په‌نگه‌یان‌دا که‌ هاوسه‌ره‌که‌ی زاوه و بووه به‌ باوکی مندال؛ باوکی
تاقانه. ئهو شاگه‌شه‌که‌ دوکانی داخست و به‌رمو ماله‌وه له‌په‌ری
خوشیدا به‌ریکه‌وت، پر له‌ به‌رکردن و خۆزگه‌ی چاوپه‌که‌وتن به
کوڕپه‌ تاقانه‌که‌ی، ناسۆر و ئازاری شه‌ری چهن‌دین سالی له‌و
کاته‌دا له‌ یاد نه‌ما. به‌ داخه‌وه، خوشی بو که‌س نییه‌ تاسه‌ر .
کتویر کۆمه‌ڵی جه‌ندرمه‌ی درنده و چاوسووری به‌عه‌سی هاتنه

سەر رێگهی، داوایان لیکرد بێ چەند و چون لەگەڵیان بچیت
بۆ رووبەر و بوونەوهی دوژمن، رایانگەیاندا که پێویستە
و ئەلامدەرەوهی کەرامەتی و لات بێت و وەک هەر کەسێکی تر
دەبیت لەگەڵیاندا هاوکار بێت. یەکێ لە جەندرمەکان بەوی وت:
تۆ دەبێ وەک ئەفسەریکی نەمر لە پێناوی و لاتدا بجنگی.
سەربازەکان چاوەکانیان پر بوون لە خوین، روخساریان شەری
لێ دەباری؛ بەجۆری ئەویان تۆقاند که توانای ئاخوانتی نەما و
پەرچەکرداری نەهی لە بوونیدا سڕایهوه. نەیتوانی تەنها یەک
وشە بڵێت.. وەک ئەوهی لە کابووسی خەوێکدا بیدار بوو بێتەوه،
ئەویان راییچ کرد بەرمو قوتابخانەیهکی وێران. لەوی رووتیان
کردوه و کۆمەڵی قایشی توندیان لە کەمەری بەست که پر بوو
لە پارچه مەعجونی دینامیت، بەدەم ئەو کارهوه ئایەتکۆرسیان
بەسەردا دەخوین و ماشەللا و ئەلاهوئەکبەریان بە دەنگی بەرز
دەووت، پاشان بەویان وت: پێویستە رووبەر ووی دوژمن
بچیت، پێویستە خۆت بەدەستەوه بەهیت و زۆر لەوانهوه نزیك
بیتەوه، ئەو کاتە ئیمە ئەم بۆمبایهی که لە تۆمان بەستوه
بەر ووی ئەواندا دەتەقیننەوه.. بەلام خۆت بێخەمبە هیچت لێنایه،
تەنها دوژمن گرفتار دەبێ، چونکه ئەم جۆره بۆمبه روو بەرمو
دەرەوهی لەش دەتەقیتەوه!..

ئەویش بە لێوه لەرزە، پاش هەولێکی زۆر توانی چەند
ووشەیهکی پچراو دەر بریت : هیچم لێنایهت؟؟ بە دەنگێکی
لەرزۆک و کز ئەم دوو وشەیهی رایگەیاندا. بەلام دڕندەکان

شیتانه وپر له زهر هاواریان بهسهریدا کرد؛ دهمت داخه، کاتی
قسه نیبه و ولاتهکمت کهوتوته ژیر ههلمهتی دوژمنهوه. نهو
باوهری بهوان نهبوو، فرمیسک له چاوهکانیدا قهتیس مابوو،
قورگی وشک بوبوو، زور ههولای دا قسه بکات، شتی بلنیت،
بهلام روخساری جهندرمهکان نهویان تهنها به مردن رووبهروو
کردموه، ههستی کرد نهوانه روخساری خودی مهرگن و
هاتوون نهو راپنچ دهکن.. تا رادهیهکی زور ههستی دهکرد
چاوبهستی لیکراوه و دیومهکان راپنچیان کردوه، چونکه
نهوهی که دهییینی له رفتاری مروّف نهدهوشایهوه. بهلام
بهعس زور لهوه زیاتری لئ دهوشایهوه.. سهرلنیشیواو خوئی
بینیهوه بیچاره، ریگهی دربازبوونی ههست پی نهدهکرد. پاش
چهند سهعاتی جهندرمهکان خویان له ناوچهیهکی بیابانی دا
بینیهوه فرمانیان بهو دا بهرو نهو حییه بچنیت که سهربازه
نهمهریکیهکان لهویوه بهرو ههندیك ناوچه دهچوون. نهویش
به سهر لیشیواوی ههنگاوی لهزوکی نا، سهربازمهکان به قافله
نزیک دهبونوهوه، له دوورییهکی دیاریکراومه نهویان ناگادار
کردموه که راههستی، نهویش له سهرلنیشیوانی خویدا، له ترسا
نهیدهزانی چی بکات؛ هاوار بکات؟ دهست ههلیبرئ؟ تهنها
سهری لیشیواوو، وهکو پهیکهریکی مؤمیاکراوی لئها،
ههستی دهکرد هیشتا نیمچه زیندوه. لهو ساتهدا سهگیکی
پولیسییان بهرو لای نهو نارد.. چونکه گومانیان لهو کرد ؛
پاشان چهند سهربازی بهدوای سهگهکهدا بهرو لای چوون،

لهگه‌ل قه‌پ‌آ‌كردنی سه‌گه‌كه به ده‌ستیدا، له‌شی ته‌قیه‌وه و پارچه‌ی
گۆشت و خوین به ناسماندا پهرش بوو.

ئهم دیمه‌نه سامناکه‌م له پرچی خاوی ئهو کیژۆله‌پیدا بینی که بو
یه‌که‌م جار پشتی کرده من له پشوودان دا، به‌سه‌ره‌اتی
چاره‌نووسی مروفتیکی عه‌ره‌ب له بیاباندا.. چاره‌نووسی باوکیک
له ناوجهرگه‌ی شوومی شه‌ردا. درمختیکی بیگه‌لا گه‌واهی ئهو
رووداوه به جهرگه‌ بوو، چاوه‌کانی باوک په‌رینه سه‌ر چلی
درمخته‌که، هه‌ردوو چاوی رووه و ناسۆ، رووه و ماله‌وه‌یان به
نیازی ته‌ماشاکردنی تاقانه‌که‌ی به‌سه‌ر داره‌که‌وه گیرسانه‌وه.
پینه‌چوو ته‌ماسای ماله‌وه‌یان بکات. له‌بنی داره‌که‌دا سه‌ری
سه‌گه‌که به‌جیمابوو، به‌یی له‌ش.

ئاوړیکی لیدامه‌وه و چاوه ماندوو‌مکانی له‌یه‌ک ناو هاوه‌هستی
نیشاندام، به ده‌نگی نه‌رم و نیانی پیی وتم: بابچین کاره‌که‌مان
ته‌واو بکه‌ین! له‌و حالته‌دا که هه‌ستام به نیازی رو‌یشتن وینه‌ی
یه‌کی له‌و دیمه‌نانه‌م هاته به‌رچاوه. پیاویکی بی‌بال له ناسمانی
سه‌نته‌ری بازرگانی جیهانی (World Trade Center) دا که
به‌ره‌و زه‌وی داده‌که‌وت. ده‌که‌وته خواره‌وه، هه‌ستم کرد ئهو
کابرایه به ویستی خوی فری دها و جۆره دلتیاییه‌کی له
ده‌رووندایه و هیواداربووه یا دلتیا بووه که له خواره‌وه‌دا یاریده
چاوه‌ری‌یه‌تی یان ده‌یگر نه‌وه و له مردن رزگاری ده‌کن. هه‌ستم
کرد خوشتنه مروفت هیوایه‌ک له ده‌روونیدا بنیت کاتی

روبوپرووی مەرگی دەبیتەوه.. لەبری مەرگی
سەپنراو..چوونکە مردن بەبێ هیوا گەلی بە ژانە، کەسانیکیش
هەن لەم ژیانەدا بێ ئاگا لەوهی کە مەرگن و دەوری مرقەکان
دین و دەچن.. ژیانیان تیدا نبییه و خۆزگهی ژیان بە مافی
ئەوانی تریش نازانن.

مانگ بەربوون

نەمتوانی دوینی شوو هاوسۆز و هاوخەمی مانگگیران بێ، چونکە
جەندرمەیی دیو سێفەت دەستیان دابوو ئێخەیی و سەرزەنشتیان دەکرد و
بابەتی ناھەمواریان لەودا دەرواند، خۆی بێ روخسار و بەبێ ئابرو و
دەزانی لەو گیرانەدا ھەروەھا سەرگەرمی دیدنی ھاوڕێ یەکی ترم بوو
کە چەند روژێ لەمەوبەر لە زیندان بەربووبوو، ھاوڕێ یەک کە لە
تاریکی زیندانەکانی کوردستانەوه ئازاد ببوو، ئافرەتی بوو لە ژیانیدا
رۆشنایی بە چاوانی خۆی نەدیوو، تەنھا ئاشنای رۆشنایی ژووری
زیندان بوو و هیچی تر ، باسی تاریکی بۆ من کرد، باسی ئەوهی بۆ

دهکردم که مەرگ لهو زیندانانهدا له مرۆف دهچیت ئهگەر چی تکای لیکردم باسهکانی لای کەس بەسەر نهکەمهوه، چونکه هەزی نهدهکرد سوێ به دلی مرۆفدابچیت، بۆیه من دەر بهستی گیرانی مانگ هاتم چونکه پنیوێستم بهوه بوو لهگهڵ ئهو نافرتهیهی هاوریم دا گوێرایهلی پەژارەکانی بـم. چاکتر وایه بلیم بهدم شهوچهره‌ی باسهکانی ئهوهوه که گشتیان ئهفسانهیی بوون، بیرم چوو که مانگ راپیچ دهکری و دهگیری، پنیوێست بوو عهینهکیکی رهش بکهمه چاوم و بچم سهرنج له گیرانی مانگ بدم. ئهم کاره به نهنگی دهنانم چونکه من ههز ناکهم بچمه دیدهنی و سهیری ئهوو. به عهینهکی رهشهوه یان له حالهتی زیللهت و گیران و لاوازیدا بهسهری بکهمهوه.. چونکه لهو حالهتهدا مرۆف یان مانگ یان ئهستیره نوێنه‌ری خودی خویان نین و دهشی سرووشتیان لهو گیرانهدا هاوتای ئهو سرووشت و شیوهیه نهییت که من دهیناسم! لهو حالهتهدا ئهو گیان و لهشانه بارودۆخیان دهگۆریت، شوێنهواری ناجۆر له بهرانبه‌ره‌کانیان دا یا له سهیرکه‌ره‌کانیاندا به‌دیدین، بۆیه ئه‌مه‌شو واته دوا‌ی به‌ربوونی مانگ به شهویک، له‌ناو په‌نجهره‌که‌دا زیاتر له دوو سه‌عات میوانی ته‌ماشاکردنی مانگ بووم، سهیری هه‌یه‌تی ئه‌وم ده‌کرد و هاوسۆزی و هاوده‌ردیم له‌گه‌ڵیدا ده‌گۆرییه‌وه. روخساری نه‌هاتیه‌وه جیگه‌ی خوی هه‌شتا، ناسۆر و غه‌می پیوه دیاربوو؛ تیکه‌ل به ترس و هه‌راس، پیده‌چوو ئهم گیرانه‌ی و‌ه‌کو گیرانه‌کانی پێشوو نه‌بن، دیار بوو کۆمه‌لی ته‌لیسمی ناجۆری له پ‌ر‌ش‌نگ‌یدا په‌خش ده‌کرد، که‌می گۆشه‌گیر و بچکۆله‌تریش بوو له چاو جارانی‌دا.. چونکه هه‌ر بوویه‌ک؛ به‌هه‌ر هۆکارێکی ناجۆر ده‌ستی به‌سه‌ردا بگیری له قه‌باره و توانا و کیشی که‌م ده‌کات، ئه‌گه‌ر بی‌ت

دهدا. با- گهواهی ئهم قسانهمه چونکه با ههموو پهله ههوره رهش و سپیهکان دهناسی و یکهیهکهی روخساری ههلم شیوهشیان به ناو و ناوینشانهوه دهناسیت.. ههوره تاریکهکان له شیویهکهوه بو شیویهکی ترشکلی خویان دهگوری و وازیان له قوشمهبازی نهدههینا، ناخوش و بی مانا سهریان کردبووه سهر مانگ، گالتهیان پی دهکرد، دهر بهستی ئهو چهرمه سهرییه نهبوون به سهرمانگ دا هاتبوو لهو شهوده!!.. ئاساییه، مانگ به تاریکی باسهکانی زهمین و خویندنهوهی کۆسپهکان دلتهنگ بوو!.. بهجۆری دلتهنگ و کزهل بوو که من نهمدهناسی یهوه، نامۆبوو به من. (له تهماشای ئهوهدا "سهلام"ی هاوریی مندالیم یادهاههوه کهزۆرم خوشدهویست. بهئی، سهلامی هاوریی یادیهخیر، که هاوریی گیانم بوو، جارێکیان لهسهر ئهوهی کۆلارهیهکی قهپاندو نهیدامهوه، بو چهند روژی بهزمان کرد، پاشان ئاشت بوونیهوه، دواي ئاشتبوونهمان لهو مندالییه وه تا ئیستا ئهو هاوریی یهم له دلا شیرین نهبووه، بی ئهوهی هۆکاری شک بهرم! با- یادم هاوهوه، تنها لهسهر قهپاندنی ئهو کۆلارهیه نهبوو که له منی قهپاند.. بهلکوو لهسهر ئهوه دلم لئی رهنجا که درۆی کرد، که بهباوکی ووت: من کۆلارهکهم دروست کردووهو ئهو کردوویتی به هی خۆی! بۆیه منیش ئهو درۆ گهورهیهی ئهوم لهلا پهسهند نهبوو. ئیتر نهمتوانی ومک هاورییهکی راستگۆ و به رهوش تهماشای بکهم. بۆیه تادههات زیاتر پهیوهندیمان سارد و ساردتر دهبوو، تا ئهو کاتهی هیچ پهیوهندییهکمان نهما!) لهناو پهنجهرهکهدا ههستم به ههمان پهیوهندی دهکرد لهگهڵ مانگدا.. ههستم کرد هاوگیانم لهگهڵیدا نهماوه، ههستم دهکرد حیجابیان کردۆته سهری. ههستم دهکرد جوانی لئ دزراوه، ئابروویهکی

لئ سەنراو، كەچى ناھيئەتتە سەرخۆى، وا خۆيم نیشان دەدا كە نە باى ديوە نە بۆران، نە گيران و نە ديارنەمان. ئەوتتا لەناو دلى تاريكى شەودا داگيرساو و روشنايى وەكو شەومەكانى تر پەخش دەكات بە ئاسماندا، بگرە زياتر لەو شە مەداليايەكى ئاويزە رەنگى لە گەردنى خۆى ئالاندبوو، پەلە ھەورەكان ئەو مەداليا لە تيشكەيان دەبينى لە مى مانگ دا و بەغليان پئ دەبرد، بۆيە قوشمەيان پئ دەکرد، لە تاريكى شەودا بريكوباكى بوو، ھتياش ھتياش پياسەى دەکرد بە ئاسماندا، گۆيى نەدەدا بە مەخسەرەى پەلە ھەورە رەشە چلگنەكان. ھتشتا لەناو پەنجەرەكەدا بووم و بېرم لەو دەكردەو، ھاوخەمى ئەو بووم، ئەو دەيوست ھيچ نەھيئەتتە سەرخۆى و دەربارەى گيرانەكەى رازەكانى لای من نەدرکينى، بەلام من بە- تيلەپاتى - توانيم بەوى رابگەيمەن كە ئەو ماندوو شەكەتە و كۆمەلئ زەبر و مەراق بە روخسارى يەوە ديارە و پيدەچيت دەستيان زۆر لئو شەندبئ. ھەر بۆيەشە لەو شەو تاريكەدا خۆى پر تريفە و روشن دەردەخات. دەيوئ خۆى يا روخسارى خۆى وەكو ئەو كيزۆلە ھەرزەكارە نیشان بەدات كە شووى كردوو بە پيرىكى بەدەفەر و لە نيمەتى ماددەدا ئەوى پابەندى خۆى كردوو، بەو ملوانكە ئاويزميە تيشكەنى گەردنيدا وەھا دەھاتە بەرچاوم، ئەوش نيشانەى ئەمەيە كە ئەو ھەست بەكەمى دەكات لەخۆيدا، دەنا دەتوانئ لە روناكايى رۆژيشدا ھەمان ھەلوئىستى ھەبئ. مانگ لە راستى وەلامەكانى مندا رايگەياند كە ئەو تاركايى خۆش دەوتت، لەویدا ھەست بە ئامان دەكات، مەردووم و گيانلەبەران، تەناتە زەريا و دارستان و زەمىن بە گشتى، ئەو والا تر و

گهشتر و بژيوتر دهبينن. بۆيه شهو و تاريكي مايهي شانازي ئهون، لهشهودا خۆي دهبيئي و جي سهرنجي شاعيران و ههستياري عاشقانه.

من ئهو رازه و وهلامم له گشت روويهكهوه لا پهسند بوو، له وهلامدا رامگهياند كه ئهو لهو بههرانهيدا له مروف دهچيت، ئهو مروفانهي كه بوون و كهسيئي خويان له سوودي ئهواني تردا بهكاردهبن. لهبهر ئهواني تر واز له سرووشي راستي خويان دههينن و دهبنه كۆيلهي، پيادا ههآدان و شاباشي ئهواني تر.. تهنها له پيناي ئهوهدا كه ئهواني تر دانيان پيادا بنين به ههلهي نازانن كه ناجۆر و زشت و مرووبكهون و ههرچۆني بۆيان بلۆي خويان دهگۆرن.. بي ئهوهي بزنانن كه خوديئي و ماناكانى خويان پره له بههرهه گرانبهها.

مانگ بهو رازمهه مهبهستي بوو كه من قاييل بكات كه ئهو ناز و شكۆ نيشان نادات و دهربهستي بووني ئهوه نيبه، تهنانهت ههندي لهو باومردان كه به روژ مانگ ئاسمان بهجي دههئلي! .. چونكه روژ تيشكي لهو بههيزتره و كهه رنگي ئهو له پرشنگي خويدا بي شوينهوار؛ يان ناديار دهمنيئنهوه، لهسهه و ئهمانهوه خۆي بچووك و بي قهباره دهبيئي له روژدا. من ئهم رازميبم لا ناپهسند بوو، بهوم وت: سرووشي تاريكي وههياه كه پارچهيهك روژنايي زۆر بچووك لهسهه روويهكي گههرهه تاريكي زۆر گههره دههكهوييت و كۆي تاريكستان ناتوانن ئهو روژناييه ههشار بدن، ئهمهش ماناي وايه تاريكي هيچ پهيوهندييهكي به روژناييهوه نيبه، بهلام كاتي روخساري تو له روژي رووناكدا ئاوا دهبيت، ههمان قهباره و ههمان تيشك و ههمان شيوه بووني پاريزراوه

ئەگەر چى كەسپىش بە ئاگا نەبى لىئى!.. گىرنگ ئەمەيە بوون بەردەوام بىت، نەك چۆن دەر كەوتن، بەلام تۆ نابى بوونى خوت پابەندى ويستى دەر كەوتن بىكەيت لە قالىئىكدا كە بۆ تارىكى ملكەچ بىت. راستە لە رۆژى رووناكدا كەس باسى بالآ و جوانى تۆ ناكات و كەمتر بەئاگان سەبارەت بە بوونت.. بەلام تۆ ھەر ھەمان مانگىت، تەنانت كە دەبىتە نىوہ و چوار دە و ھتد.. كەمتر مەوۆف لەكەم بوونەوہ و كەموو كورپىت دەدوئ بەلام تارىكى ھەموو خوار و خىچى و ھەموو گۆرانەكانت يەك بە يەك، سات بە سات نىشانى خەلك دەدات، كەواتە لە رۆژدا كەمتر جىئى توانچ و رەخنەبىت، ھەر بۆيەشە تارىكى پارچە مەدالبابى روشنى لە تىشكى رۆژ دزيوہ و كر دوويەتە مى تۆ.. كەچى لە رۆژى رووناكدا تۆ رووناكى دەپۆشيت و لە بووكىكى سبى دەچىت، ئاگات لەوہ نىبە؟.. مانگ كەمى بىدەنگ مايەوہ، بىدەچو بىرىكاتەوہ؛ چونكە بى ئاگا بو لەم ھەموو پىناسە نايابانەى كە لە رۆژدا مەوۆفەكان دەرھەق بەو ھەستى پى دەكەن، چونكە تازە بەربوبو، بىرى خۆش و تەبا نەبو، چونكە ھەموو جار پىك كە ئەو دەگىرئ و راپىچ دەكرىت؛ كۆمەلئى رازو نىزى ناھەموار لەگەل خۆيدا دەھىنئ و لە ئاسمانى تارىكا دەيكاتە جىئى شانازى خۆى و لە پىاسەكانىدا- لە كۆچىدا بە دلئى تارىكى دا خۆى پىنوہ دەنوئى.

بۆيە من بەزەبىم بە تۆدا دىتەوہ ئەمى مانگ، من وام دەزانى رۆژ پەرسىتى لەدلئى شەوا و بە دواى رۆژ دا وئلى؛ بەلام ئەمشەو ئەو ملوانكەيەى گەردنت بە روشنايىيان لە قەبارەى تۆ كەم دەكەنەوہ، چونكە ئەو ملوانكە رەنگىنە سەر بە رۆژە و شەو لە رۆژى دزيوہ و لە مى تۆى كر دووہ. تارىكى ھەرگىز ناتوانئ ديارى روشن بەدات بە ھىچ بوويەكى تر. ئەم

قسەیم مانگی هەراسان کرد، روخساری توورە و پیر زەبر هەلگەرا و گویم لە نالەیی ناخی خۆم بوو، هەستم دەکرد لەناو جەرگەیی هەست و نەستما، تاریکی چنگی ناوێتە دەروونی گیانم و دەیهوێ بێفلیقێنێتەوه، مانگ زمانی نەبوو لە ترسی خۆی بدوێت، چونکە لە ناخدا تاریکی هاتە وەلام.. بەو هەلوێستەیی دەنگی تاریکی لە ناخدا دەنگی دایەوه و وتی: کۆی نەینییەکانی روژنایی، لە تاریکیدا حەشارە. مانگ ئەم رازانەیی منی دەقۆستەوه و وەک تەپۆتۆز لەسەر روخساری هەستەکانی منی وێنە دەگرت.. دەتوانم بڵێم هەروا تۆراو مایەوه گلەیی و رەخنەکانی منی لە لا ناپەسند بوو.. هەستی کرد من رەخنە لە دیکتاتۆری تاریکی دەگرم کە لە توانیادایە نەک مەروڤ بەلکو هەسارمکانیش هەللووشی، چونکە پێدەچوو مانگ لە زەبری تاریکی بەئاگا بێت، دەیزانی تاریکی دەکوێتە چ ئاستیکی بوونەوه، منی گێل و فزول و زۆربلە دەبینی، کۆی هێما و تەلەگرافی نیازمکانی پێگەیی، گۆشتی قۆستەوه و هەلێسەنگاندن.. لەماوەی ئەو سەعاتەدا کە شەو بەسەردەچوو، روژ داھات، ملوانکە تیشکنە رەنگینەکەیی گەردنی دیار نەما، ئەگەرچی من بە چاوی هەست دەمبینی وەک ئەوهی روژ مافی ئەوه بە مانگ نەدات پارچەییە تیشکی دزراوی خۆی لەمەلی ئەو بکات لە ئاسمانی بەرین و بێسنورد.. هەورە رەشەکان پەرش و بلاویان کرد.. تاریکی شوێنەواری نەما، مانگ بیری لە هەستیاری من دەکرد، تێگەشت کە بوونی ئەو لە تاریکی دا ھۆکارنیکە روژنایی سەپاندوویەتی، ئەگەر روژنایی نەبێت، ئەوا بێ ژیان و نادیار دەبوو لە تاریکی دا، چونکە رووناکی مایەیی دەرکووتن و ژیان و بینین و گەشەیی، ئەگەر رووناکی نەبوابە هەموو شتەکان مەدالیایەکی تاریکی

دهبوون و هیچی تر، لهویدا بیدمنگی و سکون فەرمانبرهوا دهبوو، نهک بزووتن و زۆر بوون و گهشهکردن.. بۆیه تهلگرافی ئهو له رازهریدا بۆ من ئهمه بوو: من رووناکی دهپهرستم و باوهرم به بزووتن و گهشهکردن و ژبانه، تاریکی رابهری سستی و مت بوون و ئارامیه، تاریکی جینگهی مت بوون و ههشارگهی گیانی دیوو گیانی شههره ، پێویسته به ناگا بێت لهوهی که دوو تههره، دوو هیز دوودهسهلات –ههمیشهیی بوونیان ههیه، ههریهکهیان شکۆمندی و توانا و هیزی سهربه خۆی ههیه، ههریهکهیان رابهر و بهرپوههر و فرمانبهری ئهوی تریان چونکه ئهوان دوو جهمسهری بوون. له بهردهوامیدا، ژیان و مردن، دوو گیانی، دوو ژبانی، نازاد و خۆکردن، گهیشتن به تیگهیشتن له ناوهروکی ههردوکیان، ئاسوودهیی به دهرون دهبهخشن، من ئهم بهسهرهاتانه بۆ تاریکی دهگێرمهوه، تاریکی رابهری ماددهیه، کۆی مادهکانی بوون بهشیکن له لهشی تاریکی، بهلام گیانی بوون رووناکه، رووناکی رابهری گیانی بوونه.

کاتیک که ئهم ههوالانهم پێ گهیی؛ ههستم کرد مانگ لهو دیلی و زویریهیدا دهربهستی به ههلهداچونی من دیت و بوارم نادات خۆم له باسی گهورمتر ههلقورتینم؛ چونکه من خاوهنی ئهو بیرانه نیم که مانگ دهیزانی. بهر له ئهمشهو، ههستم دهکرد سرووشتی مانگ و مروّف له یهکتری دهچن و خۆنواندنیان هاوتایه به هاوکنیشهی ژیان و خیر و شههر؛ بهلام داپراو له سنووری خیر و شهردا که مروّف مهزهنهیی بوونی پندهکات، لهش و ویستی نازادتر له مروّف بوونیان ههیه و بوونی ئیمه لای ئهوان کال و کرچه، بوونی میروولهیهک یا میسولهیهک پێدهچیت

بیرۆکه‌ی هه‌ڵسه‌نگاندنی ئه‌وان بێت ده‌ره‌ق به‌ مرۆف.. بۆیه‌ شه‌رمه‌زار
و نه‌زان، له‌ هه‌ستکردن به‌ که‌میدا وه‌کو مرۆف په‌نجه‌رکه‌م داخست و
به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌ که‌مێ دانه‌وايي خۆم کرد. به‌خۆم وت: بۆت نیه‌ ره‌خنه
له‌ بوون بگه‌ریت که‌ نازاده‌ له‌ بوونی خۆیدا، چونکه‌ هه‌ر بوویه‌کی نازاد
خاوه‌نی ویستیکی تایبه‌ته‌ و تیایدا، واته‌ له‌ نازادیه‌یدا گه‌رۆده‌ی
رازونیا‌زی مه‌زن و وردیله‌ی خۆیه‌تی.. من بۆم نیه‌ ره‌خنه‌ له‌ زاتی بگه‌رم
که‌ بوونی له‌ من دێرینه‌ره‌. به‌لام تاریکی که‌ ده‌توانیت سه‌روشتی مانگ و
رۆژ و بوون بگۆریت، ناتوانیت راسته‌قینه‌ بگۆریت. چونکه‌ راسته‌قینه‌
گه‌ردانه‌یه‌کی روناکه‌ له‌ گه‌ردنی بوونه‌مه‌ردا.

خزمه‌که‌ی خووله پییزه

شەقەمبەرد؛ ئەوێ سێبەم رۆژە دالەدی گفتووگۆکردنمە لەگەڵ ئەو. جا بەر لەوێ دەست بۆ ژمارە‌ی تەلەفۆنەکه‌ی بەرم، باباسێکی ئێوتان بۆ بکه‌م؛ نا ئەو! خزمێکی خووله پییزه، که له هەندەران دەژی!

ئەوێ راستی بێت، هەفتە‌ی رابردوو چووم بۆ سەردانی کورێکی خالم له ولاتی هۆلەندە که هاوسەری خزمەکه‌ی خووله پییزه و پێکه‌وه کورۆ کچیکیان هەیه!

کورەکه‌ی خالم لەوێ کاری دەلاکیی دەکات... خۆی و خاوو خیزان کاریی دەلاکی دەکەن و، پرچی مرۆفی رەسەن و نارەسەن و هەمەجۆر دەرانش... کاتیک که پارساڵ چومە دیدەنی هەردووکیان؛ واتە خزمەکه‌ی خووله پییزه که ئافرەتێکی رەسەن بوو هەروەها کورەکه‌ی خالم که ناوی: جەزا، بوو. ئێویش ناوی خۆی نابوو: نامین.

جا نازانم باسی کامیان بخرمە پێش ئەوێ تریان؟ بەلام وەک ئامبین فەرمووی: ئێمە پیاوین و باوک سالاربین. هەمیشە مافی ئافرەت پێشێل دەکەین و هیچ مافی‌کمان بەرموا نەبینیوه بۆ ئافرەتی کورد. ئافرەتی کوردیش هێندە بێ کەسێتی کراوه که رێگە بەخۆی نادات داوای مافەکانی بکات. خۆ ئەگەر بێت و ماف بریتی بێت له جل شۆری و نانکردن و کولێره بەرۆن و خۆ سوتاندن و زەم کردن، ئەوا ئافرەتی کورد له‌هەر میلیتیک له پێشەوتره. بۆیه لەسەر داواکاریی نامین، باسی جەزای دەلاک دەکەم.

جەزای دەلاک، که پیاویکی وەرزوو پر دەردی دووری بوو... بوو بوو به کۆیلە‌ی دەرە کورد، دەر‌دوو نەخۆشی دەر‌وونی و لەشیی... خوی دابوو نەخۆشی و خوار‌دەمو کۆمە‌لێک دەردی تر... که من باوەرم به نەخۆشییەکانی نەبوو... بۆیه پێم نەنگییه بۆ پیاویکی کورد، یان بۆ گەنجیکی کورد دەر‌بارە‌ی نەخۆشییەکانی جەزا بدویم. بەلام راستی راستییه و ناتوانم خۆمی لێ بیاریزم،

چونکه من لەسەر داخوایی خۆی، لەسەر تکا و سکاڵای خۆی
ئەم چیرۆکتان بۆ باس دەکەم.

بەلام ئەویش پیاویک بوو، من ئاسایی، خۆت ئاسایی! پیر بوو لە
غرووری پیاوتمی و نەزانی و هەستکردن بە کەمی! وەک هەر
پیاویکی شەرقی خۆی قووپاوو بایی و نەخۆش و پۆرخز دەبینی...
وای دەزانی لەتەمبەلێدا میروولەیهکی بۆ ناگیریت. ئەو بە دەمی
خۆی دەیکووت: من لەژیان وەرزی بووم؛ من دووچاری هەزار دەرد
بووم، من لەدایکم باشتر نییم. ئاخر ئەمە ژیان نیبە میلیتەتی کوردی
تیا دەژی! بۆیە منیش دەمویت سەری خۆم هەلبێگرم و بڕۆم وون
بم، بێ ناوو نیشان.

منیش بەوم فەرموو: گویم بۆ رادبیره جەزا گیان... خۆشحالم بەوهی
باسی کەرامەتی خۆت بۆ دەکەیت... چونکه هەست دەکەم کەمیک
کەرامەت تیا دا ماوه. پێویستە لەسەرت بیدەیت بە منداڵەکانت بە
دیاری... تا فیر بن وەکۆ تۆ نەبن. پێویستە منداڵەکانت فیر بکەیت
وەک تۆ نەبن، چونکه تۆ درۆ لەگەڵ خۆتدا دەکەیت. تۆ ناتوانی لەو
هەستکردن بەکەمییه دەرباز بیت... بەلام منداڵەکانمان لە
هەستکردن بەکەمییدا گۆش نابن. پێویست ناکات منداڵ ببیت بە
کۆیلە کەم و کوورییهکانی باوان. چونکه ئەوان و مچیهکی ترن.
ئیمەهی باوکانی رۆژەهەلاتی، دین سزو دلپیس و کەڕین... نازانیین
چیمان دەوێت؟! تەنانت لە نازادیش دەترسیین. لەموتەهی
کوردوستان رزگاری بووه، هەزاران کۆژراو، هەزاران هەزار
ئاواریه کراو؛ سەدان کاری ناجۆریشیان بەرامبەر کراوه. میلیتەتیکی
وون و ئاوارەو رسوا بە هەموو ئەوروپادا. وا دەزانن ئەوروپا
چارەهی دەردەکانیان دەکات! وا دەزانن ئەوروپا قژی زەردو چاوی
شین و جەمال و کەماله. زۆر سەیرن ئەم میلیتەهی ئیمه! وا دەزانن
که گەشتتە ئەوروپا ئیتر لەمائی باوکی خۆیان! دەبیت سبستەم
خزمەتیا بکات. راسته وایه!

بەلام کورد هینتا قیری ئەوه نەبووه که ئەوروپا ولاتی باوانی
خۆیتە! ئەوروپاش لە وەجەهی نوح بن و لەویه کۆچ و رەویان
کردووه... بۆیە میلیتەتی کورد دەبوو داوای حەقی پەنابەری نەکات
لە باوانی خۆی... چونکه ئەوان هاوگیانی یەکن. کەچی دەچن بە

هه‌مان باڵۆره‌ی جاران خه‌ریکی رێسانی نه‌خۆشیه‌کانی خۆیان. داده‌نیشن ته‌مه‌ل و نه‌زان و سووک سه‌یری هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن! جێیو به‌یه‌کتیی و پارتی و ئیسلامی و شووعی و به‌خووشک و دایکی خۆیان ده‌ده‌ن.

وا ده‌زانن جێیو دان و رته‌کرده‌وه‌و نه‌هه‌یکردن له‌ سه‌رۆک و سیاسه‌تمه‌ندان که‌رامه‌تیان ده‌پارێزێت! به‌لام وا نییه. مرۆف گه‌ر باوه‌ری به‌ که‌رامه‌تی خۆی بێت؛ ده‌ست بۆ که‌رامه‌ت و ئابرووی که‌سیکی تر؛ باوه‌ری که‌سیکی تر؛ نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر نابات به‌ ناهه‌ق. بگه‌ر مرۆف ده‌بێت له‌ بنچیه‌دا دووره‌ په‌ریز بێت له‌ هه‌ر زیارویی و زماندریزی و ناهه‌قییه‌ک. که‌چی کورد هه‌ر جێیو ده‌دات... هه‌ر سه‌ر ده‌کاته سه‌ر ئه‌وانی تر... وه‌ک ئه‌و سه‌گه‌ زاماره‌ی که‌ برینه‌کانی خۆی ده‌لیسنه‌وه. چونکه‌ هه‌چی تر نازانی‌ت! به‌راسته‌تیه‌؛ ئه‌و مرۆفه‌ی به‌ جێیو له‌ باوه‌ری سیاسی و ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی ده‌دوێت، مرۆفیه‌کی بێ رێز و بێره‌وشته‌ له‌ بناغه‌دا. یان زه‌ره‌یه‌ک باوه‌ری به‌ که‌رامه‌تی خۆی نییه.

پێشه‌مرگه‌ کۆنه‌کانمان؛ ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ په‌رۆزو ره‌سه‌ن ده‌زانن، له‌ ئه‌وروپا سایه‌ته‌کانی ئه‌ننه‌رنه‌تیان و پالنه‌کیان داگیر کردوه. ته‌نها ده‌توانن خه‌ریکی گۆش کردنی رقی وه‌چه‌کانی داها‌توومان بن! وا ده‌زانن کوردوستان به‌ شه‌ره‌ جێیوو به‌ هه‌له‌کوتانه سه‌ر ئابرووی سیاسیه‌کان رزگاری ده‌بێت! وا نییه کورم، تۆ خۆت له‌من چاته‌ر ئه‌و راستیه‌ ده‌زانیه‌ت که‌: کوردوستان وه‌ها رزگاری نابێت. بگه‌ر کوردوستان پێویستی به‌ رزگار بوون نییه... کوردوستان و کورد هه‌میشه‌ ئازاد بوون. میله‌تی کورد هه‌میشه‌ خۆی له‌ دیوه‌کانی تورک و عه‌ره‌ب و فارس و ئینگلیز پاراستوه. ئه‌وان نه‌خۆشن، ئه‌و دیوانه‌ ئابروبه‌روو شه‌ره‌فرۆش و چا‌وچنۆکن، مافی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی میله‌تی کورد ده‌دزن.

من تیناگه‌م بۆچی حه‌یزبه‌کان خاوه‌نی دارایی نه‌بن؟ ئه‌ی کێ دارایی کوردوستان به‌ریت به‌رپوه؟ خۆ ئیوه هه‌یچتان له‌ کوردوستان نه‌ماون! کوردوستان چۆلی کردوه... پێشه‌مرگه‌ ئازاکانمان، گیان فیداکاره‌کانمان له‌ هه‌نده‌ران خه‌ون به‌چاوی شین و قژی زه‌ردوو شه‌که‌رۆکه‌و جه‌ژنانه‌ی نه‌خۆشه‌کانی جه‌نگی جیهانیی دووه‌مه‌وه

دەبینن! وا دەزانن خەنەکان سیمایان جوانە. وا دەزانن
وڕینهکانیان جوانە مەردی و کەرامەت و دۆعیە.

من هاوڕای جەزا بووم... جەزا باسی ئەو شتانەی زۆر نەدەکرد.
ووتی: من لەکەس نارازی نییم، گرنگ ئەوەیە مەروەف مەروەفە بۆی
و هەوڵ بەدات کەرامەتیک بۆ خۆی لە ژياندا هەڵکەرنیشت. ژیان
مۆلکێک یان گەوهرێکی پیرۆزە.

جەزا لەوانە نەبوو... پێشمەرگەیی کۆنیش نەبوو! بەلام ئەو کاتە
راپەرین روویدا ئەو لەسەر شەقامەکانی بەر دەمی ئەمنە
سوورمەدا؛ هەڵدەوان هەڵپەیی بوو تا تەرمی دیوێ چاوسوورەکانی
عەرەب؛ لەدەستی پیرەژنە ئازاکان دەریاز بکات. ئەو کاتە جەزا
چەکی لەشان نەبوو... بەلکۆو پێشت لەگۆلەکانی دوژمن لە
بەیکدا کەوتنەدا بەی چەک هاواری لە ژنە جوانەمەردەکان
دەکرد، دەیکووت: دایە گیان وا نابێت... ئەو مردوووە بۆ کوێ
دەبەیت؟ پیرەژنێک لێی هاتبوووە دەم، فەرموویوی: کورم تۆ لە
ژانەکانی جەرگی دایک ناگەیت. تۆ نازانی ئەم دیوانە چەند بێ
کەرامەتن. ئەمانە حەوت کاوێ منیان سەربریوو ناداریان کردن!
من سیانم وونەو چواریشم سەربردراو... ئەم تەرمی دوژمنە دیوێ
دەبەم دەیسووتینم، بە بۆچرووکی دووگەلی ئێسکەکانی گەرمایی
دەبەخشم بە پشکو سارد بوووەکانی دەروونم. بۆ کورم تۆ
پیاوییت! تۆ چووزانی تامی تۆلە چییە! بەزمییت بە دوژمندا
نەیتەو کاتیک پێی نایە ولاتەکتەو.

جەزا زۆر حەزی لە بووژانەوێ کوردوستان و گەرانەوێ بوو.
چونکە لەدوای راپەرینی کەمە لەتاو نەبوونی رووی کردە
هەندەران، تا خێزانەکی لە برسنیتی رزگار بکات. مەیلی
گەرانەوێ وەک دوو قارچکی سپی لە دەوری چاوانی
هەلتوقیوو... ئەو دەیکووت ئەو کیسەیی ئاوانەیی سەر هەردوو
چاوم هەلتوقیون؛ دەرکێت بە توێکاری لابیریت. منیش دەمگوت:
ئەو دوومەلی دوورە ولاتی و ترس و هەراسی گیانییە. کاتیک ئەو
دوومەلانی لەچاوی مەروەف هەلدەتوقیت، مەرگ رادەپەرنیت، دەچیتە
خانەکانی لەشەو، وورده وورده خانەیی هەستەجوانەکان، خەونی
خۆش، هەستی باش دەکوژیت... مەروەف دووچاری بزرگان و

وورینهی حولوولی دهکات... مروّف و بیزار دهکات تا لهگیانی
خوی؛ له ویستی خوی، له باوهری خوی ههلیت! مروّف تهنه خوی
دهزانیت چهند دهچهوسیتهوه له ههستکردن به مردنی نهو خانه
پیرۆزانه! نهنجام مروّف وهک جهزای خالۆزاسی لئ دیت؛ باسی
ئهویش زۆری دهویت و تهواویش نابیت، چونکه نهو بریک له
کهرامهتی تیا ماوه.

بهلام با بیمه سهه باسی نامیین - ی خیزانی. جا گوئ له پهندهکانم
بگرن، چونکه نامیین، ئافرهتیکه مهزن، جوان، بههیز، باوهر دار و
پر کهرامهت و دلسۆزی. نازانم چۆن باسی نهوتان بۆ بکهه!؟ بهلام
باوهر بکهه، نهگهر بهسههیا بیت، بهیهک ههفته کوردوستانی
گهوره دروست دهکات. باوهرتان ههبیت، نامیین هینده بههیزه، که
دهتوانیت کۆلهکاکانی بوونههر به زریکهی راپهریین بروخینیت.
ههی لهو نامیینهی من بینیم! خوشی ناو لئناوو: نهرمین! نهرمین
خوی نهرمین! که بینیم، هیندهی بهکوو دوو به نهژدادوو ئاباوما
گهراو ریزی میوانیکی دلسۆزی لئگرتم. ههه بهدهم پیکههین و
گالتهوه چوارجار پئی ووتم: حیزه.. دهیانجار پئی ووتم: کهره!
منیش به کوره گههرهکههدا چهپکیک گۆلم پیشکش کرد. زۆری
نهرد رووی کرایهوه، وهک دایکی بهکههی خوولهپیزه به شیرینی
و به زمانی رهوا فرمووی: حیزه نهوه چی دهکهی لئره؟ خزمایهتی
وا نابیت، دهوابه زووتر بهاتیایه به میوانیمان. خو نهوه دهساله من
شووم کردوه به جهزا، کهچی توم نهبینوه، ههی حیزه، کورهکهی
محهی فاته.

پاشان دواي گهتوگۆیهکی شیرین، فرمووی: حیزه کوردوستان
نازاده، بهلام جیگهی داخه که ئاوو کارهباو یاریدهو ناومالمان نییه.
بهه زووانه پارتهکان به یاریدهی مامهو مهسعود گیان پرمان دهکهه
له رووناکی... ئهوانیش... با نهیلیم! من بۆم تهواو کرد... ووتم:
ئهوانیش چی؟ بیلی تهواوی که، بهخوا گهر مام جهلال گوئی لهه
قسانه بیت، بهتاییهتی دیت بۆ هۆلنده بهسههفر تا تو جویی پی
بههیت.. ووتی: ئهوان خاله باوکهه.

ووتم: یانی چی؟ بیلی؛ مهترسه من ههچیان نییم. ووتی:
بهقووربانیان به، ئهوان خوش بن سههینی کوردوستانی گههرمش

دادمهزرینن وکه چی ناتوانن رووناکى و ئاومان بۆ دابیین بکهن. ووتم: با دمتوانن. بهلام له داخى سستى و کر بوونى ئافرمتانى کورد نایکهن. چونکه نافرمتى کورد تا ئیستا لئیان نههاتوونهته دم. هئیشتا ئافرمت هیچی نهووتوو. مام جهلال سوئى بۆتهوه بۆ راپهرینى ئافرمتیک تا دوو جئوى گهرماو گهرمى پئ بدات و ناچارى بکات شتیک بکات بۆ میللهت.

به تووره بوونهوه فرمووى: وهلا جوانه کورمهکهى مامه ریشه، ههر ئهومان ماوه بۆ ئاوو کارهباش راپهرین!

نهرمین، واته: ئامیین. جئوهکانى هینده شیرین بوون، وهک نقول و گهرۆ و باسوق بهر بیستگهه دهگهئى و خوشاوى جئوهکانى به خانه دهماربهکانم دهگهئین و پشووویهکى خوشیان دهدا به گیانم، ههستم دمکرد لهمئزه دایکم نهبیئیهوه که وهک ئهو سووکه جئوى نهرم و شیرینى پئ دهدام. ههر که چاوى پئمهکوت، بهدم پرچ برین و جوانکردنى خیزانهکهمهوه لهیهک دوو تهماشای پئچهوانهئى ناوینهکهى بهر دهمیدا؛ تیگهئشت کهمن ببرى دیاروو نیشئیمان و دایکم دهکهه. تیگهئشت که حهز له جئوى شیرین دهکهه.

زۆر سههر بوو لهلام؛ که تهماشام دمکرد، دهمبینى بهچهک شیزو کهرو پلنگ و رپوى پهلهومرم دهدى له تهماشاکانییهوه دهر دهپهرین! بهلاتانهوه فشه نهئیت، که ئهوم بینى باومرم بهو رایهئى خۆم کرد که دهلیم: مرۆف به یاریدهئى سروشت دمتوانئیت ههموو شتیک دابهئینئیت، تهناهت خودى ژبانئیش.

ئامه؛ چی ئامه! ناگر له چاوهکانى وروژمى دمکرد که تهماشای دمکردم؛ بورکان له کهلهیدا جمهئى دههات. ههئدیک جار وام دهرانى خواوهئدى دایکه، هینده مهزن دهبوو لهلام، نهبیئیهوه! حهزم دمکرد تهماشای بکهه... گوئى لئبگرم و بیدوئیم... ئهو کاته؛ واته سائیک لهمهوبهر که چووم به میوانییان، باوهرئیکى یهقیبیم به ووتهئى فرموودهکانى خۆم کرد، چونکه بینیم ئامیین سهرم بۆ دهلهقیئیت، ئامین به زمانى نهرم تا لهتوانیدا بوو قسهه بۆ بکات. فرمووى: ژینگه به بهدر رهوشئى مرۆف و دهروونى مرۆف بیس بووه. منئیش ئهو شتانهه له کتیهکهى خۆمدا نووسیبوو... ههستم دمکرد هاوارو

هاو بیریین. کاتیکیش که کتیبینی کورته چیرۆکهکانی خۆم به دیاری پیشکش کرد؛ فرموی: جا ئه مه چیه، من ده توانم دهیان کتیبیت له سه سر نه خۆشیهکانی جهزای خا لۆزات بنوسم، نا ده توانم به نامه بۆ تویان بنیرم تا بیانکهیت به چیرۆک... چونکه من تا سه رکونه لووتم هاتوره به دهست پیایوی ئاوا شهروه... پیایویک که نازانیت کهرامهتی کهوتوته کوپوه، واز له مال و مندال دههینیت، پشت دهکاته بهختههریی و خۆشهویستی من، دههویت ته لاقم بدات، بهزۆر داوای جیابونهوم لیدهکات. دل لهمن بیس دهکات.

کهوای فرموی؛ موچرکهیهک به گیاندا هات و لهکونه لووتمهوه وهک ئاگر دههپهری... تووشی نهخۆشی بووم، سه رمام بووم؛ هه لامهت گرتمی!

به لام دهه بهست نه بووم، چونکه ههستم به غه مهکانی نامین دهکرد، دهمزانی وشهکان له دهروونییدا وهک ساوا دهگه ران، وشهکان دهیوون به مرو ف، به تابلو، به نیشتمان، به نافرمت و مندالی جوان جوان، هه رچییهک له زمانی دهپروا غه می میلههتیکی پیوه دیار بوو... هه ر تابلویهکی نیشان ده دام پر بوون له نهخۆشی و دهردی پیایوی کورد.

راستی دهفرموی بهه ریزی؛ چونکه من سه رم له راستگویی ئه و دهسوورما، ههستم دهکرد لهگه ل خۆیدا ده دو!

ئه و شهوه میوانی ئه وان بووین، بۆ بهیانی فرموی مانه وانهمان لی نهکرا! چونکه ئه وان باری خیزانیان شلوق بوو، وهک مه سه لهی کورد؛ ئه و مه نهی! بۆ بهیانی، تا ئیستاش که له ولاتیکی ترم و له مالی خۆمدا دانیشتووم و دههویت ته له فوونیک بۆ ئه و بکه م؛ هه ر و ته و کردارو وهلس و کهوتی له بهر چاومه... دهزانم دهه مینیت و دهه بینم. دهبا ته له فوونیک بۆ بکه م. 0031.....4. چونکه ئه و له تاو زۆر بوونی کۆسپهکان ئاگای له شه که تی و تیکچوونی باری دهروونی جهزا نه ما بوو!

زیرررر..... زیرررر... زیرررر.

كەس ھەلى ناگریت، ئەو دەیان جارە تەلەفۆن دەكەم و كەس لەمال
نییە! كەس تەلەفۆنەكە ھەلناگریت! كات شەو... درەنگ نییە. نا
ھێشتا نییەروزیە! چونكە یەكەمجار نییە من تەلەفۆن دەكەم. كەس
لەمال نییە! كەسیان تەلەفۆنەكە ھەلناگرن!

ئەم نیوەرۆیەش ھەمان كارم كرد، كاتیک كە سئ كەرەت تەلەفۆنم
كردوو كەس ھەلى نەگرت؛ چووم راکشام تا سەر خەویك بشكینم...
لە خەوما جارێكى تر تەلەفۆنم بۆ كردن، بە رێكەوت نامین لە
دووكان بوو، نانی دەخوارد، سەرگەرمی پشوو بوو.

راستەوخۆ بەدەم پێكەنییەو، دوای ھەلاو ووتی: ھا چی بوو،
دەنگتان نەما؟ نەمانزانی ماونەتەو یان گەر اونەتەو بۆ زیندانەكانی
خۆتان؟ فەرمووم: ناچۆرتین زیندان زیندانی نەبیینی راستییە.

زۆری ترم فەرموو، ئەویش زۆر تابلۆی تری نیشان دام، بەلام
دواھەمین تابلۆ تابلۆیەكى زۆر مەزن بوو... لەخودی خۆی دەچوو
بە رووتی، ھەك سەردەمی كچینی... تیايدا ئافەرەتیک لەناو
كەشتییەكى زۆر سەیردا؛ لەسەر جێگایەكى تاییەت راکشابوو...
ئافەرەتەكە زۆر مەزن بوو... مێروولەپەكى سپیی بەلدارى جوانم
بیینی كە سەری جەزای پێو بوو... دەمیینی بە لەشى ئەم ئافەرەتە
مەزەندا ھەلەگەریت و بە دوای شتیکدا دەگەرا بیخوات، یان بۆ
شارۆچكەكەى بەریتەو! ئافەرەتەكەش بەدەستیكى كۆرەى زەمین و
بە دەستەكەى تریشى رۆژى ھەلگرتبوو... ئەستێرەو مانگیش بە
پرى و رۆشنى لە پەرچیدا- ئاویزان دیار بوون! كاكیشان
باكراوندی پرچی بوو! ھەستمكرد ھاوسەنگیم تێك دەچیت!
چونكە یەكەم جار بوو مروفتیک بیینم ھیندەى خۆم بەتوانا بیت...
نەك لە ترسا، بەلكو لە خۆشیدا بیدار بوومەو. بۆیە دەمەوێت
تەلەفۆنیكى بۆ بكەم؛ بۆ خزمەكەى خولە پیزە؛ تا سلاویكى لى
بكەم و كەمێك قسەى خۆشى لەگەلدا بكەم. تا داووتیكى بكەم.
گەرچی ھێشتا نامینم باس نەكردووە؛ ئەو باسە ھەلەگەرین بۆ خۆى،
چونكە من دانم بەوھدا ناو، گەر بییت و باسى خۆیم بۆ بكات، ھەك
چیرۆكخوان گۆی لێدەگرم و چیرۆكەكانى ھەلەبەستم...

تەلەفۆنەكەم دانا. تۆمارى دەنگەكەم پىكرىد... كىرىم كابان نىكم
خستە سەر: باوانم باوانم... ئەى كىژى ھىردووچاوانم... توخوا
لنرە مەمكۆژە... ھىم غەرىب و بىتاوانم.

كلوسوور - بۆ گەورە نەك بۆ

مندالان

ھىبوو نەبوو، كەس لەخوا گەورەتر نەبوو، دەلە دىوئىكى زۆر
ناشىرىن ھىبوو، لە ھىموو جوانىيەك بىبىرى بوو، لە لادىيەكدا
دەژيا. ئەو لادىيە دەكەوتتە نىوان ھىناسەكانى نىر ومىو، لە
ھىموو ولاتىكدا ئەو لادىيە ھىمە و لە ھىر كۆيوە پروانى
دەبىبىنى، ئەو لادىيە دەكەوتتە ئەو ولاتانەو كە گەشەيان
كردووە؛ بەلام ھىشتا كۆيلەن لە سەردەمى ئاسن دا.. بەلام بۆ
زىاتر دلنبا بوون؛ ھىز دەكەم بلنم دەكەوتتە ناو تەنگەبەرىكى
دەروونى ھىر كەسنىكەو! ئەو دەلكە دىوہ زۆر توندگىر و

جادوکاربوو، ناشیرین و بوختانکار و بهدرهفتارو بهدغهصال
بوو، چاوانی داقلیشاو و پرکینه و فیتنه بوون، زمانی تنها به
بوختان ههلبهستن ههلههینا. زور قینی له مروّف دهبوووه،
ئهگهرچی ئهو خویشی بهر لهوهی خوا غهزهبی لی بگریت
مروّف بوو، بهلام خوانهکا غهزهب له کهس بگرئ، لهبهر
جامبازی و فروقیل و دهبسردن بو نهریتی ئایینی و
بهکارهینانیان بو هاندانی شهر، ئهو دمله دیوه شیوهی له
مروّفهوه گورابوو به دیو، له بهر ئهسه زور قینی له خهلکی ئهو
ئاواییه دهبوووه که تیایدا دهژیا، خهلکی ئاواییهکهی ههراسان
کردبوو به جادووهکانی، دهیتوانی دوو برا بکاته دوژمنی یهک و
کچ له باوک و کور له دایک هان بدات. سهری زور کهسی به
فهاره دابوو، دیویکی بوگهن و دراو له قهلهویدا، زورخورو
گهنده خور و ههوس باز بوو، خودبین و خوهرست، خهلکی
ئاواییهکه زور لهو دهنسان چونکه دهیتوانی به جادووهکانی
بهرانبهرهکانی بخاته ژیر رکینی خویهوه، دهیتوانی دووچاری
ماخولانی دهروونیان بکات، دهیتوانی شهریان له دهرووندا
بروینی. خهلکهکه زور وهرز بوون لهدهستی، بهلام کهس
نهیدهویرا دهستی خوی به خوینی ئهو پیس بکات و لهناوی
بهریت، چونکه چهک و تهقهمنی وههیاان ههجوو که دهیانتوانی
به ههناسهیهک بیسه و شوینی بکهن، بهلام خهلکهکه باوهریان
وابوو مهرگی ئهو یان رژانی خوینی ئهو، نهخویشی و دهرد و
تاعوون دهخاتهوه یان نهخویشی ساری و گهری و شیتی. لهبهر

ئەم ھۆكار و ترسانە خەلكەكە دەرھەقیان بۆ نەدەكرا، ئەنجام
رۆژئ لە رۆژان خەلكی دئ یەكە كۆبوونەوه و بە نیازی رئ
چارە، بۆ دەر بازبوون لە دەستی دەلە دیو، كەوتتە باس و
چەلەحائ، ھەر یەكە بیریکی دادەھینا، چونكە لەناوبردنیان یان
كوشتنیان بە سەریچیکردن دەزانی دژی یاسا.. بەلام ئەنجام
بەوه كۆتاییهات كە پیاوانی ئاوانی بچنە لای دەلە دیو و تكای لئ
بکەن سروشت و خوی خوی چاك بکات و ئەوان
بەجیبھئ.. بۆ ئەم داوايش، ھەرچی داخواییەکی ھەبئ بۆوی
فەرھەم دەكەن. ئەویش داواکاری خەلكەكەھی لا پەسند بوو.
رایگەیان كە تەنھا ریگە بۆ دەر بازبوون لە شەر و لەعنتی ئەو؛
ئەویە كە خانوویەکی لە دەرەوھی دارستانەكەدا بۆ دروست
بکەن، لە پشتەوھی ئەو شاخانەھی كە داکی ئەوی لئ دەژیا بە
نەفیکراوی، ھەر وھا داوا دوومی كە بچكۆلەتر بوو لە یەكەم
رایگەیان، ئەویش ئەمەبوو كە یەكئ لە پیاوكانی دئ یەكە بۆ
تەنھا شەوئ میوانی بیت، بەو مەرام و نیازەھی مندالئیکی
مبەرھانی پئ رابینئ، و تا بۆخوی بە ھوی گۆشکردنی
كۆرپەوھ سەرگەرمی ژیان بیت و واز لە بوختان و فیتتە و
جادوکاری و ناچۆری بەئنی، تا چیتر کاری بەوانەوھ نەمئنی.
داواکاریبەكانی زۆرر تۆقنەر نەبوو چونكە خەلكی ئاوابیەكە
ئامادەبوون چەند كەسئ بکەنە قوربانی تەنھا بۆ رزگاربوون لە
دەستی، پاشان باوھریان وابوو كە دەشئ ئەو دەلە دیوھ خو و
نەریتی بگۆرئیت و بیوھی بیت و وازیان لئ بەئنی. ئەنجام ناوی

کۆی پیاوانی دئی یهکه بیان نووسی و خستیا نه ناو توور مهکه یه کهوه به نیازی ههلبژاردنی یهکه ناو، بۆ ئهوهی تهنها شهونیک له خزمهتی ههوهسی ئهوه دهله دئوهدا بئیت تا مهرامهکانی دادهمرکیتهوه. پیاویکی نهگبهتی ئاوابی پاش ههلبژاردن نئیردرايه خزمهتی دهله دئو، کۆمهلی پیاوی تریش سهسرگهومی خانوو دروستکردن بوون بۆی، لهو جیگهیهدا که خزی مهبهستی بوو، پیاوهی نهگبهت و قهلهندهر، ئهوه شهوه بۆ نهگبهتی له ترسا دووچارای شهلهلی نیوی بوو، لهترسا؛ له پیاوهتی کهوتبوو بهلام لهدهستی ههوهسی دهله دئو و جادو و دهرمانپێدانی دهربازی نهبوو، کۆمهلی گیای وړینه دهری بۆ کرده سیگارمهوه و، کۆمهلی شهربهتی رهنگاورهنگی بۆ گرتهوه که ههوهسی کابرایان کرد به تئیلا و له ژیر زهبری قهپال و چرنوکی دئودا زریکهی دهگهیهه ئهوپهری ئاوابی، جارجاریش بئخواست پیکهینیی تیکهله به هاوار و گریان دهکرد. ئهوه بهیانیه کاتی کابرای قهلهندهر له مالی دهله دئو وهدهرکهوت، چهند سهعاتی دواي ئهوه کابرا گیانی لهدهست دا، دکتور و خهکو خوا تیگههین که کابرا بهبۆن کهوتوه - به بۆنی دهلهدئو یان دهستی لئومشاندوه یان جادوویهکی زور بهتینی لئیکراوه، کابرا له زمانیش کهوتبوو تا بهسهرهاتی خۆی بگهیرتهوه، وای لئهاتبوو وهک بلی به کیمیایی لئیدرابئیت (چونکه دهلهدئو له سهردهمی مروفیدا، کاتی که ههزرهکاریکی جوان بوو، کیمیاگهر بوو، کۆلیجی کیمیایی خویندبوو!).

سهرتان نهیهشئیم ، له دواى نو مانگ و نو روژ و نو سهعات،
دواى نو دهقیقه، به عمرى خواى تهنهاو بیكهس- دهله دیو
مندالئیکى بوو!.. خوا پیم نهگرئ و بوختانم بو نهکردبئ؛ کت و
مت، پارچهیهک گوستى نهرم و شل. وهکو دایکى خوى به
بجووکى، کهله زل و پر له ئاو و ناشیرین و چاو دهرپهريوو،
پئست پهلهلهى بوک رهنگ، دان شاش و کهچهل و کهله تیز ( )
گهرچى مندال بهبئ دان لهدايک دهئیت، بهلام ئهو دیومندال
بوو!)؛ قهموور و گرگن و بوگهن، بهلام بوگهنى له دیکى زیاتر
بوو. دهله دیو ئهو کاته له خانووهکهى خویدا بوو، له ناوايیهوه
دوور بوو. بهرامبهر بهو دارستانه که دایکى ئهو واته دهله
نهلهى تیا دهژیا، دایکى دهله دیو به بینینى ئهو بهچهکه دیوه یا ئهو
خپه دیوه زور کامهران بوو، بویه بهر لهوهى ئهو له دایک
بئت، کلاویکى سوورى ریشوودارى زور جوانى بو چینیوو که
پاشان دیوه بچکولهکیمان به کلاوسوور بانگ کرد (بهئى
کلاوسوور- که له داستانى کوردیدا به گهلاویژ بهناوبانگه و
نوسینى نوسهرى دانمارکییه به ناوى هانس کریستیان
ئهندرسن-ه.. دهئیت دوباره هاتبیتهوه ژيان!)، چونکه مندالهکه
واته دیوه بجووهکهکه همیشه همزى لهو کلاوه بوو لهسهرى بکا
و تهنهت پئشیهوه دهنوست، هرگیز داینهدهکهند، بویه ناویان
لینا کلاو سوور. دهله دیو دهژیاو گوزهرانى دهکرد، زور نالهبار
و بئ سوز و پهست کلاو سوورى گوش دهکرد، کلاو سووریش
همیشه دهگریا و زیرهى دههات، همیشه مانگرتوو پر داواو

کینه دۆز بوو، دایکیشی تهنها به چهکی بایهخ نهدان، مامهلهی لهگهڵ دهکرد، له ژوورمهکهدا تهنها بهجینی دههئیشت، شیرى نهدهدايه، نهیدهکرده باوهشى، سۆزى نهبوو تا بیداتی، بۆیه سارد و سر و بئى توورهبوون بهرگهی گریانی منداله - ببوره کلاوسوورى دهگرت. کلاو سور به پینجهوانهی چاوهروانکردنی ئیمهوه، زۆر زوو گهشهی دهکرد و گهوره و تیکسمر و دهبوو، چونکه خۆراکی جینیتیکی پندهدا، که گشتی پرپوو له تیکهلهی کیمیایی و خواردنی دهستکرد له شێوهی ههریسهدا، تیکهله به ئارد و پهتاته و هیلکه و دهیکرد به قورگی کلاوسووردا، بۆیه کلاوسوور له تهنهنی دوو سانییدا له ههوت سالان ژیرتر و زلتر و گهمژتهریش بوو، بۆگهنی چلک و ئارهقی ژیر کلاومهکی ناو دارستانهکی لای مائی نهنگی پرکردبوو، دارمکان زۆربهیان رهنگ زهرد و وشک ههلاتبوون له تاو بۆنی کلاوسوور. رۆژیکیان، کاتی کلاوسوور سهرگهرمى یاریکردن بوو به تهنها، گورگی له دوورمهوه بۆنی نهوی کردبوو، بهر لهوهی چاوی پینیکهوی، له جیگهیهکدا خۆی مهلاس دابوو بۆ بۆسه بهم نیازهی کلاوسوور بکاته پارووی راوی. کاتی کلاوسوور بهدم یاریکردنهوه له ماله دوورکهوتهوه؛ کهوته ژیر ههلمهتی گورگهوه.. بهلام لهگهڵ یهکهم ههلمهتدا گورگ تهسلیم بوو، چونکه کلاوسوور نهک له گورگ بهلکو له شای گورگیش نهدهترسا؛ له راستیدا ترس له بوونیدا وهکو خانه نهبوو، قورگی گورگهکی گرت، لهوهدا بوو ملی بشکیننی، بهلام ههستی کرد

ئەو گياندارە نىمچە ھارە لە جۆرە يارىيەك دەچىت، كە دەشى
خۆش بىت بۇ گەمەكردن بۆيە ھەزىكرد لەگەل خۆيدا بىياتەوہ
بۇ مأل و بىكاتە كۆيلەى خۆى بە نىيازى يارىيەكردن. گورگەكە
كەوتە ژىر جادووى چاو و نەفسى كآو سوورەوہ. زۆر زوو
مأل بوو، وابزانم يەكەم گورگە لە مۆزووى گورگدا كە
بىخواست؛ رەمەكى=غەريزەى مألبيوونى تىدا رووا، بىخواست
ھۆگرى كآو سوور بوو، بە خووى سەگ. پىدەچوو گورگەكە
وچەى سەگى تىابىت! چونكە گورگە سەگ دياربووہ. كآو
سوور لەگەل كاتدا گورگەكەى فۆرى ئاخاوتن كردبوو، راز و
نىاز و بوختان و گلەيى ناجۆرى خۆى، دەرھەق بە داىك و
داپىرەى لای گورگەكە باس دەكرد، چونكە كآو سوور زۆر
قىنى لە داىك و نەكى بوو. خۆسەويستى لە مەزمىيا نەبوو، بى
سۆزى تەنھا شەرى لەودا خرۆشاندىبوو (بى سۆزى يەكەم
ھاندەرى شەر و ھاوژيانىيە لەگەل مەرگا). كآو سوور قىنى لە
ھەموو شتى بوو، تەنانت لە گورگەكەش، بەلام ئەوى
بەسوودى ھاودەنگى بەكاردەھىنا، ئەوى بە رەچەلەك لە داىكى
يەوہ فۆر بوبوو لە : خودپەستى، مادە پەستى، كىنە و تۆلە
پەستى، بوختانكارى و تەلەكە بازى، دەخرۆشا، بە جۆرى
گورگەكەى دوچارى رقتىكى زۆر كردبوو، گورگەكەش
بىخواست رقى لە دەلە دىو و داپىرەى دىووش دەبووہ. كآو
سوور لەگەل سألەكاندا تەواو گۆش بوو، كەمى بالای كردبوو،
بە درىژابى ئەو سألانە كە ھىشتا نەگەبىبووہ دوانزە، بىزار و پىر

له كینه بوو، ههمیشه سهرگهرمی گهران بوو به دواى پیلاندا، پیلانیكى گهوره تا له دهستی دهله دئوى دایک و داپیری رزگاری بیت، چونکه ئهوان دژی ئه بوون لهسهر ئهوهی که نابئ گورگ رابگریت، گورگ بهدخووه و باوهری پئ ناکریت، زور جاریش ههلمهتیان بردبووه سهر گورگ به نیازی خنکاندن، ئهم ههرهشهیه له سهر کلاوسور زور گهوره بوو چونکه حزی نهدمکرد هئیزی بیگانه دهستوردهنه کاروباری ئهوهوه، ئهوه چی بویستایه دهیکرد، به سهر ههموو شتی کدا خوی خاوهنی بریار بوو، کهس بوی نهبوو بهو بلئیت وامهکه، یان کل به چاوانتهوهیه.

لهبهر ئهم هۆکارانهو زوری تریش، کلاوسور کهوته پیلان دانان بۆ لهناوبردنی دوو دهلهدئوو.. (وهها بیر دهکهنهوه ئهوانههی شوئنهواری سۆز و خوئشهویستی له گوشونیاندا سراوتهوه، تنها مهرگ هاوسهری بیرانه.. مهرگی ئهوانی تر خوژگهیانه!).

ئبتر چی بیت له ئیوه نهینی، شهویک له شهوان، کاتئ کلاوسور پرخههی رۆژه رئ یهک دهرویی، گورگهکه فرستهی بۆ لواو بهبئ چپه خزی دزیهوه، بهرمو دارستانیکی زور دوور ریگههی گرتبهر بۆ لای قهومی جالآلۆکه رهشه ژههراوییهکان، لهوان شووشهیهک زههری وهرگرت و ههر ئهوشهوه، بهر له بیداربوونهوهی کلاو سور گهرايهوه.. بۆ بهیانی به

کلاوسووری راگیاند که پیلانی بهکمی بهجی یهو زههریکی زوری هیناوه بو دهرخواردانی دایکی کلاوسوور. کلاو سوور ژیرتر بوو له گورگهکه، رایگیاند که ئهو نیازییهتی به بهردی دوو چولهکه بکوژیت، بویه همدووکیان راست وچپ دهستیان دهنايه ژیر چهنه و سهری خویان دمخوران و به ژوورمهکدا پیاسهیان دهکرد، بو دوزینهوه و دانانی پیلان بو دهر باز بوون له دوو دهلهدیوی پیر و فهرانبهر و دزیو. تا روژی له روژان به ریکهوت نهکی کلاوسوور نهخوش دهکویت، بویه دایکی کلاوسوور؛ واته دهله دیو بانگی کلاوسووری کرد، پاشان به کلاوسووری وت: وهره تاقانه نازداره جوانهکهی دایه، قهزات له دوری دایه، ناموژگارییهکت دهکم دهی گویم بو رادیری؛ وهکو دهزانی ئههه کولیچهیه؛ لهلم و تهپاله و میشی سهگ دروستمکردوه، تامی زور خوشه لهگهل ئهم شووشه شهراهدا که میزی حوشره و حموت پشته ههلم گرتوه؛ دهی لهگهل خوتدا بییهیت بو داپیره، چونکه نهخوشه و کهنهفتی ناو جیگیهیه، بهلکو به هویهوه شیفای بییت و دهردی پهریت.. بهلام نهکهی له راستهری لادهیت، بهر لهوهی دنیا گهرم دابیت دهی بگهیه لای نهکت، و کاتیکیش وهژوور کهوتی روژباشی پیر لهعنهتی بکهیت. کلاوسوور پهیمانی دا به دهلهدیوی دایکی؛ چونی پیوترا وها بکات. گورگهکهی دایهپیش خوی و به ریگهکهدا بهریکهوتن. گورگهکه له بییری نهوهدا بوو پیلانهکهی به کلاوسوور راگیهینی، بهلام به جوریکی تر کهوته

پرسیار کردن له کلاوسوور: بهم زمیلیهوه بهم بهیانیهه، بۆ کوئ
دهچین؟ خو هیشتا خیر وشهر بهش نهکراوه!

- دهچین بۆ سەردانی نەنکم، ئەه ییرت نایەت؟ ئەو قەحبە پیرە
خوای بێتۆ پینن، دەلەدیوی جامباز، بەزیادی خیرم نەکردبێ، دەبێ
کولیچه و شەرابی بۆ بەرم تا قوزەلقورتی بکات و ملی بشکێ.

- مائی نەنکت له کوئ یه کلاوسوور؟

- لەوبەرەوه، لەناو دارستانەکهدا، لای درمختەکانەوه، نزیک
دارگۆزەکان، ئەه نازانی؟ دەک بەزیام نەکردبێ، دەلێ هیچت
له ژيانى پيشووت له بیر نەماوه!؟

بەدەم رۆیشتنەوه گورگەکه بیری هاتەوه که کلاو سوور نیازی
بوو به بەردیک دوو چۆلەکه بکوژیت.. لەو کاتەدا ئەوهی
بەبیردا هات که کلاوسوور سەیری دوو قەلەرەشەکهی دەکرد
دەیانقیژاند، قاغ..قاغ..قاغ..قاغ.. راستەوخو پاش کەمى
بێدەنگی هاواری لێهەلسا ئەها!.. دۆزیمەوه.. ئەرمەللا
دۆزیمەوه، بەبیری تیر قۆزتمەوه؛ تەلەکهی من چارەیه،
دەرمانی بێ پارەیه، ئەم وشانەى به گۆرانیهوه بەدەم قنگ
بادانەوه وت و چەقەنەى لێدەدا.. پاشان به کلاوسووری وت:
ئەزانی چیم پێ یه به دیاری بۆ دەلە دیوی نەنکت؟ کلاو سوور
چاوهرێی وهلام نەبوو، هیچبێشی نەپرسی، گورگەکه شووشە
ژەرەکهی لەناو توورەکهکهی سەرپشتی دەرەینا و بەدەم

نیشاندا نهوه روونیکردموه که ئەم ژههره ی هیناویتی نهک دیو به‌ئکو شهینانیش به قومی لهم ژههره هوت گیان له‌ده‌ستده‌دات. ئەم ژههره بکهره ناو شهرابه‌کهوه و هیچی تر بیر له ده‌له دیوی نه‌نکت مه‌که‌موه، تهنه‌ها بیر له میرات بکه‌موه، تاوانه‌که‌هیشی ده‌که‌ویته ملی دایکت، چونکو ئەو شهرابی بو ناردوه به‌لام باباش بیربکه‌هینوه، لهم به‌یانیه خۆره‌تاوه جوانه‌دا، بروانه کلاوسوور ئەم سروشته چند بی‌گهر دو جوانه، بروانه ئەم دارستانه، تو ئەلنی به ریگه‌ی قوتابخانه‌دا دهرۆی، بو ناچینه ناو دارستانه‌که و کهمی چیلکه و چمتال و قامیش کۆبکه‌هینوه تا له‌گه‌ل خۆمان ببه‌هین بو داپیره به دیاری! ئەی چون کونه‌لووت و ددانه‌کانی پاک بکاتهوه؟ .. ئەی چون ناگردان داگیرسینی؟ ئەو که‌نه‌فتی ناو جیگه‌یه و هه‌موو کاریکی بو ناکری! .. به‌ده‌م بیرکردنه‌وه وه کلاوسوور به نیازی گورگ له ریگه لایدا و به‌رمو دارستانه‌که چوو، سروشتی بینی زور جوان و ره‌نگین بوو، تیشکی خۆر به‌رچاوی ده‌که‌وت، چونکه یه‌که‌م جار بوو که شه‌فوق، به‌و به‌یانیه زوهه بی‌داربیت، هه‌رگیز به‌یانی به‌چاوی خۆی نه‌دیوو له کاتی روژ هه‌لاتدا، چونکه ته‌مه‌لی و سستی هه‌میشه ئەوی له‌ناو جیگه‌دا تا دوا‌ی نیوه‌روان ده‌هیشته‌وه.. هه‌ر له مندالییه‌وه سه‌رگه‌رمی گۆشه‌گیری و مانگرتن بوو، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی دانانی پیلانی ناچور بوو دژی دایکی تا ئەو له‌ناو به‌ریت و خۆی ببیته خاوه‌ن مال و فرمان.. تا به ویستی خۆی بریار به سه‌ر خۆیدا بدات. سه‌یری ئەو هه‌موو گولانه‌ی کرد،

بۆی دەرکەوت کە تیشکی خۆر سەرسورئینەرە، بەکەم جار بوو
لە ژبانی دا هەستی کرد هەست بەخۆشی دەکات.. بەدەم
بیرکردنەوه بەخۆی وت: هێشتا زووه، فریا دەکەوم، بەر
لەوهی دنیا گەرم بێت دەگەمە لای نەنکی لەعەنتیم، کۆمەڵی
چیلکە و چەتالی کۆکردەوه، بەدەم بیرکردنەوه سەیری هەر
گۆنیکێ دەکرد ئەوی تر سەرنجی رادەکێشا.. هێندە جوان بوو
لەلای- بە چەپک دەسکەنەمی دەکردن و دەبخواردن، نەیدەزانی
بۆنی خۆش چیبە، بۆنی گۆلەکان ئەویان دووچاری پۆمین
دەکرد، زیاتر و زیاتر چوو ناو قوولایی دارستانەکەوه،
گورگەکە لەو ناو نەماوو، پێدەچوو پیلانی ناچاری کردبێ لە
کلاوسوور دووربکەوتەوه. کاتی کلاوسوور گەراپەوه سەر
راسته رێکە، هەستی کرد بۆنی گۆلەکان و گیانی دارستان بە
جۆریک کاریان لە مێشک و هەست و نەستی ئەو کردووه،
هەستی کرد بۆ یەکەمجار خۆی جوان دەبینی! جوانییەکی
لەخۆبایی، هەستی کرد جادووکانی پرهیزبووه گەر بیهوی
دەتوانی خۆی، شیوهی خۆی بگۆریت بە کیزۆلەیهکی زۆر
جوان، کیزۆلەیهکی هاوچەرخ، مەمەکانی پر سلیکۆن شیوه
مەشکە نەرم و شلقەیان دەهات. حەزی دەکرد لەشی خۆی بە
گۆلی شەیتان بکوژی و ئەلقە بکاته گۆنی و زمان و مەمک و
سەر ناوکی، ئەلقە بکاته جیی تلیشی ئیوان هەردوو رانیسی،
هێندە سادی و نازار پەرست بوو لە حەشمەتی هەستکردن تەنها
بە جوانی خۆیدا توانی بە چاوتروکانی خۆی کۆپی بکات بە

شېۋەى ئافرهتتىكى زىادە ھاۋچەرخ، كۆمەلى جادۋى ناز و تەلەكە و لەختەبەردنى لەسەر نىگاي نەخشاندا، چاۋمەكانى پىر كىرد لە ماسكەرا و رشتى، ئاۋىنەكەى بەردەمى چالپىكى پىر لە ئاۋ بوو كە گەۋاھى ئەو خۇگۇرېنەى كلاسوربۇون. ۋەك ئەۋەى دەستى دەيان سىحرباز يارى بە شېۋەى ئەو بىكەن و شېۋەى بگۇرن بە كىژىكى زۇر جوان، زەمىلەكەى دەستى قورس بوو بە ھەلگىرتتى چىلكە چەتال، چەپكى گۈلى پى مابوو ھىشتا، لە ھەشمەتى جوانبۇونىدا ئەۋىشى قوۋتدا. ئەم گۇرانەى بەسەر كلاسوردا ھات؛ كاتى بوو. تەنھا لە ژىر تىشى خۇردا لە كاتىدا دەيتوانى خۇى بگۇرېت بۇ كىژۇلەيەكى جوانى ھاۋچەرخ كە شەر دەگەيە ئەۋپەرى. چۈنكە ھىشتا بىرى لەۋە دەكردەۋە كە دەلە دايك و نەنكى لەناۋبەرىت. ھەمان رۇژ بە رىكەۋت، راۋچىيەك لەۋ ناۋە بى چپە، دەستى لەسەر مىلى تەفنگەكەى بوو، بەدۋاى نىچىردا دەگەر. كاتى كە روۋبەروۋى كلاسور بوۋمۇ، ھەر كە چاۋى بەۋ كەۋت؛ دوۋجارى عەشقى بەكەم بىنن بوو، دەم داچىراۋ و شاگەشكە، بەجۇرى كەۋتە ژىر زەبرى عەشقى كلاسورمۇ كە نامادە بوو بە يەك نىشارەت گىيانى خۇى فېدا بىكات، گۇت بىۋو كاتى گەيە بەردەمى كلاسور؛ كلاسور پىلانى بۇ ئەۋ ھەستەنەى ئەۋ داناۋو، ھەستى كىرد لەدۋا بەشى چىرۇكى پىلانەكانىدايە. بۇيە بە چاكى جادۋى خستە كار، كاتى راۋچىيەكە ئەزىتۇ شل خۇى بىنى لەبەردەمى ئەۋدا. نوۋچى دادا و بە كۆمەلىك زىمان بەۋى

وت تۆم خۆشدهوئیت، تۆ ئافرمتی خهونهکانمی. کلاوسوور رایگهیناند که ههر شهی لهسهره و له ژیر ههر شهی دیوئیکدا دیله، پئویسته بۆ سهلمانندی خۆشهویستی ئهو. ئهو دیوه لهناوبهریت که لهوپهری دارستانهکهدا دهژی؛ که دهلهدیوئیکی ترسناکه، ئهوجا باس له خۆشهویستی بکات. راوچییهکه بئ چهند و چوون، یهکهم خۆزگهی هاتهدی، ئهویش ئههه بوو که کلاوسوور ریگهی بدات تا ئهو دیوه، ئهو دهله دیوه له ناوبهریت (واته دایکی کلاوسور) بۆیه قارمانانه بهرمو مائی دهله دیو بهریکهوت، پاش ماوهیهکی کهم زرمه ههستا و دایکی کلاو سوور له خهلتانی خوئندا گهوزا. بهر لهوهی کلاو سوور شاگهشکه بیت به بینینی تهرمی دایکی، گورگهکه له ههمان کاتدا که راوچییهکه دهلهدیوی گوشت؛ شهرابی میزی حوشرمهکی پر کردبوو له ژهر و بئ ئهوهی کلاو سوور پئیزانی لهگهڵ خوی بردبووی به دیاری بۆ نهکی کلاوسوور وئهو ژهرخوارد کردبوو. دهله پیریش به نیازی چاکبوونهوه شووشهکهی ههلووشیبوو.. دهستوبرد گیانی لهدهسدابوو.. زمانی بستن دریز ببوو. گورگهکه کاتی ئههه وهالهی به پهله بۆ کلاوسوور هینا؛ له کاتییدا ئهو چاوهروانی راوچی بوو ههوالی گوشتتی دیومهکی بۆ بهینئ، زۆر خۆشحال بوو کلاوسوور، چاوهرئی گوشتتی چۆلهکهی سئیههه بوو به ههمان بهرد! بۆیه کاتی لهگهڵ گورگهکه گهیشتنهوه مأل، بینیان که راوچییهکه خهریکی کهولکردنی پئستی دهلهدیوه، لهو کاتدا جوانیهکهیشی بهرمو

پووکانهوه دهچوو، شیوهی دهگورایهوه به دیوه دزیومهکی جاران واته دیوه کلاوسور. بویه ناچارانه پهلهی کرد و دهستی دایه تفنگ وراوچیهکی به فیشهکی پیکا و زرمهی له تهپلی سهری ههستاند. لهگهڵ گورگهکه پیکهوه به یهک دهنگ وتیان؛ هاها ئیستا لیره بهدواوه ههموو شتی هی ئیمهیه، چیمان بویت دهیکهین، نیمه بریاردهر و فهزمانبهین. کلاوسور و گورگی خوشهویستی میراتگری مال، دوو مال بوون، کاتی خهلیکی ناوایی دووردهست هاتن به دهنگی ئهوه تهقانهوه، کلاوسور خوی رازاندبووه به شیوهی کیژوله چاوشینه پرچ زردهکهی پینشو، مهک شل پر له سلیکون، سمتیشی پر، گوچکهی چند ئهلقهیهکی خری تیابوو، زمانی به دهزی ئاسن کونکردهوو، دهزی تیدابوو، لهسهر مهکی، لهسهر ناوکی، کهلهی - میدوزای - لهسهر ناوکی کوتیبوو، خهکهکه گشتیان وهکو راوچی خوالیخوشبوو له ژیر کاریگهری جادوودا سهیری ئهویان دهکرد، گورگهکش له ژیر پیندا راکشابوو. ئهویش به زمانیکی بیگوناح و بیبهری له کینهدزی بهسههاتی ژبانی خوی به کورتی بو باسکردن، باسی کرد که ئهوه مندال بوو، ناوی کلاوسور بوو، جاریکیان دایکی ناردی بو لای نهکی، تا کولیچه و شهرابی پیندات، له ریگه دووچاری دیوی هات، دیوهکه ئهوی دزی و کردی به کویلهی خوی. پاشان لهم دواییهدا ژهر و میزی حوشتی بهدواوه و ئهوی ناردوو به ژهر اوویکردنی دایکی دیوهکه، له ریگه دووچاری ئهوه راوچیبه

دهبن، به لَام ئهو بئ ئهوهی بزانی ئهوه ژهره و کوشندهیه دابووی به دایکی دهله دیو و راستهوخۆ گیانی لهدهسداوه، راوچییهکه یاریدهی دام، کاتی که گویی له چیرۆکی ژیانم بوو هات ئهه دهله دیوهی کوشته. کلاوسوور رایگیانده که چهنده سالیکه دیله و ئهگهر راوچییهکه نهیوایه ههر به دیلی دهمایهوه، خهلهکهکه دهیانویسته له مهرگی راوچییهکه تییگهن، دهیانویسته کلاوسوور باسی راوچییهکهیان بۆ بکاته. کلاوسوور رایگیانده که راوچییهکه خۆی خۆی کوشته، چونکه دهله دیو هینهده بههیز بوو ئهوهی دوچاری شیتی کتوپیری کرد و ناچار تهپلی سهری خۆی به فیشهک ههلهتهکانده، گوناهه راوچی؛ خوا عافویکاته ، تهنها ئهه سهگهی لهپاش بهجیما، که من دهبی زۆر چاودیری بم له پاداشتی راوچیدا!.. خهلهکهکه زۆر شادمان بوون به له ناوچوونی دوو دهلهدیو. چونکه لهو سالانهدا کهسه توخنی ئهوه ناوچهیه نهکهوتبوو که دهله دیوهکهی لی دهژیا و کهسیشه بهسهرهاتی کلاوسوری نهیبستبوو.. چیرۆکی ئهوانیان نه دهزانی، کهسه له بییری ئهوهدا نهبوو که دهله دیو دایکی کلاوسووره؛ چونکه کلاوسوور ومکو نافرتهتیکی ژیری جوان و نهشمیلهی چاوشین، قژزهرد، به سیحر و ناز خهلهکهکهی شهیدا کردبوو، به جۆریک له دۆخی راستهقینهشدا که جوانی دهگۆرا به دهله کلاوسوور کهسه نهیدهبینی؛ تهنها خوماربوون له سیحری جادوی ئهوهدا. شادمانانه خهلهکی ئهویان خۆشدهویسته و ملکهچی داواکارییهکانی بوون، ئهویشه به ویستی خۆی

بوختانی دهکرد و خهڵکی تاوانبار دهکرد و به گرتی دهدان و دوچاری شیتی و هاری و گوشهگیری و خودکوژیی دهکردن، کەس دەر بەستی زانیی هۆکارەکانی ئەو نەهامەتیانە نەبوو هەر لەو کاتەدا رۆشنیاری گەلیش چیرۆکی کلاوسووری راستیان بۆی دەنووسی و باسی گوێرایهلی ئەویان دهکرد چون نەکی لەورگی گورگ دەر باز دەکات بە یاریدهی راوکه. کلاوسووری هاوچەرخ تەنها دۆستی گورگەکەیی بوو، هەمیشە خەریکی پیلان دانان و بوختانکردن بوو، زۆر قینی لە پیاو دەبوومه، هەمیشە بەدخوو، هەمیشە بەدەرەفتار، ئەفسوون و جامبازبوو. خهڵکهکەش تا رادیهکی کەم مام نانوهندی پێیان زانیوو کە کلاوسوور کچی دەله دیوه، چونکه راوچییهکه چوبوو خهونی هەندئ لە پیرانی دئ یهکه و پیی وتبوون کە کلاوسوور کچی دیوهکهیه .. واته ئەو دیوهی کە دێیهکه له دەستی دهیانلاند .. بەلکو خودی دیوهکهیه. بەلام کەس مافی ئەوی نەبوو ناجۆر بدوئ بەرانبەر بە کەسێکی تر! چونکه کلاوسوور خهڵکهکەیی فیزی بێرکردنەوی فەیلەسوفانە و پۆزیتیف کردبوو.. خهڵکی فیزی پەروەردەیی سەردەمی ئاسن بپوون و بە سەرپنجیان دەزانی رەخنە بگرن و بەد بدوین بەرانبەر بە بەدکاری. فیز بپوون قروقەپ دانیشن و هیچ نەلین چونکه ئەوی خوی له کردەوی بەرانبەرەکی هەلقورتین، تاوانبار دەکری بەوی جادووی دەله دیو گیانی سمیوه. گوناحن خهڵکی ئەو دئ یه، گوناحن مروقی سەردەمی ئاسن، مروقی سەردەمی

شارستانییەت، خەلکەکە و دەلە دیو واتە کلاو سوور بی ناگا بوون لەموی که ژیان له ترس و دودلی و خۆخواردنەوه و خۆپەرسنیدا دووچاری نەخۆشی کوشندەیان دەکات، ئەو هەموو گومانە، ئەو هەموو خۆ تەفرەدانە، قات و قەرکردنی خەلکی؛ نەخۆشی شێرپەنجە بەدوایدا نەخۆشی شیت بوونی کاتی، لەگەڵیدا نەخۆشی تر که هێشتا گۆقارەکان باسی ناکەن- دەکاتە خەلاتی ژیاڤیان. ئەوجا مەرفایەتی بەرمو نغزبوون دەبەن چونکە مەرفەکانی سەردەمی ناسن، بە بۆنەیی زۆر بوونی کلاو سوورەوه دووچاری سستبوونی گیانی و لەشی و بیرى هاتوون. کلاوسوور دوو مالى گەورەیی بە میرات بۆ مابوو، ئەمشەو له یادی نەنکی دا، له مالى ئەوان میوان بوو. بە بۆنەیی گێرانی ناهەنگی سەدو پەنجا سأل تەمەنیەوه- لەگەڵ گورگەکەیدا خەریکی خۆ سەرگەرمکردن بوو، بە گورگەیی وت: ئەزانی هەز دەکەم بێم بە چی که گەورە بووم؟ .. دەمەوئ بێم بە سەرباز.. تا یاری بە زیندانییەکان بکەم. دەمەوئ بێم بە سەرباز و رابەری زیندانییەکان. ئەوسا چۆنم بووئیت وەهايان لى دەکەم، چۆنم بووئیت وەها تەعزىبىيان دەدەم!

تەواو

بیرم نەبوو پێتان بلێم که گورگەکەیی کلاوسوور ناوی (سەرەتان) بوو

منیش هاتمەوه و هیچیان نەدامئ!

چەپكى گول و چەپكى نىرگىز

مەرگى ئىوھ نەبىنم ھەرگىز

ئەم چىرۆكە پىشكەشە : بە رۆژنامەنوسى نەروىجى : ئوسنە
سايەر ستاد چونكە بىشەرمانە وئە بەدوای پىسکردنى گىانى
مروقى رۆژھەلاتدا.

پىشكەشە بەو ئافرەتە سەربازە ئەمىركىيەى كە لە زىندانى
ئەبوغرىب، يارى بە لەشى زىندانىيە عىراقىيە بىچارەكان
دەكرد.

پىشكەشە بەو داىكانەى كە بى بىرکردنەو خويان تەفرە دەدەن و
ژيانىان ژەھراوى دەكەن و كۆرپەى بى ھەست لەگەل مروقى
بى ھەست دەخولقېن.